

ՌՈՇՆԱԿԱՆ, ա. Լուսաւոր, պայծառ,
մաքրափայլ:
ՌՈՇՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Լուսաւորութիւն,
պայծառութիւն, փխբ. պարզամտութիւն,
պարզութիւն:
ՌՈՒՄԲ, գ. Պարսաքար, վիբգ:
ՌՈՒՆ ԳՆ կամ ՌՈՒՆԿՆ, գ. Քիթ, ունչք:

Ս

ՍԱ ԱՒԱՍԻԿ, մ. շ. եւ արդ, բայց արդ:
ՍԱԲԱ, ա. գ. Մեր, երէց, աւազ:
ՍԱԲԵԿ, տե՛ս ՅԻԴԴ:
ՍԱԴԱՅԷԼ, գ. Սատանայ:
ՍԱԴՐԱՆՔ, գ. Հրապուրանք, հրապոյրք,
թելադրութիւն, դաւ:
ՍԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Յորդորել, հրապուրել,
թելադրել ինեկ, թելադրել, գրգռել,
դրգել: 2. Ձեռնտու լինել, յանձնել,
ապսպարել: 3. Հայթայթել, միջնորդել:
ՍԱԴՐԻՉ, ա. գ. Հակառակայորդոր, թե-
լադիր:
ՍԱԹ, գ. Ելեկտրիոն:
ՍԱԹՆՈՒԿ, տե՛ս ՍՊՈՒՆ Գ:
ՍԱԼԱԿԱՊ, տե՛ս ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ:
ՍԱԼԱՄԲ, գ. (կենդբ.) Կիբրիս:
ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ, ա. Սալակապ:
ՍԱԼԱՆԱԼ, չբ. Կարծրանալ, խստանալ,
քարանալ:
ՍԱԼԱՐ, տե՛ս ՍԱՂԱՐ:
ՍԱԼԱՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Թաքչել, զօղել: 2.
Ապաստան լինել:
ՍԱԿ¹, գ. 1. Պայման, չափ, որքանութիւն:
2. Կարգ, դաշն, օրէնք:
- ՍԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Գրին հատանել՝ ար-
կանել:
ՍԱԿ², գ. Տուրք, հարկ:
ՍԱԿԱՅՆ, շ. Բայց, այլ, համայն, իսկ:
ՍԱԿԱՆ, ՍԱԿԱՌԻ, գ. Սապատ, կողով:
ՍԱԿԱԻ, ա. մ. Փոքր, նուազ, պակաս,

խուն, դոյզն, դուզնաքեայ, սուղ:
- ԱՌ ՍԱԿԱԻ ՄԻ, մ. Փոքր մի, փոքր ինչ,
խուն մի:
- ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ, ԱՌ ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ,
մ. Փոքր փոքր, առ փոքր փոքր, ըստ
սակաւ սակաւ:
- ԸՍՏ ՍԱԿԱԻ ՍԱԿԱԻ, տե՛ս ՍԱԿԱԻ
ՍԱԿԱԻ:
ՍԱԿԱԻԱԳԻՆ, տե՛ս Դիւրագին:
ՍԱԿԱԻԱԳՈՅՆ, ա. մ. Նուազագոյն:
ՍԱԿԱԻԱԹԻԻ, ա. Նուաստախոսմբ:
ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱՆԱԿ, ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱ-
ՆԱԿԵԱՅ, ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, ա.
Դոյզնաժամանակեայ, դուզնամանա-
կեան, սակաւօրեայ:
ՍԱԿԱԻԱԽՕՍ, ա. Նուազաբան:
ՍԱԿԱԻԱԿԵԱՅ, ա. 1. Կարճակեաց: 2.
Սակաւապէտ:
ՍԱԿԱԻԱՀԱՒԱՏ, ա. Թերահաւատ:
ՍԱԿԱԻԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Թերահա-
ւատութիւն:
ՍԱԿԱԻԱԶԵՌՆ, ա. 1. Պակասձեռն, սա-
կաւաթիւ, սակաւաւոր: 2. փխբ. Թոյլ,
տկար, անզօր: 3. Դոյզն, չափաւոր:
ՍԱԿԱԻԱՄԱՍՆԵԱՅ, ա. Չափաւոր,
դուզնաքեայ, սուղ, համառօտ:
ՍԱԿԱԻԱՄԱՍՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Չափաւո-
րութիւն, համառօտութիւն:
ՍԱԿԱԻԱՄԻՏ, ա. Պակասամիտ, կար-
ճամիտ:
ՍԱԿԱԻԱՆԱԼ, չբ. Պակասել, նուազել:
ՍԱԿԱԻԱՆՇԱՆ, ա. Աննշանակ:
ՍԱԿԱԻԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Սուղ իշխա-
նութիւն:
ՍԱԿԱԻԱՊԷՏ, ա. Պակասապէտ, ժուժկալ,
պահացող:
ՍԱԿԱԻԱՊԵՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Չափաւորու-
թիւն, ժուժկալութիւն:
ՍԱԿԱԻԱՎԱԽՃԱՆ, ա. Արագավախճան:
ՍԱԿԱԻԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Կարճատեսու-
թիւն:
ՍԱԿԱԻԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցու-

ցանկը, պակասեցուցանել:

ՍԱԿԱԻԱԻՈՐ, ա. 1. Սակաւ, սուղ, նուազ:

2. Զքաւոր:

ՍԱԿԱԻԱԻՈՐԱԿԻ, մ. Դուռն ուրեք:

ՍԱԿԱԻԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սակաւութիւն:

ՍԱԿԱԻԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ՍԱԿԱԻԺԱՄԱՆԱԿԵԱՆ, տե՛ս ՍԱԿԱԻԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ:

ՍԱԿԱԻԻԿ ԻՆՉ, ՍԱԿԱԻԻԿ ՄԻ, մ. Դոյզն, դոյզն ինչ, խուռն մի, փոքր ինչ, փոքր մի: ՍԱԿԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Նուազութիւն, սակաւաւորութիւն:

ՍԱԿԱԻՕՐԵԱՅ, ա. Սակաւաժամանակեայ:

ՍԱԿՈՒՐ, գ. Տապար, վաղակաւոր, վաղը, սակը:

ՍԱԿՍ, Ի ՍԱԿՍ, նխդ. Յաղաքս, վասն:

- ՍԱԿՍ ԶԻ, շ. Վասն զի, քանզի:

- ՍԱԿՍ Է՞Ր. Յո՞ր սակս:

- ՅԱՅՆ ՍԱԿՍ. Վասն այնորիկ:

- ՅՈ՞Ր ՍԱԿՍ, տե՛ս ՍԱԿՍ Է՞Ր:

ՍԱԿՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:

ՍԱԿՐԱԻՈՐ, ա. Տապարաւոր:

ՍԱՀ, գ. Գուռը, փաղանգ, բանակ:

ՍԱՀԱՆԱԲԱՅ, ա. Տեղատարափ:

ՍԱՀԱՆԱԿԱՐԿԱՋ, ա. Կարկաջահոս:

ՍԱՀԱՆԱՀՈՍ, ա. Յորձանահոս:

ՍԱՀԱՆՔ, գ. 1. Յորձան: 2. Ալէկոծութիւն:

ՍԱՀԱԻՈՐ, ա. Սահուռն, անհաստատ:

ՍԱՀԵԼ (Իմ), չբ. 1. Յածել, շարժել, տարաբերել, տատանել, յուզել, ծփել: 2. Հոսել, յորդել:

ՍԱՀԵՅՈՒՄՆ, գ. Յածումն, յոյզք, ծուփք, տարաբերումն, թարթափումն:

ՍԱՀԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տարաբերել, տատանել:

ՍԱՀՄԱՆ, գ. 1. Կողմն, եզր, կէտ, ծայր, վերջ: 2. Զափ: 3. Կանոնադրութիւն, կարգ, օրէնք: 4. Ժամադրութիւն, ուխտադրութիւն: 5. Բան (բանական պատճառ): 6. Բառ (տրամաբանական եզր):

ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ, մ. Որոշաբար, սահմանօրէն:

ՍԱՀՄԱՆԱԴԻՐ, ա. Օրինադիր:

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԵԼ, նբ. Որոշել, կարգաւորել, կարգել, օրինադրել, սահմանել:

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Կետահարութիւն: 2. Կարգաւորութիւն, օրինադրութիւն, վճիռ:

ՍԱՀՄԱՆԱԾ, ա. Սահմանեալ:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱԼ, գ. ա. 1. Կուսակալ, կողմնակալ, սահմանապահ: 2. Սահմանակիր:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, ա. Սահմանիչ, որոշիչ, որոշողական, վճռական:

ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ, ա. Սահմանորդ, սահմանակողմն, մերձաւոր:

ՍԱՀՄԱՆԱԿՈՂՄՆ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ:

ՍԱՀՄԱՆԱՊԱՀ, ա. գ. Սահմանակալ, կուսակալ, բղեջխ:

ՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. Սահմանադրել, որոշել, բացորոշել, կարգել, կարգաւորել, չափել: - ՅԱՌԱՋԱԳՈՅՆ ՅԱՌԱՋ ՍԱՀՄԱՆԵԼ. Նախասահմանել:

ՍԱՀՄԱՆԻՉ, ա. 1. Սահմանական: 2. Հրահանգիչ:

ՍԱՀՄԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ:

ՍԱՀՄԱՆՕՐԷՆ, տե՛ս ՍԱՀՄԱՆԱԲԱՐ:

ՍԱՀՈՒՆ, ա. 1. Թափառական: 2. Շարժուն, հոսանուտ, փոփոխական:

ՍԱՂԱՊ, ա. Զաղփաղփուռն, անհաստատ, դողդոջ, յողզողդ, յեղյեղուկ, խտորնակ, թիւր:

ՍԱՂԱՊԵԼ (Իմ), չբ. Դեղբերել, շրջել, կրթել:

ՍԱՂԱՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Խտորեցուցանել, շրջել:

ՍԱՂԱՊՈՒՄՆ, գ. Դեղբրանք, կրթանք:

ՍԱՂԱՐ, գ. Սպասալար, զօրավար, սպարապետ:

ՍԱՂԱՐԹ, գ. 1. Տերև: 2. նման. Գէս:

ՍԱՂԱՐԹԱԲԵՐ, ա. Տերևաբեր:

ՍԱ ՂԱՐԹԱԳԵՂ, տե՛ս ՍԱ ՂԱՐԹԱԽԻՏ:
ՍԱ ՂԱՐԹԱԶԳԵՑՈՒՄՆ, գ. Դալարու-
թիւն:

ՍԱ ՂԱՐԹԱԶՈՒԱՐԹ, տե՛ս ՍԱ ՂԱՐԹԱ-
ԶՈՒԱՐՃ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Սաղարթա-
զուարթ, սաղարթագեղ, ոստազուարճ,
սաղարթածեմ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱԹԱՓ, ա. Տերեւթափ, տե-
րեւրնկէց:

ՍԱ ՂԱՐԹԱԽԻՏ, ա. Տերեւխիտ, ոստա-
խիտ, սաղարթաճոխ, տերեւսաղարթ,
սաղարթագեղ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱԾԱՂԻԿ, ա. Ծաղկագուլարճ,
ծաղկափթիթ, գուլարթաճաղիկ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՃԵՄ, տե՛ս ՍԱ ՂԱՐԹԱ-
ԶՈՒԱՐՃ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՃԵՄԱՓԹԻԹ, ա. Դալարա-
գեղ, անթառամ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՃՈՒՄ, տե՛ս ՍԱ ՂԱՐԹԱԽԻՏ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՆԱԼ, չբ. 1. Սաղարթել, սա-
ղարթաւորել, տերեւել: 2. փխբ. Ուռճանալ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՊԱՏ, ա. Տերեւապատ, սա-
ղարթարկու:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՐԿՈՒ, տե՛ս ՍԱ ՂԱՐԹԱՊԱՏ:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՒՈՐ, ա. Վարսաւոր, տերեւալի:

ՍԱ ՂԱՐԹԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱ ՂԱՐ-
ԹԱՆԱԼ:

ՍԱ ՂԱՐԹԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱ ՂԱՐԹԱՆԱԼ:

ՍԱ ՂԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդութիւն,
վերակացութիւն:

ՍԱ ՂԱՒԱՐՏ, գ. 1. Գլխանոց, գլխապան,
կորգակ: 2. Խոյր:

ՍԱ ՂՄ, ՍԱ ՂՄՆ, գ. Սերմն:

ՍԱ ՂՄՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԱ ՂՄՆԱՌԵԼ:

ՍԱ ՂՄՆԱՌԵԼ, նբ. Սաղմնանալ, յղա-
նալ:

ՍԱ ՂՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղութիւն, յղա-
ցումն:

ՍԱ ՂՄՈՍ, տե՛ս ՍԱ ՂՄՈՍԱՐԱՆ (2):

ՍԱ ՂՄՈՍԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱ ՂՄՈՍԵԼ:

ՍԱ ՂՄՈՍԱԿԱՆ, ա. Սաղմոսանուագ:

ՍԱ ՂՄՈՍԱԿԻՑ, ա. Երգակից, պաշտօ-
նակից:

ՍԱ ՂՄՈՍԱՆՈՒԱԳ, ա. գ. 1. Սաղմոսա-
րան: 2. տե՛ս ՍԱ ՂՄՈՍԱՍԱՑ: 3. Սաղ-
մոսական:

ՍԱ ՂՄՈՍԱՍԱՑ, ա. գ. Սաղմոսերգու,
սաղմոսանուագ, սաղմոսերգ, սաղմոսեր-
գեաց, սաղմոսերգիչ, սաղմոսերգող:

ՍԱ ՂՄՈՍԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԱ Ղ-
ՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:

ՍԱ ՂՄՈՍԱՐԱՆ, գ. 1. Տաւիղ: 2. Սաղ-
մոս: 3. Սաղմոսանուագ:

ՍԱ ՂՄՈՍԵԼ, նբ. չբ. Սաղմոսաբանել:

ՍԱ ՂՄՈՍԵՐԳ, ՍԱ ՂՄՈՍԵՐԳԵԱՑ, ՍԱ Ղ-
ՄՈՍԵՐԳԻՉ, ՍԱ ՂՄՈՍԵՐԳՈՂ, ՍԱ Ղ-
ՄՈՍԵՐԳՈՒ, տե՛ս ՍԱ ՂՄՈՍԱՍԱՑ:

ՍԱ ՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաղմոսասա-
ցութիւն, սաղմոսորդութիւն, սաղմոսու-
թիւն, փսաղտութիւն:

ՍԱ ՂՄՈՍՈՂՈԳ, գ. Սաղմոսաց, դպիր,
փսաղտ:

ՍԱ ՂՄՈՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՍԱ ՂՄՈՍՈՒ-
ԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԱ ՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ:

ՍԱՄԵՏԷ, ՍԱՄԵՏԻ, գ. Սամոտիք:

ՍԱՄԻԹ ՎԱՅՐԵՆԻ, տե՛ս ՇՈՒՄՐԱՅ:

ՍԱՄԻՔ, տե՛ս ՔԵՂԻ:

ՍԱՄՈՅՐ, գ. Սամուրեանի:

ՍԱՄՈՏԻՔ, տե՛ս ՍԱՄԵՏԷ(Ք), ՍԱ-
ՄԵՏԻ(Ք):

ՍԱՄՈՒՐԵՆԻ, տե՛ս ՍԱՄՈՅՐ:

ՍԱՄՍԱՐԵԼ, չբ. Նագել:

ՍԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԱՊԷՍ:

ՍԱՅԹԱՔ, ա. 1. Գայթոտ, դիւրափոփոխ,
յողդողդ: 2. Այդդակ, արագաշարժ:

ՍԱՅԹԱՔԵԼ, չբ. 1. Գայթել, գթել, դե-
ղեւել, տատանել, գայթազղել, խախտել,
խոտորել: 2. նբ. Սայթաքեցուցանել,
գթեցուցանել, տատանել: 3. Զանց առ-
նել, անտեսել:

ՍԱՅԹԱՔՈՒԹԻՒՆ, ՍԱՅԹԱՔՈՒՄՆ, գ.

Գայթումն, դանդաջումն, վրիպումն,
խոտորումն:

ՍԱՅԼ, գ. 1. Վաչ, կառք, սայլակառք: 2. Սայլակերպ աստեղք: 3. Սոնակ:
ՍԱՅԼԱԿ, գ. Սայլիկ:
ՍԱՅԼԱԿԱՌՔ, տե՛ս ՍԱՅԼ:
ՍԱՅԼԱԿԵՐՊ ԱՍՏԵՂՔ, տե՛ս ՍԱՅԼ (2):
ՍԱՅԼԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՎԱԶԿԱՏՈՒՆ:
ՍԱՅԼԻԿ, տե՛ս ՍԱՅԼԱԿ:
ՍԱՅՐ, գ. Բերան (սուր ծայր, սրի հատող սուր մասը), ստոմ:
ՍԱՅՐԱԴԻՐ, գ. Սայր, բերան (երկաթի սուր ծայրը):
ՍԱՅՐԱՍՈՒՐ, ա. Յեսանասուր, հատու:
ՍԱՆ¹, գ. Պոյտն, կաթսայ:
ՍԱՆ², գ. 1. Խոշտար: 2. Որդեզիբ:
ՍԱՆԳԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՍԱՆԳԱՍԱԿԱՆՔ:
ՍԱՆԳԱՍՏԱԿԱՆՔ, գ. Նախատինք, թշնամանք:
ՍԱՆԴ, գ. Անկան:
ՍԱՆԴԱԼ, գ. Սանդալիկ, հողաթափ, մուճակ, մոյկ:
ՍԱՆԴԱԼԻԿ, տե՛ս ՍԱՆԴԱԼ:
ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏ, գ. 1. Անդունդք, վիհ:
2. Դժոխք:
ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱԿԱՆ, ա. 1. Դժոխային:
2. Անդնդային, ստորերկրեայ:
ՍԱՆԴՂԱԶԵԻ, ա. Սանդղատեսակ:
ՍԱՆԴՂԱՄԱՏՆ, գ. Որոշ, աստիճան:
ՍԱՆԴՂԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՍԱՆԴՂԱԶԵԻ:
ՍԱՆԴՈՒՂՔ, գ. Եյանելի, աստիճան:
ՍԱՆԶ, գ. Դանդանաւանդ, երասանակ:
ՍԱՆԶԱԲԵԿ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՆԶԱՀԱՐԵԼ:
ՍԱՆԶԱԿՈԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՆԶԱԿՈԾԵԼ:
ՍԱՆԶԱԿՈԾԵԼ, նբ. Սանձակոծ առնել, սանձահարել, երասանակոծել, նուաճել, բմբերանել:
ՍԱՆԶԱՀԱՐԵԼ, նբ. Սանձակոծել, սանձել, նուաճել, բնկճել, նկուռ առնել, կրթել:
ՍԱՆԶԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սանձուռն:
ՍԱՆԶԵԼ, նբ. Սանձակոծել, սանձահարել:

ՍԱՆՁՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԱՆԶԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՍԱՊԱՏ, գ. 1. Սակառ, կողով: 2. Արկղ:
ՍԱՊԱՏԱԿ, գ. Արկղիկ, տապանակ:
ՍԱՊԱՏԱՒՈՐ, ա. գ. Վաճառական, սեղանաւոր:
ՍԱՊԱՏՈՂ, ա. Հղնի, քամակակոր:
ՍԱՊԷՄ, մ. Այսպէս, սոյնպէս, սայապէս:
ՍԱՊՈՆ, գ. Աճառ, օճառ:
ՍԱՌԵԼ (իմ), չբ. Սառչել, պաղանալ, պաղել:
ՍԱՌՆ, գ. Պաղ:
ՍԱՌՆԱԿԱՆ, ա. Սառնային:
ՍԱՌՆԱԿԵՐՊ, ա. Սառնաման, սառնածե, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՀԱՐ, ա. Յրտահար, ցրտաբեկ:
ՍԱՌՆԱԶԵԻ, ա. Սառնակերպ, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՄԱԾ, տե՛ս ՍԱՌՆԱՊԱՏ:
ՍԱՌՆԱՄԱՆԻՔ, գ. Սառն, սառոյց, պարզ, սառնացրտութիւն:
ՍԱՌՆԱՅԻՆ, ա. Սառնական, սառնակերպ, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՆՄԱՆ, ա. Սառնակերպ, սառնածե, սառնատեսակ:
ՍԱՌՆԱՇԷՆ, ա. Սառնեղէն:
ՍԱՌՆԱՊԱՏ, ա. Սառնամած:
ՍԱՌՆԱՍԱՌՈՅՅ, ա. Սառնային, սառնական, սաստկասառոյց:
ՍԱՌՆԱՍԵՐ, ա. Սառնակերպ, սառնային:
ՍԱՌՆԱՍՈՅՁ, ա. Սառնասառոյց:
ՍԱՌՆԱՏԵՍԱԿ, ա. Սառնակերպ:
ՍԱՌՆԱՏՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սառուցանել:
ՍԱՌՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սառնամանիք:
ՍԱՌՆԵՂԷՆ, ա. Սառնային, սառնաղէն:
ՍԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սառնացրտութիւն, սառնամանիք:
ՍԱՌՈՅՅ, ա. գ. 1. Սառուցեալ: 2. Պաղ, սառն:
ՍԱՌՈՒՄՆ, գ. Պաղումն:
ՍԱՌՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սառնացուցանել:
ՍԱՌՉԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՌԵԼ (իմ):

ՍԱՍԱՆԵԼ, նբ. Սասանեցուցանել, տա-
տանել, շարժել, տարաբերել, դղրդել,
խախտել:

ՍԱՍԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՍԱՆԵԼ:

- Ի ԲԱՅ ՍԱՍԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ. Թօթափել:

ՍԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՍԱՍԱՆՈՒՄՆ, գ. 1. Տատանումն, երերումն: 2. Գետնաշարժ,
շարժ: 3. փխբ. Խոռովութիւն, յոյզք:

ՍԱՍՏ, գ. Ցասումն, սաստումն, յանդի-
մանութիւն, կշտամբանք, կշտամբու-
թիւն, պատուհաս:

ՍԱՍՏԱԼԻՑ, ա. Ահաւոր, ահագին:

ՍԱՍՏԱՐԱՐ, ա. Սաստիչ, յանդիմանիչ:

ՍԱՍՏԵԼ, չբ. Յանդիմանել, կշտամբել,
սպառնալ, ցատնուլ, պատուհասել:

ՍԱՍՏԻԿ, ա. մ. 1. Ուժգին, հզօր, ահագին,
բուռն, դժնդակ, խիստ, յոյժ: 2. Մեծ,
շատ, կարի:

ՍԱՍՏԻՉ, ա. Յանդիմանիչ, պատու-
հասիչ:

ՍԱՍՏԿԱԲԱՐ, մ. Սաստիկ, սաստկապէս,
ուժեղապէս:

ՍԱՍՏԿԱԿՍԿԻԾ, ա. Դառնակսկիծ:

ՍԱՍՏԿԱԶԱՅՆ, ա. Մեծաձայն, ահագին:

ՍԱՍՏԿԱՅԱՂԹ, տե՛ս Բաջաղաղթ:

ՍԱՍՏԿԱՆԱԼ, չբ. Զօրանալ, առաւելուլ,
առատանալ, յորդել, գայրանալ:

ՍԱՍՏԿԱՆԴԱՄ, ա. Յաղթանդամ, ուժե-
ղակ, ամեհի:

ՍԱՍՏԿԱՊԱՀԱՆՋ, ա. Ըշդապահանջ,
անաչառ, անվրէպ:

ՍԱՍՏԿԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԱՍՏԿԱԲԱՐ:

ՍԱՍՏԿԱԶԻՆՋ, ա. Բնաջինջ:

ՍԱՍՏԿԱՍԱՌՈՅՅ, տե՛ս ՍԱՌՆԱ-
ՍԱՌՈՅՅ:

ՍԱՍՏԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Ահագին, ահաւոր:

ՍԱՍՏԿԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զօրացու-
ցանել, պնդել, ուժգնացուցանել:

ՍԱՍՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ուժգնութիւն, ոյժ,
բռնութիւն, խտուութիւն, սաստ: 2. Ա-
ռաւելութիւն:

ՍԱՍՏՈՒՄՆ, գ. 1. Սաստ, յանդի-

մանութիւն: 2. Սաստկութիւն:

ՍԱՏԱԿ, ա. 1. Պարզ, զուտ, սոսկ, լուկ,
համակ, ողջոյն: 2. Անշուք, անզարդ,
միակերպ:

ՍԱՏԱԿԵԼ, նբ. 1. Յատակել, ապականել,
բնաջինջ առնել: 2. Սպանանել, կոտորել,
կորուսանել:

ՍԱՏԱԿԻՉ, ա. գ. Կորուսիչ, մահացուցիչ:
ՍԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. Կոտորած, մահ, աւեր:
ՍԱՏԱԿՉԱԿԱՆ, ա. Ապականիչ, մահա-
ցուցիչ, սպանողական:

ՍԱՏԱՆ, ա. գ. 1. Հակառակ, հակառա-
կորդ, մատնիչ, չարախօս: 2. Սատանայ:
ՍԱՏԱՆԱՅ, գ. 1. Սատան, հակառակորդ,
դիմակաց: 2. (կրօն.) Սաղայէլ:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԶԳԵԱՅ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱ-
ՅԱԿԻՐ:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԶԷՆ, ա. Դիւագգեաց:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Դիւական, սատա-
նայաւոր:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ, ա. 1. Սատանայա-
զգեաց, սատանայոտ, դիւազգեաց, այ-
սահար: 2. Սատանայական:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿՈՒՐ, ա. Սատանայակիր:

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿՈՐ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱ-
ՅԱԿԱՆ:

ՍԱՏԱՆԱՅՈՏ, տե՛ս ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ:

ՍԱՏԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանսարկութիւն,
չարութիւն:

ՍԱՏԱՐ, ա. գ. 1. Գործօնեայ, գործաւոր,
մշակ: 2. Տարազագործ, ոստայանիկ, աս-
րագործ: 3. Զեռնտու, գործակից, նպաս-
տամատոյց: 4. Նպաստ, ձեռնտուութիւն:
5. Պատճառ, առիթ:

ՍԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զեռնտուութիւն,
օգնականութիւն, նպաստ, գործակցու-
թիւն: 2. Գործաւորութիւն, աշխատու-
թիւն: 3. Տարազագործութիւն:

ՍԱՏԵՐ, գ. Չորեքդրամեան, կարբանոց:

ՍԱՏՐԱՊ, ՍԱՏՐԱՊԵՏ, գ. Նախարար,
նախարարապետ, կուսակալ, բղեշխ:

ՍԱՏՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Նախարարութիւն,

կուսակալուժիւն, բռնախուժիւն:

ՍԱՐ, գ. 1. Ծագ, ծայր, կատար, գլուխ, գագաթն, լեռուն (սուր գագաթով): 2. Բարձրաւանդակ, սարաւանդ: 3. Գազ, դար, ժայռ:

- ՍԱՐԲ. Կազմած, կազ, սպաս:

ՍԱՐԱԲԱՐՁՐ, ա. Լեռնաբերձ, բարձրագագաթն:

ՍԱՐԱԿ, տե՛ս ԲԼՐԱԿ:

ՍԱՐԱՀԱՐԹ, ա. Հովտածև:

ՍԱՐԱՆԱԼ, չբ. Բարձրամտել, դժուարել, գայրանալ, գչարել:

ՍԱՐԱՊԵՏ, գ. Գլխաւոր, իշխան:

ՍԱՐԱՍ, գ. 1. Ձև, կերպ, կերպարան, օրինակ, եղանակ, նմանութիւն, տիպ: 2. Ունակութիւն, սովորութիւն:

ՍԱՐԱՍԵԼ (իմ), չբ. Զգածել, համակել:

ՍԱՐԱԻԱՆԴ, ՍԱՐԱԻԱՆԴԱԿ, գ. ա. 1. Դարաւանդ, գաշաւանդ, բարձրաւանդակ: 2. (աշխարհ.) Պարանոց:

ՍԱՐԴ, տե՛ս ՄԱՅՐՅ:

ՍԱՐԴԱՆԿՈՒ, ա. Բարակաման:

ՍԱՐԴԻ, ՍԱՐԴԻԱՏՈՒՆԿ, տե՛ս ԴԱՓՆԻ:

ՍԱՐԴԻՈՍՏԱՅՆ, գ. Ոստայն:

ՍԱՐԻՔ, գ. Չուան, տոռն, շղթայ, կապ, կապանք:

ՍԱՐԿԱՐԱՆ, գ. Նուիրակ, նուիրանոց:

ՍԱՐԿԱԻԱԳ, գ. 1. Սպասաւոր, ծառայ: 2. (եկեղց.) Պաշտօնեայ:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱԿԻՑ, գ. Պաշտօնակիր, ծառայակիր:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՆՈՅ, գ. 1. Սարկաւազատու, սարկաւազարան: 2. Սպասատուն:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՊԵՏ, գ. (եկեղց.) Արքեղիակոն:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՏՈՒՆ, ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՐԱՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՆՈՅ:

ՍԱՐԿԱԻԱԳԵԼ, նբ. Պաշտել, սպասաւորել, արբանեկել:

ՍԱՐԿԱԻԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Պաշտօն, սպասաւորութիւն:

ՍԱՐՈՅ, գ. (բար.) Նոճ, նոճի:

ՍԱՐՈՏ, ա. Լեռնային:

ՍԱՐՍԱՏԵԼ (իմ), չբ. Չորանալ, ցամաքել: ՍԱՐՍԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Չորացուցանել, ցամաքեցուցանել:

ՍԱՐՍԱՓ, գ. Սոսկումն, սարսումն:

ՍԱՐՍԱՓԱԾԻՆ, ա. Ահաւոր:

ՍԱՐՍԱՓԵԼ, չբ. Սարսել, սոսկալ, դողալ, զարհուրել, քսումնել, խռովել:

ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ա. Ահարկու, ահագին, սոսկալի, սարսելի, քսումնելի:

ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դողացուցանել, սարսեցուցանել, զարհուրեցուցանել, սոսկացուցանել, պակուցանել:

ՍԱՐՍԱՓԻՒՆ, ՍԱՐՍԱՓՈՒՄՆ, գ. Սարսափ, դողումն, սարսումն, սոսկումն, քսումնութիւն, սարսուռ, ապշութիւն:

ՍԱՐՍԵԼ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵԼ:

ՍԱՐՍԵԼԻ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ:

ՍԱՐՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԱՆԵԼ:

ՍԱՐՍՈՒՄՆ, գ. Սարսափումն, դողումն:

ՍԱՐՍՈՒԹ, գ. Դողումն, սոսկումն, սարսումն, սարսափումն, քսումնումն:

ՍԱՐՍՈՒԳԻՆ, տե՛ս ՍԱՐՍՈՒԱԼԻՑ:

ՍԱՐՍՈՒԱԼ, չբ. Զոփալ, դողալ, գնդալ, սարսել, սարսափել:

ՍԱՐՍՈՒԱԼԻ, ա. 1. Սարսուելի, սարսուալից, քսումնելի, սոսկալի, ահագին: 2. Յրտազոյն:

ՍԱՐՍՈՒԱԼԻՑ, ա. Սարսուագին, սարսուալի:

ՍԱՐՍՈՒՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Դողացուցանել:

ՍԱՐՍՈՒԵԼ (իմ), տե՛ս ՍԱՐՍՈՒԱԼ:

ՍԱՐՍՈՒԵԼԻ, տե՛ս ՍԱՐՍՈՒԱԼԻ:

ՍԱՐՏՆՈՒԼ, չբ. 1. Հարթնուլ, շրտնուլ, խրտնուլ, խռովել: 2. Օցտել, մեկնել, զատչել:

ՍԱՐՏՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Խրտուցանել, ընդոստուցանել:

ՍԱՐՏՈՒՑԻՉ, ա. Ընդոստուցիչ, զարթուցիչ:

ՍՍԱԻԱՌՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՍԱԻԱՌՆԵԼ (իմ):
ՍՍԱԻԱՌՆԱՊԱՏ, ա. Թեւատարած, թեւատարած:
ՍՍԱԻԱՌՆԵԼ (իմ), չք. Սաւառնանայ,
թեւապարել, թեւակոխել, սլանայ:
ՍՍԱԻԱՌՆՈՒՄՆ, գ. Սլացումն:
ՍՍՓԱՍՈՒՏ, ա. Սոլտմոլտ, ստապաճոյճ:
ՍՍՓՈՐ, գ. 1. Կուժ, կահոյր, խաւեակ: 2. Դորակ:
ՍՍՓՐԵԼ, նք. Գերծուլ, կտրել, յապաւել,
վիրայ:
ՍՍՓՐԻՉ, գ. Վարսապիրայ:
ՍՍՔԱՓԱԹԱՆՔ, գ. Զրպարտութիւն,
մատնութիւն:
ՍՍՔԹԱՔԵԼ, չք. Սայթաքել:
ՍՍՔՐԵԼ, չք. Ղօղել, թաքչել, սալարել,
ծածկել, պատսպարել, ապաստան լինել:
ՍԳԱԶԳԱՄ, ա. Սգապատ, տիրական:
ՍԳԱԼ, նք. չք. 1. Սուգ առնուլ ունել,
կոծել, ողբայլ, աշխարել: 2. Տխրել,
տրտմել, վշտանալ:
ՍԳԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, ՍԳԱԿՅԵԼ, չք. Ող-
բակցել:
ՍԳԱՊԱՏ, ա. Սգալոր, սգազգած:
ՍԳԱԻՈՐ, ա. 1. Սգազգած, սգապատ: 2.
Սգալորական, տրտմական:
ՍԳԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԳԱԻՈՐ (2):
ՍԳԱԻՈՐԵԼ (իմ), չք. Սուգ առնուլ, սգայլ:
ՍԳԱԻՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Տխրութիւն:
ՍԵԱԻ, ա. 1. Սեւական, արջնագոյն: 2.
գ. Սեւաղեղ, սեակ, մելան:
ՍԵԱԻԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵԱԻ (1):
ՍԵԹԵԻԹԵԼ, նք. Պաճուճել, պճնել,
արուեստակել, հայթապթել, յարգարել,
յերբերել:
ՍԵՂԱՆ, գ. 1. Կերակուր, հացկերոյթ, կո-
չուք, բազմական: 2. Բագիւն, գոհանոց,
գոհարան: 3. Պատարագարան, խորան:
– ՍԵՂԱՆ ՈՒՂՂԵԼ. Բազմական առնել
արկանել:
ՍԵՂԱՆԱՔՈՅԾ, ա. Պատառարոյժ, պոր-
տարոյժ:

ՍԵՂԱՆԱԶԵՐԾ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱ-
ՊՈՒՏ:
ՍԵՂԱՆԱԿԱԶՄ, ա. Սեղանայարդար,
սեղանայորէն:
ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ, ա. Սեղանագերծ, սե-
ղանակողոպուտ, տաճարակապուտ, տա-
ճարակողոպուտ:
ՍԵՂԱՆԱԿԻՅ, ա. Հացակից, ըմպակից,
խմբակից, բարձակից, բազմականակից,
սեղանորդ:
ՍԵՂԱՆԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱ-
ԿԱՊՈՒՏ:
ՍԵՂԱՆԱԿՈՂՈՊՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Մեհնա-
գերծութիւն:
ՍԵՂԱՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Հաղորդակ-
ցութիւն:
ՍԵՂԱՆԱԿՅԱՐԴԱՐ, ՍԵՂԱՆԱԿՅՈՐԷՆ,
տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԱԶՄ:
ՍԵՂԱՆԱԿԵՆԳ, ա. Սեղանակապուտ:
ՍԵՂԱՆԱԿՈՐ, գ. Հատալաճառ, լուճա-
յափոխ, լուճափոխ:
ՍԵՂԱՆԱԿՈՐԵԼ, նք. Մատակարարել:
ՍԵՂԱՆՈՐԴ, տե՛ս ՍԵՂԱՆԱԿԻՅ:
ՍԵՂԵԽ, ա. գ. Հոմանի, տոփող, շնացող,
շուն:
ՍԵՂՄ, ա. Հոծ, խիտ, ամփոփ, կուռ,
սերտ, հաստ, հաստատուն:
ՍԵՂՄԱՆԱԼ, չք. Սերտանայ:
ՍԵՂՄԵԼ, նք. Զսպել, պնդել, խնուլ, ամ-
րացուցանել, մածուցանել, զանգել:
ՍԵՂՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Հոծութիւն, խտու-
թիւն, սերտութիւն, հաստատութիւն,
պնդութիւն:
ՍԵՄԱԳԻՐ, ՍԵՄԱՐ, ա. գ. Նշանագիր
(արագագիր գրիչ):
ՍԵՆԵԱԿ, գ. 1. Օթանոց, օթարան, խուց:
2. Սրկապան: 3. Կանանոց: 4. Շտեմա-
րան, մթերանոց, գանձարան: 5. Հարսն,
հարճ:
ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ, գ. Սենեկապետ, մարմնա-
պահ, թիկնապահ:
ՍԵՆԵԿԱՊԵՏ, տե՛ս ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ:

ՍԵՆԵԿԻԿ, գ. Խուց, Խուղ, Խրճիթ:
ՍԵՊ, գ. Ժայռ, քարաժայռ:
ՍԵՊԵԱՆ, տե՛ս ՍԻՊԷ:
ՍԵՊՉԱԿԱՆ, ա. 1. Առանձնական, Իւրա-
կան, անձնական, յատուկ: 2. Բուն, բնիկ,
հայրենի: 3. Ընտիր, իսկազոյն:
ՍԵՊՉԱԿԱՆԱԲԱՐ, մ. Տիրապէս:
ՍԵՊՉԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Հարազատազոյն:
ՍԵՊՉԱԿԱՆԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԵՊՉԱ-
ԿԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՍԵՊՉԱԿԱՆԵԼ, նբ. Սեպհականեցուցա-
նել, Իւրացուցանել, ստանալ, ժառանգել,
ժառանգեցուցանել:
ՍԵՊՉԱԿԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԵՊ-
ՉԱԿԱՆԵԼ:
ՍԵՊՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յատկութիւն:
2. Ժառանգութիւն (բնիկ), պայազա-
տութիւն, ազատութիւն:
ՍԵՊՈՒՉ, գ. ա. Ասպետ, պայազատ,
ազատ:
ՍԵՌ, գ. 1. Ազգ, ցեղ, զարմ, տոհմ: 2.
Տեսակ:
ՍԵՌԱԲԱՐ, մ. Սեռականապէս, ընդհան-
րականապէս:
ՍԵՌԱԿԱՆ, ա. Հանրական, ընդհանուր,
ընդհանրական:
ՍԵՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Ընդհանրակա-
նազոյն, համատարած, լայնածաւալ:
ՍԵՌԱԿԱՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՍԵՌԱԲԱՐ:
ՍԵՌԱԿՈՏՈՐ, ա. Ազգի ազգի, պէսպէս:
ՍԵՌԵԼ, ԻԼ, չբ. Պնդել, ամրանալ:
ՍԵՌԵՆ¹, գ. Սունակ:
ՍԵՌԵՆ², ա. 1. Հարազատ, անխառն,
պարզ, յստակ, զուտ, անապակ, ջիւնջ: 2.
Սերտ, հոծեալ:
ՍԵՌԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յստակութիւն:
ՍԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգ:
ՍԵՐ, գ. Սեռ, սերունդ, զարմ, տոհմ, ցեղ,
ազգ:
ՍԵՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐԵԼ² (իմ):
ՍԵՐԿԵԱՆ, ա. 1. Այսօրեան: 2. մ. գ.
Այսօր:

ՍԵՐՄԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵՐՄՆԱԿԱՆ:
ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆ, ա. գ. Սերմանացան,
սերմանիչ:
ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցան:
ՍԵՐՄԱՆԱՄԱՏՈՅՑ, ա. Սերմանաւոր:
ՍԵՐՄԱՆԱՆԱԼ, չբ. Սերմանալ:
ՍԵՐՄԱՆԱՐԿՈՒ, ա. Յղացուցիչ:
ՍԵՐՄԱՆԱՅԱՆ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆ:
ՍԵՐՄԱՆԱՅՈՒ, ա. Սերմանելի:
ՍԵՐՄԱՆԱԽՈՐ, ա. Սերմանամատոյց:
ՍԵՐՄԱՆԱՔԱՂ, ա. փիւր. Շաղակրատ,
ուռայնաբան, բանորսակ, պարսաւազէտ,
բանսարկու:
ՍԵՐՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Սերմնարկել, ցանել:
2. Տարածանել, յարուցանել: 3. (յուռա-
կան ոճով) Սերել, ծնանել:
ՍԵՐՄԱՆԵԼԻ, ա. Սերմանացու:
ՍԵՐՄԱՆԻՉ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԱՀԱՆ:
ՍԵՐՄՆ, գ. 1. Ուռն: 2. (Կենսբ.)
Սաղմն, բեղուն: 3. Ցանուճ: 4. փիւր.
Սերունդ, ծնունդ, զաւակ:
– ՍԵՐՄՆ ԱՌԵՆԻԼ. Յղանալ:
ՍԵՐՄՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. (յուռական ոճով)
Շաղփաղփել, շաղակրատել, բամբասել:
ՍԵՐՄՆԱԿԱԹ, ա. գ. Մշտակաթ, կաթոտ:
ՍԵՐՄՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ, գ. Սերմնահե-
ղութիւն, սերմնեթութիւն:
ՍԵՐՄՆԱԿԱՆ, ա. Սերմանական:
ՍԵՐՄՆԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԵՐՄՆԱ-
ԿԱԹՈՒԹԻՒՆ:
ՍԵՐՄՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԱՆԱԼ:
ՍԵՐՄՆԱՌԵԼ (իմ), չբ. Սերմն առնուլ,
յղանալ:
ՍԵՐՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Սաղմնառու-
թիւն, յղութիւն:
ՍԵՐՄՆԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՍԵՐՄԱՆԵԼ:
ՍԵՐՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յղութիւն:
ՍԵՐՄՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍԵՐՄ-
ՆԱԿԱԹՈՒԹԻՒՆ:
ՍԵՐՄՆԸՆԿԱԼ, ա. Յղացեալ:
ՍԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԵՐՈՒՆԴ:
ՍԵՐՈՒՆ, ա. Բեղուն, բեղնաւոր:

ՍԵՐՈՒՆ Դ, գ. 1. Սերումն: 2. Սեր, ազգ, ծնունդ, գաւակ:
ՍԵՐՏ, ա. 1. Պինդ, ամուր, կարծր, հաստատուն, անխզելի, հոծ, խիտ, ձիգ, անխախուտ: 2. Ստոյգ: 3. Մտերիմ, հարազատ, սեպհական: 4. մ. տե՛ս ՍԵՐՏԻԻ: ՍԵՐՏԱՆԱԼ, տե՛ս ՍԵՐՏԵԼ² (իմ):
ՍԵՐՏԵԼ¹, նբ. Պնդել, հաստատել, ամրացուցանել, զետեղել:
ՍԵՐՏԵԼ² (իմ), չբ. Սերտանալ, ամրանալ, արմատանալ, սեղմանալ:
ՍԵՐՏԻԻ, մ. Սերտ, պնդապէս, ստուգիւ, տիրապէս, ամենայնիւ:
ՍԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Պնդութիւն, հաստատութիւն:
ՍԵՒԱԳԻՐ, տե՛ս ՍԵՒԱԴԵՂ:
ՍԵՒԱԳՈՅՆ, ա. Սևաթոյր, սևաներկ:
ՍԵՒԱԳՈՒՆ Դ, ա. գ. Սևերամ:
ՍԵՒԱԴԵՂ, գ. Սեաւ, սևակ, սևազիր, մեղան, թանաք:
ՍԵՒԱԶԳԱԾ, ՍԵՒԱԶԳԵՍ, ա. Արջնազգեստ, փխբ. սզաւոր, տխուր:
ՍԵՒԱԹՈՅՐ, ա. Սևագոյն, թխագոյն, սևաներկ:
ՍԵՒԱԿ, տե՛ս ՍԵՒԱԴԵՂ:
ՍԵՒԱՆԱԼ, չբ. Թխանալ, մթազնել:
ՍԵՒԱՆԵՐԿ, ա. Սևագոյն, սևաթոյր:
ՍԵՒԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Սևել, թխացուցանել:
ՍԵՒԵԼ, նբ. Սևացուցանել:
ՍԵՒԵՌ, գ. Բևեռ, հեղոյս:
ՍԵՒԵՌԱԳՈՅՆ, ա. Պնդագոյն, սերտ, հաստատուն:
ՍԵՒԵՌԱԿԱՊ, ա. երկաթագամ, պընդակապ:
ՍԵՒԵՌԱՊԷՍ, մ. Պնդագոյնս:
ՍԵՒԵՌԵԼ, նբ. Բևեռել, հեղուսել, մածուցանել, պնդել, հաստատել, զօղել, յարել:
ՍԵՒԵՐԱՄ, տե՛ս ՍԵՒԱԳՈՒՆ Դ:
ՍԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Թխութիւն:
ՍԵՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԵՊՀԱԿԱՆ:

ՍԷԳ, ա. 1. Ամբարտաւան, Հպարտ, խրոխտ: 2. Մնապարծ, աղաջուր: 3. Պերծ, գեղապանծ:
– ՍԷԳ ԱՌՆՈՒԼ. Սիլզալ:
ՍԷՐ, գ. 1. Ցանկութիւն, յօժարութիւն, հաճութիւն, բարեկամութիւն, շնորհ, բարերարութիւն, գութ, գգուանք: 2. Տարփումն, տոփանք:
ՍԷՐԱՐՓԻ, տե՛ս ՍՐՈՎԲԷ:
ՍԹԱՓ, ա. Զգաստ, արթուն, ժիր, փոյթ, զուարթ:
ՍԹԱՓԱԿԱՆ, ա. Զգաստական, զուարթական:
ՍԹԱՓԱՆՔ, գ. 1. Զուարթութիւն, սփոփանք: 2. Արթնութիւն:
ՍԹԱՓԱՌՈՒՄՆ, գ. Թափառումն:
ՍԹԱՓԵԼ¹, նբ. Սթափեցուցանել, զգաստացուցանել, զարթուցանել, զուարթացուցանել, սփոփել:
ՍԹԱՓԵԼ² (իմ), չբ. 1. Զգաստանալ, զարթնուլ, զուարթանալ, խելաբերել, ուշաբերել: 2. Զբօսնուլ, սփոփել, ոգի առնուլ:
ՍԹԱՓԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՍԹԱՓԵԼ¹:
ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Սթափումն:
ՍԹԱՓՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ:
ՍԻԳԱԼ, չբ. 1. Պերծանալ, Հպարտանալ, յոխորտալ, փքանալ, պարծել, նազել: 2. Զեղխել, մեղկանալ, կնատել, իգանալ:
ՍԻԳԱՆՔ, գ. Շուք, փառաւորութիւն:
ՍԻԳԱՒՈՐ, ա. Սէգ, խրոխտ:
ՍԻԳԱՔԱՅԼ, ա. Սիգողածնծ:
ՍԻԳՈՂԱՃԵՄ, տե՛ս ՍԻԳԱՔԱՅԼ:
ՍԻԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Պերծութիւն, չբեղութիւն, Հպարտութիւն, խրոխտումն: 2. Զեղխութիւն, կնատութիւն, թուլամորթութիւն, փափկասիրութիւն:
ՍԻԿ, գ. Մօր, դայռ, տիղմ, ցիխ:
ՍԻԿԱՐԵԱՆ, ա. Սրիկայ, աւազակ, մարդասպան:
ՍԻՂԻԳՆ, գ. Նաշիհ:
ՍԻՂՂՈՐԱՅ, ՍԻՂՈՐԱՅ, տե՛ս ՎԱՆԳՐ:

Մին, ա. Մնտտի, ունայն, ընդունայն,
զուր, դատարկ, նանիր:
ՄինեԱԼ, ա. Ոսին, թափուր:
ՄինԼՔՈՐ, ա. Անաւազ:
ՄինԶ, տե՛ս ՍՈՍԻՆԶ:
ՄիՊէ, գ. (կենդբ.) Սեպեան, սպին:
ՄիՐ, գ. Անճրւ:
ՄԻՐԱԲԱՆ, տե՛ս ԲԱՆԱՍԷՐ:
ՄԻՐԱԲԱՐ, մ. Սիրողաբար, սիրողապէս,
սիրելաբար, սիրելապէս:
ՄԻՐԱԼԻ, տե՛ս ՄԻՐԱԼԻՐ:
ՄԻՐԱԼԻՐ, ա. Սիրալի, գորովալիբ, խան-
դակաթ, բարեգուլթ:
ՄԻՐԱԿԱՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Մարդասիրու-
թիւն, բարեխոհութիւն, բարեսիրութիւն:
ՄԻՐԱԿԱՆ, ա. Սիրողական, սիրալիբ,
քաղցր:
ՄԻՐԱՀԱՐՈՒՍՏ, ա. Սիրալիբ, սիրա-
պատար:
ՄԻՐԱՄԱՐԳ, գ. (կենդբ.) Պա(ր)սկական
Հաւ:
ՄԻՐԱՅԵՂՑ, ա. Սիրալիբ, սիրահարուստ:
ՄԻՐԱՇԱՐԺ, ա. Անճրեւաբեր:
ՄԻՐԱՊԱՏԱՐ, ա. Սիրալիբ, սիրահա-
րուստ, սիրայեղց:
ՄԻՐԱՏԵՆԶԱԿ, տե՛ս ՄԻՐԱՓԱՓԱԳ:
ՄԻՐԱՓԱՓԱԳ, ա. Սիրատենչակ:
ՄԻՐԵԼ, նբ. չբ. Հաճել, ախորժել,
բարեկամանալ, յարել, ընտրել, գգուել,
գլխասիրել:
ՄԻՐԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻՐԱԲԱՐ:
ՄԻՐԵԼԱԿԱՆ, ա. 1. Բարեկամական,
սիրական, հաճոյական: 2. Տոփական:
ՄԻՐԵԼԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻՐԱԲԱՐ:
ՄԻՐԵԼԻ, ա. գ. 1. Սիրեցեալ, բարեկամ: 2.
Սիրող, սիրիչ:
ՄԻՐԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Սէր, սիրողութիւն,
սիրումն, ընտանութիւն, բարեկամու-
թիւն:
ՄԻՐԸՆԹԱՑ, ա. Համակամ:
ՄԻՐԻԶ, ՄԻՐՈՂ, ա. Սիրելի:
ՄԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՄԻՐԱԲԱՐ:

ՄԻՐՈՂԱԿԱՆ, ՄԻՐՈՂԱՅԻՆ, տե՛ս ՄԻ-
ՐԱԿԱՆ:
ՄԻՐՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՄԻՐԱԲԱՐ:
ՄԻՐՈՂՈՒԹԻԻՆ, ՄԻՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՄԻՐԵ-
ԼՈՒԹԻԻՆ:
ՄԻՐՈՒՆ, ա. 1. Սիրելի, սիրեցեալ: 2. Ըն-
դունելի, հաճոյական: 3. Սիրող, բա-
րեսէր, ուսումնասէր:
ՄԻՐՏ, գ. լայնաբարձ Յօժարութիւն, ոգի,
կամք, միտք, խորհուրդ, ցանկութիւն,
տրամադրութիւն, քաջութիւն ևն:
– ՄՐՏԻ ՄՏՕՔ, Ի ՄՐՏԷ, Ի ԲՈԼՈՐ ՄՐՏԷ,
ԲՈԼՈՐՈՎ ՄՐՏԻ, մ. Սերտիւ, մտադիւր,
սրտագիւն:
ՄԻԻՆ, գ. Սիւնակ:
ՄԻԻՆԱԿ, տե՛ս ՄԻԻՆ:
ՄԻԻՆԱԶԵԻ, ա. Սիւնանման, սիւնա-
տեսիլ:
ՄԻԻՆԱՆՄԱՆ, տե՛ս ՄԻԻՆԱԶԵԻ:
ՄԻԻՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՄԻԻՆԱԶԵԻ:
ՄԻԻՆՀՈԴՈՍԱԿԱՆ, ա. Ժողովական:
ՄԻՔ, գ. Շունչ, հողմ, քամի, սղոխ:
ՄԼԱՆԱԼ, չբ. Սրանալ, սուբալ, խոյանալ:
ՄԼԱՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Սլացումն, սլացք,
թռիչք:
ՄԼԱՑՈՒՄՆ, ՄԼԱՑՔ, տե՛ս ՄԼԱՑՈՒ-
ԹԻԻՆ:
ՄԼԱՔ, գ. Սայր (նետի նիզակի ևն սուբ
ծայրը):
ՄՆԱԼ, գ. 1. Վրիպումն, սխալանք: 2. ա.
Վրիպական, սխալական, սխալոտ, ան-
հաստատ:
ՄՆԱԼԱԿ, ա. Գայթոտ, արբեալ:
ՄՆԱԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՆԱԼ (2):
ՄՆԱԼԱԿԵԼ (Իմ), չբ. Գինեհարել, դան-
դաչել, գլթել:
ՄՆԱԼԱԿՈՒԹԻԻՆ, ՄՆԱԼԱԿՈՒՄՆ, գ.
Արբեցութիւն, դանդաչումն:
ՄՆԱԼԱՆՔ, գ. Սխալ, սխալութիւն, սխա-
լումն, վրիպումն, յանցանք:
ՄՆԱԼԱՌՈՐ, տե՛ս ՄՆԱԼԱԿԱՆ:
ՄՆԱԼԵԼ (Իմ), չբ. Վրիպել, մոլորել, խո-

տորել, յանցանել, գայթել, գթել, ի դերև
ելանել:
ՍԽԱԼԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վրիպեցուցա-
նել, մոլորեցուցանել:
ՍԽԱԼՈՏ, տե՛ս ՍԽԱԼԱԿԱՆ:
ՍԽԱԼՈՒԹԻԻՆ, ՍԽԱԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՍԽԱ-
ԼԱՆՔ:
ՍԽՐԱԳՈՐԾ, ա. Հրաշագործ, սքանչե-
լագործ, զարմանագործ, հիացուցանող:
ՍԽՐԱԼԻ, ա. Սքանչելի, հրաշալի, հիա-
նալի, սխրասարաս:
ՍԽՐԱՆԱԼ, չբ. Սքանչանալ, հրաշանալ,
հիանալ, զարմանալ, պահնուլ:
ՍԽՐԱՍԱՐԱՍ, տե՛ս ՍԽՐԱԼԻ:
ՍԽՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Հիացուցանել,
զարմացուցանել:
ՍԽՐԱՅՈՒՑԻՁ, ա. Հիացուցանող:
ՍԿԱԽԱՌՆ, ա. Տղմախառն, տղմուտ:
- ՍԿԱԽԱՌՆ ԽՈՆԱԻՈՒԹԻԻՆ. Ճահիճք:
ՍԿԱՀ, գ. Կիփաս, խառնարան, խառ-
նելիք:
ՍԿԱՀԱՁԵԻ, տե՛ս ԹԱԿՈՅԿ (2):
ՍԿԱՅ Կամ ՀՍԿԱՅ, ա. գ. Քաջ:
ՍԿԱՅԱԳՈՐԾ, ա. Հոյակապ, մեծագործ,
ամրակառոյց:
ՍԿԱՅԱՁՕՐ, ա. Քաջադալթ:
ՍԿԱՆԱԼ, չբ. Տղմանալ:
ՍԿԱՆՋՆԵԼ, տե՛ս ՇԱԿԱՆՋԵԼ:
ՍԿԱՒԱՌԱԿ, գ. Ափսէ, պնակ, տաշտ,
դաշխուրան, սկուտեղ, դաւաթ, ճաշակ,
կոնք:
ՍԿԵԼ, չբ. 1. Հսկել, տքնել, արթուն կալ
լինել: 2. Ուշ ունել:
ՍԿԵՍՈՒՐ, գ. Կեսուր:
ՍԿԵՍՐԱՅՐ, գ. Սկեսրեայ:
ՍԿԵՍՐԵԱՅ, տե՛ս ՍԿԵՍՐԱՅՐ:
ՍԿՋՐՆԱՐԱՆԵԼ, նբ. Սկզբնաբան լինել:
ՍԿՋՐՆԱՐԱՆ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՍԿՋՐՆԱ-
ՐԱՆԵԼ:
ՍԿՋՐՆԱՐԱՐ, մ. Յառաջնապէս:
ՍԿՋՐՆԱԳՈՅՆ, ա. Հնագոյն, կանխա-
գոյն, նախկնագոյն, գլխաւորագոյն:

ՍԿՋՐՆԱԳՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նախկնու-
թիւն, հնութիւն, յառաջագոյութիւն:
ՍԿՋՐՆԱԹԻԻ, ա. Նախաթիւ:
ՍԿՋՐՆԱԾԻՆ, ա. 1. Նախածին, նախկին,
առաջին: 2. Անդրանիկ: 3. Նախածնող,
սկզբնապատճառ:
ՍԿՋՐՆԱԿԱՆ, ա. Նախնական, նախկին,
առաջին, գլխաւոր, բուն:
- ՍԿՋՐՆԱԿԱՆՆ, գ. Գլուխ, պետ, սկիզբն:
ՍԿՋՐՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Գերագոյն,
ծայրագոյն:
ՍԿՋՐՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մ. Գլխաւորապէս,
իշխանաբար, տիրապէս:
ՍԿՋՐՆԱՀԱՅՐ, գ. 1. Սկզբնահաւ, հա-
ւասկիզբն: 2. նման. Նախաշաւիղ,
սկզբնապատճառ:
ՍԿՋՐՆԱՀԱԻ, տե՛ս ՍԿՋՐՆԱՀԱՅՐ:
ՍԿՋՐՆԱՁԻՐ, ա. Նախապարգև, առաջ-
նապարգև, յառաջնապարգև:
ՍԿՋՐՆԱՄՎՅՐ, գ. 1. Նախամայր: 2.
լայնաբար՝ Նախաշաւիղ:
ՍԿՋՐՆԱՄՐԱՐԻ, գ. Նախամարդ:
ՍԿՋՐՆԱՄԵԾՄԱՐ, ա. Նախամեծար, նա-
խապատիւ:
ՍԿՋՐՆԱՆԱԼ, չբ. Սկզբնաւորել, սկսա-
նել:
ՍԿՋՐՆԱՇԱԻԻՂ, տե՛ս ՆԱԽԱՇԱԻԻՂ:
ՄԿՋՐՆԱՁԱՐ, ա. Չարասկիզբն, նա-
խաչար:
ՍԿՋՐՆԱՊԱՏԻԻ, ա. Նախապատիւ, նա-
խամեծար:
ՍԿՋՐՆԱՊԱՏՃԱՌ, գ. Նախածնող:
ՍԿՋՐՆԱՊԵՏԱԳՈՅՆ, ա. մ. Նախկնա-
գոյն, վերագոյն:
ՍԿՋՐՆԱՊԵՏԱՊԷՍ, մ. Կանխագոյն,
գլխաւորապէս:
ՍԿՋՐՆԱՊՏՈՒՂՔ, գ. Առաջնապատուղք,
երախայրիք:
ՍԿՋՐՆԱՍԵՐ, ա. Սկզբնասերեալ:
ՍԿՋՐՆԱՍԵՐԵԱԼ, տե՛ս ՍԿՋՐՆԱՍԵՐ:
ՍԿՋՐՆԱՍՏԵՂԾ, տե՛ս ՆԱԽԱՍՏԵՂԾ:
ՍԿՋՐՆԱՏԻՊ, ա. գ. Նախատիպ:

ՍԿԶԲՆԱՏՊԱՆՈՐՈՒԹԻՒՒՆ, ՍԿԶԲՆԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Սկզբնատրպ:
ՍԿԶԲՆԱՐԱՐ, ա. Սկզբնապատճառ, նախաշաւիղ:
ՍԿԶԲՆԱՒՈՐ, ա. Սկզբնական, գլխաւոր, նախկին, առաջին:
ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Սկզբնագոյն, սկզբնականագոյն, նախկինագոյն:
ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Սկսող:
ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Սկիզբն առնել, սկսանել, սկզբնել:
ՍԿԶԲՆԵԼ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՒՈՐԵԼ:
ՍԿԶԲՆԵՂԱԳՈՅՆ, ա. Նախագոյակ, սկզբնաւորագոյն, հնագոյն, նախկին, գլխաւոր:
ՍԿԶԲՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Լինելութիւն, ծնունդ:
ՍԿԶՐՈՒՄՆ, գ. 1. Սկսումն, սկիզբն: 2. (յուշարէնի նմանակութեամբ) Իշխանութիւն:
ՍԿԻ, տե՛ս ՍԿԻՉ:
ՍԿԻԶԲՆ, գ. 1. Սկսումն: 2. Սկզբնապատճառ, նախապատճառ: 3. Յառաջաբան:
- ՍԿԻԶԲՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
ՍԿԻՉ, գ. Սկահ, ըմպանակ, բաժակ, նուրբանոց, ճաշակ:
ՍԿԻՄՄՆ, տե՛ս ՍԿԻԶԲՆ:
ՍԿՈՒՆԴ, գ. Շուն, շնիկ:
ՍԿՈՒՏԵՂ, ՍԿՈՒՏՂ, գ. Պնակ, սկաւառակ, ափսէ, մաղղմայ:
ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ), հբ. Ձեռն ի գործ առնել արկանել, սկսնուլ, սկզբնել, սկզբնաւորել:
ՍԿՍԱՆՈՒԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
ՍԿՍՄՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԳՈՅՆ:
ՍԿՍՄՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱԿԱՆ:
ՍԿՍՄՆԱՏԻՊ, տե՛ս ՍԿԶԲՆԱՏԻՊ:
ՍԿՍՆՈՒԼ, տե՛ս ՍԿՍԱՆԵԼ (իմ):
ՍԿՍՈՂ, ա. Սկզբնաւորական:
ՍԿՍՈՒԱԾ, գ. Սկսումն, սկիզբն:

ՍԿՍՈՒՄՆ, գ. Սկիզբն, սկսուած:
ՍՂԱՐԱՐ, մ. Սղակի, առ սակաւ սակաւ:
ՍՂԱԳՈՅՆ, ա. Դոյզն, սակաւագոյն, համառօտագոյն:
ՍՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՍՈՒՂ (1):
ՍՂԱԿԻ, տե՛ս ՍՂԱՐԱՐ:
ՍՂԱՊԷՍ, մ. Դուռն ուրեք:
ՍՂԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նուազեցուցանել, տկարացուցանել, կարճել:
ՍՂՈՆ կամ ՍՈՂՈՆ, գ. Սիք, շունչ, հողմ:
ՍՂՈՅ, տե՛ս ՍՂՈՅԱՉՈՒԿՆ:
ՍՂՈՅԱՉՈՒԿՆ, գ. (կենդբ.) Սղոց, բխոն, պրիոնէ:
ՍՄԲԱԿ, գ. Սմբատակ, կճղակ:
ՍՄԲԱԿԱԿՈՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ. Սմբակակոխել, կոխան առնել լինել:
ՍՄԲԱԿԱԿՈՆԵԼ, տե՛ս ՍՄԲԱԿԱԿՈՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԼԻՆԵԼ:
ՍՄԲԱՏԱԿ, տե՛ս ՍՄԲԱԿ:
ՍՄԻՆ ԻՐԻ, ՍՄԻՆ ՎԱՍՆ, Վասն այսորիկ:
ՍՆԱՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ունայնաբանութիւն, դատարկաբանութիւն:
ՍՆԱԿՈՒՇՏ, գ. Քաշ:
ՍՆԱՄԱՀԱԿ, ՍՆԱՄԱՀԻԿ, ա. Սնալաստակ:
ՍՆԱՄԷՋ, ա. Ոսին:
ՍՆԱՆԱԼ, չբ. Ոսնել, դատարկանալ:
ՍՆԱՆԵԼ (իմ), չբ. 1. Բուծանել, կերակրել, դարմանել: 2. Աճել, մեծանալ: 3. Դաստիարակել, վարժել:
ՍՆԱՊԱՐԾ, ա. 1. Սնափառ, ամբարտաւան, հպարտ: 2. Սնափառական, սնապարծիկ:
ՍՆԱՊԱՐԾԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՆԱՓԱՌԵԼ:
ՍՆԱՊԱՐԾԻԿ, տե՛ս ՍՆԱՊԱՐԾ (2):
ՍՆԱՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սնափառութիւն:
ՍՆԱՎԱՍՏԱԿ, ա. Զրաջան, զրավաստակ, սնոտիաջան, ընդունայնավաստակ:
ՍՆԱՎԱՍՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Զրարուեստութիւն:
ՍՆԱՓԱՌ, ա. 1. Սնապարծ, զրափառ,

ունայնսփառ, փառասէր, ամբարհաւած:
2. Մնափառական:
ՄՆԱՓԱՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՆԱՓԱՌ (2):
ՄՆԱՓԱՌԵԼ, չբ. Մնապարծել, ամբարհաւածել, բարձրամտել, մեծամտել, գոռոզանալ:
ՄՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Մնապարծութիւն, զրափառութիւն, նանրափառութիւն, փառասիրութիւն:
ՄՆ ԳՈՅՐ, գ. Շպար:
ՄՆ ԳՈՒՐԵԼ (իմ), չբ. Շպարել:
ՄՆ ԴՄԱՅ, գ. Կապ, կապանք:
ՄՆ ԴՈՅ, տե՛ս ՄՆ ԴՈՒՍ:
ՄՆ ԴՈՒԿ, գ. Արկղ:
ՄՆ ԴՈՒՍ, գ. Դիպակ, կերպաս, սնդր, գառնաւուխտ:
ՄՆ ԴՐ (աղաւաղուած բառ), տե՛ս ՍԸՆԴՈՒՍ:
ՄՆ ՆԴԱԿԱՆ, ա. Մնուցիչ, սնուցանողական:
ՄՆ ՆԴԱԿԻՑ, ա. 1. Համասուն, դայեկորդի: 2. Ընդաբոյս, բնածին, բնական: 3. Սեղանակից:
ՄՆՈՏԵԼ (իմ), չբ. Ընդունայնանալ:
ՄՆՈՏԻ, ա. 1. Սին, ունայն: 2. Ընդունայն, անհաւաստի, չնչին: 3. մ. Ի սնոտիս, ընդ վայր, ի գուր, վայրապար: - ՄՆՈՏԻՔ, գ. Ունայնութիւն: - Ի ՄՆՈՏԻՍ, տե՛ս ՄՆՈՏԻ (3):
ՄՆՈՏԻԱԳՈՐԾ, ա. Մոլար:
ՄՆՈՏԻԱՊԱՏԻՐ, ա. Ստայօղ, խաբէական:
ՄՆՈՏԻԱԶԱՆ, ա. Զրաջան, սնալաստակ:
ՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպտղութիւն:
ՄՆՈՒՆ Դ, գ. 1. Տածումն, բուծումն: 2. Կերակուր (սննդարար նիւթ):
ՄՆՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Դիեցուցանել, պահել, տածել, կերակրել, պարարել, դաստիարակել:
ՄՆՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. Մնուցողական, սնուցող, սնուցիչ:
ՄՆՈՒՅԻԶ, ՄՆՈՒՅՈՂ, տե՛ս ՄՆՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ:

ՄՆՈՒՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՆՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ:
ՍՈԹ, ա. Պինդ, հոծ, կուռ, կարծր, խիստ:
ՍՈՆԱԿ, գ. (կենդբ.) Ծիծառն:
ՍՈՂԱԼ, տե՛ս ՍՈՂԵԼ (իմ):
ՍՈՂԵԼ (իմ), չբ. 1. Սողալ, գեռալ: 2. Սպրդել, սողոսկել, սողմել:
ՍՈՂՄԵԼ (իմ), չբ. Սողել, սողոսկել, սպրդել:
ՍՈՂՆԱԿԱՆ, ա. Սողուն:
ՍՈՂՈՆ, տե՛ս ՄՂՈՆ:
ՍՈՂՈՊՈՒՄՆ, գ. Սողոսկումն, սայթաքումն, գայթումն, անկումն:
ՍՈՂՈՍԿԱՆՔ, տե՛ս ՍՈՂՈՍԿՈՒՄՆ:
ՍՈՂՈՍԿԵԼ¹, նբ. Սպրդել:
ՍՈՂՈՍԿԵԼ² (իմ), չբ. 1. Սողել: 2. Սայթաքել, գայթել, անկանել: 3. Սպրդել, միջամուխ լինել:
ՍՈՂՈՍԿՈՒՄՆ, գ. Սողոսկանք:
ՍՈՂՈՍԿՈՒՏ, ա. Սայթաք, գայթոտ, դիւրագայթ, սողոսկ:
ՍՈՂՈՒՆ, գ. 1. Զեռուն, ճճի: 2. ա. Սողնական: 3. Կաղ:
ՍՈՂՈՒՍԿ, տե՛ս ՍՈՂՈՍԿՈՒՏ:
ՍՈՃԻ, գ. (բսբ.) Շոճ, շոճի, պիտուս, ստորովենի, ստորբողոն:
ՍՈՅԶ, գ. 1. Ընկղմումն: 2. Խորք, սոր, ծակ, ծերպ, որջ:
ՍՈՅՆ, գ. Այս:
- ԶՍՈՅՆ ՀԵՏԱՅՆ, մ. Այսուհետեւ, յայսմ հետէ:
- ՍՈՅՆ ԳՈՒՆԱԿԻ, տե՛ս ՍՈՅՆՊԷՍ:
ՍՈՅՆՊԷՍ, մ. Այսպէս, սոյնպիսաբար, սոյն գունակի:
ՍՈՅՆՊԻՍԱԲԱՐ, տե՛ս ՍՈՅՆՊԷՍ:
ՍՈՅՆ ՕՐԻՆ, մ. Այսօր:
ՍՈՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, մ. ա. Սոյնպէս, այսպիսի:
ՍՈՆՔ, ա. (քեր.) Եռալանկ (բառ):
ՍՈՆՔԱՆԱԼ, չբ. Ստուարանալ, գիրանալ, թանձրանալ, թաւանալ, ուռնուլ, փքանալ:
ՍՈՍԻՆԶ, գ. Սինձ:
ՍՈՍԿ, ա. 1. Միայն, լոկ, սատակ: 2.

Պարզ, անշուք, թեթև, հասարակ: 3. Թափուք, անմասն, ունայն, ընդունայն, անպտուղ: 4. Հետևակ: 5. (քեր.) Սուղ, նուրբ, բարակ: 6. մ. Պարզաբար, սոսկապէս, միայն, ևեթ:

ՍՈՍԿԱԲԱՐ, մ. Պարզաբար:

ՍՈՍԿԱԳՈՅՆ, ա. Պարզագոյն:

ՍՈՍԿԱԼ, չբ. Դողալ, սարսել, սոսափել, սարսափել, զարհուրել, քստմնել:

ՍՈՍԿԱԼԻ, ա. Սոսկաւոր, զարհուրելի, սարսափելի, ահաւոր, ահագին, քստմնելի:

ՍՈՍԿԱԿԱՆ, ա. 1. Անշուք, նուաստ, գեղջուկ, ռամիկ: 2. Հետևակ:

ՍՈՍԿԱՊԷՍ, մ. Սոսկաբար, սոսկ, լոկ, պարզապէս, վայրապար:

ՍՈՍԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զարհուրեցուցանել:

ՍՈՍԿԱԻՈՐ, տե՛ս ՍՈՍԿԱԼԻ:

ՍՈՍԿՈՒՄՆ, գ. Դողումն, սարսափումն, քստմնումն, ահ, արհաւիրք:

ՍՈՍՈՐԴ, գ. (կզմխ.) Կողկողիթ:

ՍՈՎ, գ. 1. Քաղց: 2. Անսուաղութիւն:

ՍՈՎԱԲԵԿ, ա. Անսուաղ, սովեալ, սովալլուկ:

ՍՈՎԱԼԼՈՒԿ, ա. Սովաբեկ, սովամահ:

ՍՈՎԱԾԱԲԱՐ, մ. Անյազաբար:

ՍՈՎԱԿԱՆ, ա. Քաղցեալ:

ՍՈՎԱՄԱՀ, ա. մ. Սովալլուկ, սովաբեկ, սովեալ, նքողեալ:

- ՍՈՎԱՄԱՀ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՍՈՎԱՄԱՀԵԼ (իմ):

ՍՈՎԱՄԱՀԵԼ (իմ), չբ. Սովամահ լինել, սովել:

ՍՈՎԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՈՎԵԼ (իմ):

ՍՈՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անսուաղութիւն, անյազութիւն, ընչաքաղցութիւն:

ՍՈՎԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Քաղցեցուցանել:

ՍՈՎԵԼ (իմ), չբ. Սովանալ, քաղցնուկ, քաղցեանալ, նքողել:

ՍՈՎՈՐ, ա. 1. Ծանօթ: 2. Սովորական, սովորակ, ընդելական, հասարակ: 3. գ. Սովորութիւն:

ՍՈՎՈՐԱԲԱՐ, մ. Սովորակի:

ՍՈՎՈՐԱԿ, տե՛ս ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ:

ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՍՈՎՈՐ (2): 2.

Ծանօթ:

ՍՈՎՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սովորութիւն:

ՍՈՎՈՐԱԿԻ, մ. 1. տե՛ս ՍՈՎՈՐԱԲԱՐ: 2.

ա. Սովորական, սովոր:

ՍՈՎՈՐԵԼ, չբ. հբ. Բնաւորել, վարժել,

ընտանեանալ, ուսանել:

ՍՈՎՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ունակացուցանել, ընտելացուցանել, կրթել, վարժել,

վարժեցուցանել:

ՍՈՎՈՐՈՅԹ, գ. Սովորութիւն:

ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սովորոյթ, բնութիւն, կարգ, աւանդութիւն, քաղաքավարութիւն:

ՍՈՐ, գ. Ծակ, ծերպ, խոռոչ, սոյգ, բոյն, որջ:

ՍՈՐԱԿԱԼ, գ. Ախոռապետ:

ՍՈՐԱՄՈՒՏ, ա. Ծակամուտ, անձաւամուտ:

ՍՈՐԵԼ¹, չբ. Հոսել, ծորել, կաթել, սորսորել, թորթորել:

- ՍՈՐԵԼ ԱԶԱՅ. Վատել, ծիւրել:

ՍՈՐԵԼ², չբ. Ծակամուտ լինել, ծակախիթ լինել:

ՍՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ծորեցուցանել, ծիւրեցուցանել:

ՍՈՐՍՈՐ, տե՛ս ՍՈՐ:

ՍՈՐՍՈՐԵԼ¹, չբ. 1. Սորել, հոսել, թորթորել, հոսհոսել: 2. Տրուել:

ՍՈՐՍՈՐԵԼ², չբ. Հնձել (մանգաղով):

ՍՈՒԳ, գ. Տխրութիւն, կոծ, ողբումն, լալիւն, աշխար:

-ՍՈՒԳ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ, տե՛ս ՍԳԱԼ:

ՍՈՒԴԱՐ, գ. 1. Վարչամակ, թաշկինակ:

2. Գլխադիր, գլխաշուք:

ՍՈՒԶԱՆԵԼ, ՍՈՒԶԵԼ, նբ. 1. Ընկլուգանել, ընկղմել, խորասուզել: 2. փխբ.

Ծածկել, թաքուցանել, թաղել, անհետ առնել:

ՍՈՒԻՆ, գ. Տէգ, նիղակատէգ:

ՍՈՒԻՆԱԻՈՐ, ա. Տիգլաուր, սուհաուր:
ՍՈՒԼԵԼ, նբ. չբ. Շչիլ, խորգալ, սուղիլ:
ՍՈՒԼՈՒՄՆ, գ. Շչիլ, շչուսն, շուինչ,
շաչիլն:
ՍՈՒՂ, ա. 1. Սղական, նուազ, սակաւ,
դուզնաքեայ, փոքրիկ: 2. Կարճ, համառօտ,
ամփոփ: 3. Նուրբ, բարակ: 4. (քեր.) Աղօտ:
- ՍՈՒՂ ԻՆՉ, ՍՈՒՂ ԻՄՆ, մ. Փոքր ինչ,
սակաւ մի, խուսն մի, կաթ մի:
ՍՈՒՂԱԿԱՆ, ա. Սուղ, նուրբ:
ՍՈՒՂԵԼ, տե՛ս ՍՈՒԼԵԼ:
ՍՈՒՂ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍԱԿԱՒԱ-
ՊԵՏՈՒԹԻԻՆ:
ՍՈՒՆԱԻՈՐ, տե՛ս ՍՈՒԻՆԱԻՈՐ:
ՍՈՒՆԻ, տե՛ս ՍՈՒԻՆ:
ՍՈՒՍԵՐ, գ. Սուր, թուր, խարբ:
ՍՈՒՍԵՐԱԿԱՅ, տե՛ս ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ:
ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ, ա. Սուսերաւոր, սուսե-
րակաց, գիւնակիր:
ՍՈՒՍԵՐԱԿՈՒՌ, ա. Սուսերաւոր:
ՍՈՒՍԵՐԱՁԻԳ, ա. Սուսերամբրիկ, սու-
սերածիգ:
ՍՈՒՍԵՐԱՄԵՐԿ, ա. Սուսերածիգ, սու-
սերաւոր:
ՍՈՒՍԵՐԱԻՈՐ, ա. Սուսերակիր, սուսե-
րածիգ, սուսերամբրիկ:
ՍՈՒՏ, ա. 1. Կեղծ, մոլար, անիրաւ, խար-
դախ, նենգաւոր, խաբեբայ, անհաւա-
տարիմ, սնոտի: 2. գ. Ստուլիլն: 3. մ.
Ստուլիսամբ, ի զուր, ստաբար:
- ՍՈՒՏ ԱՌՆԵԼ. Ի սուտ հանել, ստացու-
ցանել:
- Ի ՍՈՒՏ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ՍՈՒՏ ԱՌՆԵԼ:
ՍՈՒՏԱԿ¹, ա. Ստախօս:
ՍՈՒՏԱԿ², գ. (հնբ.) 1. Կարկեհան, կայծ:
2. Մեղեսիկ:
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ, ա. Քծնի, շոգոքորթ,
կակդբան, մարդելոյգ, մարդահաճոյ,
կեղծաւոր, հրապուրիչ, պատրոդ:
- ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ ԼԻՆԵԼ. Կեղծաւորել:
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍՈՒ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿԱ-
ՍՊԱՍ:

ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Քծնութիւն,
շոգոքորթութիւն, մարդելուզութիւն,
մարդահաճութիւն, կեղծաւորութիւն:
ՍՈՒՏԱԿՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱԿ²:
ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ, ա. Մոլարանուն, ստանուն:
ՍՈՒՏԱՊԱՏԻՐ, տե՛ս ՍՍԱՊԱՏԻՐ:
ՍՈՒՏԵՐԴՄՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍՏԵՐԴԼՄ-
ՆՈՒԹԻԻՆ:
ՍՈՒՏԽՕՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՍՍԱԽՕ-
ՍՈՒԹԻԻՆ:
ՍՈՒՏՄՈՒՏ, ա. Սափասուտ, ստապաճոյճ:
ՍՈՒՐ¹, գ. 1. Թուր, դաշոյն, նրան: 2.
Դանակ, կտրոց, զմելին: 3. Սրածութիւն,
ժանտախտ:
- Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒՍԵՐԻ. Սրով սուսերի:
- ՍՐՈՎ ՍՈՒՍԵՐԻ, տե՛ս Ի ՍՈՒՐ ՍՈՒ-
ՍԵՐԻ:
- ԸՆԴ ՍՈՒՐ ՀԱՆԵԼ. Ընդաթուր հար-
կանել:
ՍՈՒՐ², ա. 1. Մայրասուր, հատու: 2. Բա-
րակ, նուրբ: 3. Արագ, արագընթաց,
արագալուր, արագատես, արագամիտ:
ՍՈՒՐԱԼ, չբ. Սրանալ, սլանալ, վազս
առնուլ, յարձակել, դիմել:
ՍՈՒՐԱԿՆ, տե՛ս ՍՐԱԿՆ:
ՍՈՒՐԱԿՈՒ, տե՛ս ՍՐԱԿՈՒ:
ՍՈՒՐԲ, ա. 1. Մաքուր, անարատ, յստակ:
2. Նուիրական, աստուածային, սրբա-
զան: 3. Վեհ, վսամ, արգոյ, ընտրեալ: 4.
Ողջախոհ, պարկեշտ, նազելի, արդար,
անմեղ: 5. մ. Սրբարար, սրբութեամբ:
ՍՈՒՐՀԱԼ, տե՛ս ՍՈՒՐԱԼ:
ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ, գ. ա. Պնդադեսպան, կա-
րապետ:
ՍՈՓԵՍՍ, ՍՈՓԵՍՏԷՍ, ՍՈՓԵՍՈՍ, ա.
Իմաստակ, ուսուսմանաւթ, բանագէտ,
հոետոր, գիտնաւոր:
ՍՊԱՆ, տե՛ս ՍՊԱՅ:
ՍՊԱՅ, գ. 1. Գունդ, զօր, բանակ: 2. Այ-
րուծի, հեծելազօր, հեծելազոււնդ: 3. Զօ-
րկան:
ՍՊԱՅԱԶՕՐ, գ. Գունդ, զօր:

ՍՊԱՅԱԿՈՅՏ, ա. Ազատագրունդ, բազմախումբ:

ՍՊԱՅԱՊԵՏ, գ. Սպարապետ, զօրապետ: ՍՊԱԵԱՆԵԼ, նբ. Զենուլ, խողխողել, գլխատել, փողոտել, մեռուցանել, սատակել, զոհել:

ՍՊԱԷԴ, գ. Սպանումն, գեներումն, կոտորած:

ՍՊԱԷԴԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Զենուլ (զոհի անասուններ մորթել):

ՍՊԱԷԴԱՆՈՅ, գ. Մսավաճառանոց, մակեղոն:

ՍՊԱԷԴԱՐԱՆ, գ. Զոհարան, գեներան:

ՍՊԱԷԻՉ, ՍՊԱԷՈՂ, ա. Մարդասպան:

ՍՊԱԷՈՂԱԿԱՆ, ա. Սպանող, մահատիթ, սատակչական:

ՍՊԱԷՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպանութիւն, մարդասպանութիւն, արիւնհեղութիւն:

ՍՊԱԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Մարդասպանութիւն, սպանողութիւն:

ՍՊԱԷՈՒՄՆ, գ. Սպանութիւն, կոտորումն, գեներումն, սպանդ:

ՍՊԱԸ, գ. Սպառումն, սպառուած, լրումն, եղբ, վերջ, աւարտ, վախճան, կատարած:

ՍՊԱԸԱԶԷՆ, ա. գ. 1. Վառեալ: 2. Սպառագիւնութիւն: 3. Սպառագիւնական: ՍՊԱԸԱԶԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. տե՛ս ՍՊԱԸԱԶԷՆ (3): 2. Վառեալ, զինուորական: 3. Ասպարաւոր:

ՍՊԱԸԱԶԻՆԵԼ, նբ. չբ. Զինել, վառել:

ՍՊԱԸԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմագիւնութիւն, վառուած:

ՍՊԱԸԵԼ, նբ. 1. Ծախել, վատնել, մաշել: 2. Սատակել:

ՍՊԱԸԻՉ, ա. Ծախիչ:

ՍՊԱԸԻԱԼ, նբ. չբ. Ահ արկանել (խօսքով), պատուհասել, սաստել, խորխտալ:

ՍՊԱԸԻԱԼԻՅ, ա. Սպառնական, ահարկու, խորխտ:

ՍՊԱԸԻԱԼԻՔ, գ. Սպառնումն, սպառնութիւն, խորխտումն, սաստ, սաստ-

կութիւն, ահարկութիւն:

ՍՊԱԸՆԱԿԱՆ, ա. Սպառնալից:

ՍՊԱԸՆՈՒԹԻՒՆ, ՍՊԱԸՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՊԱԸՆԱԼԻՔ:

ՍՊԱԸՈՒԱԾ, ՍՊԱԸՈՒՄՆ, տե՛ս ՍՊԱԸ:

ՍՊԱԸՍՊՈՒԹ, ի ՍՊԱԸՍՊՈՒԹ, ՍՊԱԸ ի ՍՊՈՒԹ, ի ՍՊՈՒԹ, մ. ա. Ամբողջապէս, բոլորովին, գլխովին, ամենեւին:

ՍՊԱՍ, գ. 1. Պաշտօն, սպասաւորութիւն, ծառայութիւն: 2. Կահ, կարասի, անօթ, նուերանոց, բաժակ, հանդերձանք: 3. Զարդ, զարդարանք: 4. Սեղան, կերակուր:

- ՍՊԱՍ ՈՒՆԵԼ՝ ՏԱՆԵԼ, ի ՍՊԱՍՈՒԿԱԼ. 1. Սպասաւորել, ծառայել, պաշտել: 2. Հոգալ, փոյթ առնել, խնամ տանել:

ՍՊԱՍԱԼԱՐ, գ. ա. Զօրապետ, զօրագլուխ:

ՍՊԱՍԱԿԱԼ, ա. Սպասարար, սպասաւոր:

ՍՊԱՍԱՀԱՐԿԵԼ (իմ), չբ. Սպասաւորել, ծառայել, արբանեկել:

ՍՊԱՍԱՀԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Արբանեկութիւն, սպասաւորութիւն, սպաս, ծառայութիւն, պաշտօն:

ՍՊԱՍԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՍԱՐԿԱԻԱԳԱՆՈՅ (2):

ՍՊԱՍԱՐԱՐ, ա. Սպասակալ, պաշտօնեայ, կամակատար:

ՍՊԱՍԱՒՈՐ, գ. 1. Արբանեակ, ծառայ: 2. Գործակալ, մատակարար, պաշտօնեայ (արքունի կամ եկեղեցական):

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱՐԱՐ, մ. Սպասաւորապէս:

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿ, ա. գ. 1. Սպասաւոր, արբանեակ, զինակիր: 2. Սպասաւորական:

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Սպասաւորակ, հարկաւոր, հարկաւորական:

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿԻՅ, տե՛ս ՊԱՇՏՕՆԱԿԻՅ:

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՍՊԱՍԱՒՈՐԱՐԱՐ:

ՍՊԱՍԱՒՈՐԵԼ, նբ. չբ. 1. Սպաս տանել, սպասահարկել, պաշտել, ծառայել, արբանեկել: 2. Հոգալ, մատակարարել,

տնտեսել, տնօրինել:
ՍՊԱՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Սպաս, պաշտօն,
ծառայութիւն, արբանեկութիւն, մատակարարութիւն, խնամարկութիւն:
- ՍՊԱՍԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐԿԱՆԵՆ՝ ՄԱՏՈՒՅԱՆԵՆԷԼ. Սպասաւորել, սպասահարկել, պաշտել:
ՍՊԱՍԵԱԿ, ա. գ. 1. Սպասիկ, սպասարար, խնամակալ, առընթերակաց, պաշտօնեայ, դայեակ: 2. Դէտ, պահապան, դարանակալ:
ՍՊԱՍԵԼ, չբ. և նբ. 1. Ակն ունել, ականկալել, համբերել: 2. Սպաս տանել, պաշտել, սպասաւորել, ի սպասու կալ:
ՍՊԱՍԻԿ, տե՛ս ՍՊԱՍԵԱԿ (1):
ՍՊԱՍՈՒՄՆ, գ. Ակնկալութիւն, յոյս:
ՍՊԱՏԱՂԱՆՔ, գ. Փափկութիւն, բարեկեցութիւն:
ՍՊԱՐԱԿԻՐ, ա. գ. Ասպարակիբ, վահասաւոր:
ՍՊԱՐԱՊԵՏ, գ. Սպայապետ, զօրապետ, զօրավար:
ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարութիւն, ստրատելատութիւն:
ՍՊԻ, գ. Հետք:
ՍՊԻՆ, տե՛ս ՍԻՊԷ:
ՍՊԻՏԱԿ, ա. Սպիտակագոյն:
ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ¹, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿ:
ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ², ա. Սպիտակայեղջ:
ՍՊԻՏԱԿԱԶԳԵՍ, ա. Սպիտակահերձ, պայծառ:
ՍՊԻՏԱԿԱԿԻՉՆ, ա. Լուսակիզն:
ՍՊԻՏԱԿԱՀԱՆԴԵՐՁ, ա. Սպիտակազգեստ:
ՍՊԻՏԱԿԱԶԻ, տե՛ս ՃԵՐՄԱԿԱԶԻ:
ՍՊԻՏԱԿԱՅԵՂՅ, ա. Սպիտակագոյն (չատ սպիտակ):
ՍՊԻՏԱԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Սպիտակել: 2. Պայծառանալ:
ՍՊԻՏԱԿԱՆԻՇ, ա. Սպիտակագոյն:
ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ, ա. Սպիտակափառ, մաքրափառ, պայծառ, մաքուր:

ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՌ, տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ:
ՍՊԻՏԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՍՊԻՏԱԿԱՆԱԼ:
ՍՊԻՏԱԿԵՐԱՆ Գ, ա. Սպիտակագոյն, փխբ. պայծառ, փայլուն:
ՍՊՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Յերկարածգել: 2. Յապաղել, դանդաղել:
ՍՊՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Դանդաղումն, անհոգութիւն, յերկարածգութիւն:
ՍՊՈՒՆ Գ, ՍՊՈՒՆ Կ, գ. Սաթնուկ:
ՍՊՈՒՌ, տե՛ս ՍՊԱՌՍՊՈՒՌ:
ՍՊՏՈՒՐ, գ. Աղբ, քակոր:
ՍՊՐԴԱՆԱԼ, տե՛ս ՍՊՐԴԵԼ² (իմ):
ՍՊՐԴԵԼ¹, նբ. Սողոսկել (սպրդել տալ):
ՍՊՐԴԵԼ² (իմ), չբ. Սպրդանալ, սողոսկել:
ՍՌԵԱԿ, գ. Սեռն:
ՍՌԵԱՊԱՆ, գ. Զանկապան:
ՍՌԵՁԱՆՔ, տե՛ս ՇՌԵՁԱՆ:
ՍՏԱԲԱՆ, ա. Ստախոս, յօբաբան:
ՍՏԱԲԱՆԵԼ, նբ. չբ. Սուտ խօսել:
ՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստախօսութիւն:
ՍՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՍՈՒՏ (3):
ՍՏԱԳԻՐ, ա. Ստալօր:
ՍՏԱԽՕՍ, տե՛ս ՍՏԱԲԱՆ:
ՍՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՍՏԱԾԵԼ, տե՛ս ՏԱԾԵԼ:
ՍՏԱԿԱՐԾ, ա. Ստակարծող:
ՍՏԱԿԱՐԾՈՂ, տե՛ս ՍՏԱԿԱՐԾ:
ՍՏԱՀԱԿ, ա. 1. Անաստ, ստամբակ, անկարգ, անխրատ, անառակ, խռովարար, խեռ, յանդուգն: 2. նման. Սաստիկ, բուռն:
- ՍՏԱՀԱԿՍ, մ. Անկարգաբար:
ՍՏԱՀԱԿԵԼ, չբ. Խեռել, ըմբոստանալ, հետեւել, անաստել:
ՍՏԱՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խեռութիւն, հետտելութիւն, անաստելութիւն, ապստամբութիւն, խռովութիւն:
ՍՏԱՄԲԱԿ, ա. Խստամբակ, խիստ, դժնեայ, ապառուս, ապստամբ, բուռն:
ՍՏԱՄԲԱԿԵԼ, չբ. Ըմբոստանալ, ապրստամբել, ստահակել:

USU, ՄՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստահակութիւն, յանդգնութիւն, խստութիւն, անկարգութիւն:

USU, ՄՈՔ, տե՛ս USU, ՄՈՔՍ:

USU, ՄՈՔՍ, գ. (կզմխս.) Ստամոք, որովայն:

USU, ՅՕԴ, ա. 1. Մտացածին, ստապատում: 2. մ. Ստույթամբ:

USU, ՆԱԼ, նբ. 1. Ժառանգել, գնել, շահել, ունել: 2. Հաստել, հաստատել, ստեղծանել, առնել:

USU, ՆՁՆԵԼ, տե՛ս ԸՍՍԱՆՁՆԵԼ:

USU, ՆՈՒԷՐ, ա. Անսրբազան:

USU, ՆՈՒՆ, տե՛ս ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ:

USU, ՇԽՆ, գ. Տաշխ, տաշխն, ստաքտիկէ:

USU, ՊԱՃՈՅՃ, ա. Սուտմուտ, սափասուտ:

USU, ՊԱՏԻՐ, ա. Սուտապատիր, նենգապատիր:

USU, ՊԱՏՈՒՄ, ա. Ստայօղ, մտացածին:

USU, ՅԱԿԱՆ, ա. 1. Յետամտական: 2. Ստեղծական, արարածական, եղական, ստեղծուած:

USU, ՅԺՁ, USU, ՅՈՂ, ա. գ. 1. Հաստիչ, ստեղծիչ, արարիչ: 2. Գնող, տէր:

USU, ՅՈՒԱԾ, գ. 1. Ինչք, գոյք, մեծութիւն, ժառանգութիւն, կալուած, կահ, կարասի, աղխ: 2. Ստեղծուած, հաստուած, արարած: 3. Ստացումն:

USU, ՅՈՒԱԾԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարբստութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն:

USU, ՅՈՒԱԾԱՍԷՐ, ա. Ընչասէր, ազահ:

USU, ՅՈՒԱԾԱԻՈՐ, ա. Մեծատուն, հարուստ:

USU, ՅՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարստութիւն, ճոխութիւն, մեծութիւն:

USU, ՅՈՒՅԱՆԵԼ¹, պբ. Ժառանգեցուցանել, հաստատել:

USU, ՅՈՒՅԱՆԵԼ², պբ. Ի սուտ հանել, ունայնացուցանել, խարդախել:

USU, ՅՔ, գ. Ստացում, ստացումն:

USU, ՔՏԻԿԷ, տե՛ս USU, ՇԽՆ:

USU, ՔԻՏ, տե՛ս ԸՍՏՔԻՏ:

USU, ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ԸՍՏՏԱՆԵԼ:

USU, ՏԱՆՔ, տե՛ս ԸՍՏՏԱՆՔ:

USU, ՆԲ, նբ. Սուտ խօսել, խաբել:

USU, ՂԱՆԱԼ, չբ. Զտեղել, գետեղել, հտեղանալ:

USU, ՂԾԱԲԱՆԵԼ, նբ. Կցկցել, յօղել, կեղծաւորել:

USU, ՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բանաստեղծութիւն, ճարտարաբանութիւն, ճարտարախօսութիւն:

USU, ՂԾԱԳՈՐԾ, ա. Ստեղծիչ, արարիչ:

USU, ՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Ստեղծանել, արարչագործել, հաստել, կազմել, յօրինել: 2. Ճարտարել, հնարել:

USU, ՂԾԱԿԱՆ, գ. ա. 1. Արարածական, եղական, արարած: 2. Զեռագործ: 3. Մտացածին:

USU, ՂԾԱՆԵԼ, նբ. 1. Ստեղծուել, առնել, արարչագործել, հաստել: 2. Յօրինել, կազմել, կերտել: 3. Կցկցել, յօղել, ստեղծաբանել:

USU, ՂԾԻՁ, գ. 1. Արարիչ, հաստիչ: 2. Յօրինիչ:

USU, ՂԾՈՒԱԾ, գ. 1. Արարած, հաստուած, եղական, յօրինուած: 2. Ստեղծումն, կազմութիւն:

USU, ՂԾՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս USU, ՂԾՈՒՄՆ:

USU, ՂԾՈՒԵԼ, տե՛ս USU, ՂԾԱՆԵԼ:

USU, ՂԾՈՒՄՆ, գ. Ստեղծութիւն (ստեղծանելը):

USU, ՂՆ, գ. 1. Յօղուն, ծիղ, ծղօտ: 2. Ճիւղ, ոստ, շառաւիղ:

USU, ՂՆԱՇԻՏԱԿ, ա. Ուղղաբերձ:

USU, ՂՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Երբմնաստութիւն, ստերղումն:

USU, ՂՄՆՈՒՄՆ, ա. 1. Երբմնաստ, երբմնակեր: 2. գ. տե՛ս USU, ՂՄՆՈՒԹԻՒՆ:

USU, ՂԻՐԵԼ, նբ. Ըստերիւրել, թիւրել, խոտորեցուցանել, մոլորեցուցանել, ի դերև հանել, խանգարել, եղծանել:

USU, ՂԻՐԻՈՒՄՆ, գ. Խոտորումն, խանգարումն:

ՄՏԵՐՁ, աս. Ամուլ, անծննդական:
ՄՏԵԻ, գ. Բուրդ (մանաւանդ ուղտի):
ՄՏԵԻԵՂԷՆ, աս. Խորգեղէն, մագեղէն:
ՄՏԷՊ, գ. 1. Ճեպ, ճեպումն, շտապ, փոյթ:
2. աս. Յաճախ, անդադար, անընդհատ: 3.
մ. Յաճախակի: 4. Ստիպաւ, ստիպով,
փութով, ճեպով:
- ՄՏԻՊԱԻ, ՄՏԻՊՈՎ, մ. 1. Փութով, ճեպով,
ստիպաբար, ստիպապէս: 2. Յօ-
ժարութեամբ, ինքնակամ:
- ՄՏԷՊ ԿԱԼ. Դեգերել, հանապազորդել,
յարամնալ:
- ՄՏԷՊ ՄՏԷՊ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ, ճեպի
ճեպոյ, անդադար, անընդհատ:
ՄՏԻՆ, ՄՏԻՆՔ, գ. 1. Կուրծք: 2. լայ-
նաբար Լանջք:
ՄՏԻՊԱԲԱՐ, ՄՏԻՊԱԳՈՅՆ, ՄՏԻՊԱՊԷՍ,
տե՛ս ՄՏԷՊ (4):
ՄՏԻՊԵԼ, նբ. Ստիպեցուցանել, փութա-
ցուցանել, ճեպեցուցանել, տաղնապել,
բռնաղատել, հարկել, հարկեցուցանել:
ՄՏԻՊԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՏԻՊԵԼ:
ՄՏԿԵԼ, չբ. Շողոքորթիլ, քծնել:
ՄՏՆԱՆԵԼ, չբ. Գամազիտ՝ գամազիտ
լինել, զօրել, բաւել, ուժել:
ՄՏՆ ԴԻԱՅ, ՄՏՆ ԴԻԱՅ, աս. գ. Դիեցիկ,
կաթնակեր, կաթնածուծ:
ՄՏՆ ԴԻԵԼ, նբ. Դիել:
ՄՏՆՏՈՒ, աս. գ. Դայեակ:
ՄՏՈՄ, տե՛ս ՍԱՅՐ:
ՄՏՈՄԱՆ, գ. Սափոր, կուժ:
ՄՏՈՅՊ, աս. 1. Ճշմարիտ, հաւաստի, հաս-
տատ, անշուշտ, անսուտ, աներկբայ,
ճիշդ, անվրէպ: 2. Հաւատարիմ, հարա-
զատ, անխարդախ: 3. Արդար, բարե-
պաշտ: 4. մ. Ստուգապէս, ստուգիւ,
ստուգութեամբ, ճշմարտիւ, արդարել:
ՄՏՈՐ, գ. 1. Ներքին: 2. աս. Ներքոյ, ի
ներքոյ, ստորին: 3. մ. Ստորի, ի վայր
ցած:
ՄՏՈՐԱԲԵՐ, տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐ:
ՄՏՈՐԱԲԵՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ:

ՄՏՈՐԱԲՆԱԿ, աս. Վայրաբնակ, ստոր-
նային:
ՄՏՈՐԱԳԻՐ, գ. Արձանագիր, մակագ-
րութիւն:
ՄՏՈՐԱԳՈՅՆ, աս. Ստորնագոյն, խոնար-
հագոյն, ներքին:
ՄՏՈՐԱԳՐԱԿԱՆ, աս. Գծագրական:
ՄՏՈՐԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Զեռագրել, հաստա-
տել: 2. Ճառել, նկարագրել, գծագրել,
ստուերագրել, նշանակել, բացատրել: 3.
Համարել:
ՄՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Գծագրութիւն,
նկարագրութիւն: 2. Բացատրութիւն: 3.
Հաւանութիւն, հաստատութիւն:
ՄՏՈՐԱԴՐԱԿԱՆ, աս. Պայմանաւոր, յանձ-
նառական:
ՄՏՈՐԱԴՐԵԼ, նբ. Ենթադրել, առգնել:
ՄՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Ենթադրութիւն:
ՄՏՈՐԱԽՈՒՉԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿՏՐԵԼ:
ՄՏՈՐԱԿԱՅ, աս. գ. 1. Ստորին, ստորային,
երկրաւոր: 2. Հպատակ, ծառայ: 3. Են-
թակայ, ստորանկեալ (որեւէ դատողու-
թեան քննութեան ևն առարկայ՝ նիւթ):
ՄՏՈՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորակացու-
թիւն:
ՄՏՈՐԱԿԱՆ, աս. Ստորային, ստորին:
ՄՏՈՐԱԿԱՅ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿԱՅ:
ՄՏՈՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿԱ-
ՅՈՒԹԻՒՆ:
ՄՏՈՐԱԿՏՈՒՐ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՄՏՈ-
ՐԱԿՏՐԵԼ:
ՄՏՈՐԱԿՏՐԵԼ, նբ. Ստորակտուր առնել,
ստորախուզել, կարճել:
ՄՏՈՐԱՅԻՆ, աս. Ստորնային, ստորին,
ներքին, երկրաւոր:
ՄՏՈՐԱՆԱԽԱՆՁ, տե՛ս ԳԵՏՆԱՆԱ-
ԽԱՆՁ:
ՄՏՈՐԱՆԿԵԼ (իմ), չբ. 1. Անկանել, կոր-
ծանել, գլորել: 2. Հպատակել:
- ՄՏՈՐԱՆԿԵԱԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԿԱՅ (3):
ՄՏՈՐԱՆՇԱՆԱԿԵԼ, նբ. Ստորանշանել,
ստորագրել:

ՄՏՈՐԱՆՇԱՆԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՆՇԱՆԱԿԵԼ:

ՄՏՈՐԱՍԱԿԱՆ, ա. Խոլեներգմնական, Հաւանական:

ՄՏՈՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստորասուլթիւն, առասացուլթիւն, ասացուած, բան, ճառ:

ՄՏՈՐԱՍԵԼ, նբ. Հաստատել (գբան), ստորուսել:

ՄՏՈՐԱՍՈՅՁ, ա. Խորասոյգ:

ՄՏՈՐԱՍՈՒՋԵԼ (իմ), չբ. Խորասոյգ լինել, խորասուզել:

ՄՏՈՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ:

ՄՏՈՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Հողեղէն, երկրասեղծ:

ՄՏՈՐԱՔԱՐՇ, ա. Վայրաքարչ, գետնաքարչ, գետնասող, երկրաքարչ, ստորանախանձ:

ՄՏՈՐԵԱԻ, Ի ՄՏՈՐԵԱԻ, տե՛ս ՄՏՈՐԵԻ:

ՄՏՈՐԵՐԿՐԵԱՅ, տե՛ս ՍԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱԿԱՆ (2):

ՄՏՈՐԵԻ, ՉՄՏՈՐԵԻ, Ի ՄՏՈՐԵԻ, մ. Նխդ. ա. 1. Ի ստոր, ի վայր, ի ներքոյ: 2. Ներքին, ստորին:

ՄՏՈՐԻ, տե՛ս ՄՏՈՐ (3):

ՄՏՈՐԻՆ, ա. Ստորային, ներքին:
- ՄՏՈՐԻՆՔ, գ. Սանդարամետք:

ՄՏՈՐԻՋԱՆԵԼ, ՄՏՈՐԻՋԵԼ, չբ. Վայրաբերել, վայրիջանել, վայրիջել:

ՄՏՈՐՄԻՔ, գ. Հաւաք. Ալք:

ՄՏՈՐՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՄՏՈՐԱԳՈՅՆ:

ՄՏՈՐՆԱԿ, գ. Վտակակ, ներքնակ, բաճկոն, շապիկ:

ՄՏՈՐՆԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՏՈՐՆԱԿԱՆ:

ՄՏՈՐՆԱԿԱՆ, ա. Ստորին, ստորնային, ներքին:

ՄՏՈՐՆԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՏՈՐՆԱԿԱՆ:

ՄՏՈՐՆԱՆՈՐ, ա. Ստորնական, ստորին:

ՄՏՈՐՆԱՔԱՐՇ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՔԱՐՇ:

ՄՏՈՐՆԱՅ, տե՛ս ՄՏՈՐԻՆ:

ՄՏՈՐՈԳԵԼ, նբ. 1. (տրամ.) Ստորասել: 2. (յուլնարէնի նմանակուլթեամբ) Չարա-

խօսել, ամբաստանել, պարսակել, բամբասել:

ՄՏՈՐՈԳԻՉ, ա. Չարախօս:

ՄՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ստորուզումն, ստորասուլթիւն, ստորասացուլթիւն, ասացուած: 2. Չարախօսուլթիւն:

ՄՏՈՐՈԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՏՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ (1):

ՄՏՈՐՈՎԵՆԻ, տե՛ս ՍՈՃԻ:

ՄՏՈՐՈՏ, գ. 1. Լեռնոտն: 2. Քղանցք:

ՄՏՈՐՈՒՍԵԼ, տե՛ս ՄՏՈՐԱՍԵԼ:

ՄՏՈՐՈՒՍ, (միայն Ի ՄՏՈՐՈՒՍ ձևով), մ. Ի ներքուստ, ի ներքոյ, ի խոնարհուստ:

ՄՏՈՒԱՐ, ա. 1. Հաստ, պինդ, թանձր, հոծ, խիտ: 2. Տոկուն, զօրեղ, բուռն, ծանր: 3. (քեր.) Թաւ, յոյր:

ՄՏՈՒԱՐԱՄԱԾ, տե՛ս ԹԱՆՁՐԱՄԱԾ:

ՄՏՈՒԱՐԱՆԱԼ, չբ. Թանձրանալ, թաւանալ, յօրանալ, հաստանալ, մեծանալ:

ՄՏՈՒԱՐԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Թանձրացուցանել, զօրացուցանել, ծանրացուցանել:

ՄՏՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Թանձրուլթիւն, հոծուլթիւն:

ՄՏՈՒԳԱԲԱՆ, ա. 1. Ծշմարտախօս, ստուգախօս: 2. Ստոյգ, ճշգրիտ, հաւաստի:

ՄՏՈՒԳԱԲԱՆԱՊԷՍ, մ. Ծշմարտապէս, ստուգապէս:

ՄՏՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծշմարտախօսուլթիւն, ճշգրուլթիւն:

ՄՏՈՒԳԱԲԱՐ, մ. Ստուգուլթեամբ, ստուգապէս, ստուգիւ, ճշգրիւ, անվրէպ, աներկբայ, անշուշտ:

ՄՏՈՒԳԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Ծշմարտապատում:

ՄՏՈՒԳԱԳՈՅՆ, ա. մ. Ծշմարտագոյն, անվրէպ, քաջ:

ՄՏՈՒԳԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Արդարադատուլթիւն:

USՈՒԳԱԽՕՍ, ա. Ճշմարտախօս, ստուե-
գաբան:
USՈՒԳԱԿԱՆ, ա. Ստոյգ, ճշմարիտ:
USՈՒԳԱՀՄՈՒՏ, ա. Քաջահամետ:
USՈՒԳԱՊԱՏՈՒՄ, ա. մ. Ճշգրտապա-
տուամ:
USՈՒԳԱՊԷՍ, տե՛ս 1. USՈՒԳԱԲԱՐ: 2.
USՈՒԳԱԲԱՆԱՊԷՍ:
USՈՒԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրատեսուե-
թիւն:
USՈՒԳԵԼ, նբ. Ճշմարտեղի, ճշգրտեղի, տե-
ղեկանալ:
USՈՒԳԻԻ, տե՛ս USՈՒԳԱԲԱՐ:
USՈՒԳՆ, գ. (կզմխս.) Որկոր:
USՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ճշմարտութիւն,
Հաւաստիք: 2. Ճշմարտախօսութիւն, ար-
դարութիւն, Հաւատարմութիւն:
- USՈՒԳՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս USՈՒԳԱԲԱՐ:
USՈՒԵՐ, գ. 1. Հովանի, շուք: 2. Խաւար,
մթու թիւն:
USՈՒԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կեղծաւո-
րութիւն:
USՈՒԵՐԱԳԻՐ, գ. Ստուերագրութիւն:
USՈՒԵՐԱԳՈՅՆ, ա. Նսեմագոյն, սեա-
գոյն, մթին:
USՈՒԵՐԱԳՐԵԼ, նբ. Նախագծել, ստուե-
րագրել:
USՈՒԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս USՈՒԵ-
ՐԱԳԻՐ:
USՈՒԵՐԱԴՐԵԼ, տե՛ս USՈՒԵՐԱԳՐԵԼ:
USՈՒԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Ստուերակերպ: 2.
Նսեմ, աղօտ: 3. փխբ. Փոփոխական,
անցաւորական:
USՈՒԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անցաւո-
րութիւն:
USՈՒԵՐԱԿԵՐՊ, ա. Ստուերատեսակ,
ստուերական:
USՈՒԵՐԱԿԵՐՊԵԼ (իմ), չբ. Նսեմանալ:
USՈՒԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստուերա-
կանութիւն, նմանութիւն Լեթ, տեսիլ:
USՈՒԵՐԱՄԱԾ, ա. Մթագիւն, խաւարիւն,
ստուերապատ:

USՈՒԵՐԱՅԻՆ, տե՛ս USՈՒԵՐԱԿԱՆ:
USՈՒԵՐԱՆԱԼ, չբ. Մթագնեղի, նսեմանալ,
աղօտանալ, խաւարելի, անշքանալ:
USՈՒԵՐԱՊԱՏ, տե՛ս USՈՒԵՐԱՄԱԾ:
USՈՒԵՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս USՈՒԵՐԱԿԵՐՊ:
USՈՒԵՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նսեմացուե-
ցանեղի, մթացուցանեղի, քօղարկելի, պատ-
րուակելի:
USՈՒԹԻՒՆ, գ. Ստախօսութիւն, խա-
բէութիւն, խարդախութիւն, նենգութիւն,
կեղծաւորութիւն, կեղծիք:
USՈՒԿ, ա. Ստախօս, ստաբան:
USՈՒՄԱՆ, տե՛ս USՈՄԱՆ:
USՈՒՆԳԱՆԵԼ, նբ. չբ. Անուակնդիւր լի-
նեղի, թերալսելի, անսաստելի, Հեստելի,
ապախտ առնելի:
USՈՒՆԳԱՆՂՈՒԹԻՒՆ, USՈՒՆԳԱ-
ՆՈՒԹԻՒՆ, USՈՒՆԳԱՆՈՒՄՆ, գ. Ան-
լսողութիւն, անհնազանդութիւն, պա-
տուիրազանցութիւն:
USՐԱՏ, գ. Զօրապետ:
USՐԱՏԵԼԱՏ, գ. Զօրավար, զօրապետ,
սպարապետ:
USՐԱՏԵԼԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Զօրավարու-
թիւն, սպարապետութիւն:
USՐԿԱԳՈՅՆ, ա. Անարգագոյն, յետ-
սամիտ:
USՐԿԱԾԻՆ, ա. Ծառայածին:
USՐԿԱՄԵԾԱՐ, ա. Ծառայամեծար,
անարգամեծար:
USՐԿԱՆԱԼ, չբ. Ծառայանալ:
USՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծառայութիւն, աղախ-
նութիւն, գերութիւն:
USՐՈՐՈՂՈՆ, տե՛ս ՍՈՃԻ:
USՐՈՒԿ, ա. գ. 1. Ծառայ, Հպատակ, ըն-
դոծին: 2. Գերի:
USՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Զղջանալ, ապաշաւելի,
փաշաման կրելի: 2. Մորմոքելի:
USՐՋԱՆՔ, գ. Ապաշաւ, գղջումն,
սորջումն:
USՐՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զղջացուցանելի:
USՐՋՈՒՄՆ, տե՛ս USՐՋԱՆՔ:

ՄՐԱԳՆԱՅ, ա. Սրբնթաց:
ՄՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սայրասուր: 2. Նրբա-
գոյն, արագագոյն: 3. մ. Վաղագոյն:
ՄՐԱԹԵԻ, ա. 1. Երագաթե, սրաթռիչ: 2.
Թաղանթաթե (մեղուի մասին):
ՄՐԱԹԻՌԻՉ, ա. Արագաթռիչ, սրաթե,
սրբնթաց:
ՄՐԱԽՈՂԽՈՂ, ա. Սրախոց, սրափողոտ:
ՄՐԱԽՈՑ, տե՛ս ՄՐԱԽՈՂԽՈՂ:
ՄՐԱԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Սուր, ժանտախտ,
մահտարածամ:
ՄՐԱԿՆ, ա. Սուրական, սրատես, սրա-
հայեաց:
ՄՐԱԿՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրատեսութիւն,
սրահայեցութիւն:
ՄՐԱԿՈՒՍ, ա. Սուրակոխ:
ՄՐԱԿՈՏՈՐ, ա. Նրանակոտոր, սրամահ:
ՄՐԱՀ, գ. 1. Գաւիթ: 2. Ժողովարան,
դահլիճ: 3. Սրահակ:
ՄՐԱՀԱԿ, գ. 1. Վարագոյր, սրսկապան,
օթոց: 2. Սրահ (փոքր):
ՄՐԱՀԱԶԵՂՈՒՆ, ա. Գմբեթարդ:
ՄՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Սրատես, սրակն:
ՄՐԱՀԱՅԵՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրատեսութիւն,
սրակնութիւն:
ՄՐԱՄԱՀ, ա. Սրակոտոր:
ՄՐԱՄԱՀՈՒԹԻԻՆ, գ. Սպանումն, գլխա-
տումն, խողխողումն:
ՄՐԱՄԵՐԿ, ա. Սուսերամերկ, սրաւորեալ:
ՄՐԱՄԻՏ, ա. Արագամիտ, կորովամիտ:
ՄՐԱՆԱԼ, չք. Սուրհալ, սուրալ, սլանալ,
սրավարել, խոյանալ, երագել, փախչել:
ՄՐԱՇԱՐԺ, ա. Արագաշարժ, արագ-
բնթաց, սրբնթաց:
ՄՐԱՎԱՐ, ա. Սրբնթաց, արշաւասոյր,
սրաշարժ, օդապարիկ:
ՄՐԱՎԱՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՄՐԱՆԱԼ:
ՄՐԱՎԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Արագաշարժու-
թիւն:
ՄՐԱՏԵՍ, ա. Սրատեսիլ, սրատեսիկ,
սրակն, սրահայեաց, շատատես:
- ՄՐԱՏԵՍՆ, գ. Սրատեսութիւն:

ՄՐԱՏԵՍԻԼ, ՄՐԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՄՐԱՏԵՍ:
ՄՐԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրակնութիւն,
յատակատեսութիւն:
ՄՐԱԿՈՐԵԱԼ, ա. Սրամերկ:
ՄՐԱՓՈՂՈՏ, տե՛ս ՄՐԱԽՈՂԽՈՂ:
ՄՐԱՐԱՆԵԼ, նք. Սրբագնաբանել,
սրբաձայնել:
ՄՐԱՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրբասացութիւն,
սրբերգեցնութիւն:
ՄՐԱՐԱՐ, մ. Սուրբ, սրբութեամբ, փխր-
պայծառապէս:
ՄՐԱԳՈՅՆ, ա. Մաքրագոյն, պայծա-
ռագոյն, պատուականագոյն:
ՄՐԱԳՈՐԾԵԼ, նք. Մաքրագարգել:
ՄՐԱԶԱՆ, ա. 1. Սրբանուէր, նուիրական,
աստուածազան, աստուածային, սուրբ: 2.
Պարկեշտ, անարատ, մաքուր, ազնիւ:
ՄՐԱԶԱՆԵԼ, նք. 1. Նուիրագործել: 2.
Աստուածացուցանել:
ՄՐԱԶԱՆԻՉ, ա. գ. 1. Քահանայ: 2.
Քուրմ:
ՄՐԱԶԳԵՍ, ա. Մաքրակենցաղ, մաք-
րակրօն:
ՄՐԱԶՆԱՐԱՆԵԼ, նք. Սրբաբանել, օրհ-
նել:
ՄՐԱԶՆԱՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Օրհնու-
թիւն:
ՄՐԱԶՆԱՐԱՐ, մ. Սրբագնապէս, սրբ-
բաբար:
ՄՐԱԶՆԱԳՈՅՆ, ա. Ամենասուրբ:
ՄՐԱԶՆԱԳՈՐԾ, ա. Նուիրակատար,
սրբագնակատար, սրբարար:
ՄՐԱԶՆԱԳՈՐԾԵԼ, նք. Նուիրագործել,
քահանայագործել:
ՄՐԱԶՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Քահանա-
յագործութիւն, նուիրումն:
ՄՐԱԶՆԱԿԱՆ, ա. Սրբագան, նուիրա-
կան, քահանայական, սուրբ, աստուա-
ծային:
ՄՐԱԶՆԱԿԱՏԱՐ, տե՛ս ՄՐԱԶՆԱ-
ԳՈՐԾ:
ՄՐԱԶՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՄՐԱԶՆԱՐԱՐ:

ՄՐԲԱԶՆԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, տե՛ս ՄՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒՉ:

ՄՐԲԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Սրբութիւն: 2. Քահանայութիւն, հայրապետութիւն: ՄՐԲԱԿԱՆ, ա. 1. Սուրբ: 2. Սրբազան, անարատ, անբիծ, մաքուր, մաքրական: 3. Սրբարար: 4. գ. Սրբութիւն: ՄՐԲԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբութիւն, մաքրութիւն, արբեցողութիւն: ՄՐԲԱԿԵԱՅ, ա. Մաքրակրօն: ՄՐԲԱՀԱՄ, ա. Քաղցրահամ (ջրի մասին): ՄՐԲԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Սրահայեաց: ՄՐԲԱՀՈԳԻ, ա. Սրբակեաց: ՄՐԲԱԶԱՅՆԵԼ, տե՛ս ՄՐԲԱՐԱՆԵԼ: ՄՐԲԱՄԱՏՈՅՑ, ա. 1. Սրբանուէր: 2. Սուրբ: ՄՐԲԱՅԻՆ, տե՛ս ՄՐԲԱԿԱՆ: ՄՐԲԱՆ, գ. (կզմխս.) Երաստանք: ՄՐԲԱՆՈՒՋԻՐ, ա. Սրբամատոյց, նուիրական, սրբազան: ՄՐԲԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Շաբաթապահութիւն: ՄՐԲԱՊԷՍ, մ. Սրբութեամբ, մաքրապէս, անարատաբար, անարատապէս: ՄՐԲԱՍԱՅ, ա. Օրհնաբան, սրբերգեան: - ՄՐԲԱՍԱՅՔ, գ. Սրբասացութիւն: ՄՐԲԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբաբանութիւն, սրբերգեանութիւն: ՄՐԲԱՍԷՐ, ա. Մաքրակենցաղ, սուրբ, մաքուր, պարկեշտ, ողջախոհ: ՄՐԲԱՄՆԵԱԼ, ա. Սրբասնունդ, մաքրակրօն, սրբազան, սուրբ: ՄՐԲԱՄՆՈՒՆ Դ, տե՛ս ՄՐԲԱՄՆԵԱԼ: ՄՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Սրբազնափայելութիւն, սուրբ: ՄՐԲԱՐԱՆ, գ. ա. 1. Տաճար, եկեղեցի, խորան: 2. Սրբարար: ՄՐԲԱՐԱՐ, ա. Սրբիչ, քաւիչ, նորոգիչ, կենդանարար, շնորհատու: ՄՐԲԱՐԱՐԱԿԱՆ, ա. Սրբական: ՄՐԲԱՓԱՅԼ, ա. Մաքրափայլ, պայծառ, սուրբ:

ՄՐԲԵԼ, նբ. 1. Մաքրել, մաքրագարդել: 2. Նուիրել, ընծայել, ձօնել: ՄՐԲԵՐԳԵԱՆ, տե՛ս ՄՐԲԱՍԱՅ: ՄՐԲԵՐԳԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբաբանութիւն, սրբասացութիւն: ՄՐԲԵՑՈՂԱԿԱՆ, ա. Սրբարար, սրբիչ: ՄՐԲԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՄՐԲԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբումն, սրբութիւն, նուիրումն: ՄՐԲԻՉ, ա. 1. Սրբարար: 2. գ. Ածելի: ՄՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Մաքրութիւն: 2. Անմեղութիւն, ամբծութիւն: 3. Քաւութիւն, նուիրումն: 4. Սրբարան: - ՄՐԲՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Սրբապէս: ՄՐԵԼ, նբ. 1. Յեսանել: 2. փխբ. Գրգռել, վառել, սաստկացուցանել, սաղրել: ՄՐԸՆԹԱՅ, ա. Արագընթաց, երագընթաց: ՄՐԻԱՆ, գ. Մանգաղ: ՄՐԻԿԱՅ, ա. գ. 1. Սիկարեան, աւազակ: 2. Դատարկապորտ, սիւլբոր: ՄՐՈՐԷ, ՄՐՈՎԲԷ, գ. Սէրարփի: ՄՐՈՒԿ, գ. Կամփառակ: ՄՐՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) Կարթ, ոլոք: ՄՐՍԿԱՊԱՆ, տե՛ս ՄՐԱՀԱԿ (1): ՄՐՍԿԵԼ, նբ. Յանել, ցողիլ: ՄՐՍԿՈՒՄՆ, գ. Յանումն, ջրացանութիւն: ՄՐՏԱՐԱՆ, ա. Սրտաթունդ: ՄՐՏԱՐԵԿ, ա. մ. Սրտակոտոր, սրտապախ, սրտաթափ, հաբեկեալ: ՄՐՏԱՐԵԿԵԼ (իմ), չբ. Ահաբեկ լինել, սրտապախ լինել, զահի հարկանել: ՄՐՏԱՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Բեկումն, լքումն, սրտաթափումն, վհատութիւն: ՄՐՏԱԳԷՏ, ա. Ծածկագէտ (սովորաբար Աստու մասին): ՄՐՏԱԳԻՆ, ա. մ. Ի բոլոր սրտէ, ի սրտէ: ՄՐՏԱԹՈՓ, ա. մ. 1. Անսիրտ, սրտաբեկ: 2. Անյոյս, ահաբեկ: 3. Սրտակաթ: ՄՐՏԱԹՈՓՈՒՄՆ, գ. Լքումն, դողումն, սրտաբեկութիւն: ՄՐՏԱԹՈՒՆ Դ, ա. մ. Սրտաբախ:

ՄՐՏԱԼԻՐ, ա. Խնդալից:
ՄՐՏԱԿԱԹ, ա. 1. Անձկալի, խանդակաթ:
2. տե՛ս ՄՐՏԱԹԱՓ (3):
ՄՐՏԱԿՈՏՈՐ, տե՛ս ՄՐՏԱԲԵԿ:
ՄՐՏԱՆԱԼ, չբ. Զուարթանալ, Հրճուել:
ՄՐՏԱՊԱԽ, ա. Սրտաբեկ:
- ՄՐՏԱՊԱԽ ԱՌՆԵԼ. Ահաբեկել, ահա-
բեկ առնել:
- ՄՐՏԱՊԱԽ ԼԻՆԵԼ. Ահաբեկ լինել,
սրտաբեկել:
ՄՐՏԱՊԻՆԴ, ա. Անդրդուելի, Հաստա-
տուն:
ՄՐՏԱՊՆԴԵԼ, նբ. Քաջալերել, զօրա-
ցուցանել:
ՄՐՏԱՌՈՒՉ, ա. մ. 1. Սրտմտեալ: 2.
Սրտաբեկ, սրտակոտոր, վշտահար, թախ-
ծալից, արտուժ, ցաւագին:
- ՄՐՏԱՌՈՒՉ ԼԻՆԵԼ. Նեղասրտեալ,
սրտմտեալ, գիծել, դժուարել, ստրջանալ:
ՄՐՏԱՅԱԻ, ա. Կարեկից, ցաւակից:
ՄՐՏԱՅԱԻԱԲԱՐ, մ. Սրտացաւութեամբ,
կարեկցաբար:
ՄՐՏԱՅԱԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն:
- ՄՐՏԱՅԱԻՈՒԹԵԱՄԲ, տե՛ս ՄՐՏԱ-
ՅԱԻԱԲԱՐ:
ՄՐՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Քաջալերել:
ՄՐՏԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Քաջալերիչ, զօրա-
ցուցիչ:
ՄՐՏԵԱՅ, ա. Սրտապինդ, քաջ, արի,
անվեհեր:
ՄՐՏԵՌԱՆԴԵՆ, ա. Զերմեռանդն:
ՄՐՏՄՏԱԿԱՆ, ա. Ցասմնական:
- ՄՐՏՄՏԱԿԱՆԵՆ, գ. Ցասմնականն, ցա-
սումն:
ՄՐՏՄՏԵԼ, չբ. Ցասնուլ, բարկանալ, զայ-
րանալ, սրանուլ:
ՄՐՏՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ցասումն, բարկու-
թիւն, զայրութիւն, սրտուկութիւն:
ՄՐՏՆԵՂԵԼ, տե՛ս ՆԵՂԱՄՐՏԵԼ:
ՄՐՏՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՆԵՂԱՄՐՏՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՄՐՏՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՐՏՄՏՈՒԹԻՒՆ:

ՄՐՏՆՈՒԼ, չբ. Սրտմտեալ, սրտնեղել,
դժկամակել:
ՄՓԱԾԱՆԵԼԻ, գ. Առիգած, ընթանոց,
միջապատ, դենջակ:
ՄՓԱԾՈՒՄՆ, գ. Զգեցումն, զգածումն:
ՄՓԻՌ, ՄՓԻՌԻ, ա. Մկռեալ, ցիւր և ցան,
տարած, Համատարած:
- Ի ՄՓԻՌԻ Կամ Ի ՄՓԻՌՍ. Ամենայն
ուրեք:
ՄՓԻՌԻԴ, գ. Զամբիւլ, կողով:
ՄՓՈՓԱՆՔ, գ. 1. Մկոփութիւն, մխիթա-
րութիւն: 2. Զուարճութիւն, զբօսանք: 3.
Բուժումն:
ՄՓՈՓԵԼ, նբ. Մխիթարել, արգահատել,
դիւրել, բուժել, փարատել, զովացու-
ցանել:
ՄՓՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Մկոփանք:
ՄՓՈՒՆ, նբ. 1. Տարածանել, ծաւալել,
պարզել, ցրուել: 2. Ցանել, սերմանել:
ՄՓՈՒՉ, գ. Ճարմանք:
ՄՓՐԻԴ, տե՛ս ՄՓԻՌԻԴ:
ՄՔԱՆՉԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԵԼԻ:
ՄՔԱՆՉԱՆԱԼ, չբ. Հրաշանալ, զարմա-
նալ, սխրանալ, Հիանալ, պակնուլ:
ՄՔԱՆՉԱՆՔ, գ. Աքանչք, սքանչումն,
սքանչացումն, սքանչելիք, զարմանք,
Հիացումն:
ՄՔԱՆՉԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԱՆՔ:
ՄՔԱՆՉԵԼԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հիացու-
ցանել:
ՄՔԱՆՉԱՅՈՒՅԻՉ, ա. Հիացուցանոց,
սքանչելարար:
ՄՔԱՆՉԵԼԱԲԱՐ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԵԼԱՊԷՍ:
ՄՔԱՆՉԵԼԱԳԵՂ, ա. Հրաշագեղ, չքնաղ:
ՄՔԱՆՉԵԼԱԳՈՅՆ, ա. Հրաշափառ, Հրա-
շափառագոյն:
ՄՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾ, ա. 1. Աքանչելարար,
Հրաշագործ, նշանագործ: 2. Զարմա-
նագործ, սքանչացուցիչ, սքանչելի:
ՄՔԱՆՉԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Հրաշա-
գործութիւն, սքանչելարարութիւն, Հրաշք:

ՄՔԱՆՉԵԼԱԿԱՆ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԵԼԻ:
ՄՔԱՆՉԵԼԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՄՔԱՆՉԵԼԱՍՏԵՍ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՀՐԱՇ, ա. Հրաշափառ, գե-
րահրաշ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՇՈՒՔ, ա. մ. Մեծապատիւ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՊԱՅԾԱՌ, ա. Մեծապայ-
ծառ, հրաշափառ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՊԷՍ, մ. 1. Հրաշապէս: 2.
Փռուաւորապէս:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍ, ՄՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍԱԿ,
ՄՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍԻԼ, ՄՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍԻԿ,
ա. Ահաւոր, սքանչելիակերպ, սքան-
չելագեղ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՐԱՐ, ա. 1. Սքանչելագործ:
2. Սքանչացուցիչ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՄՔԱՆ-
ՉԵԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ:

ՄՔԱՆՉԵԼԱՓԱՌ, ա. Հրաշափառ:

ՄՔԱՆՉԵԼԻ, ա. Զարմանալի, հիանալի,
սիրալի, հրաշափառ, նորահրաշ:

- ՄՔԱՆՉԵԼԻՔ, գ. Հրաշք:

ՄՔԱՆՉԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շքեղութիւն,
փռուաւորութիւն, մեծութիւն: 2. Սքան-
չացում:

ՄՔԱՆՉՈՒՄՆ, գ. 1. Սքանչացում,
սքանչանք: 2. Սքանչելիք, հրաշք:

ՄՔԱՆՉՔ, գ. Սքանչելիք, հրաշք:

ՄՔԵՄ, գ. Զգեստ (կրօնաւորի):

ՄՔՈՂ, գ. Զգեստ:

ՄՔՕՂԱՐԿԵԼ, ՄՔՕՂԵԼ, նբ. Քողարկել,
պատրուակել:

ՍՕՍ, գ. 1. տե՛ս ՍՕՍԻ: 2. ա. փխբ. Սէգ,
պերճ, յաղթանդամ:

ՍՕՍԱԻԻՒՆ, գ. Խօշիւն:

ՍՕՍԱՓԻԻՒՆ, գ. 1. Շրշիւն: 2. Սոսկում,
սարսափում:

ՍՕՍԻ, ՍՕՍՈՅ, գ. (բար.) Սօս:

Վ

ՎԱԳԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԳԵԼ:

ՎԱԶ, տե՛ս ՎԱԶՔ:

ՎԱԶԵԼ, չբ. 1. Վազս առնուլ, ոստնուլ,
խաղալ, ընթանալ, արշաւել, յարձակել:
2. Անցանել զանցանել: 3. Ապստամբել,
զանց առնել:

- ՎԱԶԵԼ ՍՐՏԻ. Թնդալ, թռթռալ,
տրոփել:

ՎԱԶԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ընթացուցանել:

ՎԱԶՎԱԶԵԼ, չբ. Ոստոստել:

ՎԱԶՔ, գ. 1. Ոստոստումն, արշաւանք,
ընթացք: 2. Թնդումն (սրտի):

- ՎԱԶՍ, ՎԱԶՍ ՎԱԶՍ ԱՌՆՈՒԼ. Վա-
զել, ընթանալ:

ՎԱԽ, գ. Դարաւանդ, գահ, գահաւանդ:

- ՎԱԽ Ի ՎԱԽԷ, ա. Գահապէժ, գառ ի
թափ, վախուտ, դժուարուտ, դժուարա-
վայր:

ՎԱԽԵԼ, չբ. Երկնչել, զանգիտել:

ՎԱԽԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Զանգիտեցու-
ցանել, երկեցուցանել:

ՎԱԽԿՈՏ, ա. Երկչոտ:

ՎԱԽՃԱՆ, գ. 1. Վերջ, կատարած,
աւարտ, զրաւ, եզր: 2. Նպատակ, դիտա-
ւորութիւն: 3. Լրումն, կատարումն, մահ:

4. մ. Հուսկ յետոյ:

ՎԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, ա. Վերջին, յետին:

ՎԱԽՃԱՆԵԼ¹, նբ. Աւարտել, կատարել,
սպառել, ծախել, զրաւել, մեռուցանել:

ՎԱԽՃԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Մեռանել, մահա-
նալ:

- ՎԱԽՃԱՆԵԱԼ. Մեռեալ:

ՎԱԽՃԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մեռուցա-
նել, մահացուցանել, վախճանել:

ՎԱԽՈՒՏ, ա. Ապառաժուտ, դժուարուտ,
դժուարավայր:

ՎԱԿԱՆԱԿ, ա. Հասուց (լաւ Հասած):

ՎԱԿԱՍ, գ. (եկեղց.) 1. Կրծանոց, լանջա-

նոց, բանակ: 2. Ուսանոց: 3. Խոյր, պսակ,
թագ:
ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ, ա. Վակասաւոր:
ՎԱԿԱՍԱԿՈՐ, տե՛ս ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ:
ՎԱՀ, ձ. 1. Հեգնանքի բացականչութիւն՝
ո՛հ, ո՛, վա՛յ, ո՛հ ո՛հ: 2. Ցաւի վշտի արի-
ստանքի բացականչութիւն՝ ա՛խ:
ՎԱՀԱՆ, գ. Ասպար, վահանակ (փոքր.):
ՎԱՀԱՆԱԴՐՕՇ, ա. Վահանաւոր:
ՎԱՀԱՆԱԿ, գ. 1. տե՛ս ՎԱՀԱՆ: 2. Ճար-
մանդ (վահանակաձև), տապակ:
ՎԱՀԱՆԱԿԻՐ, ա. Ասպարակիր, վահա-
նաւոր:
ՎԱՀԱՆԱԿԻՅ, ա. Մարտակիր, նիզա-
կակիր:
ՎԱՀԱՆԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Մարտակցու-
թիւն:
ՎԱՀԱՆԱՊԱՏ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ:
ՎԱՀԱՆԱՎԱՌ, ա. Վահանաւոր (վա-
հանով զինուած):
ՎԱՀԱՆԱՒՈՐ, ա. Ասպարաւոր, վահա-
նակիր, վահանավառ, վահանադրօշ:
ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ, ա. գ. Ասպարափակ, վա-
հանապատ:
ՎԱՀԱՆԸՆԿԷՅ ԼԻՆԵԼ. Զէնընկէց լինել:
ՎԱՂ, մ. 1. Կանխաւ, արդէն, յառաջ: 2.
Փութով, վաղվաղակի: 3. Վաղիւ: 4. ա.
Կանուխ, հին, նախկին, վաղեմի:
- ՎԱՂ ՈՒՐԵՄՆ. Վաղուց, նախավաղ:
ՎԱՂԱԲԱՐԲԱՌ, ա. Նախազուշակ:
ՎԱՂԱԳՈՅՆ, մ. ա. Արագագոյն, կան-
խագոյն, յառաջագոյն:
ՎԱՂԱԶԵԿՈՅՅ, ա. Կանխազեկոյց:
ՎԱՂԱԶՐԱԿ, ա. Երագազրուելի:
ՎԱՂԱԹԱՐՇԱՄ, ա. Դիւրաթառամ:
ՎԱՂԱԿԱՐԾ, մ. Յանկարծ, յանկարծակի:
ՎԱՂԱԿԱՒՈՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:
ՎԱՂԱՀԱՍ, ՎԱՂԱՀԱՍԻԿ, ա. Արագահաս:
ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ, ա. 1. Կանխահաս, վա-
ղեփեաց: 2. Դիւրափոփոխ, անհաստատ:
ՎԱՂԱՀՈԳԱԿ, ա. Նախահոգակ, կան-
խատես:

ՎԱՂԱՀՈՒՊ, ա. մ. Հուպ ընդ հուպ, արագ
արագ:
ՎԱՂԱՄԱՀ, ՎԱՂԱՄԱՀՈՒԿ, ա. Վաղա-
մեռ, վաղամեռիկ, արագամահ, յանկար-
ծամահ:
ՎԱՂԱՄԵՌ, ՎԱՂԱՄԵՌԻԿ, տե՛ս ՎԱ-
ՂԱՄԱՀ:
ՎԱՂԱՅԱՐՈՅՅ ԼԻՆԵԼ. Կանխել (առա-
ւօտը կանուխ ելնել՝ վեր կենալ):
ՎԱՂԱՊԱՏԻՐ, ա. Դիւրապատիր:
ՎԱՂԱՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ա. Դիւրակործան,
վաղափուլ:
ՎԱՂԱԻՅՐ, ա. Վաղափուլ, վաղասասա-
նական:
ՎԱՂԱՓՈՒՈՒԿ, ա. 1. Դիւրափոփոխ: 2.
Վաղամահ:
ՎԱՂԱՓՈՒԼ, ա. Վաղաւեր, վաղա-
սասանական, նախակործան:
ՎԱՂԵՄԻ, ա. Վաղ, հին, նախնի, նախ-
կին:
ՎԱՂԵՓԵԱՅ, տե՛ս ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ (1):
ՎԱՂ ԸՆՆՊ ՓՈՅԹ, մ. Փոյթ ընդ փոյթ,
վաղվաղակի:
ՎԱՂԻԻ, ՎԱՂԻԻՆ, Ի ՎԱՂԻԻՆ, ԱՌ
ՎԱՂԻԻ, Ի ՎԱՂԻԻ ԱՆԴԻՐ, գ. մ. Վա-
ղորդայն, այգուց:
ՎԱՂՀԱՍՈՒԿ, ա. Վաղահաս:
ՎԱՂՆՋՈՒՅ, ա. 1. Վաղեմի, կանուխ,
հին: 2. մ. Վաղ, ի վաղուց, ի վաղնջուց, ի
վաղնջուց հետէ:
- Ի ՎԱՂՆՋՈՒՅ, Ի ՎԱՂՆՋՈՒՅ ՀԵՏԷ,
տե՛ս ՎԱՂՆՋՈՒՅ (2):
ՎԱՂՈՐԴԱՅՆ, գ. 1. Այդ, առաւօտ: 2. մ.
Այգուց, ընդ առաւօտն, ի վաղիւ անդր:
ՎԱՂՈՒ ԵՒՍ, Ի ՎԱՂՈՒՍՏ, տե՛ս ՎԱ-
ՂՈՒՅ (1):
ՎԱՂՈՒՅ, մ. 1. Վաղ, ի վաղնջուց, արդէն:
2. ա. Վաղնջուց, վաղեմի, հին:
- Ի ՎԱՂՈՒՅ, ԸՆԴ ՎԱՂՈՒՅ, ՎԱՂՈՒՅ
ՀԵՏԷ, Ի ՎԱՂՈՒՅ ՀԵՏԷ, տե՛ս ՎԱՂՈՒՅ
(1):
ՎԱՂՎԱՂ, մ. 1. Վաղվաղակի, փոյթ ընդ

փոյթ, փուլթով, արագ: 2. Վաղափուլ, խախուտ:
ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ, մ. Վաղվաղ, փութանակի, ճեպով, իսկ և իսկ, նոյնժամայն, իսկոյն:
ՎԱՂՎԱՂԵԼ, չբ. Փութալ, երագել, անապարել, ճեպել, կանխել, նախաժամանել:
ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ, ա. Վաղվաղուկ, շութափ, փութկոտ:
ՎԱՂՎԱՂՈՒԿ, ա. 1. տե՛ս ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ:
2. Տարածամ, անժամանակ: 3. Դուրսփոփոխ: 4. մ. Վաղվաղակի:
ՎԱՂՎԱՂՈՒՆ, ա. Վաղվաղկոտ, վաղվաղուկ:
ՎԱՂՐ, տե՛ս ՍԱԿՈՒՐ:
ՎԱՃԱՌ, գ. 1. Տուրեառ, վաճառականութիւն, վաճառակցութիւն: 2. Վաճառատեղի:
ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Շահավաճառ, վաճառաւոր: 2. Մատակարար, տնտես:
ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՃԱՌ (1):
ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ, ա. Վաճառիկ:
- ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԱՆԵԼ. Վաճառել, ծախել:
- ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԼԻՆԵԼ. Վաճառիկ լինել:
ՎԱՃԱՌԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎԱՃԱՌ (1):
ՎԱՃԱՌԱՆՈՅ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱՐԱՆ:
ՎԱՃԱՌԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Շահավաճառութիւն:
ՎԱՃԱՌԱՊԵՏ, գ. 1. Հազարապետ, գանձաւորապետ: 2. տե՛ս ՎԱՃԱՌՈՐԷՆ:
ՎԱՃԱՌԱՏԵՂԻ, գ. Վաճառ, վաճառարան:
ՎԱՃԱՌԱՐԱՆ, գ. Վաճառատեղի, վաճառանոց, հրապարակ:
ՎԱՃԱՌԱՌՈՐ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ:
ՎԱՃԱՌԵԼ, նբ. 1. Ծախել: 2. լայնաբար Մատնել:
ՎԱՃԱՌԻԿ, ա. Վաճառակուր:
- ՎԱՃԱՌԻԿ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՃԱՌԱԿՈՒՐ ԼԻՆԵԼ:

ՎԱՃԱՌՈՐԷՆ, գ. Վաճառապետ:
ՎԱՅՅՅ, ձ. Աւա՛ղ, եղո՛ւկ, ո՛հ, ո՛:
ՎԱՅՅՅ, գ. Եղկութիւն, թշուառութիւն, աղէտ, ճիշ, ողբ:
ՎԱՅՍԱՍՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւաղումն, աւաղանք, ողբումն, թշուառութիւն:
ՎԱՅԵԼ¹, չբ. Ճէկել, աշխարել, կոծել, ողբալ:
ՎԱՅԵԼ², ելք, գ. Վայելումն, վայելչութիւն, զուարճութիւն, զերբութիւն, փափկութիւն:
ՎԱՅԵԼ³, ա. Պատշաճ, յարմար, վայելուչ:
- ՎԱՅԵԼ Է՛, մբ. Արժան է, պատշաճ է, անկ է:
ՎԱՅԵԼԵԼ, նբ. չբ. Վայելչանալ, փափկանալ, հեշտանալ, կցորդ լինել, հաղորդել:
ՎԱՅԵԼԵՅՈՒԹԱՆԵԼ, պբ. Հաղորդ առնել, վայելչացուցանել:
ՎԱՅԵԼՈՒՄԾ, գ. Վայելք, վայելումն:
ՎԱՅԵԼՈՒՄՆ, գ. Վայելք, վայելումս:
ՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. 1. Վայելչական, ճահաւոր, պատշաճ, յարմար, արժան, համեմատ: 2. Ընտրի, գեղեցիկ, շքեղ: 3. մ. Վայելչապէս:
ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՆ, ա. Պերճաբան:
ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մ. 1. Վայելչապէս, պատշաճաբար, ի դէպ, վայելչակի, յարմարապէս, գեղեցիկ: 2. ա. Վայելուչ:
ՎԱՅԵԼՉԱԳԵՂ, ա. Չքնաղ, գեղապանծ:
ՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆ, ա. Վայելչականագոյն, ճահագոյն, պատշաճագոյն:
ՎԱՅԵԼՉԱԴԻՏԱԿ, ա. Հասակագեղ:
ՎԱՅԵԼՉԱԶԱՐԴ, ա. Շքեղ, գեղեցիկ, հաճելի:
ՎԱՅԵԼՉԱԾԱՂԻԿ, ա. Գեղեցկածաղիկ:
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՈՒՉ:
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ:
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆ:

ՎԱՅԵԼ ՉԱԿԱՆ ՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Վայելչու-
թիւն, յարմարութիւն, գեղեցկութիւն:
ՎԱՅԵԼ ՉԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս ՎԱՅԵԼ-
ՉՈՒԹԻՒՒՆ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱԿԻ, տե՛ս ՎԱՅԵԼ ՉԱԲԱՐ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՆԱԼ, չբ. 1. Պայծառանալ,
փայլել, ծաղկել, գարդարել: 2. Վայելել,
զուարճանալ, փափկանալ:
- ՎԱՅԵԼ ՉԱՆԱՅ, մբ. Վայել՛ է:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՆՔ, գ. Վայելչութիւն:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՊԱՆԾ, ա. Շքեղ, փառաւոր:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՅԵԼ ՉԱԲԱՐ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՎԱՌ, ա. Վառ ի վառ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՏԵՍԱԿ, ա. Պատկանատեսակ:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Պայծառա-
գարեղ, գարդարել: 2. Վայելեցուցանել,
զուարճացուցանել, հեշտացուցանել:
ՎԱՅԵԼ ՉԱԻՈՐ, ա. Վայելուչ, համեմատ,
բարեյարմար:
ՎԱՅԵԼ ՉԱՓԱՅԼ, ա. Վայելչագեղ,
չքնաղ, համեստ, փառացի:
ՎԱՅԵԼ ՉՈՒԹԻՒՒՆ, գ. 1. Վայելչականու-
թիւն, բարեվայելչութիւն, պայծառու-
թիւն, շքեղութիւն, փառք, շուք: 2. Գե-
ղեցկութիւն: 3. Վայելք, վայելումն,
զուարճութիւն, յաղողութիւն, երջան-
կութիւն:
ՎԱՅԹԵԼ, նբ. Թափել, հեղուլ:
ՎԱՅՈՒՄՆ, գ. Կոծ, ճիչ, աշխար (վա՛յ
աղաղակելը):
ՎԱՅՐ, գ. 1. Տեղի: 2. Սահման, կողմն: 3.
Դաշտ, անդաստան:
- ՎԱՅՐ ՄԻ, ԱՌ ՎԱՅՐ ՄԻ, մ. Ժամա-
նակ ինչ, խուն մի, վայրիկ մի:
- ԸՆԴ ՎԱՅՐ, մ. 1. Վայրապար, ի զուր,
ի նանիբ, անխորհրդաբար, պարզաբար:
2. ա. Զուր, նանիբ, անպիտան, չնչիւն:
- ԸՆԴ ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Լքանել, թո-
ղուլ:
- Ի ՎԱՅՐ, մ. 1. Ի ստոր, ի ներքոյ: 2.
Պակաս:
- Ի ՎԱՅՐ ԱՐԿԱՆԵԼ՝ ԸՆԿԵՆՈՒԼ. Տա-

պալել, կործանել:
- Ի ՎԱՅՐ ՀԱՐԿԱՆԵԼ. Զրպարտել, չա-
րախօսել, բամբասել:
ՎԱՅՐԱԲԱՐ, մ. 1. Նուազագոյն: 2. Ընդ
վայր, վայրապար:
ՎԱՅՐԱԲԵՐ, ա. Ստորաբեր:
ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ, նբ. Վայրածել, ստորա-
բերել, իջուցանել:
ՎԱՅՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՒՆ, ՎԱՅՐԱԲԵՐՈՒ-
ՄԸՆ, գ. 1. Իջումն: 2. փխբ. Կործանումն:
ՎԱՅՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Անտուն, վայրա-
կեաց, վայրագ: 2. Վայրենի:
ՎԱՅՐԱԲՆԱԿԿՈՅՆ, ա. Վայրենա-
գոյն, շինականագոյն:
ՎԱՅՐԱԳ, ա. 1. Բացօթեազ, վայրաբնակ,
վայրենի: 2. Վիրագ, գազանաբարոյ, գա-
զանամիտ, անմարդի, խիստ, դժնդակ:
ՎԱՅՐԱԳԱԲԱՐ, մ. Գազանաբար:
ՎԱՅՐԱԳԱՅԵԼ (իմ), չբ. Իջանել:
ՎԱՅՐԱԳԱՆԱԼ, չբ. Վայրենանալ:
ՎԱՅՐԱԳԱՍՈՒՆ, ա. Վայրագ, վայրա-
բնակ, վայրենի, վայրասուն:
ՎԱՅՐԱԳԻՄԱՍՏ, ա. Անմիտ, անիմաստ,
անմարդի, վայրենամիտ:
ՎԱՅՐԱԳՆԱՅ, ՎԱՅՐԱԳՆԱՅԵԱԼ, ա. 1.
Մոլորական, ինքնագլուխ, անսանձ: 2.
փխբ. Հեշտասէր:
ՎԱՅՐԱԳՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Վիրագութիւն,
վայրենութիւն, գազանութիւն, տմար-
դութիւն:
ՎԱՅՐԱԹՈՅՆ, ա. Զարաթոյն:
ՎԱՅՐԱԾԵԼ, տե՛ս ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ:
ՎԱՅՐԱԿԱՆ, ա. Տեղական, ետեղական:
ՎԱՅՐԱԿԵԱՅ, ա. 1. Վայրաբնակ: 2.
Վայրական, տեղական:
ՎԱՅՐԱԿԵԱՅԵԱԼ, տե՛ս ՎԱՅՐԱՀԱ-
ՅԵԱՅ:
ՎԱՅՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Վայրակնացեալ,
փխբ. նենգաւոր:
ՎԱՅՐԱՀԱՐ, ա. 1. Երկրաբարչ, թուլա-
մորթ: 2. Ընդվայրախօս:
ՎԱՅՐԱԶԻԳ, ա. Վայրաբեր:

ՎԱՅՐԱՊԱՐ, մ. 1. Վայրաբար, ընդ վայր, ի գուր, ի նանիր, վարկպարագի, անխորհրդաբար, վեր ի վերոյ, հարևանցի, յանպատրաստից: 2. ա. Նանիր, անտտի, ունայն, չնչին, ուժապտ, հասարակ, անպատճառ, անխորհուրդ, անիմաստ, աննշան:

ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԲԱՆԵԼ, չբ. Դատարկաբանել, աւելաբանել:

ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Աւելաբանութիւն:

ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԽՕՍ, ա. Դատարկաբան, ունայնաբան:

ՎԱՅՐԱՍՈՒՆ, ա. Դատարկասուն, վայրագասուն:

ՎԱՅՐԱՎԱՏԵԼ (իմ), տե՛ս ՎԱՅՐԱՎԱՏՆԵԼ (իմ):

ՎԱՅՐԱՎԱՏԻՆ, ա. Յիր, ցիրեցան, ցիր և ցան, տարատարափ:

ՎԱՅՐԱՎԱՏՆԵԼ (իմ), չբ. Յիր ընդ ցիր լինել, ցրուել, վարատել:

ՎԱՅՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, ի ՎԱՅՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ցածուցանել:

ՎԱՅՐԱՔԱՐՇ, ա. Երկրաբարչ, գետնաբարչ, գետնանախանձ:

ՎԱՅՐԱՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՅՐԱՔԱՐՇՈՒՄՆ, գ. Նուաստութիւն:

ՎԱՅՐԵԼ, նբ. 1. Ցանել, ցրել: 2. Կ. չբ. Ցրուել, ցնդել:

ՎԱՅՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Իջումն:

ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐ, մ. Վայրենապէս, գազանաբար, մոլեգիւն:

ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐՈՅ, ա. Վայրագ, անմարդի, մոլեգիւն, կատաղի:

ՎԱՅՐԵՆԱԳՈՅՆ, ա. 1. Կատաղի, մոլեգիւն: 2. Անկիրթ, գեղջուկ:

ՎԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, ա. 1. Վայրենի: 2. Բարբարոսական:

ՎԱՅՐԵՆԱՄՏ, ա. Վայրագիմաստ, վայրենաբարոյ, գազանամիտ, գազանաբարոյ, բարբարոսական:

ՎԱՅՐԵՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գազանամը-

տութիւն, գազանաբարոյութիւն, վայրագութիւն:

ՎԱՅՐԵՆԱՆԱԼ, չբ. Կատաղել, գազանանալ, վայրագանալ:

ՎԱՅՐԵՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐ:

ՎԱՅՐԵՆԱՍՈՒՆ, ա. Վայրագասուն, վայրաբնակ:

ՎԱՅՐԵՆԵՐԵՍ, ա. Այլանդակ, այլադէմ:

ՎԱՅՐԵՆԻ, ա. 1. Վայրենական, վայրաբնակ: 2. Վայրագ, ամեհի, կատաղի: 3. Վայրենաբարոյ, բարբարոս:

ՎԱՅՐԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատաղութիւն, վայրագութիւն, գազանութիւն, անընդելութիւն, ամեհութիւն:

ՎԱՅՐԻԿ ՄԻ, մ. Վայր մի, առ վայր մի:

ՎԱՅՐԻՋԱՆԵԼ, ՎԱՅՐԻՋԵԼ, տե՛ս ՍՏՈՐԻՋԱՆԵԼ, ՍՏՈՐԻՋԵԼ:

ՎԱՅՐԿԵԱՆ, ՎԱՅՐԿԵՆԻ, գ. 1. Ակնաբթիթ, մանրամանակ, բոպէ: 2. մ. Առ ժամանակ մի, առ վայր մի:

ՎԱՅՐՈՒՍՏ (միայն ի ՎԱՅՐՈՒՍՏ ձևով), մ. Ի խոնարհուստ, ի ստորուստ, ի ներքուստ:

ՎԱՆ¹, գ. Վանուժն:

ՎԱՆ², տե՛ս ՎԱՆՔ:

ՎԱՆԱԿԱՆ, գ. Կրօնաւոր, միաբան, միայնակեաց, միաբանակեաց:

ՎԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Կրօնաւորութիւն:

ՎԱՆԱԿԻՅ, ա. Բնակակից, յարկակից:

ՎԱՆԱԿՆ, գ. (հնբ.) Բիւրեղ:

ՎԱՆԱՊԱՆ, գ. Խորանապահ, պահապան:

ՎԱՆԱՏՈՒ, ա. Հիւրընկալ, ասպնջական, վանատուր:

ՎԱՆԱՏՈՒՐ, տե՛ս ՎԱՆԱՏՈՒ:

ՎԱՆԱՏՐԵԼ, նբ. Հիւրընկալել:

ՎԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալութիւն, հիւրասիրութիւն, ասպնջականութիւն:

ՎԱՆԱՒՈՐ, գ. Վանակից, յարկակից:

ՎԱՆԳ¹, գ. 1. Հնչիւն, ձայն: 2. (քբ.) Փաղառութիւն, սիլ(ղ)ոբայ:

ՎԱՆԳ², գ. Ոսկր:

ՎԱՆԳԻԻՆ, գ. Հնչիւն, ձայնարձակութիւն:

ՎԱՆԴԱԿ, գ. 1. Ցանց, վարժ, ուռկան: 2. Կասկարայ: 3. Սփրիդ, զամբիւղ, կողով: 4. Կանկեղ, վանդակապատ:

ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ, ա. 1. Վանդակապատ: 2. գ. Վանդակ:

ՎԱՆԴԱԿԱՊԱՏ, տե՛ս ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ:

ՎԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. Բովանդակել, ամփոփել:

ՎԱՆԴԱՆԱԿ, տե՛ս ՎԱՆԴԱԿ (4):

ՎԱՆԴԵԼ, նբ. 1. Կաշկանդել, պնդել: 2. Վկանդել, յաղթահարել, աշխատ առնել, գտանդել, տկարացուցանել:

ՎԱՆԴՈՒՄՆ, գ. Եղծումն, քանդումն:

ՎԱՆԵԱՅ, ա. Վանի:

ՎԱՆԵԱՐ, գ. հաւաք. Վաներ, վաներայք:

ՎԱՆԵԼ, նբ. 1. Վարել, պուղել, հալածել, յաղթել, վատթարել, նկուն առնել, հարկանել, սատարել, վրէժ խնդրել, ճշել, նուսճել: 2. չբ. Կուռել, ոգորել, մաքառել:

ՎԱՆԵՐԱՅՔ, տե՛ս ՎԱՆԵԱՐ:

ՎԱՆԻ, տե՛ս ՎԱՆԵԱՅ:

ՎԱՆԿՈՒՆՔ, գ. 1. Վանք, օթեան, բնակարան: 2. Հիւղ, խուց, խրճիթ:

ՎԱՆՈՐԱՅ, ՎԱՆՈՐԵԱՅՔ, գ. Վանք, մենաստան, վանեար, վաներայք:

ՎԱՆՈՒՄՆ, գ. Վան, հերքումն:

ՎԱՆՔ, գ. 1. Օթեան, իջավան, բնակարան, կայան, վրան, փարախ, հիւրանոց: 2. Մենաստան, վանեար:

ՎԱՇ, ՎԱՇ ՎԱՇ, ձ. Բա՛բէ, ազնի՛ւ, կեցցե՛ս:

ՎԱՇԵԱԿ, ա. Ազնիւ, պանծալի:

ՎԱՇԽ, գ. Փոխատուութիւն, շարիատ, տոկոս, ծնունդ փոխոյ:

ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ, ա. Վաշխակեր, վաշխավաճառ, վաշխառու, շահաժողով,

արծաթափոխատու:

ՎԱՇԽԱԿԵՐ, ՎԱՇԽԱՌՈՒ, տե՛ս ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ:

ՎԱՇԽԱՎԱՃԱՌ, տե՛ս ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ:
ՎԱՇՏ, գ. Գուռը, խումբ (զինուորների):
ՎԱՇՏԿԱՆ, գ. Զօրական (զինուորական պահապան խումբ):

ՎԱՉ, ՎԱՉԷ, գ. Դեսպակ, սայլ:

ՎԱՉԿԱՏՈՒՆ, ա. Սայլատուն:

ՎԱՌ¹, ա. 1. Պայծառ, լուսափայլ: 2. գ. Վառումն, բորբոքումն, պայծառութիւն:

ՎԱՌ², գ. Ծար, շղարշատեռ, տեռ, քող:

ՎԱՌԱԾ, ա. Հրաբորբոք, լուսափայլ:

ՎԱՌԱՊԱՆ, գ. Վարապանակ, փխբ. պահպանութիւն, պահպանակ:

ՎԱՌԱՐԱՆ, գ. 1. Կրակարան: 2. Ճբրազարան:

ՎԱՌԵԱԼ, ա. Սպառազէն:

ՎԱՌԵԼ, նբ. 1. Լուցանել, արծարծանել, բորբոքել, այրել: 2. Սպառազինել, վառեցուցանել: 3. Քաջայերել: 4. Գօտեորել: 5. Զարգարել, պճնել: 6. Գրգռել:

ՎԱՌԵԼԻՔ, գ. Զէն, զրահ, սպառազինութիւն:

ՎԱՌԵՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՎԱՌՈՒՄՆ:

ՎԱՌԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՌԵԼ (1, 2):

ՎԱՌ Ի ՎԱՌ, ՎԱՌ Ի ՎԱՌԵԱԼ, ա. Փայլուն, շողշողենի, պայծառ:

ՎԱՌՈՒԱԾ, գ. Սպառազինութիւն:

ՎԱՌՈՒՄՆ, գ. Լուցումն, բորբոքումն, արծարծումն, տոչորումն:

ՎԱՍՆ, նխ. Ծաղազս, սակս, ի պատճառս: 2. Ի ձեռն, միջնորդաւ, միջնորդիւ:

- ՎԱՍՆ ԱՅՍՈՐԻԿ (ԱՅԻՈՐԻԿ, ԱՅՆՈՐԻԿ). Սմին իրի, սմին վանն:

- ՎԱՍՆ ԶԻ, չ. Քանզի, զի:

- ՎԱՍՆ Է՞Ր, եղբ. Յո՞ր սակս, է՞ր, ընդէ՞ր:

- ՎԱՍՆ ՈՐՈՅ. Նմին իրի, վասն այնորիկ:

ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆ, ա. Ազնուական:

ՎԱՍՏԱԿ, գ. 1. Աշխատութիւն, աշխատ

տանք, երկ, խոնջութիւն, տաժանուժն, ճգնութիւն, տառապանք: 2. Շահ, արգասիք: 3. ա. Վաստակեալ, խոնջ: - ՎԱՍՏԱԿ ԼԻՆԵԼ. Վաստակել, աշխատել, աշխատ լինել: ՎԱՍՏԱԿԱԲԵԿ, ա. Խոնջական, ծանր: ՎԱՍՏԱԿԱԿԻՑ, ա. Աշխատակից: ՎԱՍՏԱԿԱՍԷՐ, ա. Աշխատասէր, անխոնջ: ՎԱՍՏԱԿԱՍԻՐԱԲԱՐ, տե՛ս ԱՇԽԱՏԱՍԻՐԱԲԱՐ: ՎԱՍՏԱԿԱԻՈՐ, ա. 1. Աշխատասէր, արդիւնաշատ, արդիւնարար: 2. Վաստակեալ, խոնջ: ՎԱՍՏԱԿԵԼ, չք. նբ. 1. Վաստակ լինել, աշխատել, տաժանել, տառապել, ջանալ: 2. Յոգնել, խոնջել, լքանալ, ձանձրանալ: 3. Շահել, ստանալ: ՎԱՏ, ա. 1. Վատթար, յոռի, անպիտան, անշնորհ, չար: 2. Անգործ, գործատեաց, ծոյլ: 3. Վատասիրտ, անարի, վեհերոտ: ՎԱՏԱԲԱԽՏ, ա. Չարաբախտ, չարաբաստ, հէք, թշուառ, տնանկ: ՎԱՏԱԲԱԽՏԻԿ, տե՛ս ՎԱՏԱԲԱԽՏ: ՎԱՏԱԲԱԽՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Չարաբաստութիւն, թշուառութիւն, հիքութիւն: 2. Փորձանք: ՎԱՏԱԲԱՍՏԻԿ, ա. Վատաբախտ, վատաբախտիկ, ողորմելի: ՎԱՏԱԲԱՐՈՅ, ա. Չարաբարոյ, վատթար, վատ: ՎԱՏԱԲԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Չարաբարութիւն: ՎԱՏԱԳՐՈՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎԱՏԱԶԳՈՒԹԻԻՆ: ՎԱՏԱԶԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Վատագրոհութիւն, վատգոհարութիւն: ՎԱՏԱԽՆԴԻՐ, ա. 1. Չարասէր: 2. Խենէջ: ՎԱՏԱԽՈՐՀՈՒԹԻԻՆ, ա. 1. Չարախոհ, չարամիտ: 2. Անմիտ, խորհրդակորոյս, անխոհեմ: ՎԱՏԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Անմտութիւն:

ՎԱՏԱԽՏԱՐԱԿ, ա. Չարաբախտ, թշուառ: - ՎԱՏԱԽՏԱՐԱԿ ԱՌՆԵԼ. Թշուառացուցանել, վատթարել: ՎԱՏԱԽՕՍ, ա. Չարախօս, բամբասասէր, հայհոյիչ: ՎԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՉԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ: ՎԱՏԱԿԵՐՊ, ա. Տգեղ, տձև: ՎԱՏԱՀԱՃՈՅ, ա. Դժուարահաճոյ, անհաճոյ, տհաճ: ՎԱՏԱՄԱՀ, ա. մ. Չարամահ, բռնամահ: ՎԱՏԱՄԻՏ, ա. 1. Չարամիտ: 2. Պակասամիտ: ՎԱՏԱՄՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Չարամտութիւն, անմտութիւն: ՎԱՏԱՅՈՅՍ, ա. Անյոյս, թերահաւատ: ՎԱՏԱՆԱԼ, չք. Դանդաղել, հեղգալ, ծուլանալ, յապաղել: ՎԱՏԱՆԱԽԱՆԶ, տե՛ս ՉԱՐԱՆԱԽԱՆԶ: ՎԱՏԱՆԻԻԹ, ա. Փուտ, տկար: ՎԱՏԱՆՇԱՆ, ա. Աննշան, անշուք, չարաշուք, վատթար, վատանուն, չար: ՎԱՏԱՆՈՒՆ, ա. Չարահամբաւ: ՎԱՏԱՍԻՐՏ, ա. Վեհերոտ, երկչոտ, անարի, կնատ, կնամարդի: ՎԱՏԱՍՐՏԵԼ, չք. Զանգիտել, վախել, վեհերել, լքանել, թուլանալ: ՎԱՏԱՍՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Երկչոտութիւն, վեհերկոտութիւն: ՎԱՏԱՏՈՂՄԱԿ, ՎԱՏԱՏՈՂՄԻԿ, ա. Վատթարագգի, ապատոհմիկ, անտոհմ, անտոհմիկ: ՎԱՏԱՓԱՌ, ա. Անփառունակ, անշուք, աննշան: ՎԱՏԱՓԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Անշքութիւն, անփառութիւն: ՎԱՏԳՈՂԱՐՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎԱՏԱԶԳՈՒԹԻԻՆ: ՎԱՏԵԼ, չք. Տկարանալ, նուաղել, պակասել, թուլանալ: ՎԱՏԹԱՐ, ա. 1. Յոռի, խոտան, անարգ,

անպիտան, յետին, չնչին, ստորին, տրուպ, նուսատ: 2. Ախտաւոր, մոլի:
ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Յոռագոյն, չարագոյն, անպիտանագոյն, ստորագոյն:
ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՐԾ, ա. Չարագործ, անկարգ:
ՎԱՏԹԱՐԱԶԳԻ, ա. 1. Վատատոհմիկ, անտոհմիկ, անազգի, աննշան: 2. Անարգ, յոռի, անվայելուչ:
ՎԱՏԹԱՐԱԿԱՆ, ա. Վատթար, յոռի, անպիտան, անարգ:
ՎԱՏԹԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Յոռի գտանել: 2. Վատթարել, նկուռ լինել:
ՎԱՏԹԱՐԱՊԷՍ, մ. Յոռապէս, չարաչար:
ՎԱՏԹԱՐԱՅՈՒՅԻՉ, ա. եղծագործ, ապականիչ:
ՎԱՏԹԱՐԵԼ, նբ. 1. Նկուռ առնել, տկարացուցանել: 2. Յամօթ առնել, անարգել, խայտառակել, նախատել:
ՎԱՏԹԱՐԻԿ, ա. Նուսատ, անպիտան, տրուպ:
ՎԱՏԹԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Յոռութիւն, անպիտանութիւն, տկարութիւն, անարգութիւն, կորանք, յետնութիւն, վատութիւն, չարութիւն:
ՎԱՏԹԱՐՈՒՄՆ, գ. Նուսատութիւն:
ՎԱՏՆԵԼ, նբ. Ծախել, ցրել, մաշել, սպառել, ճարակ առնել:
ՎԱՏՆԻՉ, ա. Ծախիչ (որ վատնում է):
ՎԱՏՆՇԱՆ, տե՛ս ՎԱՏԱՆՇԱՆ:
ՎԱՏՆՈՒԹԻԻՆ, ՎԱՏՆՈՒՄՆ, գ. Ծախումն, սպառումն, ցրումն, կորուստ, վնաս:
ՎԱՏՇՈՒԷՐ, ա. Չար, Հէք, թշուառական, չարագործ, չարաշուէր:
ՎԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ծուլութիւն, անգործութիւն, թուլամորթիւն, անարիութիւն, կնատութիւն, երկչոտութիւն, վատասրբութիւն: 2. Վատթարութիւն: 3. Ապերիստութիւն:
ՎԱՏՏՈՂՄԱԿ, ՎԱՏՏՈՂՄԻԿ, տե՛ս ՎԱՏԱՏՈՂՄԱԿ:

ՎԱՐ¹, գ. Արորադրութիւն, Հերկագործութիւն, Հերկ:
ՎԱՐ², գ. Գործականութիւն, արդիւնականութիւն:
- Ի ՎԱՐ ԱՐԿԱՆԵԼ. Ի կիր արկանել՝ առնուլ, ի գործ արկանել, արդիւնացուցանել, պէտս առնել, պիտօք վարել:
ՎԱՐԱԳՈՅՐ, գ. Առագաստ, պատրուակ, նուարտան, վիժակ, սրահակ, սրսկապան:
ՎԱՐԱԳՈՒԻՐԵԼ, նբ. Պարածածկել, առագաստել:
ՎԱՐԱԶ, գ. Կինճ:
ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ, մ. Վարազապէս, վարագօրէն:
ՎԱՐԱԶԱՆԱԼ, չբ. Գազանանալ, վայրենանալ:
ՎԱՐԱԶԱՆՄԱՆ, ա. 1. Վարազատեսակ: 2. մ. Վարազաբար:
ՎԱՐԱԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ:
ՎԱՐԱԶԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱՆՄԱՆ (1):
ՎԱՐԱԶՕՐԷՆ, տե՛ս ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ:
ՎԱՐԱԿԵԼ, նբ. Պարաւանդել, կապել, կաշկանդել:
ՎԱՐԱՆ, մանաւանդ՝ ՎԱՐԱՆՔ, գ. Հոգ, տատամսութիւն, տարակուսանք, անձկութիւն, վարանումն, յոյզք, ծուփ, տագնապ:
ՎԱՐԱՆԵԼ¹, նբ. 1. Վարանցուցանել, մանաւանդ՝ պատել, պաշարել, շմորեցուցանել: 2. Ապաշաւել:
ՎԱՐԱՆԵԼ² (իմ), չբ. 1. Տատամսել, տագնապել, տարաբերել, տատանել, շմորել: 2. Դարանել:
ՎԱՐԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԱՆԵԼ¹:
ՎԱՐԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՎԱՐԱՆՔ:
ՎԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՎԱՐԱՆ:
ՎԱՐԱՊԱՆ, գ. 1. Բերանակապ, ցուկապ, չրուշակ, հրասանակ, սանճ: 2. տե՛ս ՎԱՐԱՊԱՆԱԿ:
ՎԱՐԱՊԱՆԱԿ, գ. Վառապան, լանջապանակ:

ՎԱՐԱՏԱԿԱՆ, ա. 1. Հատուած, գաղ-
թական, թափառական: 2. Ցրուիչ:
ՎԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Վայրավատին առնել,
ցրել, ցրուել, ցնդել, օձտել: 2. Որոշել,
հեռացուցանել, վտարել, օտարացու-
ցանել: 3. Քայքայել:
ՎԱՐԱՏՈՒՄԸ, գ. Ցրումն:
ՎԱՐԱՐ, ա. Վաւաշոտ, շուսյոտոտ:
ՎԱՐԱՐԵԼ, չբ. Վաւաշանալ, վաւաշել,
շուսյոտել, խենեշանալ:
ՎԱՐԳԵԼ (իմ), չբ. Վազել, վազել, արշա-
ւել, սլանալ, սուրալ:
ՎԱՐԳԻՉ, ա. Արագընթաց, սրաթուիչ:
ՎԱՐԴ, տե՛ս ՎԱՐԴԵՆԻ:
ՎԱՐԴԱԳՈՅՆ, ա. Կարմրերփեան, ծիրա-
նափայլ:
ՎԱՐԴԱՊԱՅ ՔԱՂ, տե՛ս ԵՂՋԵՐՈՒԱ-
ՔԱՂ:
ՎԱՐԴԱՊԵՏ, գ. 1. Վարժապետ, ուսու-
ցիչ, ուրբի: 2. Պատճառ, դրդիչ, սաղբիչ:
- ՎԱՐԴԱՊԵՏ ՕՐԻՆԱՅ. Օրէնսուսոյց:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Ուսուցչապետա-
կան, վարժապետական, բարունական:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՅ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ,
գ. Դպրոց, վարժանոց, վարժարան, կրթա-
կան, ճեմարան:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ¹, նբ. 1. Ուսուցանել, քա-
րոզել: 2. Աշակերտել, վարժել, կրթել:
ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ² (իմ), չբ. (յուճական ու-
ճով) Ուսանել:
ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՅ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՅ:
ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ուսուցչապե-
տութիւն, ուսումն, կրթութիւն, խրատ,
հրահանգ, քարոզութիւն:
ՎԱՐԴԱՎԱՌ, գ. (եկեղց.) Պայծառակեր-
պութիւն:
ՎԱՐԴԱՏԵՍ, ՎԱՐԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Վար-
դագոյն, վարդատիպ:
ՎԱՐԴԱՏԻՊ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՏԵՍ:
ՎԱՐԴԵՆԻ, գ. (բսբ.) Վարդ:
ՎԱՐԵԼ¹, նբ. 1. Արօրագիր առնել, արօ-
րագրել, արօրել, հերկել: 2. Յանել, սեր-

մանել: 3. Գործել, մշակել (հողը, այգի):
ՎԱՐԵԼ², նբ. 1. Ածել, բերել, տանել,
շարժել: 2. Ուղղել, ղեկավարել, տնտեսել,
կարգաւորել: 3. Խաղացուցանել, մղել: 4.
Վարսել, մխել: 5. չբ. Գնալ, դիմել:
ՎԱՐԵԼ³, չբ. 1. Ի վար արկանել, ի կիր
արկանել՝ առնուլ, ի գործ արկանել,
պիտանանալ: 2. Քաղաքավարել, կեալ:
ՎԱՐԶ, գ. Գաւազան, ցուպ:
ՎԱՐԺ, գ. 1. Վարժութիւն, վարժանք,
կրթութիւն, հրահանգ, ուսումն: 2. Ծիգն,
փոյթ, ջան: 3. Դաստիարակութիւն: 4. ա.
Վարժուն, կիրթ, ընդել, հմուտ:
- Ի ՎԱՐԺԻ կամ Ի ՎԱՐԺՍ ԿԱԼ.
Ուսանել:
- ՊԵՏ ՎԱՐԺԻՅ. Վարժապետ:
ՎԱՐԺԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծարտարաբա-
նութիւն, արուեստաբանութիւն:
ՎԱՐԺԱԿԱՆ, ա. 1. Կրթական, մրցական,
վարժողական, ճշնողական: 2. Վարժիչ:
ՎԱՐԺԱՆՈՅ, տե՛ս ՎԱՐԺԱՐԱՆ:
ՎԱՐԺԱՆՔ, գ. Վարժ, վարժութիւն,
կրթանք:
ՎԱՐԺԱՊԵՏ, գ. 1. Պետ վարժից, ուսու-
ցիչ: 2. Հրահանգապետ:
ՎԱՐԺԱՊԵՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐԴԱՊԵ-
ՏԱԿԱՆ:
ՎԱՐԺԱՍԷՐ, ա. գ. Ուսումնասէր:
ՎԱՐԺԱՐԱՆ, գ. Վարժանոց, վարժոց,
դպրոց, վարդապետարան, ուսումնարան,
կրթարան, մրցարան, հանդիսարան:
ՎԱՐԺԱՌՈՐ, ա. Վարժ, կիրթ:
ՎԱՐԺԵԱՐ, գ. Հաւաք. Վարժապետք:
ՎԱՐԺԵԼ¹, նբ. Մարզել, կրթել, հրահան-
գել, խրատել, դաստիարակել, ընդելա-
ցուցանել, սանձել:
ՎԱՐԺԵԼ² (իմ), չբ. Վարդապետել, ու-
սանել:
ՎԱՐԺԵԼԻՔ, գ. Երասանակ, սանձ:
ՎԱՐԺԻՉ, տե՛ս ՎԱՐԺԱԿԱՆ (2):
ՎԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐԺԱԿԱՆ:
ՎԱՐԺՈՅ, տե՛ս ՎԱՐԺԱՐԱՆ:

ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՐԺՈՒՄՆ, գ. Կրթու-
թիւն, կրթանք, վարժ, վարժանք:
ՎԱՐԺՈՒՆ, տե՛ս ՎԱՐԺ (4):
ՎԱՐԻՉ, ա. գ. 1. Ղեկավար, ուղղիչ,
առաջնորդ, իշխան: 2. Թիակ:
ՎԱՐԿ, գ. 1. Համար, հաշիւ, կարծիք: 2.
Որոշումն, գննութիւն: 3. Սակ: 4. Դա-
տակնիք, վճիռ:
ՎԱՐԿԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԿԱՆԵԼ (իմ):
ՎԱՐԿԱԾ, գ. Կարծիք, ենթադրութիւն:
ՎԱՐԿԱՆԵԼ (իմ), հր. Համարել, հաշուել,
կարծել, դատել:
ՎԱՐԿԱՆՈՒՄՆ, գ. Վարկ, վարկած,
կարծիք, դատումն:
ՎԱՐԿԱՏՐԵԼ, նբ. Բացորոշել, վճռել:
ՎԱՐԿԵԼ, տե՛ս ՎԱՐԱԿԵԼ:
ՎԱՐԿՊԱՐԱՋԻ, մ. 1. Վայրապար, հա-
րևանցի, վեր ի վերոյ, անխորաբար: 2.
Անխորհրդաբար, յանդգնաբար: 3. ա.
Ուժպէտ, թեթև, զիւրիւն, ոչինչ, յետին,
անշուք:
ՎԱՐՁ, գ. 1. Վճար, հատուցումն,
պարգև: 2. ա. Վարձաւոր, վարձկան:
- ՎԱՐՁՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Սակ արկանել:
- Ի ՎԱՐՁՈՒ ԱՌԵՆՈՒԼ, տե՛ս Ի ՎԱՐՁՈՒ
ՈՒՆԵԼ:
- Ի ՎԱՐՁՈՒ ՈՒՆԵԼ. Ի վարձու առնուլ,
վարձել, վարձաւորել:
ՎԱՐՁԱԿ, գ. 1. Վարձական: 2. Վարձ-
կան, պոռնիկ, բող: 3. Միմոս, խեղ-
կատակ:
ՎԱՐՁԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԱՐՁԱԿ (1):
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ, ա. 1. Վարձատու: 2.
Պարգևատու:
ՎԱՐՁԱՆ, գ. Վարձ, փոխարէն:
ՎԱՐՁԱՆԱԿ, գ. Վարձ, վարձատրու-
թիւն:
ՎԱՐՁԱՆՔ, գ. 1. Օժիտ: 2. Գրաւական:
3. Կայէնք: 4. Վարձատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՏՈՒ, տե՛ս ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ:
ՎԱՐՁԱՏՐԵԼ, նբ. Փոխատրել, փոխա-
րինել:

ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխատրութիւն:
ՎԱՐՁԱՒՈՐ, գ. Վարձկան (վարձուած
մշակ):
ՎԱՐՁԱՒՈՐԵԼ, նբ. Ի վարձու ունել,
վարձել:
ՎԱՐՁԵԼ, հր. 1. Ի վարձու ունել՝ առնուլ,
վարձաւորել: 2. Շահեցուցանել:
ՎԱՐՁԿԱՆ, գ. 1. Վարձաւոր: 2. Վար-
ձակ, պոռնիկ, բող:
ՎԱՐՁԿԱՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Վարձել
(իբրև վարձկան աշխատեցնել):
ՎԱՐՄ, գ. Դամ, ցանց, թակարդ, որո-
գայթ:
ՎԱՐՄԱՐԿԵԼ, նբ. Ուռկանել:
ՎԱՐՇԱՄԱԿ, գ. 1. Թաշկիւնակ: 2.
Դատառակ: 3. Ապարօշ, խոյր, կիզար:
ՎԱՐՇԱՄԱԿԵՑ, ա. Կտաւեայ:
ՎԱՐՈՑ, գ. Գաւազան, բիր:
ՎԱՐՈՑԱՒՈՐ, ա. գ. Գաւազանաւոր,
բրաւոր:
ՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Կառավարութիւն:
ՎԱՐՈՒԺԱՆ, գ. Վարուժանակ, վա-
րուժնակ (արու թոչուն):
ՎԱՐՈՒԺԱՆԱԿ, ՎԱՐՈՒԺԱՆԿ, տե՛ս
ՎԱՐՈՒԺԱՆ:
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գան:
ՎԱՐՁԱՒՈՐ, ա. Վարոցաւոր, գաւազա-
նաւոր:
ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Առաջնորդութիւն,
իշխանութիւն, ղեկավարութիւն:
ՎԱՐՍ, մանաւանդ՝ ՎԱՐՍՔ, գ. 1. Մագ,
հեր, գէս, ծամ: 2. փխբ. Ճաճանչ (աստ-
ղերի): 3. փխբ. Սաղարթ (ծառի):
ՎԱՐՍԱԳԵՂ, ա. Վարսաւոր:
ՎԱՐՍԱԴԻՏԱԿ, ա. Վարսաւոր, ճա-
ճանչագեղ:
ՎԱՐՍԱԿԱԼ, գ. Ծամակալ, ճամբար,
պատիւ վարսին:
ՎԱՐՍԱՄ, գ. Ագեւոր աստղ, գիսաւոր,
վարսաւոր, կոմիտ:
ՎԱՐՍԱՄՆԱՀԱՐ, ա. Խելացնոր, խե-
լագար (մարդ):

ՎԱՐՍԱՎԻՐԱՅ, գ. Սափրիչ:
ՎԱՐՍԱՒՈՐ, ա. 1. Վարսագեղ: 2. Սա-
ղարթաւոր: 3. տե՛ս ՎԱՐՍԱՄ:
ՎԱՐՍԱՒՈՐԵԼ¹, տե՛ս ՎԱՐՍԵԼ:
ՎԱՐՍԱՒՈՐԵԼ² (Իմ), չբ. Սաղարթանալ:
ՎԱՐՍԵԼ, նբ. 1. Վարել, մխել, Հարստել,
վարսաւորել: 2. Սեւեղ, բեւեղ:
ՎԱՐՏԻՔ, գ. Անդրավարտիք:
ՎԱՐՔ, գ. Կենցաղավարութիւն, կեանք,
կրօնք:
ՎԱՐՔԱՅ, գ. Նաւակ, մակոյկ:
ՎԱՒԱՇ, ա. Հեշտասէր, ցանկասէր,
բղջախոհ, վաւաշոտ, վարար, շոււյտոտ,
պագշոտ:
ՎԱՒԱՇԱԿԱՆ, ա. Վաւաշոտական:
ՎԱՒԱՇԱՄՈԼ, ա. Վաւաշոտ:
ՎԱՒԱՇԱՆԱԼ, ՎԱՒԱՇԵԼ, չբ. Վարարել,
վաւաշոտել:
ՎԱՒԱՇՈՏ, ա. Վաւաշ, շոււյտոտ,
վարար:
ՎԱՒԱՇՈՏԱԲԱՐ, մ. Անարգել, ան-
խուզաբար:
ՎԱՒԱՇՈՏԱԿԱՆ, ա. Վաւաշական:
ՎԱՒԱՇՈՏԵԼ (Իմ), տե՛ս ՎԱՒԱՇԱՆԱԼ:
ՎԱՒԱՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, ՎԱՒԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ.
Հեշտախտութիւն, ցանկասիրութիւն,
տուփանք:
ՎԱՒԱՇՈՒՆՁ, ա. Վաւաշական, վա-
ւաշոտական:
ՎԱԻԵՐ, տե՛ս ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ:
ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ, ա. Արժանահաւատ, ըն-
դունելի, հաւատարիմ, հաւաստի, պա-
տուական, ստոյգ:
- ՎԱԻԵՐԱԿԱՆ ՄՏԱՍՆԻ. Կնիք:
ՎԵՀ, ա. 1. Աւազ, վսամ, բարձր, վե-
րագոյն, գերագոյն, մեծ, գեր ի վերոյ,
ընտիր, լաւագոյն, պանծալի, մեծա-
պատիւ: 2. Աստուած:
- ՎԵՀՔ. Հրեշտակք:
ՎԵՀԱԳՈՅ, ա. Գերագոյ, գերագոյն,
բարձր:
ՎԵՀԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, գերագոյն,

մեծագոյն, վսամագոյն, լաւագոյն, ազ-
նուագոյն:
ՎԵՀԱԳՈՒՆԵԱՆ, ա. Վեհագոյն:
ՎԵՀԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Գերագանցու-
թիւն, առաւելութիւն, մեծութիւն, բարձ-
րութիւն, լաւութիւն, ընտրականութիւն:
ՎԵՀԱԶԳԻ, ա. Վեհազն, մեծարգի,
դիւցազն:
ՎԵՀԱԶՋՆ, տե՛ս ՎԵՀԱԶԳԻ:
ՎԵՀԱԿԱՆ, ՎԵՀԱՅԻՆ, ա. Վեհ, վսամա-
կան, գերագոյն, բարձրագոյն:
ՎԵՀԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ, բարձրանալ
(վեհ դառնալ):
ՎԵՀԱՆՁՆ, ա. գ. Վեհազն, ազնուական:
ՎԵՀԱՆՄԱՆ, ա. Աստուածանման, վե-
հազն, դիւցազն:
ՎԵՀԱՊԱՏԻՒ, ա. Գերապատիւ, մեծա-
պատիւ:
ՎԵՀԱՊՆԻՍ, մ. Առաւելապէս, գերագու-
նակապէս:
ՎԵՀԱՓԱՌ, ա. Գերափառ, վեհապատիւ,
գերագոյն:
ՎԵՀԵՐ, տե՛ս ՎԵՀԵՐՈՏ:
ՎԵՀԵՐԵԼ, չբ. 1. Վեհերոտել, վճատել,
լքանել: 2. Վատասրտել, գանդիտել,
խորշել, զգուշանալ: 3. Թուլանալ, ծու-
լանալ, վատանալ, դանդաղել:
ՎԵՀԵՐԵԻԵԼ, տե՛ս ՎԵՀԵՐԵԼ:
ՎԵՀԵՐԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկչոտութիւն,
ծուլութիւն, վատութիւն:
ՎԵՀԵՐՈՏ, ա. Վեհեր, վատասիրտ, վատ,
ծոյլ, գանդաղկոտ:
ՎԵՀԵՐՈՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՀԵՐԵԼ:
ՎԵՀԵՐՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՀԵՐՈՒՄՆ, գ. Վե-
հերկոտութիւն, վատութիւն, տարտա-
մուտիւն:
ՎԵՀԻՆԱՃԵՄ, ա. Երկնազնաց (արեգակի
մասին):
ՎԵՇՏԱՍԱՆԱՄԵԱՅ, ա. Վեցտասա-
նամեայ:
ՎԵՐ (ընդհանրապէս գործածուած է
նախգրով ի վեր, ի վերոյ, ի վերայ):

- Ի վեր, մ. Դէպ ի վեր, ի դուրս, արտաքս:

- Ի վեր ԲԱՆ, նիդ. Գեր քան, աւելի քան, վերագոյն:

- Ի վեր ե՛ի ԽՈՆԱՐՀ, մ. Անդադար, ստէպ:

- վեր ի վԱՅՐ, ի վեր ե՛ի Ի վԱՅՐ, մ. Ի վեր և ի խոնարհ, ստէպ, յաճախ, անդադար:

- վեր ի վերՈՅ, մ. 1. Արտաքուստ, Հարևանցի, վարկպարզի: 2. ա. Արտաքին, անհաստատ:

- վեր ի վերՈՅ ե՛րե՛տի՛ՄՆ. (երկրչ.) Մակերեւոյթ:

վերԱԲԱԶՄԵԼ (իմ), չբ. վերանստել, վերահանգչել:

վերԱԲԱՆԱԿԱՆ, ա. Համեմատական, նմանական:

վերԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Նմանութիւն, Համեմատութիւն:

վերԱԲԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Յայտնաբանութիւն, բացատրութիւն, մեկնութիւն:

վերԱԲԵՐ, ա. վերաբերծ:

վերԱԲԵՐԵԼ, նբ. 1. Բարձրացուցանել: 2. Ի վեր հանել, յայտնել, բանալ: 3. Բուսուցանել: 4. Յառաջ ածել, արտաբերել, բարբառել, ճառել: 5. Դարձուցանել, փոխել, վերածել: 6. վերագրել, ընծայել:

վերԱԲԵՐՁ, տե՛ս վերԱԲԵՐ:

վերԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ինչականութիւն, յարաբերութիւն, Համեմատութիւն: 2. Բարձրութիւն:

վերԱԲԵՐՈՒՄՆ, գ. 1. Ելք (վեր բարձրանալը): 2. Պողաբերութիւն, բերք:

վերԱԳԻՐ, տե՛ս վերՆԱԳԻՐ:

վերԱԳԼԽԱԻՈՐԵԼ, վերԱԳԼԽԵԼ, նբ. Գլխաւորել, աւարտել, բովանդակել:

վերԱԳԼԽՈՒԹԻԻՆ, գ. Բովանդակութիւն (նախընթաց ճառերի):

վերԱԳՆԱՑ, ա. վերաթռիչ:

վերԱԳՈՅՆ, ա. 1. վերնագոյն, բարձ-

րագոյն, վեհագոյն, գերագոյն, գերազանց, զօրագոյն: 2. մ. Ի վեր անդր, կանխաւ, յառաջագոյն:

- Ի վերԱԳՈՅՆ, Ի վերԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս վերԱԳՈՅՆ (2):

վերԱԳՈՉԵԼ, նբ. չբ. վերածայնել, վերակարգալ, կարգալ, քարոզել, վկայել:

վերԱԳՈՎԵԼ, նբ. վերադրուատել, գերահռչակել:

վերԱԳՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Գերագանցութիւն, ծայրութիւն:

վերԱԳՐԵԼ, նբ. 1. Մակագրել: 2. Արձանագրել, ճառել, գրել: 3. Գծագրել, ծրագրել: 4. Ստորագրել: 5. Ընծայել, սեպհականել, վերաբերել, վերածել, ուղղել, յարմարել, Համարել, առնել, կացուցանել, փոխել:

վերԱԳՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Արձանագրութիւն:

վերԱԴԱՍԵԼ, նբ. 1. վերակարգել: 2. Շարակարգել, շարադասել: 3. վերագրել: վերԱԴԱՐՁ գ. 1. Ուղեղարծ: 2. Յաւելուած (նորից երևան գալը):

վերԱԴԱՐՁԵԼ (իմ), չբ. Պարանել:

վերԱԴԱՐՁՈՒԹԻԻՆ, վերԱԴԱՐՁՈՒՄՆ, գ. Ուղեղարծ, վերադարծ:

վերԱԴԱՐՁՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փոխադրել, նորոգել, վերածել:

վերԱԴԷՏ, տե՛ս վերԱԴԻՏՈՂ (1):

վերԱԴԻՏԵԼ, նբ. Ձննել, տեսանել, ի միտ առնուլ:

վերԱԴԻՏՈՂ, ա. գ. 1. (եկեղց.) վերադէտ, եպիսկոպոս, դիտապետ, Հայրապետ: 2. Մակադիտող, վերատեսուչ, վերակացու:

վերԱԴԻՐ, ա. գ. 1. Յաւելուած, յաւելում: 2. Մակդիր, մականուն: 3. (քբ.) Յօդ, արթր:

վերԱԴԻՐԵԼ, նբ. 1. Յաւելուլ, յարադրել, ընծայել, մատուցանել, վերագրել: 2. Ամբառնալ:

վերԱԴՐՈՒԱՏԵԼ, տե՛ս վերԱԳՈՎԵԼ:

ՎերԱ ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարձրութիւն: 2. Յաւելուած: ՎերԱԹԵԻՆԵԼ, չբ. 1. Մակթեւել, թեւակո- խել, վերապարել, թոչել: 2. Վերանայ, բարձրանայ, ամբառնայ: ՎերԱԹՌԻՉ, ա. Բարձրաթոխիչ: - ՎերԱԹՌԻՉ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԵ- րԱԹՌՉԵԼ (իմ): ՎերԱԹՌՉԵԼ (իմ), չբ. Վերաթոխիչ լինել, վերաթեւել: ՎերԱԺԱՄԱՆԵԼ, չբ. Վերամբառնայ: ՎերԱԽԱՌՆԵԼ (իմ), չբ. Ոգեխառնել, միանայ: ՎերԱԾԱԳՈՒՄՆ, գ. Երևումն, յայտ- նութիւն: ՎերԱԾԱԾԿԵԼ, նբ. Պարածածկել, վե- րարկել, գգեցուցանել, պատել: ՎերԱԾԱԾԿՈՅԹ, գ. Վերմակ: ՎերԱԾԵԼ, նբ. 1. Վերաբերել, վերբերել, Հանել: 2. Փոխել: ՎերԱԾԻՉ, ա. Վերածու: ՎերԱԾԽԵԼ, նբ. Արտաշնչել: ՎերԱԾԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Արտաշնչութիւն, գոլորչի: ՎերԱԾՆԵԼ (իմ), չբ. (եկեղց.) Նորածնել, նորածնանել: ՎերԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Մկըր- տութիւն: ՎերԱԾՈՒ, տե՛ս ՎերԱԾԻՉ: ՎերԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խորհրդականու- թիւն: ՎերԱԿԱՅ, ա. 1. Գերակայ: 2. գ. Բարձ- րութիւն (բարձր գիրք): ՎերԱԿԱՆԳՆԵԼ, նբ. Յարուցանել: ՎերԱԿԱՏԱՐԵԼ, նբ. Գլխաւորել, ի գլուխ Հանել: ՎերԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Կարգել, կացու- ցանել, վերադասել: ՎերԱԿԱՐԴԱԼ, նբ. Վերադոչել, վե- րակոչել: ՎերԱԿԱՑՈՒ, գ. 1. Ոստիկան, գործակալ, գործավար: 2. Պետ, առաջնորդ, նախա-

գահ: 3. Վարդապետ, դաստիարակ: 4. Պաշտպան, հովանաւոր, հոգաբարձու, տեսուչ: ՎերԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոստիկանութիւն, առաջնորդութիւն, տեսչութիւն, հոգա- բարձրութիւն, նախագահութիւն, պե- տութիւն: ՎերԱԿԵՆԴԱՆԱՆԱԼ, տե՛ս ՎերԱԿԵՆ- ՅԱՂԵԼ: ՎերԱԿԵՆՅԱՂԵԼ, չբ. ՎերԱԿԵՆԴԱ- ՆԱՆԱԼ: ՎերԱԿԵՆԱՐԿԵԼ, չբ. Վերակնել, վերա- Հայել, վերանկատել: ՎերԱԿԵՆԵԼ, տե՛ս ՎերԱԿԵՆԱՐԿԵԼ: ՎերԱԿՈՒՅԵԼ, չբ. Վերամբառնայ: ՎերԱԿՈՅԵԼ, նբ. 1. Մեծարել: 2. Մակ- անուանել, յորջորջել, վերանուանել: 3. Վերակարգայ: ՎերԱԿՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մակակոչութիւն, անուանակոչութիւն: ՎերԱՀԱՃԵԼ (իմ), չբ. Բարեհաճել: ՎերԱՀԱՅԵԱՑ, ա. Վերահայեցոյ: ՎերԱՀԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՎերԱԿԵՆԱՐ- ԿԵԼ: ՎերԱՀԱՅԵՑՈՂ, ա. 1. տե՛ս ՎերԱՀԱ- ՅԵԱՑ: 2. Աստեղագէտ: ՎերԱՀԱՆԳՉԵԼ (իմ), չբ. Վերանստել, վերաբազմել: ՎերԱՀԱՍՈՒ ԼԻՆԵԼ. Հասկանալ, իմա- նալ, տեղեկանալ, ստուգել: ՎերԱՀԱՒՔԵԼ, նբ. Հետեցուցանել: ՎերԱՀՆՉԵԼ, նբ. 1. Վերագոչել, վերա- ձայնել: 2. չբ. Լսելի լինել: ՎերԱՀՌԱՎԵԼ, նբ. Գերահռչակել, հռչակ Հարկանել, վերադրուատել, քա- րոզել: ՎերԱՁԱՅՆ, ա. մ. Բարձրաձայն: ՎերԱՁԱՅՆԱԲԱՐ, մ. Մեծաձայն, վե- րաճառարար: ՎերԱՁԱՅՆԵԼ, նբ. Վերագոչել, վե- րահնչել, վերահռչակել, վերօրհնել, բարձրաձայնել:

ՎԵՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարձրաձայնութիւն:

ՎԵՐԱԶԳԵԼ, նբ. 1. Պարզել, մեկնել, կարկառել: 2. Զգտել, ճգել, քաշել:
- ՎԵՐԱԶԳԵԼ ՊԱՐԱՆՈՅՆ. Գոռողանալ, խրոխտալ:

ՎԵՐԱԶԵՌՆԵԼ, նբ. Զեռնարկել, գունդ գործել:

ՎԵՐԱՂԱՂԱԿԵԼ, չբ. Վերագոչել, կարգալ:

ՎԵՐԱՃԱՅԹԵԼ, չբ. Խայտալ:

ՎԵՐԱՃԱՌԱԲԱՐ, մ. Վերաձայնաբար:

ՎԵՐԱՃԱՌԵԼ, նբ. Երկրորդել, պարզաբանել:

ՎԵՐԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերասացութիւն:

ՎԵՐԱՃՈՒՄՆ, գ. Զարգացումն, յառաջադիմութիւն:

ՎԵՐԱՄԱՏՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Վերընծայել, վերառաքել:

ՎԵՐԱՄԱՐՏԻԿ, ա. գ. Զեռնտու, օգնական:

ՎԵՐԱՄԲԱՌՆԱԿ, չբ. 1. Վերանալ, բարձրանալ: 2. Գերազանցել: 3. Ամբարտաւանել:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶ, ա. 1. Համբարձաբերձ, վերացեալ: 2. Երկնային:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, բարձրագոյն:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱԿԱՆ, ա. 1. Բարձր, վսեմական, գերագոյն: 2. Վերաթիչ:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱՅԱԾ, ՎԵՐԱՄԲԱՐԶԱՅԱԾՈՒ, ա. 1. Աստեղաբաշխ: 2. Համբարձախօսական, աստեղաբաշխական:

ՎԵՐԱՄԲԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերացումն: 2. Բարձրութիւն, գերազանցութիւն: 3. Բացերևութիւն:

ՎԵՐԱՅԱՂԹԱԿԱՆ, ա. Յաղթական:

ՎԵՐԱՅԱՅՅԵԼ, նբ. Բացայայտել, յայտնել:

ՎԵՐԱՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայտնութիւն:

ՎԵՐԱՆԱԿ, չբ. 1. Ամբառնալ, համբառնալ, բարձրանալ: 2. Կիսբ. Բարձրամտել, մեծամտել, հպարտանալ:

ՎԵՐԱՆԿԱՏԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿՆԱՐԿԵԼ:

ՎԵՐԱՆՈՒԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԵՐԱԿՈՉԵԼ (2):

ՎԵՐԱՆՈՒԻՐԵԼ, նբ. Վերընծայել:

ՎԵՐԱՆՍՏԵԼ (իմ), չբ. Վերաբազմել, վերահանգչել:

ՎԵՐԱՆՅԵԱԿ, ա. Գերազանցեալ:

ՎԵՐԱՇՆՁՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԱՇՆՁՈՒՄՆ, գ. 1. Տուրևառ շնչոյ, շնչումն: 2. Արտաշնչութիւն: 3. Փշումն (քամիների):

ՎԵՐԱՇՐՋԱԿԱՆ, ա. Երկնածեմ:

ՎԵՐԱԶՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Օղաչափութիւն:

ՎԵՐԱՊԱՏՄԵԼ, նբ. Քարոզել, հռչակել:

ՎԵՐԱՊԱՏՈՒԵԼ, նբ. Յարգել, մեծարել, մեծացուցանել, փառաւորել:

ՎԵՐԱՊԱՐԵԼ, չբ. Վերաթեւել:

ՎԵՐԱՌԱՔԵԼ, նբ. 1. Վերամատուցանել, վերընծայել: 2. Վերածել, ուղղել:

ՎԵՐԱՌԵԼ, ՎԵՐԱՌՆՈՒԼ, նբ. 1. Վերառոցել, ամբառնալ: 2. Ընդունել, ստանալ:

ՎԵՐԱՌՈՅԵԼ, նբ. Վերառնուլ, ամբառնալ:

ՎԵՐԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաճառութիւն, վերձանութիւն, երկրորդումն:

ՎԵՐԱՍԼԱՆԱԿ, չբ. Վերաթեւել:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ա. Մտացածին:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ, նբ. Նորաստեղծել, կերպարանել, նորոգել, ձևացուցանել:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նորոգութիւն, կազմութիւն: 2. Նմանութիւն, կերպարանակցութիւն:

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒԼ, տե՛ս ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ:

ՎԵՐԱՍՏԵՂՆԵԱԿ, ա. Վերաբուսեալ, նորաբողբոջ:

ՎԵՐԱՍՔՕՂԵԼ, նբ. Վերածածկել, պատել:

ՎԵՐԱՏԵՍՈՒՉ, գ. Վերադիտող, վերակացու, տեսուչ, ոստիկան, տնտես, տնօրէն:

վերԱՏՐԱԿԱՆ, ա. Բաշխողական:
վերԱՏՐԵԼ, նբ. 1. Բղխել: 2. Ուռճանալ:
վերԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բղխումն, ցայ-
տումն: 2. Աճումն, յաւելումն:
վերԱՐԿ, գ. 1. Յարկ: 2. Վերարկու, ծած-
կոց, ծածկոյթ:
վերԱՐԿԵԼ, նբ. Վերածածկել, զգեցու-
ցանել, պատրուակել:
վերԱՐԿՈՒ, գ. 1. Վերնազգեստ, թիկնա-
նոց, մեկնոց, հանդերձ: 2. Ծածկոց,
ծածկոյթ: 3. Քող, պատրուակ: 4. Վեր-
մակ: 5. Կապերտ, օթոց: 6. Մորթ (անա-
տունների):
վերԱՐԿՈՒԵԼ, նբ. Վերարկել:
վերԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վերաբե-
րումն: 2. Արտաշնչութիւն:
վերԱՐՏԱՓԱՅԼԵԼ, չբ. Արտափայլել:
վերԱՅԵԱԼ, ա. Վերամբարձ, բարձր:
վերԱՅՈՒՄՆ, գ. Համբարձումն:
վերԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բարձրացուցա-
նել, ամբառնալ, վերաբերել, վերածել:
վերԱՓԱՅԼԵԼ, նբ. չբ. 1. Պայծառացու-
ցանել: 2. Արտափայլել:
վերԱՔԱՐՈՉԵԼ, վերԱՔԱՐՈՉ ԼԻՆԵԼ,
նբ. Քարոզել, հռչակել:
վերՔԱՆԱԼ, նբ. Բանալ:
վերՔԵՐԵԼ, տե՛ս վերԱՔԵՐԵԼ:
վերՔԵՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս վերԱՔԵՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
վերԵԼԱԿ, գ. Վերելեակ:
վերԵԼԱԿԵԼ, չբ. 1. Նստել: 2. Յառնել:
վերԵԼԱԿ, տե՛ս վերԵԼԱԿ:
վերԵԼՈՒԹԻՒՆ, վերԵԼՈՒՄՆ, գ. Վե-
րելք, ի վեր ելք:
վերԵԼՔ, ի վեր ելք, տե՛ս վերԵ-
ԼՈՒԹԻՒՆ:
վերԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Եկաւորութիւն,
իջումն, գալուստ:
վերԵՌԱԿ, տե՛ս ՄԱԿԵՌԱԿ:
վերԸՄՔԵՐՁԻԿ, տե՛ս վերԱՄՔԱՐՁ:
վերԸՆԴՈՒՆԱԿ, տե՛ս վերԸՆԿԱԼ:
վերԸՆԴՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Մակընդունել:

վերԸՆԹԱՅ, ա. Վերնագնաց:
վերԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընթացք:
- ի վերԸՆԹԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեղա-
տուութիւն (ծովի):
վերԸՆԹԵՐՅՈՂ, ա. գ. Ընթերցող, վեր-
ծանող:
վերԸՆԾԱՅԵԼ, նբ. Վերամատուցանել:
վերԸՆԿԱԼ, ա. 1. Վերընդունակ, վեր-
ընկալուչ: 2. Յաջորդ:
վերԸՆԿԱԼՈՒՉ, տե՛ս վերԸՆԿԱԼ (1):
վերԸՆՁԻՒՂԻՉ, ա. Բուսուցիչ:
վերԻՄԱՍՏ, ա. Գերիմաստ:
վերԻՆ, ա. 1. Վերոյ, վերուստ, բարձրա-
գոյն, վերագոյն, գեր ի վերոյ, երկնային:
2. Արտաքին:
- ի վերԻՆ ԵՐԵՍՍ, վերԻՆ ԵՐԵՍՕՔ.
Արտաքուստ:
վերԼՈՒԾԱԿԱՆ, ա. Մեկնողական:
վերԾԱՆԵԼ, նբ. Ընթեռնուլ:
վերԾԱՆՈՂ, ա. գ. Ընթերցող, դպիր,
գրակարգաց:
վերԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ընթերցողու-
թիւն, ընթերցումն, կարդացումն: 2.
Մտաուութիւն:
վերՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս վերԱՃԱ-
ՌՈՒԹԻՒՆ:
վերձեՄԵԼ, չբ. Վերաթեւել:
վերՄԱԿ, գ. Վերածածկոյթ, վերարկու:
վերՅԱՐՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վերականգնել,
բարձրացուցանել:
վերՆԱՔԵՐԴ, գ. Ամբոց, ակառն:
վերՆԱԳԻՐ, գ. Վերագիր, վերնագրու-
թիւն, մակագրութիւն, տխողոս:
վերՆԱԳՆԱՅ, ա. Վերընթաց, վերնա-
շաւիղ, վերաթռիչ:
վերՆԱԳՈՅՆ, ա. Վերագոյն, վեհագոյն,
ծայրագոյն:
վերՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս վերՆԱԳԻՐ:
վերՆԱՉԳԵՍՏ, գ. Վերարկու:
վերՆԱԹՈՒՉ, տե՛ս վերԱԹՈՒՉ:
վերՆԱԼՈՅՍ, ա. Վերնանշոյլ:
վերՆԱԽԱՐԻՍԽ, գ. (ճարտ.) Ախա-

Լեղազէս, Թակաղաղ:
ՎԵՐՆԱԽՆԱՄ, ա. Նախախնամական:
ՎԵՐՆԱԿԱՆ, ա. Վերին, վերնային, երկ-
նային, աստուածային:
ՎԵՐՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Վերնագոյն,
գլխաւորագոյն:
ՎԵՐՆԱԿԵՆՅԱՂ, ա. երկնակենցաղ,
վերնակրօն:
ՎԵՐՆԱԿՐՕՆ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԿԵՆՅԱՂ:
ՎԵՐՆԱՀՈՍ, ա. երկնահոս:
ՎԵՐՆԱԶԵՂՈՒՆ, գ. Վերնատուն, վեր-
նայարկ:
ՎԵՐՆԱՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԵԼ, չբ. Համ-
բառնալ, վերանալ (երկինք):
ՎԵՐՆԱՄԱՐՏ, ա. Աստուածամարտ:
ՎԵՐՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածա-
մարտութիւն:
ՎԵՐՆԱՅԱՐԿ, գ. 1. Վերնատուն, վերնա-
ձեղուն: 2. Երկնակամար: 3. (յունական
ոճով) Քիմք:
ՎԵՐՆԱՅԻՆ, ա. Վերին, վերնական,
երկնային:
- ՎԵՐՆԱՅԻՆՔ, գ. յոգն. Հրեշտակք:
ՎԵՐՆԱՆՇՈՅԼ, տե՛ս ՎԵՐՆԱԼՈՅԱ:
ՎԵՐՆԱՇԱԻԻՂ, ա. Վերնազնաց:
ՎԵՐՆԱՊԱՐԳԵԻ, ա. Աստուածապարզե,
երկնաձիր:
ՎԵՐՆԱՌԱՔ, ա. Աստուածառաք:
ՎԵՐՆԱՍԵՌՔ, գ. յոգն. Զուարթունք,
Հրեշտակք:
ՎԵՐՆԱՏՈՒՆ, գ. 1. Վերնայարկ: 2. Մե-
հան: 3. (յունական ոճով) Քիմք:
ՎԵՐՆԱՏՈՒՈՂ, ա. գ. Պարզեաստու
(Աստուծո մասին):
ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔ, գ. (կրօն.) Վերնաքա-
ղաքամայր:
ՎԵՐՆԱՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, տե՛ս ՎԵՐ-
ՆԱՔԱՂԱՔ:
ՎԵՐՆՈՏ, ա. 1. Օղային: 2. Լուսնոտ:
ՎԵՐՈՅ, ա. 1. Վերին: 2. մ. Ի վերուստ: 3.
նխդ. Գեր ի վերոյ:
- Ի ՎԵՐՈՅ, մ. 1. Ի վեր անդր: 2. Ի վե-

րուստ, արտաքուստ: 3. նխդ. Գեր ի
վերոյ:
- Ի ՎԵՐՈՅ ՔԱՆ, նխդ. Ի վեր քան, առա-
ւել քան:
ՎԵՐՈՏԵՆԵԼ, չբ. Ոտնափոխ լինել:
ՎԵՐՈՒՂԷՇ, ա. Ամբարձուղէչ:
ՎԵՐՈՒՍԵԱԼ, ա. Քաջուսումն, հմուտ:
ՎԵՐՈՒՍՏ, ա. Վերին, վերնական:
ՎԵՐՋ, գ. 1. Վախճան, կատարած,
աւարտ, սպառուած: 2. Ծայր, եզր: 3.
Տուտն, տտուն:
- ՎԵՐՋՔ, յոգն. Ծոպք, վերջաւորք:
- Ի ՎԵՐՋԷ, Ի ՎԵՐՋՈՅ, մ. Վերջոյ,
յետոյ:
ՎԵՐՋԱԾԻՆ, ա. Վերջածնիցեալ:
ՎԵՐՋԱԾԻՆՅԵԱԼ, տե՛ս ՎԵՐՋԱԾԻՆ:
ՎԵՐՋԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն,
կասումն:
ՎԵՐՋԱՆԱԼ, չբ. 1. Յետնել, կասել: 2.
Պակասել, նուազել: 3. Հրաժարել, խորշել,
խուսափել: 4. Վախճանել, մեռանել:
ՎԵՐՋԱՊԱՀ, ա. գ. Վերջի թիւ:
ՎԵՐՋԱՄՊԵՏ, տե՛ս ԷՇԱՅՅԵԱՄՆ:
ՎԵՐՋԱՏՕՆԱԿ ՏՕՆ. (եկեղց.) Կրկնա-
գատիկ:
ՎԵՐՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յետս ունել,
կասեցուցանել:
ՎԵՐՋԱՒՈՐՔ, գ. յոգն. Վերջք, ծոպք:
ՎԵՐՋԵԱՆՍ, մ. Անա-
զան ուրեմն, յետոյ, վերջոյ:
ՎԵՐՋԻ ԹԻՒ, տե՛ս ՎԵՐՋԱՊԱՀ:
ՎԵՐՋԻՆ, ա. Յետին:
ՎԵՐՋԻԿԱՆ, տե՛ս ՎԵՐՋԻՆ:
ՎԵՐՋՈՅ, մ. Յետոյ, յետոյ ուրեմն:
ՎԵՐՋՈՏԵՒԼ, չբ. 1. Կասել, վերջանա-
հանջ լինել: 2. Յետնել, վերջանալ:
ՎԵՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Յետնութիւն:
ՎԵՐՋՈՒՍՏ, Ի ՎԵՐՋՈՒՍՏ, 1. մ. Յե-
տուստ: 2. ա. Յետոյ (յետին կողմն):
ՎԵՐՍՄՏԻՆ, Ի ՎԵՐՍՄՏԻՆ, մ. Դարձեալ,
կրկին, միւսանգամ, անդրէն:
ՎԵՐՏ, ա. Շղթայադործ:

ՎԵՐՏԱՌԵԼ, նբ. Մակտառեկ, նորոգել:
ՎԵՐՏԱՌԻՌԻԹԻԻՆ, գ. Մակտառեկթիւն,
նորոգութիւն:
ՎԵՐՏԵԼ, չբ. 1. Խայտալ: 2. Խրոխտալ,
Հպարտանալ, պանծալ:
ՎԵՐՕՐՀՆԵԼ, նբ. Օրհնաբանել, քարոզել:
ՎԵՅ, թ. Երկակ եռակի:
ՎԵՅԱԲԱՐ, մ. Վեցկիին:
ՎԵՅԱԽՈՐՇ, ա. Վեցանկիւնի:
ՎԵՅԱԿ, տե՛ս ՎԵՅԵԱԿ:
ՎԵՅԱԿԻ, տե՛ս ՎԵՅԿԻ:
ՎԵՅԱՆԿԻԻՆ, տե՛ս ՎԵՅԱՆԿԻԻՆԻ:
ՎԵՅԱՆԿԻԻՆԻ, ա. գ. Վեցանկիւն, վե-
ցախորշ:
ՎԵՅԵԱԿ, գ. Վեցակ, վեցերեակ:
ՎԵՅԵՐԵԱԿ, տե՛ս ՎԵՅԵԱԿ:
ՎԵՅԵՐԻՐ, տե՛ս ՎԵՅՐՈՐԴ:
ՎԵՅԵՐՈՐԴ, թ. Վեցերիբ:
ՎԵՅԵՔԵԱՆ, թ. Վեցեքիին:
ՎԵՅԵՔԻՆ, տե՛ս ՎԵՅԵՔԵԱՆ:
ՎԵՅԿԻՆ, ա. մ. Վեցակի, վեցաբար:
ՎԵՅՏԱՍԱՆԱՄԵԱՑ, տե՛ս ՎԵՏՏԱՍԱ-
ՆԱՄԵԱՑ:
ՎԶԱՆ, ա. Վզանուտ, բարձրավիզ,
խտապարանոց:
ՎԶԱՆԵԼ (իմ), չբ. Բարձրավիզել, գոռո-
զանալ, Հպարտանալ, ամբարտաւանել,
յողանալ:
ՎԶԱՆՈՒԹԻԻՆ, ՎԶԱՆՈՒՄՆ, գ. Բարձ-
րավզութիւն, ամբարտաւանութիւն, ան-
սաստութիւն:
ՎԶԱՆՈՒՏ, տե՛ս ՎԶԱՆ:
ՎԶԵՆԱԿ, գ. 1. Ծախք: 2. Վնաս, տու-
գանք:
ՎԶՈՒՐԿ, ՎԶՐԿ, ա. 1. Մեծ, աւագ
(իբրեւ պատուանուն): 2. գ. Թագաւոր:
ՎԷԳ, գ. Վէճ, կագ, կռիւ, Հակառակու-
թիւն:
- Ի ՎԷԳ ԳԱԼ. Վիճել, կագել, Հակառակել:
ՎԷՃ, գ. Վէջ, կագ, կռիւ, Հակառակու-
թիւն, վիճաբանութիւն, տարաձայնու-
թիւն:

ՎԷԾ, գ. 1. Խարակ, ապառաժ: 2. Սալ,
սալաքար:
ՎԷՊ, գ. Զրոյցք, պատմութիւն:
ՎԷՁ, ա. Վզան, բարձրավիզ, խտա-
պարանոց, ամբարտաւան, յանդուգն,
անսաստ, ստամբակ, անընդել, յամառ,
անազորոյն:
ՎԷՍԱԿԱՆ, ա. մ. Ամբարտաւանական,
յանդգնաբար:
ՎԷՏ, գ. 1. Ծուփ, ծփանք: 2. Կիտուած
(մաշկի վրայ): 3. Ական, խրամատ:
- ՎԷՏ ՎԷՏ, ՎԷՏՍ ՎԷՏՍ, ա. մ. Ծփին,
ծուպ ի ծուպ:
ՎԷՐ, գ. 1. Խոց, խոցուած: 2. Թարախ,
շարաւ (վէրքի):
ՎԹԱՐ, գ. ՎՀատութիւն, վտանգ, վնաս:
ՎԹԱՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՎԹԱՐԵԼ (2):
ՎԹԱՐԵԼ, նբ. 1. Վատթարել, ապականել,
եղծանել, վտանգել, խախտել, կործանել,
վնասել: 2. կ. չբ. Վթարանալ, աւերել,
եղծանել, խաթարել:
ՎԹԱՐՈՒՄՆ, գ. Եղծումն, խախտումն,
աւեր, քայքայումն, կործանումն:
ՎԻԶ, գ. Պարանոց, ուլին:
ՎԻԹԽԱՐԻ, ա. Յաղթանդամ, մեծամար-
մին, բարձրահասակ, Հսկայ, անարի, ան-
Հեղեղ:
ՎԻԹԽԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. ԱՀագնութիւն,
անՀեղեղութիւն:
ՎԻԺԱՄ, ա. գ. Անց, թերածին:
ՎԻԺԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՎԻԺԱՆՈՒՏ:
ՎԻԺԱԿ¹, տե՛ս ՎԻԺԱՆՔ:
ՎԻԺԱԿ², գ. Ծածկոյթ, նուարտան,
սրկապան, վարագոյր:
ՎԻԺԱՆՈՒՏ, ա. Վիժածական, Հոսա-
նուտ:
ՎԻԺԱՆՔ, գ. Վիժակ, Հոսք, Հոսումն,
Հոսանք:
ՎԻԺԵԼ, նբ. 1. Վիժեցուցանել: 2. չբ.
Վիժուլ:
ՎԻԺԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ (1):
ՎԻԺՈՒԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ (2):

Վիճ, գ. 1. Խորխորատ, խորափիտ, անդունդք, գուբ, փոս: 2. Գերեզման: 3. Դժոխք: 4. փխբ. Խտիր, տարբերութիւն: 5. ա. Խոր, խորին:

ՎիճԱԲԱՆ, ա. Հակաճառ, բանակոխ: ՎիճԱԲԱՆԱԳՈՅՆ, ա. Վիճադոյն: ՎիճԱԲԱՆԵՆԵԼ, չբ. Վիճել, Հակաճառել: ՎիճԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ, վէպ, կապ, Հակառակաբանութիւն, բանակոռուցութիւն:

ՎիճԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎիճԱԲԱՆԱԳՈՅՆ: ՎիճԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՎիճԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ:

ՎիճԱԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Վիճել, վիճաբանել:

ՎիճԱԿ, գ. 1. Բաշխ, բախտ, ճակատագիր: 2. Բաժին, ժառանգութիւն, ստացուած, կալուած, անդամտան: 3. (եկեղց.) Նահանգ, գաւառ (եպիսկոպոսական թեմ): 4. Լար, լարաբաժին:

ՎիճԱԿԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ժառանգութիւն, սեպհականութիւն, կալուած:

ՎիճԱԿԱԿԻՅ, ա. Բաժանորդ, Հաղորդ, Հաղորդակից, մասնակից, ժառանգակից:

ՎիճԱԿԱԻՈՐ, ա. գ. 1. (եկեղց.) Ժառանգաւոր, կղեր, կղերիկոս: 2. Վիճակակից, ժառանգորդ, մասնակից:

ՎիճԱԿԱԻՈՐԵԼ, չբ. 1. Ժառանգել (վիճակով ստանալ): 2. Վիճակել (վիճակով մէկին տրուել) ընկնել:

ՎիճԱԿԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վիճակ, ժառանգութիւն: 2. Ժառանգաւորութիւն, կղերիկոսութիւն:

ՎիճԱԿԵԼ, նբ. 1. Վիճակեցուցանել, բաշխել, բաժանել, ժառանգեցուցանել, սեպհականել: 2. չբ. տե՛ս ՎիճԱԿԱԻՈՐԵԼ (2):

ՎիճԱԿԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎիճԱԿԵԼ (1):

ՎիճԱԿՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակաւորութիւն, ժառանգակցութիւն:

ՎիճԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիճակ, ժառանգութիւն:

ՎիճԱՍԷՐ, ա. Հակառակասէր:

ՎիճԵԼ, չբ. Հակաճառել, Հակառակել, դիմախօսել, ընդդիմաբանել, պնդել:

ՎիճՈՂԱԲԱՐ, մ. Վիճողապէս, վիճողագոյն:

ՎիճՈՂԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՎիճՈՂԱԲԱՐ:

ՎիճՈՂԱՊԷՍ, տե՛ս ՎիճՈՂԱԲԱՐ:

ՎիճՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէճ:

ՎիճՈՒՄՆ, գ. Վէճ, առարկուած, առարկութիւն:

ՎիՄԱԲԵՐ, ա. Վիմեղէն:

ՎիՄԱԴԱՐԱՆ, տե՛ս ՎիՄԱՍՈՅՁ:

ՎիՄԱԿԱՆ, ա. Վիմեղէն, կարծր, խիստ:

ՎիՄԱԿԱՌՈՅՅ, ա. Վիմակերտ, Հաստակառոյց:

ՎիՄԱԿԵՐՏ, ա. Վիմաչէն, վիմակառոյց:

ՎիՄԱՀԱՍ, ա. Վիմատաշ:

ՎիՄԱԶԵԻ, ա. Վիմատեսակ:

ՎիՄԱՄԷՋ, գ. Մերպ, քարածերպ:

ՎիՄԱՆԱԼ, չբ. Սալանալ, քարանալ:

ՎիՄԱՇԷՆ, ա. Վիմակերտ:

ՎիՄԱՍՈՅՁ, ա. Վիմադարան:

ՎիՄԱՏԱՇ, ա. Վիմահատ, տաշածոյ, կոփածոյ:

ՎիՄԱՏԱՌԵԼ, նբ. Վիմացուցանել, պնդել, կարծրացուցանել:

ՎիՄԱՏԵՍԱԿ, ա. Վիմաձև:

ՎիՄԱՐԴ, ՎիՄԱՐԴԵԱՆ, ա. Վիմաձև, վիմատեսակ, վիմեղէն, քարեղէն:

ՎիՄԱՑՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎիՄԱՏԱՌԵԼ:

ՎիՄԱՓՈՐ, ա. 1. Վիմատաշ: 2. Քարագործ, քարակոփ:

ՎիՄԵՂԷՆ, ա. Քարեղէն, վիմական, վիմարդեան:

ՎիՄՈՒՏ, ա. Ապառաժուտ, քարուտ:

ՎիՇԱՊ, գ. Լէխաթան:

- ՎիՇԱՊ ԶՈՒԿՆ, տե՛ս ՎիՇԱՊԱԶՈՒԿՆ:

ՎիՇԱՊԱԿ, գ. Վիշապիկ:

ՎիՇԱՊԱԶԱՅՆ, ա. մ. Վիշապաշունչ:

ՎիՇԱՊԱԶՈՒԿՆ, գ. (կենդ.) Վիշապ

ճուղին, կէտ:

ՎԻՇԱՊԱՇՈՒՆՁ, ա. Վիշապաճայն:

ՎԻՇԱՊԻԿ, տե՛ս ՎԻՇԱՊԱԿ:

ՎԻՇՏ, գ. Ցաւ, նեղութիւն, տառապանք, ճիգն, երկունք, խոշտանգանք, տանջանք, աղէտ, վտանգ, տազնապ:

ՎԻՊԱԳԻՐ, ա. գ. Պատմագիր, վիպասան:

ՎԻՊԱԳՈՐԾ, ա. Բանաստեղծ, քերթող:

ՎԻՊԱԳՐԵԼ, նբ. Պատմագրել, վիպասանել, վիպասել:

ՎԻՊԱՊԱՏՈՒՄ, ա. 1. Պատմիչ: 2. Պատմողական:

ՎԻՊԱՍԱՆ, գ. 1. Վիպագիր, պատմաբան: 2. Վիպագործ, քերթող:

ՎԻՊԱՍԱՆԵԼ, տե՛ս ՎԻՊԱԳՐԵԼ:

ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէպ, պատմագրութիւն:

ՎԻՊԱՍԵԼ, տե՛ս ՎԻՊԱԳՐԵԼ:

ՎԻՊԵԼ, նբ. Պատմել, վիպասանել, պատմագրել, ճառել:

ՎԻՌՆ, ՎԻՌՈՆ, գ. (եկեղց) Փիլոն:

ՎԻՍԱՆԱԼ, չբ. Բարձրավզել, մեծամտել, գոռոզանալ, փքանալ:

ՎԻՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հպարտացուցանել, փքացուցանել:

ՎԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնաճանաչութիւն, խստապարանոցութիւն, գոռոզութիւն, մեծամտութիւն:

ՎԻՐԱԳ, ա. գ. Վայրագ, գազանաբարոյ, գազանամիտ, արիւնհակ:

ՎԻՐԱԳԱՅԻՆ, ա. Գազանային, վայրենի:

ՎԻՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վայրագութիւն, գազանութիւն, կատաղութիւն:

ՎԻՐԱԼ, նբ. Սափրել, գերծուլ, կտրել:

ՎԻՐԱԾ, ա. Վիրաւոր:

ՎԻՐԱՊ, գ. Հոր, գուբ:

ՎԻՐԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վիրաւորութիւն, խոցուած, վէրք:

ՎԻՐԱՌՐ, ա. Վիրաւորեալ, խոց, խոցեալ, կարեւէր:

ՎԻՐԱՌՐԵԼ, նբ. Խոցել, խոցոտել, Հարկանել:

ՎԻՐԱՌՐԻՉ, ա. Խոցոտիչ:

ՎԻՐԱՌՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վէրք, խոցուած, Հարուած, վիրաւորութիւն:

ՎԻՐԳ, գ. 1. Գիլ, բռնաքար, ուբաքար: 2.

Բիր, ցուպ, մահակ, դաւազան:

ՎԻՐԳԱՀԱՆ, գ. ՔարՀատ:

ՎԻՐԺԵԼ, տե՛ս ՎԻԺԵԼ:

ՎԻՐՀ, տե՛ս ՎԻՀ:

ՎԿԱՅ, գ. Մարտիրոս, նահատակ:

- ՎԿԱՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ:

ՎԿԱՅԱԿԱՆ, ա. Մարտիրոսական:

ՎԿԱՅԱԿԻՅ, ա. 1. Համավկայ: 2. Նահատակակից:

- ՎԿԱՅԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Վկայ լինել:

ՎԿԱՅԱՆՈՅ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:

ՎԿԱՅԱՍԷՐ, ա. Մարտիրոսասէր:

ՎԿԱՅԱՐԱՆ, գ. Վկայանոց, մարտիրոսարան, մատուռն, տուն վկայութեան:

ՎԿԱՅԵԼ, նբ. չբ. 1. Վկայ լինել, վկայութիւն դնել տալ: 2. Մարտիրոսանալ, նահատակել:

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հաստատութիւն, ուխտ: 2. Մարտիրոսութիւն:

- ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, ԴԵԼ՝ ՏԱԼ, տե՛ս ՎԿԱՅԵԼ (1):

- ՏՈՒՆ ՎԿԱՅՈՒԹԵԱՆ, տե՛ս ՎԿԱՅԱՐԱՆ:

ՎԿԱՅՈՒՀԻ, գ. Մարտիրոսուհի, նահատակուհի:

ՎԿԱՅՈՒՄՆ, գ. Վկայութիւն:

ՎԿԱՆԴԵԼ, նբ. Խորտակել, յաղթահարել, նուաճել, ընկճել:

ՎՀԱՏԵԼ (իմ), չբ. Վեհերոտել, վեհերել, վատարտել, լքանել, զանգիտել, պակնուլ:

ՎՀԱՏԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Լքուցանող:

ՎՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վեհերոտութիւն, երկիւղ, յուսահատութիւն, լքումն, տատանութիւն

ՎՀԿԱՀԱՐՅՈՒ, ա. Գիտահարց, իղճ:

ՎՀԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւթութիւն, Հմայք,

կախարդութիւն:

ՎՃՈՒԿ, ւ. գ. Կախարդ, դիւթ, հարցուկ, որովայնակոչ:

ՎՃԱՐ, գ. 1. Վեբը, վախճան, լրումն, դադարումն, կատարումն, 2. Որոշումն, վճիռ: 3. Վարձ, հատուցումն, փոխարէն: ՎՃԱՐԱ ԳՈՅՆ, ւ. Արդիւնական, արդիւնաւոր:

ՎՃԱՐԱՆՔ, տե՛ս ՎՃԱՐՈՒՄՆ:

ՎՃԱՐԵԼ, նբ. չբ. հբ. 1. Կատարել, առնել, ի գլուխ հանել: 2. Փոխել, վախճանել, մահանալ: 3. Հատուցանել: 4. Ի բաց առնել, ազատել: 5. Ի բաց կալ, գերծանել: 6. Արգելուլ:

ՎՃԱՐՈՒՄՆ, գ. 1. Վճարանք, կատարումն: 2. Ազատութիւն, գերծումն:

ՎՃԻՌ, գ. Որոշումն, դատակնիք, հրաման, պատգամ, սահման, օրէնք:

– ՎՃԻՌ ՀԱՍԱՆԵԼ ԴՆԵԼ՝ ՏԱԼ ԱՌՆԵԼ ԼՆ. Վճռել, որոշել:

ՎՃԻՏ, ւ. Ականակիտ, մաքուր, զուտ, պարզ, յստակ, ստտակ, պայծառ, ջիւղ, անաղտ:

ՎՃՌԱԿԱՆ, ւ. Դատապարտական:

ՎՃՌԱՁԵՒԱՊԷՍ, մ. Հաստատութեամբ:

ՎՃՌԵԼ, տե՛ս ՎՃԻՌ ՀԱՍԱՆԵԼ:

ՎՃՏԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՃԻՏ:

ՎՆԱՍ, գ. 1. Ձեան: 2. Տուգանք, տոյժ: 3. Ձրկանք: 4. Անիրաւութիւն, յանցանք, մեղք, չարիք:

ՎՆԱՍԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ամբաստանել:

ՎՆԱՍԱԲԵՐ, ւ. Վնասակար:

ՎՆԱՍԱԽՕՍ, ւ. Չարախօս, պարսաւադիր:

ՎՆԱՍԱԿԱՐ, ւ. Վնասարար, անիրաւ, մեղանջական, ապիրատ, չարեացապարտ, յանցաւոր, վատթար:

ՎՆԱՍԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վնաս: 2. Յանցաւորութիւն:

ՎՆԱՍԱՆԻ, գ. Հաւաք, Վնասք:

ՎՆԱՍԱՊԱՐՏ, ւ. Չարեացապարտ, վնասակար, մեղապարտ, յանցաւոր:

ՎՆԱՍԱՊԱՐՏԵԼ, նբ. Մեղադրել, դատել: ՎՆԱՍԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Յանցաւորութիւն, յանցանք:

ՎՆԱՍԱՍԷՐ, ւ. Չարասէր, մեղասաէր:

ՎՆԱՍԱՐԱՐ, ւ. 1. Վնասաբեր, վնասակար: 2. Վտանգաւոր:

ՎՆԱՍԵԼ, նբ. Անիրաւելի, զրկելի, ապականել, մեղանջել, ստնանել:

ՎՆԱՍԻՉ, ւ. Վնասակար:

ՎՇՏԱԲԵՐ, ւ. Նեղիչ:

ՎՇՏԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն, աղէտ, ցաւ, չարիք, կիրք:

ՎՇՏԱԳԻՆ, ւ. Վշտալից, ցաւագին, դառն, դժնդակ, աղէտաւոր, տաժանլի:

ՎՇՏԱԳՆԵԼ՝, նբ. Վշտացուցանել, տառապեցուցանել:

ՎՇՏԱԳՆԵԼ² (իմ), տե՛ս ՎՇՏԱՆԱԼ:

ՎՇՏԱԳՆԵԼԻ, ւ. Տրտմազգեաց:

ՎՇՏԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տառապանք, չարչարանք, նեղութիւն, ցաւ, վիշտ:

ՎՇՏԱԳՈՅՆ, ւ. Վշտագին, վշտալից:

ՎՇՏԱՁԳԵԱՅ, տե՛ս ՎՇՏԱԿԻՐ:

ՎՇՏԱԼԻ, ՎՇՏԱԼԻՅ, ւ. Տաժանլի, վըշտագին, տառապագին, ցաւալից, աղէտաւոր:

ՎՇՏԱԿԱՆ, ւ. Վշտալի, տխրական:

ՎՇՏԱԿԵԱՅ, ւ. Վշտագին, վշտալի, տաժանական:

ՎՇՏԱԿԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտազնութիւն, ճգնութիւն, նեղութիւն

ՎՇՏԱԿԻՐ, ւ. Վշտազգեաց, վշտաչարչար, վշտագին, վշտալի:

ՎՇՏԱԿԻՅ, ւ. Կարեկից, ախտակից:

– ՎՇՏԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՎՇՏԱԿՅԵԼ:

ՎՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տառապանք:

ՎՇՏԱԿՅԵԼ, չբ. Վշտակից լինել, ախտակցել, կարեկցել:

ՎՇՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաւակցութիւն, ախտակցութիւն, կարեկցութիւն, գութ:

ՎՇՏԱՀԱՐ, ւ. Սգաւոր, տխրական:

ՎՇՏԱՄԲԵՐ, ւ. 1. Վշտակիր, վշտագեաց: 2. Վշտալի:

ՎՇՏԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Խստամբերու-
թիւն, վշտակրութիւն, ճգնութիւն, չար-
չարանք, նեղութիւն:
ՎՇՏԱՆԱԼ, չբ. Վշտագնել, չարչարել,
ճգնել, ցաւագնել, տխրել, տրտմել, դառ-
նանալ, դժուարել:
ՎՇՏԱԶԱՐԶԱՐ, տե՛ս ՎՇՏԱԿԻՐ:
ՎՇՏԱՍԷՐ, ա. Զարասէր, անագորոյն:
ՎՇՏԱՏԵՍ, ա. Վշտակիր, վշտահար,
վշտացեալ, տառապեալ:
ՎՇՏԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վշտակրութիւն,
վշտագնութիւն, տառապանք:
ՎՇՏԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նեղել, տառա-
պեցուցանել, չարչարել, վնասել:
ՎՇՏԸՄԲԵՐ, տե՛ս ՎՇՏԱՄԲԵՐ:
ՎՈՒՇ, գ. Խծուծ:
ՎՍԱՄ, ա. Վեհ, բարձր, գեր ի վերոյ,
գերազանց:
ՎՍԱՄԱԽՈՂ, ա. Մեծախոզ, վսամամիտ,
գերիմաստ:
ՎՍԱՄԱԿԱՆ, ա. Վսամ, վեհ, բարձր, գե-
րագոյն, երկնային, սրբազան, քահա-
նայական:
ՎՍԱՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորու-
թիւն, պարծանք:
ՎՍԱՄԱՄԻՏ, տե՛ս ՎՍԱՄԱԽՈՂ:
ՎՍԱՄԱՊԵՏ, տե՛ս ՎՍԵՄԱՊԵՏ:
ՎՍԵՄԱԽՈՂԵՄՈՒԹԻՒՆ, ՎՍԵՄԱԽՈՂ-
ՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Իմաստութիւն:
ՎՍԵՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՍԱՄԱԿԱՆ:
ՎՍԵՄԱԿԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սրբազնագոր-
ծութիւն, քահանայագործութիւն:
ՎՍԵՄԱՆԱԼ, չբ. Վեհանալ:
ՎՍԵՄԱՊԵՏ, գ. Իշխանապետ:
ՎՍԵՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. (եկեղց.) Քահա-
նայապետական:
ՎՍԵՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղց.) Քահա-
նայապետութիւն:
ՎՍԵՄԱՊԷՍ, մ. ա. Վսեմական, ծայ-
րագոյն:
ՎՍԵՄԱՐՓԻ, տե՛ս ԳԵՐԱՐՓԻ:
ՎՍԵՐ, որից՝

- Ի ՎՍԵՐ ԳԱԼ. Ոգորել, յանդգնել:
ՎՍՍԱՀ, ա. Աներկիւղ, անվեհեր, հա-
մարձակ:
- ՎՍՍԱՀ ԱՌՆԵԼ. Յուսադրել, քաջա-
լիբել:
ՎՍՍԱՀԱԲԱՐ, մ. Վստահապէս:
ՎՍՍԱՀԱՆԱԼ, չբ. 1. Յապահոյանալ,
ապաւիհել, իշխել, հաւանել, յենուլ, յու-
սալ, քաջալիբել, յանդգնել: 2. Ակնուհեղ:
3. Իբ. Հաւատալ:
ՎՍՍԱՀԱՊԷՍ, տե՛ս ՎՍՍԱՀԱԲԱՐ:
ՎՍՍԱՀԱՐԱՆ, գ. Ապաստան:
ՎՍՍԱՀԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Յուսացու-
ցանել:
ՎՍՍԱՀԵԼ, տե՛ս ՎՍՍԱՀԱՆԱԼ:
ՎՍՍԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Համարձակու-
թիւն, աներկիւղութիւն: 2. Յոյս, ակնկա-
լութիւն: 3. Յապահոյութիւն: 4. Ապա-
ւիհութիւն:
ՎՍԱԿ, գ. Հոսանք, հոսք, վիժակ, առու,
ուղիս:
ՎՍԱԿԱԼԻՅ, ա. Զրառատ, ջրաբբի:
ՎՍԱԿԱԽԱՂԱՅ, ա. Հոսանուտ, յոր-
դահոս:
ՎՍԱԿԱՀՈՍ, ա. Վտակային:
ՎՍԱԿԱՅԻՆ, տե՛ս ՎՍԱԿԱՀՈՍ:
ՎՍԱԿԱՆԱԼ, չբ. Վտակել:
ՎՍԱԿԱՐԲՈՒ, ա. Զրաբբի:
ՎՍԱԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՎՍԱԿԱՆԱԼ:
ՎՍԱՆԳ, գ. 1. Զարիք, փորձանք, աղէտ,
փորձութիւն: 2. Նեղութիւն, չարչա-
րանք: 3. Յանցանք:
ՎՍԱՆԳԱԳՈՐԾ, ա. Վտանգաւոր:
ՎՍԱՆԳԱԿԻՐ, ա. Վտանգաւոր:
ՎՍԱՆԳԱՒՈՐ, ա. 1. Վտանգաւոր: 2.
Տաժանելի, չարաչար: 3. Վտանգակիր,
վտանգեալ, փորձանաւոր:
ՎՍԱՆԳԵԼ, Իբ. Նեղել, խոշտանգել,
չարչարել, վրդովել:
ՎՍԱՆԳԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՍԱՆԳԵԼ:
ՎՍԱՆԳԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Նեղիչ:
ՎՍԱՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Վտանգուհն

(վասնզեւը, վասնզի ենթարկելը՝ ենթարկուելը):
ՎՏԱՆ ԳՈՒՄՆ, տե՛ս ՎՏԱՆ ԳՈՒԹԻԻՆ:
ՎՏԱԹ, գ. Զոկ, երամ, հօտ, հօրան, պառակ:
ՎՏԱՐԱՆ ԴԵԼ, նբ. Վտարել, տարագրել:
ՎՏԱՐԱՆ ԴԻ, ա. 1. Հալածական: 2. Գերի, ստրուկ, ծառայ: 3. Տարագիր, տարաշխարհիկ, գաղթական, վարատական, աստանդական: 4. Երկբայ, տարակուսական:
- ՎՏԱՐԱՆ ԴԻԲ, գ. Բռնութիւն, նեղութիւն:
ՎՏԱՐԱՆ ԴՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Պանդխտութիւն, գաղթ: 2. Երկբայութիւն, տարածութիւն, տարակոյս:
ՎՏԱՐԱՆ ԴՈՒՄՆ, գ. 1. Օտարութիւն, վտարանդութիւն, պանդխտութիւն: 2. Բռնութիւն:
ՎՏԱՐԱՆ ԶԵԼ, չբ. Ապստամբել, նշկահել:
ՎՏԱՐԵԼ, նբ. 1. Վտարանդել, տարագրել, օտարացուցանել, վտարեցուցանել: 2. Քարշել, ձգել, կորզել, թափել:
ՎՏԱՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՏԱՐԵԼ (1):
ՎՏԱՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՎՏԱՐԱՆ ԴՈՒՄՆ:
ՎՏԱԻԱԿ, գ. 1. Ստորնակ, ներքնակ: 2. (եկեղջ) Ուսանոց, վակաս: 3. Վերարկու:
ՎՏԱԻԱՆ, գ. Ասպարէզ (երկարութեան չափ):
ՎՏԻՏ, ա. Նիհար, տկար, նուաղ:
ՎՏՏԵԼ¹, նբ. Նուաղեցուցանել, տկարացուցանել:
ՎՏՏԵԼ² (իմ), չբ. Նուաղել, տկարանալ:
ՎՐԱՆ, գ. Խորան, տաղաւար:
ՎՐԱՆԱԲՆԱԿԻՉ, ա. Խորանաւոր:
ՎՐԱՆԱԿԻՑ, ա. Յարկակից, բնակակից, տաղաւարակից:
ՎՐԴՈՎ, գ. Խոզովութիւն, աղմուկ, խռոնակութիւն, շփոթ, յոյգբ:
ՎՐԴՈՎԱԼԻՑ, ա. Խոզովական, խռովայոյգ:
ՎՐԴՈՎԱՍԷՐ, ա. Խոզովասէր:

ՎՐԴՈՎԵԼ, նբ. Խոզովել, յուզել, ամբոխել, վերիվայրել, խախտել, գղրդել:
ՎՐԴՈՎԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՎՐԴՈՎԵԼ:
ՎՐԴՈՎՈՒԹԻԻՆ, ՎՐԴՈՎՈՒՄՆ, գ. Վրդով:
ՎՐԷԺ, գ. 1. Վրէժխնդրութիւն, քէն, ոխբ: 2. Պատիժ, պատուհաս, իրաւունք, դատաստան: 3. Ոճիր, չարիք, յանցանք:
- ՎՐԷժԺ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՀԱՆԵԼ՝ ԽՆ ԴՐԵԼ՝ ՊԱՀԱՆՋԵԼ. Վրէժխնդիր լինել:
ՎՐԷժԺԽՆ ԴԻՐ, ա. Քինախնդիր, նախանձախնդիր, վրիժառու:
- ՎՐԷժԺԽՆ ԴԻՐ ԼԻՆԵԼ. Վրէժ առնուլ, քինախնդիր լինել:
ՎՐԷժԺԽՆ ԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Վրէժ, քինախնդրութիւն, խնդրութիւն վրիժուց:
ՎՐԷՊ, գ. 1. Խոտորեալ, խոտոր, թիւր, ծուռ: 2. գ. Խոտորումն, սխալումն, դանդաշումն:
ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾ, ա. 1. Չարագործ, չարեացապարտ, ժանտ: 2. Վրիժագործակ, եղեռնական, չար:
ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾԱԿ, տե՛ս ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾ (2):
ՎՐԻԺԱ ԳՈՐԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Ոճրագործութիւն, չարագործութիւն, եղեռն:
ՎՐԻԺԱԽՆ ԴԻՐ, տե՛ս ՎՐԷժԺԽՆ ԴԻՐ:
ՎՐԻԺԱԽՆ ԴՐԱԿԱՆ, ա. Պատժական:
ՎՐԻԺԱԿ, ա. գ. 1. Վրէժխնդիր, վրիժառու: 2. Վրիժակազէն (վրէժխնդրութեան զէնք): 3. Ընդհանրապէս զէն:
ՎՐԻԺԱԿԱՋԷՆ, տե՛ս ՎՐԻԺԱԿ (2):
ՎՐԻԺԱԿԵԼ, չբ. նբ. Նետահարել, պարսաքարել:
ՎՐԻԺԱ ՊԱՐՏ, ա. Չարեացապարտ, վնասապարտ, պատժապարտ, յանցաւոր:
ՎՐԻԺԱ ՊԱՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Պատժապարտութիւն, յանցաւորութիւն:
ՎՐԻԺԱՌՈՒ, ա. Վրէժխնդիր, քինախնդիր, ոստիւ:
ՎՐԻԺԱՌՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎՐԷժԺԽՆԸ ԴՐՈՒԹԻԻՆ:

ՎՐԻՊԱԳՈՐԾԵԼ (իմ), չբ. Աւերել, եղծանել, այլայլել, թիրերել:

ՎՐԻՊԱԿ, գ. 1. Վրէպ, սխալանք, թիրերութիւն, խոտորումն: 2. Դիպուած, պատահումն: 3. Կրիպական, սխալական, սխալ, մոլար: 4. Յետամիտ, թիր, անհաստատ, պատիր: 5. Զախողեալ, ի դերեկ ելեալ:

- ՎՐԻՊԱԿԱԻ, մ. Ընդ խաբս:

ՎՐԻՊԱԿԱՆ, տե՛ս ՎՐԻՊԱԿ (3):

ՎՐԻՊԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Սխալականութիւն, վրիպակ:

ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Վրէպ, վրիպակ, սխալանք: 2. Պատահումն:

- ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Պատահմամբ:

ՎՐԻՊԱՆՈՒՆ, Կ. Սուտանուն, խաբեպատիր, ստալօղ:

ՎՐԻՊԱՆՔ, գ. Վրիպումն, սխալանք, մոլորութիւն, խոտորումն, անկումն, անյաջողութիւն:

ՎՐԻՊԱՍԷՐ, Կ. Փորձիչ, մոլորեցուցիչ:

ՎՐԻՊԵԼ¹, տե՛ս ՎՐԻՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՎՐԻՊԵԼ² (իմ), չբ. 1. Թիրել, շեղել, խոտորել, սխալել, մոլորել, դթել, անկանել: 2. Յանցանել, մեղանչել: 3. Զերծանել, ի դերեկ ելանել, զրկել, պակասել, կասել: 4. Պատրել, խաբել:

ՎՐԻՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Մոլորեցուցանել, խոտորեցուցանել: 2. Խաբել, պատրել: 3. Զրկել, կասեցուցանել:

ՎՐԻՊԵՅՈՒՅԻԶ, Կ. Վրիպիչ, մոլորեցուցիչ, խաբբայ:

ՎՐԻՊԻԶ, տե՛ս ՎՐԻՊԵՅՈՒՅԻԶ:

ՎՐԻՊՈՒԹԻԻՆ, ՎՐԻՊՈՒՄՆ, գ. Վրիպանք, վրիպականութիւն, սխալանք:

ՎՐՆՋԵԼ, չբ. Խիսնջիւ, խրխնջիւ:

ՎՐՆՋԻԻՆ, գ. 1. Խիսնջիւն, խրխնջիւն, խրխիչք, վրնջողութիւն: 2. Մատակախազութիւն:

ՎՐՆՋՈՂԱԿԱՆ, Կ. Խիսնջական:

ՎՐՆՋՈՂՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՎՐՆՋԻԻՆ:

Տ

ՏԱԲԵՌԻՆԻ, գ. Կրպակ, պանդոկի:

ՏԱԳՆԱՊ, գ. Անձկութիւն, վարանք, տատամսութիւն, խուճապ, շտապումն, Հոգ, Հոգեվարք, նեղութիւն:

- ՏԱԳՆԱՊԱԻ, ՏԱԳՆԱՊՈՎ, մ. Տաղնապարբ, ստիպաւ, ստիպով, ճեպով, փութով:

ՏԱԳՆԱՊԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱԳՆԱՊԱԻ:

ՏԱԳՆԱՊԵԼ¹, նբ. 1. Տաղնապեցուցանել, ի նեղ արկանել, նեղել, ստիպել, Հարկեցուցանել, Հարկաւորել, բռնադատել: 2. Փութացուցանել, խոռվեցուցանել:

ՏԱԳՆԱՊԵԼ² (իմ), չբ. 1. Խուճապել, ի նեղ անկանել, նեղուլ, յոգիւն ապաստան լինել: 2. Փութալ, շտապել:

ՏԱԳՆԱՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱԳՆԱՊԵԼ¹:

ՏԱԳՆԱՊՈՒԹԻԻՆ, ՏԱԳՆԱՊՈՒՄՆ, գ. Տաղնապ:

ՏԱԺԱՆ, Կ. Տառապեալ, Հէք, տարժան:

ՏԱԺԱՆԱԳՈՅՆ, Կ. Դժուարագոյն:

ՏԱԺԱՆԱԳՈՐԾ, Կ. Աշխատագործ:

ՏԱԺԱՆԱԼԻՅ, Կ. Տաժանական, դժուարին, դժնդակ:

ՏԱԺԱՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԱԼԻՅ:

ՏԱԺԱՆԱՏԵՍԻԼ, Կ. Դժնչատեսիլ, անբերելի, անտանելի:

ՏԱԺԱՆԵԼ¹, նբ. Աշխատ առնել:

ՏԱԺԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Աշխատել, վաստակել, խոնջիւ, տառապել, յոգիւն ապաստան լինել:

ՏԱԺԱՆԵԼԻ, Կ. Տաժանական, աշխատիչ, դժուարին, դժնդակ:

ՏԱԺԱՆԻՔ, ՎՐԱՍՏԱԿԷ, տառապանք, չարջարանք, Զան:

ՏԱԼ, նբ. 1. Մատուցանել, յանձնել, աւանդել, շնորհել, պարգևել, բնծայել,

Հատուցանել: 2. Դնել, գետեղել: 3. Կրել (պատիժ): 4. Թողուլ, թոյլ տալ: 5. Յանձն առնուլ, համարել, ենթադրել:

ՏԱԼԻ, գ. Տուրք, պարզև:

ՏԱԽՏ, գ. 1. Գահ, դահոյք, աթոռ: 2. Գահաւորակ, բազմոց:

ՏԱԽՏԱԿ, գ. 1. Ատաղձ, փայտ: 2. Պնակիտ, տաստակ:

ՏԱԾ, գ. Տածուճն, դարման, խնամ:

ՏԱԾԵԼ, նբ. Ստածել, խնամ ածել, խնամել, բուժանել, դարմանել, յանձնանձել, տնտեսել:

ՏԱԾԻՁ, ա. Խնամիչ, հոգաբարձու:

ՏԱԾՈՂԱԿԱՆ, ա. Տածիչ:

ՏԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՏԱԾՈՒՄՆ, գ. Տած, խնամ, դարման:

ՏԱԿ, գ. 1. Յատակ, խորք: 2. Արմատ: 3. Կիւթ. Զարմ: 4. Շար (մարգարիտների): 5. Տրցակ:

ՏԱԿԿՈՏՈՐ, ա. մ. Բնաջինջ, արմատախիլ:

ՏԱԿԱՌ, գ. Կարաս (գինու):

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏ, գ. Մատուռակ, գինեպաշտ:

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏԵԼ, չբ. Մատուռակել, գինեպաշտ լինել:

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատուռակութիւն, գինեպաշտութիւն:

ՏԱԿԱԻ, մ. 1. Տակաւ տակաւ, հետոհետէ, գամ քան զգամ, այն ինչ: 2. Տակաւին, դեռ ևս, անգամ:

- ՏԱԿԱԻ ՏԱԿԱԻ, տե՛ս ՏԱԿԱԻ (1):

ՏԱԿԱԻԻՆ, մ. 1. Տակաւ, դեռ, դեռ ևս, տակաւին ևս, ցարդ: 2. Եւս, և ևս, իսկ: 3. Տակաւ տակաւ:

ՏԱԿԱԻԻՆ ԵՒՍ, տե՛ս ՏԱԿԱԻԻՆ:

ՏԱՂ, գ. Երգ:

ՏԱՂԱՆ, գ. Շաղախ:

ՏԱՂԱՆ Գ Կամ ՏԱՂԱՆՏ, գ. 1. Քանքար: 2. Կիւթ. Զիր, չնորհ:

ՏԱՂԱՆ ԴԱԻՈՐ, ա. Քանքարաւոր:

ՏԱՂԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղասութիւն:

ՏԱՂԱՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՂԱՍԱՅՈՒԹԻՒՆ:

ՏԱՂԱՏԱՐԱՓ, տե՛ս ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ:

ՏԱՂԱԻԱՐ, գ. 1. Վրան: 2. Հիւղ, խուղ, խրճիթ:

ՏԱՂԱԻԱՐԱԿԻՑ, ա. Վրանակից, յարկակից:

ՏԱՂԱԻԱՐԻԿ, գ. Խուղ, խղիկ:

ՏԱՂԵԼ, նբ. Խարել:

ՏԱՂՈՍԵԼ, նբ. Ժողովել, հրաւիրել:

ՏԱՂՏԱՊԵԼ¹, նբ. Նեղել, հարստահարել:

ՏԱՂՏԱՊԵԼ² (իմ), չբ. Նեղել, դժուարել, դժկամակել:

ՏԱՂՏԱՐԱՓ, տե՛ս ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ:

ՏԱՂՏԿԱԶԱԶՐԱԿԱՆ, ա. Գարշելի, գազիբ:

ՏԱՂՏԿԱԼ, տե՛ս ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ:

ՏԱՂՏԿԱԼԻ, ՏԱՂՏԿԱԼԻՑ, ա. 1. Ծանրատաղտուկ, ծանձրալի: 2. Ծանր, գարշ, անբերելի:

ՏԱՂՏԿԱԼՈՒՐ, ա. Դժուարալուր, անախորժ:

ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Գարշել, նողկալ, նողկատալ, զզուել, խորշել, դժուարել: 2. Տաղտապել, ծանձրանալ, յափրանալ:

ՏԱՂՏԿԱՆՔ, գ. Տաղտուկութիւն, ծանձրութիւն, գարշանք:

ՏԱՂՏԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Զագրատեսիլ:

ՏԱՂՏԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Նողկացուցանել, գարշեցուցանել, ծանձրացուցանել:

ՏԱՂՏԿՈՏ, ա. Դժկամակ, ծանձրացկոտ:

ՏԱՂՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տաղտկանք, գարշանք, զզուանք, ծանձրութիւն, նեղութիւն:

ՏԱՂՏՈՒԿ, ա. 1. Տաղտկալի, գարշելի, ծանր, ծանձրալի, անբերելի: 2. Տաղտկոտ, ծոյլ, պղերգ: 3. գ. Տաղտուկութիւն, ծանձրութիւն:

ՏԱՃԱՐ, գ. 1. Եկեղեցի, պաշտօնարան: 2. Ապարանք, պալատն: 3. Սեղան, խրախունք, կոչուք, գինարբուք: 4. Մե-

Հեան: 5. Վանք, Հիւրանոց, անկկանոց: - ՏԱՃԱՐ ԽՈՐՀՐԴՈՅ. Խորհրդարան: ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՈՒՏ, տե՛ս ՍեղԱնԱԿԱՊՈՒՏ: ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Սեղանակողոպտութիւն, տաճարակողոպտութիւն: ՏԱՃԱՐԱԿԻՑ, ա. Սեղանակից, բարձակից: ՏԱՃԱՐԱԿՈՂՈՊՈՒՏ, տե՛ս ՍեղԱնԱԿԱՊՈՒՏ: ՏԱՃԱՐԱԿՈՂՈՊՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱՃԱՐԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ: ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ, գ. 1. Մեհենապետ, քրմապետ: 2. Քուրմ, քրմուհի, տաճարապատեակ: 3. Քահանայապետ: 4. Հազարապետ (թագաւորական տան մթերքներէ կառավարիչ): ՏԱՃԱՐՍՊԱՍԵԱԿ, տե՛ս ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ (2): ՏԱՃԻԿ, գ. 1. Արբարացի, Հազարացի: 2. Երագագնաց, արագընթաց (ձիերի և ուղտերի մասին): ՏԱՃԿԻՆԱԿ, գ. Գաւազան (ծեծի), ձաղկ, մտրակ: ՏԱՄԱԼ, ՏԱՄԱԼԻ, գ. 1. Տանիք: 2. Ծեմելիք (տանիքի վրայ): ՏԱՄԿԱՆԱԼ, չք. Խոնաւանալ, թացանալ, գիջանալ: ՏԱՄԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Խոնաւատեսակ, խոնաւ: ՏԱՄԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Խոնաւացուցանել, թանալ, ոռոգանել, խոխոմել: ՏԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոնաւութիւն, գիջութիւն, թացութիւն: ՏԱՆԵԼ (իմ), չք. 1. Փոխադրել, տեղափոխել, վարել, բերել: 2. Պարունակել, բաւել, բաւական լինել: 3. Համբերել, հանդուրժել, տոկալ: 4. Կատարել: 5. Տարածել, հռչակել (խօսքերը): - ՅԻՆՔՆ ՏԱՆԵԼ. Տիրել, գրաւել: - Ի ԲԱՅ ՏԱՐ, Ի ԲԱՅ Ա՛Ն ԴՐ ՏԱՐ. Քա՛ւ լիցի:

ՏԱՆԵՍԱՆ, գ. Տանիք, յարկք, վերնա-յարկ: ՏԱՆԻՔ, գ. Տամալի: ՏԱՆՈՒՏԷՐ, գ. 1. Տէր (տան գլխաւոր), տանտէր: 2. Յեղապետ, ազգապետ, նա-հապետ: ՏԱՆՈՒՏԷՐԱԲԱՐ, մ. Տիրաբար, իշխա-նաբար, ճոխաբար: ՏԱՆՈՒՏԷՐԱԿԱՆ, ա. 1. Յեղապետական, ընդհանրական: 2. Հայրենական, հայրենի: ՏԱՆՈՒՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յեղապետու-թիւն: ՏԱՆՋԱՆԱԿԱՆ, ա. Տանջողական: ՏԱՆՋԱՆԱԿԻՑ, ա. Պատժակից: ՏԱՆՋԱՆԱՐԱՆ, գ. Պատժարան: ՏԱՆՋԱՆԱՒՈՐ, ա. 1. Պատժաւոր: 2. Դա-հիճ, տանջիչ: 3. Տանջողական, չարչա-րական, չարաչար: ՏԱՆՋԱՆՔ, գ. Խոշտանգանք, չարչա-րանք, լլկանք, կոշկոճումն, պատիժ, հա-րուած: - ՅԱԻԻՏԵՆԱԿԱՆ ՏԱՆՋԱՆՔ. Դժոխք: ՏԱՆՋԵԼ, նք. Խոշտանգել, չարչարել, պատժել, կոշկոճել: ՏԱՆՋԵԼԻ, ա. Տանջիչ: ՏԱՆՋԻՉ, ա. Չարչարիչ, դահիճ: ՏԱՆՋՈՂԱԿԱՆ, ա. Տանջանական, տան-ջանաւոր: ՏԱՆՋՈՒՄՆ, գ. Տանջանք: ՏԱՆՋՔ, գ. Տանջանք, խոշտանգանք: ՏԱՆՏԷՐ, տե՛ս ՏԱՆՈՒՏԷՐ (1): ՏԱՆՏԻԿԻՆ, գ. Տնկալուչ: ՏԱՇԱԾՈՅ, ա. Վիժատաշ, կոփածոյ: ՏԱՇԵԼ, նք. Կոփել, կոկել, քերել, յղկել, Հարթել, փորել, մաքրել: ՏԱՇԽ, ՏԱՇԽՆ, տե՛ս ՍՏԱՇԽՆ: ՏԱՇՏ, գ. 1. Գաւաթ, բաժակ, սկահ, նուր-րանոց, ճաշակ: 2. Կոնք, լեկան: 3. Կողով, սապատ: - ՏԱՇՏ ԽՆԿՈՅ. Խնկաման: ՏԱՇՏԱԳԵՂ, տե՛ս ՏԱՇՏԱՒՈՐ: ՏԱՇՏԱԽԻԼ ԼԻՆԵԼ. Արժատախիլ լինել

(խաղողի որթի մասին):

ՏԱՇՏԱԻՈՐ, ա. Տաշտազեղ, սաղարթա-
զուարճ:

ՏԱՊ, գ. 1. Զերմութիւն, տաքութիւն: 2.
Տօթ: 3. (յունական ոճով) եռանդն, ալէ-
կոծութիւն:

- ՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ, ՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ ՏԱ-
ՐԱԿՈՒՍԱՆԱՅ, տե՛ս ՇՏԱՊ ՏԱԳՆԱՊԻ:

ՏԱՊԱԳԻՆ, ա. Տոչորիչ, կիզանող:

ՏԱՊԱԼ, ա. մ. Թաւալ, թաւալազրո:

ՏԱՊԱԼԱԾ, գ. Թաւալումն, կործանումն:

ՏԱՊԱԼԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Հողովական:

ՏԱՊԱԼԵԼ, նբ. Շրջել, գլիլ, գլորել, յա-
տակել, կործանել, ընկենուկ, տապաստ
արկանել:

ՏԱՊԱԼԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՊԱԼԵԼ:

ՏԱՊԱԼԻ, տե՛ս ՏԱՊԵՂ:

ՏԱՊԱԼԻԶ, ա. Յատակիչ:

ՏԱՊԱԼՈՒՄՆ, գ. 1. Կործանումն: 2.
(քեր.) Հողովումն (անունների), խոնար-
հումն (բայերի):

ՏԱՊԱԽԱՌՆ, ա. Տապազին, տապաշեղջ,
տօթազին, տոչորիչ:

ՏԱՊԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տապ, տօթ:

ՏԱՊԱԽԱՐՇ ԱՌՆԵԼ. Խարշել, խանձել:

ՏԱՊԱԿ, տե՛ս ՎԱՀԱՆԱԿ (2):

ՏԱՊԱԿԵԼ, նբ. Խորովել, տոչորել, ալրել:

ՏԱՊԱՅԵՂՅ, ա. Տապազին, տապախառն:

ՏԱՊԱՆ, գ. 1. Արկղ: 2. Դազաղ: 3. լայ-
նաբար՝ Գերեզման, շիրիմ:

ՏԱՊԱՆԱԳՈՐԾ, ա. Նաւակառոյց (Նոյի
մասին):

ՏԱՊԱՆԱԼ, չբ. Տապել, տապակել, խո-
րովել, տոչորել, ջեռնուկ:

ՏԱՊԱՆԱԿ, գ. 1. Արկղիկ: 2. (կրօն.)
Մարմին (իբրև պահարան հոգու): 3. Սա-
պատակ: 4. (եկեղջ.) Գանձանակ:

- ՏԱՊԱՆԱԿ ՈՒՅԻՏ, ՏԱՊԱՆԱԿ ՎԿԱ-
ՅՈՒԹԵԱՆ. (կրօն.) Ուխտարան:

ՏԱՊԱՆԱՏՈՒՆ, գ. Գերեզման, քնարան,
կեմետրիայ:

ՏԱՊԱՍԱԿ, գ. Բազմական, բազմոց:

ՏԱՊԱՍ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ). Դիաթաւալ ան-
կանել:

ՏԱՊԱՍ ԱՐԿԱՆԵԼ. Դիաթաւալ կացու-
ցանել:

ՏԱՊԱՐ, գ. 1. Կացին, փայտատ: 2. Սա-
կուր:

ՏԱՊԱՐԱՏԱՇ, ա. Կոածոյ, կոփածոյ:

ՏԱՊԱՐԱԻՈՐ, ա. Սակրաւոր:

ՏԱՊԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Զեռացուցանել,
կիզուկ:

ՏԱՊԵԱՆ, ա. Զերմացուցիչ:

ՏԱՊԵԼ (իմ), չբ. 1. Տապանալ, ջերանել,
ջեռնուկ: 2. Նեղուկ:

ՏԱՊԵՂ, գ. Տապալի:

ՏԱՊԵՂՈՒՈՒՆՔ, գ. Քուեայք:

ՏԱՊԵՌԱՆԴՆ, ա. Տապազին, տոչորիչ:

ՏԱՊԶԷ, տե՛ս ՇԻՏԻՏԻ:

ՏԱՌ, գ. 1. Տարբ: 2. Գիր, նշանազիր: 3.
Նամակ: 4. Գիրք, մատեան:

ՏԱՌԱԳԾԱԿԱՆ, ա. Գրաւորական:

ՏԱՌԱՂԱՆ, գ. Սապատ, կողով:

ՏԱՌԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՐՐԱՆԱԼ:

ՏԱՌԱՊԱԳԻՆ, ա. Վշտազին, ցաւազին:

ՏԱՌԱՊԱԿԱՆ, ա. Աղէտաւոր, դառն:

ՏԱՌԱՊԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՌԱՊԵԼ (իմ):

ՏԱՌԱՊԱՆՔ, գ. Նեղութիւն, անձկութիւն,
թշուառութիւն, չարչարանք, վիշտ, աղէտ:

ՏԱՌԱՊԵԱԼ, ա. Ողորմելի, թշուառ,
տրուպ, տնանկ, չարամոյն:

ՏԱՌԱՊԵԼ (իմ), չբ. Տառապանալ, թը-
շուառանալ, տուայտել, աշխատ լինել,

տատամսել, չարչարել, նեղուկ:

ՏԱՌԱՊԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Նեղութիւն, խո-
նարհութիւն, աղքատութիւն:

ՏԱՌԱՊԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Նեղել,
ճնշել, նկուռ առնել, թշուառացուցանել,
չարստահարել, խոնարհեցուցանել: 2.
Լլկել:

ՏԱՌԱՊԵՅՈՒՅԻՑ, ա. Չարչարիչ:

ՏԱՌԱՊՈՒՄՆ, գ. Տառապանք:

ՏԱՌԱՏՈՎ, գ. Գրատ, վերարկու (զի-
նուորական):

ՏԱՌԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Գրչութիւն:
ՏԱՍԱՆՈՐԴ, գ. 1. Տասանորդութիւն: 2.
Տուրք, հաս:
ՏԱՍԱՆՈՐԴԻՉ, ա. Տասնաժողով:
ՏԱՍԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Տասանորդ:
ՏԱՍՆԱԲԱՆԵԱՅ, ա. Տասնպատգամեան,
տասնպատուիրանեայ:
ՏԱՍՆԱԺՈՂՈՎ, տե՛ս ՏԱՍԱՆՈՐԴԻՉ:
ՏԱՍՆԱՂԵԱՅ, տե՛ս ՏԱՍՆԱՂԻ:
ՏԱՍՆԱՂԻ, ա. Տասնաղեայ:
ՏԱՍՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՏԱՍՆԱՄԵԱՆ:
ՏԱՍՆԱՄԵԱՆ, ա. Տասնամեայ:
ՏԱՍՆԵԱԿ, ա. 1. Տասնեան: 2. գ. Տաս-
նութիւն:
ՏԱՍՆԵԱՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԵԱԿ (1):
ՏԱՍՆԵՐԵԱԿ, գ. Տասնեակ:
ՏԱՍՆԵՔԵԱՆ, թ. Տասնեքին:
ՏԱՍՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԵՔԵԱՆ:
ՏԱՍՆԷԱԶԱՐ, տե՛ս ԲԻԻՐ:
ՏԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տասնեակ (տասը
լինելը):
ՏԱՍՆՊԱՏԳԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՏԱՍՆԱ-
ԲԱՆԵԱՅ:
ՏԱՍՆՊԱՏՈՒԻՐԱՆԵԱՅ, տե՛ս ՏԱՍՆԱ-
ԲԱՆԵԱՅ:
ՏԱՍՏԱԿ, տե՛ս ՏԱԽՏԱԿ (2):
ՏԱՏԱՄՍԵԼ (իմ), չբ. Հոգալ, վարանել:
ՏԱՏԱՄՍԵԼԻ, ա. Վարանական:
ՏԱՏԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Հոգ, վարանք:
ՏԱՏԱՆ, գ. 1. տե՛ս ՏԱՏԱՆՈՒՄՆ: 2. ա.
Թափառական:
ՏԱՏԱՆԵԼ, նբ. Աստանդել, տարուբերել,
դեղևացուցանել, շարժել:
ՏԱՏԱՆԵԼ² (իմ), չբ. Տարաբերել, տարու-
բերել, դեղևել, դանդաջել, երբերել, դողալ,
սասանել:
ՏԱՏԱՆՈՒՄՆ, գ. Աստանդութիւն, տա-
տան, սասանումն, երբրումն, դողումն:
ՏԱՏԱՍԿ, գ. (բար.) Կառափուշ, կանկա-
տունկ, բորկոնիմ, քսուկ:
ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ, ա. Տատասկածին:
ՏԱՏԱՍԿԱԾԻՆ, տե՛ս ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ:

ՏԱՐ (գործածուած է միայն ԱՇԽԱՐՀ բա-
ռի հետ), ա. Օտար, հեռուոր, հեռի:
ՏԱՐԱԲԵՐ, ա. Տարուբեր:
ՏԱՐԱԲԵՐԵԼ¹, նբ. Տարուբերել, յեղա-
շրջել, շրջաշրջել, յեղյեղել:
ՏԱՐԱԲԵՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Տարուբերել,
շրջաշրջել, ծփել: 2. Տարակուսել, վարա-
նել: 3. Տարբերել, որոշել, զանազանել:
ՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տատանումն: 2.
Տարբերութիւն, որոշումն, զանազանու-
թիւն: 3. Եկաւորութիւն, առաքումն, դա-
լուստ:
ՏԱՐԱԲՆԱԿ, ա. 1. Օտարազգի: 2. Տա-
րաբուն, անբուն, օտարաբուն:
– ՏԱՐԱԲՆԱԿ ԼԻՆԵԼ. Տարաբնակել:
ՏԱՐԱԲՆԱԿԵԼ (իմ) չբ. Տարաբնակ լինել:
ՏԱՐԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Օտարութիւն,
պանդխտութիւն, տարազնացութիւն:
ՏԱՐԱԲՈՒՆ, ա. 1. Օտարաբուն, անբնա-
կան: 2. Տարաբնակ, տարազիր, վտա-
րանդի:
ՏԱՐԱԳԻՐ, ա. 1. Արտասահմանահալած,
վտարանդի: 2. Տարադէպ:
ՏԱՐԱԳԾԵԱԼ, ա. Խարդախեալ (դրամի
մասին):
ՏԱՐԱԳՆԱՅԵԱԼ, ա. Բացազնաց:
ՏԱՐԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարաբնակու-
թիւն, վտարանդութիւն, պանդխտու-
թիւն:
ՏԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, ա. Տարազրելի, տա-
րազիր, անպիտան:
ՏԱՐԱԳՐԵԼ, նբ. Արտասահմանել, ար-
տաքսել, շփթակ առնել, մերժել:
ՏԱՐԱԳՐԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐԱԳՐԱԿԱՆ:
ՏԱՐԱԳՐԻՉ, ա. Հեռացուցիչ, մերժական:
ՏԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վտարանդու-
թիւն, մերժումն: 2. Օտարութիւն, խո-
տորումն:
ՏԱՐԱԴԱՏԵԼ, նբ. Որոշել:
ՏԱՐԱԴԷՊ, ա. Անդէպ, անպատեհ:
– Ի ՏԱՐԱԴԷՊՍ, մ. Յանդէպս:
ՏԱՐԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարազնացու-

թիւն, տարաբնակութիւն:
ՏԱՐԱԶ, գ. 1. Կերպ, եղանակ, ձև, տիպ, օրինակ, սարաս: 2. Գործ տարազու, սպաս, պէտք, պիտոյք, ճարտարութիւն:
- ԳՈՐԾ ՏԱՐԱԶՈՒ, տե՛ս ՏԱՐԱԶ (2):
ՏԱՐԱԶԱԳՈՐԾ, տե՛ս ՍԱՏԱՐ (2):
ՏԱՐԱԶԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Սատարութիւն:
ՏԱՐԱԶԱՐԴ, ա. Անզարդ, անշուք, տգեղ:
ՏԱՐԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Անզարդութիւն, անշքութիւն, տգեղութիւն:
ՏԱՐԱԶԳԱԿԻՑ, ա. Օտար:
ՏԱՐԱԶԳԵՍՏ, ա. Անհանդերձ:
ՏԱՐԱԺԱՄ, ա. 1. Անժամ, անժամանակ, ապաժամ, յանկարծական, անակնկալ: 2. գ. Երեկոյ: 3. մ. Տարածամու, ի տարածամու, տարածամաբար, անազան, կանխադոյն, յանկարծակի:
ՏԱՐԱԺԱՄԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱՐԱԺԱՄ (3):
ՏԱՐԱԺԱՄԵԼ (իմ), չբ. Երեկոյանալ:
ՏԱՐԱԺԱՄՈՒ, ի ՏԱՐԱԺԱՄՈՒ, տե՛ս ՏԱՐԱԺԱՄ (3):
ՏԱՐԱԼԱԾԵԼ, նբ. Արտալածել:
ՏԱՐԱԼՍԵԼ, նբ. Ստուեգանել:
ՏԱՐԱԽՈՂ կամ ՏԱՐԱԽՈՐՀ, ա. Օտարախոհ, անխորհուրդ:
ՏԱՐԱԽՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐԱԽՈՂ:
ՏԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարախոհումն:
ՏԱՐԱԽՈՂՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐԱԽՈՂՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԱԽՈՍ, ա. Թոթոկախօս, թոթոկ:
ՏԱՐԱԾ, ա. Տարածեալ, բացարձակ, ընդարձակ:
- ՏԱՐԱԾՔ, գ. Տարածումն, տարածութիւն, ընդարձակութիւն:
ՏԱՐԱԾԱԲԱՐ, մ. Տարածամբ:
ՏԱՐԱԾԱԾՔ, գ. Տարածք, տարածումն:
ՏԱՐԱԾԱՆԵԼ, նբ. Ծաւալել, սփռել, տարածոց արկանել, բանալ, ընդարձակել, լայնել, երկայնել, պարզել, ձգել:
ՏԱՐԱԾԱՆՔ, գ. Տարածումն:

ՏԱՐԱԾԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱԾԱՆԵԼ:
ՏԱՐԱԾՈՅ ԱՐԿԱՆԵԼ. Տարածանել, տարածել, սփռել:
ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարածք, ընդարձակութիւն:
ՏԱՐԱԾՈՒՄՆ, գ. Ծաւալումն:
ՏԱՐԱԾՈՒՆ, ա. Ծաւալական:
ՏԱՐԱԿԱՍԿԱԾ, ա. 1. Անկասկած, անկասկածելի: 2. Անակնունելի, անյուսալի:
ՏԱՐԱԿԱՐԾ, ա. Անկարծելի, տարակարծեալ, տարակարծելի:
ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԱԼ, ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐԱԿԱՐԾ:
ՏԱՐԱԿԱՅ, ա. մ. Բացակայ, բացական:
ՏԱՐԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Բացակայութիւն, հեռաւորութիւն, անջրպետ:
ՏԱՐԱԿՈՅՍ, գ. 1. Երկբայութիւն, երկմտութիւն, վարանք, հոգ, տաղնապ: 2. Կարտուութիւն, նեղութիւն, անյուսութիւն, չբաւորութիւն, թշուառութիւն, աղէտ: 3. ա. Տարակուսական, վարանական, անկարծելի:
ՏԱՐԱԿՈՐԶԵԼ, նբ. Կորզել, խլել:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱԿԱՆ, ա. Դժուարին, կարծական, վարանական:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆԱԼ, տե՛ս ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ (իմ):
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆՔ, գ. Տարակոյս, վարանումն, չքութիւն:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ¹, նբ. չբ. տե՛ս 1. ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ: 2. ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ² (իմ):
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ² (իմ), չբ. Տարակուսանալ, երկմտել, երկբայել, վարանել, տաղնապել:
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Տարակուսել (տարակուսանք պատճառել):
ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒՄՆ, գ. 1. Տարակուսանք, տարակոյս: 2. (տրամ.) Ձեռնարկութիւն:
ՏԱՐԱՀԱՃԵԼԻ, ա. Անհաճելի, անհաճոյ:

ՏԱՐԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անհաւանութիւն, անհնազանդութիւն:
ՏԱՐԱԶԱՅՆԵԼ, չբ. Հակառակածայնել:
ՏԱՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմխաբանութիւն:
ՏԱՐԱԶԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յերկարածագութիւն, յապաղութիւն, յապաղումն:
ՏԱՐԱԶԵՒ, տե՛ս ՏՁԵՒ:
ՏԱՐԱԶԵՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՁԵՒՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԱԶԻԳ, ա. Երկայնածիղ, յերկար:
ՏԱՐԱՄԵՐԺԵԼ, նբ. Մերժել, Հերքել, Հեռի առնել, Հեռացուցանել, որոշել, տարագրել:
ՏԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիտ:
ՏԱՐԱՄՏԱԾԱԿԱՆ, ա. Անխորհուրդ, անխոհեմ:
ՏԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անմտութիւն:
ՏԱՐԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ա. Տարբեր (իբարբից անշատուած դատուած):
ՏԱՐԱՆՋԱՏԵԼ, նբ. Զատանել, որոշել:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀ, ա. Տարաշխարհական, Հեռաւոր:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐԱՇԽԱՐՀ:
ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Պանդուխտ, օտարական, վտարանդի, գաղթական:
ՏԱՐԱՊԱՅՄԱՆ, ա. Անպայման, անչափ:
ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ ՎԱՐԵԼ. Պահակ ունել վարել, տքնաբար տանել:
ՏԱՐԱՊԱՐՏ, ա. 1. Վայրապար, անպատճառ, ընդունայն, սնոտի, անպիտան, անիրաւ: 2. մ. տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ:
- Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ:
ՏԱՐԱՊԱՐՏԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ:
ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ, մ. 1. Ի տարապարտ, ի տարապարտուց, տարապարտաբար, վայրապար, ընդ վայր, ի զուր, ի նանիր, յանիրաւի: 2. ա. տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏ:
- Ի ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՏՈՒՅ (1):
ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱ-

ՍԱՀՄԱՆԵԼ (1):
ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, նբ. 1. Տարասահման առնել, արտասահմանել, տարագրել, օտարացուցանել: 2. Սահմանադրել, բացորոշել:
ՏԱՐԱՎԱՐԵԼ, նբ. Հալածել:
ՏԱՐԱՏԱՐԱՓ, ա. մ. Վայրավառին:
ՏԱՐԱՏՐՈՂԵԼ, նբ. Տարամերժել, վտարել, վանել:
ՏԱՐԱՅՈՅՅ, գ. 1. Յարացոյց, օրինակ, տիպ, նմանութիւն, սուակ, նշանակ, յայտարար: 2. ա. Տարացուցական:
ՏԱՐԱՅՈՒՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլաբանութիւն:
ՏԱՐԱՅՈՒՅԱԿԱՆ, ա. Նմանական, յայտարարական:
ՏԱՐԱՓ, գ. Տեղատարափ:
ՏԱՐԱՓԱՆՁԵԼ (իմ), չբ. Փախչել, Հեռանալ:
ՏԱՐԱՓԱՆՄԱՆ, ա. Յորդ:
ՏԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Անփառութիւն, անշքութիւն, անպատուութիւն:
ՏԱՐԱՓԵԼ, չբ. Տեղատարափ լինել, տեղալ:
ՏԱՐԱՓՈՒՅԵԼ (իմ), չբ. Յեղափոխել, տարբերել:
ՏԱՐԱՓՈՒՄՆ, գ. Տեղատարափ:
ՏԱՐԱՔԱՐՇԵԼ, նբ. Քարչել, ձգձգել, փխբ. բամբասել:
ՏԱՐՔԵՐ, ա. 1. Որիչ, ուրիշ, այլ: 2. Զանազան, այլ և այլ:
- ՏԱՐՔԵՐ, գ. Տարբերութիւն:
ՏԱՐՔԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տարբեր, աննման, անհամեմատ: 2. Տարբերական, տատանական:
ՏԱՐՔԵՐԱՊԷՍ, մ. Այլաբար:
ՏԱՐՔԵՐԵԼ, չբ. 1. Որոշել, զանազանել: 2. Տարբերել, տատանել:
ՏԱՐՔԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Զանազանութիւն, որոշումն, խտիր, աննմանութիւն: 2. Տարբերութիւն, տատանումն, յուզումն, ծփումն: 3. Պարբերութիւն,

չըջագայուեթիւնն (երկնային մարմինների):
ՏԱՐԲԵՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (1):
ՏԱՐԳԱԼ, գ. Դրգալ:
ՏԱՐԵԿԱՆ, ա. 1. Տարեւոր, միամեայ: 2. գ. Տարի, ամ: 3. Տարեւոր հողմ:
ՏԱՐԵՄՈՒՏ, գ. Կաղանդ:
ՏԱՐԵՐԱԿԱՆ, ա. Տարրական, նիւթական:
ՏԱՐԵՒՈՐ, ա. Տարեկան, տարեւորական, միամեայ:
– ՏԱՐԵՒՈՐ ՀՈՂՄ, տե՛ս ՏԱՐԵԿԱՆ (3):
ՏԱՐԵՒՈՐԱԿԱՆ, ա. Տարեւոր, տարեկան:
ՏԱՐԺԱՆ¹, ա. Անարժան:
ՏԱՐԺԱՆ², տե՛ս ՏԱԺԱՆ:
ՏԱՐԺԱՆԱԼԻՑ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ:
ՏԱՐԺԱՆԱԿԻՐ, ա. Դժուարակիր, անտանկիր:
ՏԱՐԺԱՆԱՊԷՍ, մ. Դժնդակապէս:
ՏԱՐԺԱՆԵԼԻ, տե՛ս ՏԱԺԱՆԵԼԻ:
ՏԱՐԺԱՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐԺԱՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱԺԱՆՈՒՄՆ:
ՏԱՐԻ, գ. Ամ:
– ՏԱՐԻՈՅ ՏԱՐԻ, ՏԱՐԻՈՅ ՏԱՐԻՈՅ, ՏԱՐՈՅ ՏԱՐԻ, մ. Ամ յամէ, ամ ըստ ամէ, ամի ամի:
ՏԱՐՄ, գ. Երամ:
– ՏԱՐՄ ՏԱՐՄ, մ. Տարմաբար, տարմատարմ, երամաբար, երամովին, երամ երամ:
ՏԱՐՄԱԲԱՐ, մ. Երամովին, խուռն:
ՏԱՐՄԱԼ, գ. Քուրձ, քսակ, մախաղ:
ՏԱՐՄԱՏԱՐՄ, մ. Երամ երամ, տարմաբար, երամովին:
ՏԱՐՈՐՈՇ, ա. Զատ, բաժանական, տարբեր, անջատ:
ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, նբ. Զատանեկ, զանազանեկ, խտրեկ:
ՏԱՐՈՐՈՇՈՒԹԻՒՆ, ՏԱՐՈՐՈՇՈՒՄՆ, գ. 1. Որոշումն, զանազանումն, զանազա-

նութիւն: 2. Արտասահմանութիւն, արտասահմանումն:
ՏԱՐՈՒԲԵՐ, ա. 1. Տարաբեր, տարաբերեալ, տատանական: 2. գ. Տարաբերութիւն, յուզումն:
ՏԱՐՈՒԲԵՐԵԼ, նբ. Տարաբերել, յեղյեղել:
ՏԱՐՏԱՄ, ա. 1. Յամրաշարժ, դանդաղ, պղերգ: 2. գ. Տարտամութիւն, վարանք:
ՏԱՐՏԱՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԱՐՏԱՄ:
ՏԱՐՏԱՄԱՊԷՍ, մ. Դանդաղաբար:
ՏԱՐՏԱՄԵԼ (իմ), չբ. Դանդաղել, թուլանալ (մարմնով կամ մտքով):
ՏԱՐՏԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Յամրութիւն, պղերգութիւն, յուլութիւն, թուլութիւն:
ՏԱՐՏԱՐՈՍ, գ. Սանդարամետ, դժոխք:
ՏԱՐՏԱՐՈՍԱԿԱՆ, ա. Դժոխային, անզբնդային:
ՏԱՐՐ, գ. Նիւթ, մարմին:
ՏԱՐՐԱԲԱՐ, մ. Զգալապէս, պարզաբար, մանրամասնաբար:
ՏԱՐՐԱԿԱՆ, ա. Տարրեղէն, տարրական, նիւթական:
ՏԱՐՐԱՆԱԼ, չբ. Բնաւորել, ընդմտանել, ծաւալանալ, արմատանալ:
ՏԱՐՐԱՊԱՇՏ, ա. Նիւթապաշտ, կռապաշտ:
ՏԱՐՐԱՏՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
ՏԱՐՐԱՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Տարրիչ:
ՏԱՐՐԱՒՈՐ, ա. Տարրեղէն, նիւթեղէն, հիւթաւոր, հողեղէն, երկրաւոր, զգալի:
ՏԱՐՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Նիւթականութիւն:
ՏԱՐՐԵՂԷՆ, տե՛ս ՏԱՐՐԱՒՈՐ:
ՏԱՐՐԻՉ, ա. Տարրացողական, հաստիչ:
ՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարրումն, բաղկացութիւն:
ՏԱՐՐՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԱՐՐՈՒԹԻՒՆ:
ՏԱՐՓ, գ. 1. Տարփումն: 2. ա. Տարփալի:
ՏԱՐՓԱԼ, չբ. Տենչալ, փափագել:
ՏԱՐՓԱԼԻ, ա. Տենչալի, ցանկալի, բաղձալի:

ՏԱՐՓԱԾՈՒ, ւ. դ. Տարփաւոր, տարփող :
ՏԱՐՓԱՆՔ, գ. Տարփումն, տենչանք,
փափազ, ցանկութիւն :
ՏԱՐՓԱՒՈՐ, ւ. Տարփածու, տարփող :
ՏԱՐՓԵԼԻ, տե՛ս ՏԱՐՓԱԼԻ :
ՏԱՐՓԵՆԱԿԱՆ, ՏԱՐՓԵՆԱՒՈՐ, տե՛ս
ՏԱՐՓԱԼԻ :
ՏԱՐՓՈՂ, տե՛ս ՏԱՐՓԱՒՈՐ :
ՏԱՐՓՈՂԱԲԱՐ, մ. Սիրողապէս :
ՏԱՐՓՈՂԱԿԱՆ, ւ. Մեծափափազ, բաղ-
ձալի, տենչալի, սիրալիբ :
ՏԱՐՓՈՂԵԼ, նբ. չբ. Ազգել, աւետել,
աւետաբանել, քարոզել :
ՏԱՐՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Տարփանք, տար-
փումն, տոփումն :
ՏԱՐՓՈՒՄՆ, գ. Տարփանք, տենչ, փա-
փազ :
ՏԱՐՕՐԷՆ, ւ. 1. Անօրէն, անկարգ : 2.
Տարօրինակ :
ՏԱՐՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անօրէնութիւն,
անկարգութիւն, ապիրատութիւն :
ՏԱՐՕՐԻՆԱԿ, ւ. Անօրինակ, աննման :
ՏԱՐՕՐԻՆԱՊԷՍ, մ. Անկարգաբար :
ՏԱԻԱՂԵԼ, նբ. Հաւաքել, ժողովել, Հան-
գուցանել :
ՏԱԻԻՂ, գ. Սաղմոսարան (տասնաղի
քնար) :
ՏԱԻՈՒՂ, տե՛ս ՏԱԻԻՂ :
ՏԱՓ, գ. Դաշտ :
ՏԱՓԱՐԱԿ, ւ. 1. Հարթ, դաշտածէ : 2. գ.
Դաշտավայր :
ՏԱՓԱՐԿԵԼ, նբ. Հարթել :
ՏԱՓԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Հարթութիւն :
ՏԱՓԱՔԻԹ, ւ. Պնչատ, ունչատ :
ՏԱՓԵԼ, նբ. Տափարակել, Հարթել :
ՏԱՔ, ւ. Զերմ, Ղեռեալ :
ՏԱՔԱՅՈՒՅԻՉ, ւ. Զերմացուցիչ :
ՏԱՔԵԼ (իմ), չբ. Զերմանալ :
ՏԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Զերմութիւն :
ՏԱՔՈՒՄՆ, գ. Զեռումն :
ՏԱՔՍԱՏ, գ. Դաս (զօրքի) :
ՏԳԵՂ, ւ. 1. Անգեղեայ, անգեղեցիկ : 2.

Տճև, անշուք, վտիտ, զազիր : 2. Անվա-
յելուչ, անգէպ, վատթար :
ՏԳԵՂԱԳՈՅՆ, ւ. մ. Վատթարագոյն,
չարաչար :
ՏԳԵՂԱՆԱԼ, չբ. Անշքանալ :
ՏԳԵՂՄ, ւ. Անշնորհ, անվայելուչ :
ՏԳԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքութիւն, անվա-
յելչութիւն, զազրութիւն :
ՏԳԷՏ, ւ. Անգէտ, անուսումն, տխմար,
անփորձ, անհմուտ, անտեղեակ :
- ՏԳԷՏ ԼԻՆԵԼ. Տգիտանալ, անգիտա-
նալ :
ՏԳԻՏԱԲԱՐ, մ. Տխմարաբար :
ՏԳԻՏԱԿԱՆ, ւ. Տգէտ :
ՏԳԻՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Տգէտ լինել, անգի-
տանալ : 2. նբ. Անտեսել :
ՏԳԻՏԱՆՔ, տե՛ս ՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ :
ՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտանք, անգիտու-
թիւն, անհմտութիւն, անտեղեկութիւն,
անուսումնութիւն, տխմարութիւն :
ՏԳՈՅՆ, ւ. Անգոյն, գունատ :
ՏԳՈՒՆԵԼ (իմ), չբ. Այլագունել :
ՏԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դժգունութիւն :
ՏԵԱՆ Դ, տե՛ս ՏԵՆ Դ :
ՏԵԱՌՆԱԳՐԵԼ, նբ. Խաչակնքել, խա-
չանչան առնել :
ՏԵԱՌՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿՆՔՈՅ. (եկեղց.)
Կնուկք, մկրտութիւն, կնքաւորու-
թիւն :
ՏԵԱՌՆԱՄԱՅՐ, գ. Տիրամայր :
ՏԵԱՌՆԱՆՄԱՆ ԽԱՉ. Խաչափայտ :
ՏԵԱՌՆԵՂԲԱՅՐ, գ. Աստուածեղբայր :
ՏԵԱՌՆՈՐԴԻ, գ. Աստուածօրդի (Քրիս-
տոս) :
ՏԵՂ¹, գ. Անձրև :
ՏԵՂ², գ. Ետղ, տեղի, վայր :
- Ի ՏԵՂ, նխբ. Ի տեղի, փոխարէն, փո-
խանակ :
- ՅԱՄԵՆԱՅՆ ՏԵՂ, մ. Ամենայն ուրեք :
ՏԵՂԱԳՐԵԼ, նբ. Ետեղագրել :
ՏԵՂԱԴՐԵԼ, նբ. Զետեղել :
ՏԵՂԱԼ, նբ. չբ. Տարափել, անձրևել :

ՏեղԱԿԱԼ, գ. Կուսակալ, կողմնակալ, կողմնապետ:
ՏեղԱԿԱՆ, ա. Ետեղական, տեղաւոր:
ՏեղԱՊԱՀ, գ. 1. Աթոռակալ, փոխանորդ:
2. Տեղակալ, կողմնակալ, կուսակալ:
ՏեղԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Աթոռակալու-
թիւն, առաջնորդութիւն: 2. Կուսակա-
լութիւն, վերակացութիւն:
ՏեղԱՏԱՐԱՓ, գ. 1. Տեղ, տարափ, ջաղբ:
2. ա. Սահանարաց:
- ՏեղԱՏԱՐԱՓ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱ-
ՓԵԼ:
ՏեղԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ի վերընթացութիւն
(ծովի):
ՏեղԱՅՈՒՄՆ, գ. Տեղումն:
ՏեղԱԻՈՐ, տե՛ս ՏեղԱԿԱՆ:
ՏեղԱՓՈՆԵԼ, նբ. Փոխադրել:
ՏեղԱՓՈՆԽ ԼԻՆԵԼ. Ետեղափոխ լինել:
ՏեղԱՓՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Չու:
ՏեղԱՖԱԿ¹, ա. Հմուտ, խելամուտ, գիտակ,
իրագէտ, բանիրուս, հասու, ծանօթ,
փորձ:
ՏեղԵԱԿ², գ. Տեղեկիկ:
ՏեղԵԿԱԲԱՐ, մ. Հմտաբար:
ՏեղԵԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Քաջահմուտ: 2. մ.
Տեղեկաբար, քաջ:
ՏեղԵԿԱՅԻԼ, չբ. Զկայ առնուկ:
ՏեղԵԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Դադարումն,
հանգիստ:
ՏեղԵԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Տեղեակ լինել, ծա-
նօթ հասու խելամուտ լինել: 2. նբ. Ի
միտ առնուկ, իմանալ, ուսանել, ստուգել:
ՏեղԵԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տեղեակ խելա-
մուտ առնել, ծանուցանել, յայտնել:
ՏեղԵԿԻԿ, գ. Տեղեակ:
ՏեղԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ծանօթութիւն,
հտուութիւն, գիտութիւն: 2. Լուր, ծա-
նուցումն:
ՏեղԵՍԷՐ, ա. Ետեղասէր:
ՏեղԻ, գ. 1. Ետղ, տեղ, վայր: 2. Միջոց: 3.
Առիթ, յարմարութիւն, թոյլտուութիւն,
ներողութիւն:

- Ի Տեղի կամ Ի ՏեղիՈՋ, նխդ. Փոխա-
նակ, փոխարէն:
- Տեղի ՏԱԼ (իմիբ կամ ումեք). Թոյլ տալ,
չնորհել, ներել, անսալ:
- Տեղի ՏԱԼ (յիմեքէ կամ յումեքէ). Խոյս
տալ, խորշել, խուսափել, հեռանալ:
- ԶՏեղի ԱՌՆՈՒԼ կամ ՈՒՆԵԼ. 1. Զկայ
առնուկ, դադարել, հանգչել: 2. Դան-
դաղել, յապաղել:
ՏեղԻԱՐԱՆ, գ. Տեղի, վայր:
ՏեղՄ, տե՛ս ՏիՂՄ:
ՏեղՈՒՄՆ, տե՛ս ՏեղԱՅՈՒՄՆ:
ՏեՆՁ, գ. Փափագ, տարփումն:
ՏեՆՁԱԼ, չբ. Տենչանալ, փափագել,
ցանկալ, տենչասիրել, տարփալ, ձգտել:
ՏեՆՁԱԼԻ, ա. Փափագելի, ցանկալի,
տարփալի, անձկալի, բաղձալի:
ՏեՆՁԱՆԱԼ, տե՛ս ՏեՆՁԱԼ:
ՏեՆՁԱՆՔ, գ. Տենչ, բաղձանք, ըղձումն,
տենչումն, փափագումն:
ՏեՆՁԱՍԻՐԵԼ, տե՛ս ՏեՆՁԱԼ:
ՏեՆՁԵԼ (իմ), տե՛ս ՏեՆՁԱԼ:
ՏեՆՁՈՂԱԲԱՐ, մ. Անյազաբար:
ՏեՆՁՈՒԹԻՒՆ, ՏեՆՁՈՒՄՆ, գ. Տենչ,
տենչանք:
ՏեՆՁԱՆԽԱՌՆ, ա. Անձկալի:
ՏեՌ, գ. Քօղ, շղարշատեռ, շար:
ՏեՌԱԶԵՐԾ, ա. Կողոպտիչ, սեղանա-
կապուտ, ապիրատ, չարագործ:
- ՏեՌԱԶԵՐԾ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՏեՌԱ-
ԶԵՐԾԵԼ:
ՏեՌԱԶԵՐԾԵԼ, նբ. Տեռագերծ առնել,
կողոպտել, կապտել, մերկացուցանել:
ՏեՌԱՏԵՍ, ա. գ. Արիւնավէժ, դաշ-
տանիկ:
ՏեՌԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաշտան:
ՏեՍ, գ. 1. Տեսութիւն, տեսումն: 2. Տեսիլ,
կերպարան, ձև: 3. Տեսարան, հանդէս: 4.
Այցելութիւն (հիւանդներին):
ՏեՍԱԲԱՐ, մ. Երևելապէս:
ՏեՍԱԿ, գ. 1. Տեսիլ, կերպարանք: 2. Նը-
մանութիւն: 3. Երևոյթ: 4. Զև, կերպ,

եղանակ: 5. Գաղափար: 6. ա. Տեսանելի, երևելի:
ՏԵՍԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Կերպարանել, կերպաւորել, կատարելագործել:
ՏԵՍԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Կատարողութիւն, կատարելութիւն:
ՏԵՍԱԿԱՆ, ա. 1. Մտաւորական, հայեցական, իմանալի: 2. Տեսողական, հոգետես: 3. Երևելի, զգալի:
ՏԵՍԱԿԱՆԱԼ, չբ. Կերպարանել, ձևանալ, տեսակագործել, երևելի լինել:
ՏԵՍԱԿԱՆԵԼ, նբ. Կերպարանել, երևելի առնել:
ՏԵՍԱԿԱՐԱՐԵԼ, նբ. Տեսականել, կերպարանել, կերպաւորել, կացուցանել:
ՏԵՍԱԿԱՐԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեսակ, տարբերութիւն:
ՏԵՍԱԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տեսականել, կերպացուցանել, հաստել, գոյացուցանել:
ՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տես, կերպարանք:
ՏԵՍԱՆԵԼ, նբ. 1. Ականել, նշմարել, հայել, նկատել: 2. Իմանալ, ըմբռնել, հասկանալ, ճանաչել: 3. Դիտել, լրտեսել, զննել, քննել, ընտրել: 4. Հոգալ, այց առնել, խնամարկել: 5. Զգոյշ լինել, ուշ գնել:
ՏԵՍԱՆԵԼԻ, ա. 1. Երևելի, զգալի: 2. Տեսող:
- ՏԵՍԱՆԵԼԻՔ, գ. 1. Աչք: 2. (յունարէնի նմանողութեամբ) Տեսութիւն:
ՏԵՍԱՆՈՂ, ա. 1. Տեսող: 2. գ. Մարգարէ, գուշակ:
ՏԵՍԱՆՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Տեսողական: 2. Մարգարէական:
ՏԵՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Մարգարէութիւն, հոգետեսութիւն:
ՏԵՍԱՍԷՐ, ա. Տեսլասէր:
ՏԵՍԱՐԱՆ, գ. 1. Տեսլարան, հանդէս (կրկէս, թատրոն ևն): 2. Դիտանոց: 3. Նշաւակութիւն, ցոյցք: 4. Տեսանելիք, աչք:

ՏԵՍԱՐԱՆԱԿԱՆ, ա. Հանդիսատես:
ՏԵՍԱՌՈՐԵԼ (իմ), չբ. 1. Երևելի: 2. Տեսականալ, կերպանալ, ենթակայանալ:
ՏԵՍԱՌՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Տեսանելիք, աչք: 3. Նախատեսութիւն, յայտնութիւն:
ՏԵՍԻԼ, գ. 1. Տես, կերպարանք: 2. Պատկեր, նմանութիւն: 3. Յայտնութիւն, ցուցակութիւն: 4. Երազ: 5. Տեսարան, հանդէս: 6. Տեսողութիւն, տեսանելիք: 7. Տեսութիւն, զննութիւն:
ՏԵՍԼԱԿԱՆ, ա. Տեսական, մասնաւոր:
ՏԵՍԼԱՍԷՐ, տե՛ս ՏԵՍԱՍԷՐ:
ՏԵՍԼԱՐԱՆ, գ. 1. տե՛ս ՏԵՍԱՐԱՆ (1): 2. Տեսանելիք, աչք:
ՏԵՍՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Սրատես, նբբահայեց:
ՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսութիւն: 2. Տեսանողութիւն, մարգարէութիւն, գուշակութիւն:
ՏԵՍՈՒԱԾ, գ. Դատողութիւն, կարծիք, իմացուած, վճիռ:
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեսողութիւն: 2. Տեսիլ, տես: 3. Երազ: 4. Այցելութիւն: 5. Յոյց, ապացոյց: 6. Հայեցուած: 7. Քրննութիւն, մտածութիւն, հայեցողութիւն, դիտումն:
ՏԵՍՈՒՄՆ, տե՛ս ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ:
ՏԵՍՈՒՆ, ա. Տեսանելի, երևելի:
ՏԵՍՈՒՉ, ա. գ. 1. Վերատեսուչ, վերակացու, ոստիկան: 2. Խնամող, նախախնամող: 3. (եկեղց.) Վերադիտող, եպիսկոպոս:
ՏԵՍՉԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Տեսեսական, տնօրինական:
ՏԵՍՉԱՌՈՐԵԼ, չբ. Տեսեսել, խնամարկել:
ՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Նախախնամութիւն, նախատեսութիւն, տնտեսութիւն: 2. (կրօն.) Տնօրէնութիւն: 3. Վերակացութիւն, հոգաբարձութիւն: 4. Տեսիլ: 5. Տուչութիւն, աւանդութիւն (Ս. Գրքի):
ՏԵՏՐԵԱՅՔ, գ. Գրկոյք:
ՏԵՐԵԻ, գ. Սաղարթ:

ՏԵՐԵՒԱՐԵՐ, ա. Սաղարթաբեր:
ՏԵՐԵՒԱԶԱՐԴ, ա. Սաղարթագեղ:
ՏԵՐԵՒԱԶԳԵՍՏ, ա. Տերևազարդ:
ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ, ա. Սաղարթաթափ, տերև-
ընկէց:
ՏԵՐԵՒԱԼԻ, ՏԵՐԵՒԱԼԻՑ, ա. Տերևախիտ:
ՏԵՐԵՒԱԽԻՏ, ա. Սաղարթախիտ:
ՏԵՐԵՒԱՊԱՏ, ա. Սաղարթապատ:
ՏԵՐԵՒԱՍԱՂԱՐԹ, ա. Սաղարթախիտ,
վարասուրբ:
ՏԵՐԵՒԵԼ (իմ), չբ. Սաղարթանայ:
ՏԵՐԵՒԸՆԿԷՑ, տե՛ս ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ:
ՏԵՒ, գ. 1. Տեուժն, տեուժիւն, տեու-
ղուժիւն: 2. Տոկ:
ՏԵՒԱԿԱՆ, ա. Տեողական, տոկուն, յա-
րատեող:
ՏԵՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՒՆ, գ. Տեակուժիւն,
տեողուժիւն:
ՏԵՒԱԿՈՒԹԻՒՒՆ, տե՛ս ՏԵՒԱԿԱՆՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՏԵՒԵԼ, չբ. 1. Հանապզորդիլ, բաւել,
յերկարանայ, յերկարել: 2. Տոկալ, ժոյժ
ունել, տանել, համբերել, դիմանայ:
ՏԵՒՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Մշտնջենաւորագոյն:
ՏԵՒՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՏԵՒԱԿԱՆ:
ՏԵՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տեականուժիւն, հա-
նապզորդուժիւն, յերկարաձգուժիւն:
ՏԵՒՈՒԹԻՒՆ, ՏԵՒՈՒՄՆ, գ. Տե, տեու-
ղուժիւն:
ՏԶԶԱԼ, չբ. Բզզալ, ճենճերել:
ՏԶՕՐ, ա. Անզօր, տկար:
ՏԷԳ, գ. 1. Սլաք (նիզակի ծայրի սուր եր-
կաթը): 2. Նիզակ (կարճ): 3. Նման. Շամ-
փուր:
- ՏԷԳ ՄՕՐՈՒԱՑ ՄՈՒՐՈՒԱՑ, տե՛ս
ՏԻԳԵԱԼ:
ՏԷՐ, գ. 1. Իշխան, պետ, գլուխ, գլխաւոր:
2. Աստուած: 3. Քրիստոս:
ՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Իշխանուժիւն: 2.
Թագաւորուժիւն:
ՏԷՐՈՒՆԱԳՈՅՆ, ա. (կրօն.) Սրբազան,
աստուածային:

ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) 1. Տէրունի,
տէրունեան, տիրական, աստուածային,
սրբազան, սուրբ: 2. Քրիստոսական:
ՏԷՐՈՒՆԱՎԱՅԵԼ, ա. Աստուածավա-
յելուչ, սուրբ:
ՏԷՐՈՒՆԱՏՈՒՐ, ա. Աստուածասուրբ,
աստուածապարզև:
ՏԷՐՈՒՆԵԱՆ, տե՛ս ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ:
ՏԷՐՈՒՆԻ, ա. 1. Տէրունական, աստուա-
ծային: 2. Քրիստոսական: 3. գ. Տաճար,
եկեղեցի:
ՏԺԳԻՆ, ա. Անարգ, չնչին (ցածր գնի):
ՏԺԳՈՂ, տե՛ս ԴԺԳՈՂ:
ՏԺԳՈՂ ԼԻՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՂ ԼԻՆԵԼ
(իմ):
ՏԺԳՈՂՆԵԼ (իմ), տե՛ս ԴԺԳՈՂՆԵԼ (իմ):
ՏԺԳՈՒՆԵԼ, նբ. Այլայլել:
ՏԻ¹, մանաւանդ՝ ՏԻՔ, գ. Հասակ:
ՏԻ², շ. Եւս, իսկ, և, այլ:
- ՏԻ ՆՈ, ՏԻ ՆՈ ԱՀԱ, ՏԻ ՆՈ ԱՌԱԻԵԼ,
շ. եղբ. Ապաքէն, արդէն իսկ, նա աւանիկ,
մանաւանդ թէ:
ՏԻԳԱՐՈՒՆ, գ. Նիզակաբուն:
ՏԻԳԱԽՈՑ, ա. Տիգաչարեալ:
ՏԻԳԱՀԱՐԵԱԼ, տե՛ս ՏԻԳԱԽՈՑ:
ՏԻԳԱԻՈՐ, ա. Նիզակաւոր:
ՏԻԳԵԱԼ, ա. Տէգ մօրուաց՝ մուրուաց:
ՏԻԳՔ, գ. (կզմխս.) Բազուկ:
ՏԻԵԶԵՐ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐՔ:
ՏԻԵԶԵՐԱԳՈՒՄԱՐ, ա. Տիեզերախումբ,
աշխարհաժողով, համօրէն:
ՏԻԵԶԵՐԱԴԱԻ, ա. Աշխարհակորոյս:
ՏԻԵԶԵՐԱԼՈՒՐ, ա. Աշխարհալուր:
ՏԻԵԶԵՐԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՏԻԵԶԵՐԱ-
ԳՈՒՄԱՐ:
ՏԻԵԶԵՐԱԾԱԻԱԼ, ա. Տիեզերափիւռ:
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼ, ա. գ. Աշխարհակալ, ինք-
նակալ:
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնակալու-
թիւն, աշխարհակալութիւն:
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ, ա. 1. Համաշխարհական,
ընդհանուր, ընդհանրական, տիեզերա-

գումար, հասարակաց: 2. Լայնածաւալ
(տէրութիւն, քաղաք ևն):
ՏիեզերԱյեՅՈՅՅ, ա. Աշխարհակեցոյց,
տիեզերափրկող:
ՏիեզերԱյՈՄ, ա. Տիեզերահեծ:
ՏիեզերԱյՈՅՏ, տե՛ս ՏիեզերԱ-
ԳՈՒՄԱՐ:
ՏիեզերԱՀԱԻԱՔ, տե՛ս ՏիեզերԱ-
ԳՈՒՄԱՐ:
ՏիեզերԱՀեԾ, ա. Տիեզերակոծ, աշխար-
հահեծ:
ՏիեզերԱՀեՂՁՈՅՅ, ա. Տիեզերասոյգ:
ՏիեզերԱՀՌՁԱԿ, ա. Աշխարհաքարոզ,
տիեզերահռչակեալ:
ՏիեզերԱՀՌՁԱԿեԱԼ, տե՛ս Տիեզե-
րԱՀՌՁԱԿ:
ՏիեզերԱՀՐԱՇ, ա. Գերաշխարհիկ, ան-
համեմատ:
ՏիեզերԱՅԱՐԿ, ա. Կաթողիկէ (եկե-
ղեցի):
ՏիեզերԱՊեՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիեզերակա-
լութիւն:
ՏիեզերԱՍՈՅՁ, ա. Տիեզերահեղձոյց:
ՏիեզերԱՍՓԻՌ, ա. Տիեզերածաւալ:
ՏիեզերԱՏԱՐԱԾ, ա. Համատարած:
ՏիեզերԱՓԱՅԼ, ա. Տիեզերահռչակ:
ՏիեզերԱՓՐԿՈՂ, տե՛ս ՏիեզերԱյե-
ՅՈՅՅ:
ՏիեզերԱՔԱՐՈՁ, ա. Աշխարհաքա-
րոզ:
ՏիեզերՔ, գ. Տիեզեր:
ՏիԿԻՆ, գ. Տիրուհի, մեծուհի, իշխանու-
հի, թագուհի:
ՏիԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դշխոյութիւն:
ՏիՂՄ, գ. Յիխ, շաղախ, կարակում,
գալու, միծ, ճալղ:
ՏիՊՂ, գ. Նշան, նիշ, տեսակ, կերպ, կեր-
պարան, ձև, պատկեր: 1. Դրոշմ, նշան: 2.
Կերպարանք, պատկեր: 3. Նմանութիւն:
4. Նախագաղափար: 5. Տարագ, եղանակ,
օրինակ, կերպ, ձև:
ՏիՊՁ, գ. Ոստրէ, գալտակուր:

ՏիՏԱՆՂ, գ. Սկայ, հսկայ:
ՏիՏԱՆՁ, գ. Դայեակ, սնուցիչ:
ՏիՏեՌՆ, գ. Կոկորդիլոս:
ՏիՐԱԲԱՆԵԼ, նր. չր. Իսկաբանել:
ՏիՐԱԲԱՐ, մ. 1. Իշխանաբար, ճոխաբար:
2. Պարզաբար, յատկապէս, իսկապէս:
ՏիՐԱԲՆԱԿ, ա. Աստուածաբնակ:
ՏիՐԱԳԷՏ, ա. Աստուածածանօթ:
ՏիՐԱԳԼՈՒԽ, ա. մ. Ինքնագլուխ:
ՏիՐԱԳՈՅ, ա. Տիրաբնակ:
ՏիՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Գլխաւորագոյն, յատ-
կագոյն, իսկագոյն, լաւագոյն: 2. Նախկ-
նագոյն: 3. մ. Պարզաբար, յատկապէս,
իսկապէս:
ՏիՐԱԴԱԻ, ա. Տիրաննդ, տիրամատնիչ:
ՏիՐԱԴՐՈՒԺ, ա. Անհատատարիմ, ապլը-
տամբ, ուրացող:
ՏիՐԱԾԻՆ, ա. գ. Աստուածածին:
ՏիՐԱԿԱՆ, ա. 1. Տէրունի, տէրունական:
2. Իշխանական, առաջնորդական: 3. Իս-
կական, բուն, յատուկ: 4. գ. Տէրութիւն:
ՏիՐԱԿԻՐ, ա. Տիրաբնակ:
ՏիՐԱԿԻՅ, ա. Իշխանակից, գահակից,
փառակից:
ՏիՐԱԿՈՅՏ, ա. Նախարարակոյտ:
ՏիՐԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Համապատուու-
թիւն, փառակցութիւն:
ՏիՐԱՁԻՐ, ա. Աստուածապարգև, տիրա-
պարգև:
ՏիՐԱՄԱՅՐ, գ. Տեառնամայր, աստուա-
ծամայր, աստուածածին:
ՏիՐԱՄԱՏՆԻՁ, ա. Տիրաղաւ:
ՏիՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Աստուածա-
մարտութիւն:
ՏիՐԱՄեԾԱՐ, ա. Աստուածապատիւ,
տիրապատիւ:
ՏիՐԱՆԱԼ, չր. 1. Տիրապետել, տիրել: 2.
Ծառայանալ:
ՏիՐԱՆԵՆԳ, ա. Տիրաղաւ:
ՏիՐԱՆՈՒԷՐ, ա. Սրբանուէր:
ՏիՐԱՊԱՏԻՒ, ա. Տիրամեծար, աստուա-
ծապատիւ:

ՏԻՐԱՊԱՐԳԵՒ, ա. Տիրածիր, աստուածապարզև:
ՏԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Աստուածպետական:
ՏԻՐԱՊԵՏԵԼ, չբ. 1. Տիրել: 2. Խնամարկել:
ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինքնիշխանութիւն, ճոխութիւն:
ՏԻՐԱՊԷՍ, մ. 1. Իսկապէս, յատկապէս, ստուգապէս: 2. ա. Յատուկ, իսկական, բուն:
ՏԻՐԱՍԷՐ, ա. Մտերիմ, Հաւատարիմ:
ՏԻՐԱՍՊԱՆ, ա. Տիրասպանու:
ՏԻՐԱՍՊԱՆՈՒ, տե՛ս ՏԻՐԱՍՊԱՆ:
ՏԻՐԱՒԱՆ Դ, ա. Աստուածաւանդ, քրիստոսաւանդ:
ՏԻՐԵԼ, չբ. նբ. 1. Տիրանալ, տիրապետել, իշխել, նուաճել, յաղթահարել: 2. Զօրանալ, սաստկանալ: 3. Ստնանել, դամազիտ լինել:
ՏԻՐՈՂԱԲԱՐ, տե՛ս ՏԻՐԱԲԱՐ:
ՏԻՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տէրութիւն: 2. Տիրապետութիւն, իշխանութիւն:
ՏԻՐՈՒՂԻ, գ. Տիկիւն:
ՏԻԻ, գ. Յերեկ:
- Ի ՏՈՒԸՆՋԵԱՆ, մ. Զցերեակ, զցերեկ:
ՏԽԱՏԱՆՔ, գ. Տխրութիւն, թախծութիւն, սուգ:
ՏԽԱՏԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, թախծել, սգալ, ցաւազնել:
ՏԽԵՂԾ, ա. 1. Պակասուոր, տգեղ: 2. ՏՀաս, թերահասակ:
ՏԽԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Անկատարութիւն, տՀասութիւն:
ՏԽՄԱՐ, ա. Ախմար, տգէտ, անփորձ, տՀաս:
ՏԽՄԱՐԱԲԱՐ, մ. Տգիտաբար:
ՏԽՄԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Տգիտազոյն:
ՏԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տգիտութիւն:
ՏԽՈՒՐ, ա. 1. Տրտուս, տիրական, տրտմալի, անմխիթար: 2. Մութ, մուսլ:
ՏԽՐԱԲԱՐ, մ. Տխրութեամբ, տրտմաբար:

ՏԽՐԱԳՈՅՆ, ա. Տրտմազոյն, տիրատեսակ:
ՏԽՐԱԶԳԱԾ, ա. Տրտմազգեաց:
ՏԽՐԱԼԻ, ՏԽՐԱԼԻՅ, ա. Տխրեցուցիչ, տիրազոյն, տրտմալի:
ՏԽՐԱԿԱՆ, ա. Տխուր, տիրալի, տրտմական, վշտական:
ՏԽՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրութիւն:
ՏԽՐԱՆԱԼ, չբ. Տխրել (տխրութեան փոխուել):
ՏԽՐԱՆՔ, տե՛ս ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ:
ՏԽՐԱՏԵՍԱԿ, ՏԽՐԱՏԵՍԻԼ, ա. Տխուր, տիրական, մթին, նսեմ:
ՏԽՐԱՒՈՐ, ա. Տխրական, տիրալի, տրտմազգեաց, տխուր:
ՏԽՐԵԼ (իմ), չբ. Ալլազուցել, խոժոռել, անշքանալ, նսեմանալ, տրտմել, սգալ:
ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տխրանք, տրտմութիւն, սուգ:
ՏԿԱՐ, ա. 1. Անկար, ապիկար, անզօր, անձեռնՀաս, նուաստ: 2. Հիւանդ, Հիւանդոտ, ցաւազար: 3. Տկարամիտ, տրամար, միամիտ, պարզամիտ: 4. Թեթև, անպիտան, չնչին, նուազ, անարգ:
ՏԿԱՐԱԲԱՐ, մ. Անարգաբար:
ՏԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անարգազոյն:
ՏԿԱՐԱՄԻՏ, ա. Տգէտ, տխմար, թեթևամիտ, նուազամիտ, ծանծաղամիտ, խօթամիտ, փանաքիմաց:
ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, փանաքիմացութիւն:
ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Տկարութիւն, փանաքիմացութիւն:
ՏԿԱՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Նուաղել, լքանել, Հիւանդանալ, ախտանալ, ցաւազնել: 2. Անկարանալ, անկարողանալ:
- ՏԿԱՐԱՆԱՅ, մբ. ԱնՀնարիւն կամ անկարելի է:
ՏԿԱՐԱՆՈՅ, տե՛ս ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՅ:
ՏԿԱՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տկար առնել, նկուցն առնել:
ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անկարութիւն, ան-

գորուծիւն: 2. Հիւանդութիւն: 3. Տկա-
րամտութիւն:
ՏԿեՂՏ, ւ. Տխեղծ, տխմար, տղայամիտ:
ՏՀԱԼ, ւ. Դժուարահալ:
ՏՀԱՃ, ւ. Դժգոհ:
- ՏՀԱՃ ԼԻՆԵԼ. Դժգոհ լինել, դժգոհել,
տհածել, դժկամակել:
ՏՀԱՃԵԼ, տե՛ս ՏՀԱՃ ԼԻՆԵԼ:
ՏՀԱՍ, ւ. 1. Խազ, տարածամ, անժամ: 2.
Թերահասակ, տխեղծ: 3. Տղայամիտ,
տգէտ, տխմար, խակամիտ, տկարամիտ:
ՏՀեՂԾ, տե՛ս ՏՆեՂԾ:
ՏՁԵԻ, ւ. մ. Անձև, տարածև, անշուք:
ՏՁԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Անձևութիւն, տարա-
ձևութիւն, անշքութիւն, տգեղութիւն:
ՏՂԱՅ, գ. 1. Երախայ, մանուկ, համբակ:
2. Պատանի, երիտասարդ: 3. ւ. Մատաղ,
կրտսեր, փոքրիկ:
ՏՂԱՅԱԲԱՐ, մ. 1. Մանկաբար, տղայա-
պէս: 2. ւ. Տղայական:
ՏՂԱՅԱԲԱՐՈՅ, ՏՂԱՅԱԲԱՐՈՒ, ւ. 1.
Մանկաբարոյ, պարզամիտ, խակամիտ,
տղայամիտ, տխմար, տգէտ: 2. Տղայական:
ՏՂԱՅԱԳՈՅՆ, ւ. Մանկագոյն, տխմա-
րագոյն:
ՏՂԱՅԱԴԻՏԱԿ, ւ. Մատաղ, մանկա-
հասակ:
ՏՂԱՅԱԽՈՂԽՈՂ, ւ. Մանկախողխող,
տղայակոտոր:
ՏՂԱՅԱԿԱՆ, ւ. Մանկական, տղայատե-
սակ, անտիական:
ՏՂԱՅԱԿՈՏՈՐ, ւ. Մանկակոտոր, տղա-
յախողխող:
ՏՂԱՅԱՀԱՆՃԱՐ, տե՛ս ՏՂԱՅԱՄԻՏ:
ՏՂԱՅԱՄԻՏ, ւ. Մանկամիտ, տղայա-
հանձար, խակամիտ, տհաս:
ՏՂԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Մանկանալ: 2. Մա-
տաղանալ, առոյգանալ:
ՏՂԱՅԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՂԱՅԱԲԱՐ:
ՏՂԱՅԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՏՂԱՅԱԿԱՆ:
ՏՂԱՅԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Մանկացուցա-
նել, նորոգել:

ՏՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Մանկութիւն, ան-
տիութիւն:
ՏՂԵԼ, նբ. չբ. Կամել, կամենալ, յօժարել,
խնդրել:
ՏՂՄԱԳԻՆ, ւ. Տղմուտ, տղմախառն:
ՏՂՄԱԹԱԹԱԽ, ւ. Գեռաթաթախ:
ՏՂՄԱԽԱՌՆ, ւ. Սկախառն, տղմուտ:
ՏՂՄԱՅԻՆ, ւ. Տղմուտ, աղտեղի, գարչ:
ՏՂՄԱՆԱԼ, չբ. Սկանալ:
ՏՂՄԱՍԷՐ, ւ. 1. Մօրասէր: 2. փխբ.
Մեղասէր:
ՏՂՄԱՍԻԿ, ւ. Տղմախառն, սկախառն:
ՏՂՄԱՍՈՅՁ, ւ. Տղմաթաթաւ:
ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ, ւ. Տղմատիպ:
ՏՂՄԱՏԻՊ, տե՛ս ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ:
ՏՂՄՈՏ, տե՛ս ՏՂՄՈՒՏ:
ՏՂՄՈՒՏ, ւ. 1. Տղմոտ, տղմախառն: 2.
փխբ. Աղտեղի, կեղտեալ:
ՏՄԱՐԴԻ, ւ. 1. Անմարդի, ասպառուժ,
անշնորհ, ասլերախտ: 2. Անգութ, անա-
գորոյն:
ՏՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձմարդութիւն:
ՏՄՈՅՆ, ւ. Անշնորհ, եղծ, զեղծ, տգեղ,
ժանտ:
ՏՄՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ապականութիւն,
եղծումն, խոժոռութիւն, տգեղութիւն:
ՏՆԱԿ, գ. Տնիկ:
ՏՆԱԿԱԼ, ւ. գ. Տանտէր, տանուտէր:
ՏՆԱԿԱՆ, ւ. Առտնին, ընտանի:
ՏՆԱԿԻՑ, ւ. 1. Բնակակից, յարակից,
ընտանի, տնկից, կենակից, լծակից: 2.
Դրակից:
ՏՆԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ընտանութիւն, կե-
նակցութիւն, լծակցութիւն:
ՏՆԱՆԿ, ւ. Աղքատ, չքաւոր, կարօտեալ,
ցանկանեալ:
ՏՆԱՆԿԱԲԱՐ, մ. Աղքատաբար, տնան-
կօրէն:
ՏՆԱՆԿԱԳՈՅՆ, ւ. Աղքատագոյն:
ՏՆԱՆԿԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՆԱՆԿ:
ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ, չբ. Տնանկել, աղքատա-
նալ, նուաստանալ:

ՏՆԱՆԿԱՆՈՅ, տե՛ս ԱՂԲԱՏԱՆՈՅ:
ՏՆԱՆԿԱՅՈՒՑԱՆԵՆԼ, պր. Աղքատացու-
ցանի:
ՏՆԱՆԿԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ:
ՏՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Աղքատութիւն,
չքաւորութիւն:
ՏՆԱՆԿՕՐԷՆ, տե՛ս ՏՆԱՆԿԱԲԱՐ:
ՏՆԱՇԷՆ, ա. գ. Ճարտար, որմաշէն, ճար-
տարապետ:
ՏՆԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Շինողութիւն: 2.
Տնարարութիւն (տան բարեկարգութիւն):
ՏՆԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնարարութիւն
(տունը պահել-պահպանելը):
ՏՆԱՍՈՒՆ, ա. Ընտասուն, ընտանի,
ընտել:
ՏՆԱՍՊԱՍԵԱԿ, ա. Տնասուն, ընտանի:
ՏՆԱՐԱՐ, ա. Տնպահ, տնկալուչ:
ՏՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնաշինութիւն,
տնապանութիւն:
ՏՆԻԿ, գ. 1. Տնակ: 2. Բոյն:
ՏՆԿԱԲԵՐ, ա. Տնկածօղ:
ՏՆԿԱԳՈՐԾ, ա. գ. 1. Տնկարկ, այգեգործ,
պարտիզպան: 2. փխր. Արարչագործ:
ՏՆԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Տնկել, մշակել:
ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնկարարու-
թիւն, այգեգործութիւն, մշակութիւն:
ՏՆԿԱԼՈՒՉ, ա. Տնարար, տնպահ:
ՏՆԿԱԽԻՏ, ա. 1. Խտածառ, տնկաւէտ: 2.
Ոստախիտ, վարսաւոր:
ՏՆԿԱԾՕՂ, տե՛ս ՏՆԿԱԲԵՐ:
ՏՆԿԱԿԱՆ, ա. 1. Տնկաւոր, բուսական:
2. Տնկալից, ընդարոյս: 3. Ստացական:
ՏՆԿԱԿԻՑ, ա. 1. Համաբուն: 2. Ընդա-
բոյս, բնածին, բնական:
ՏՆԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՆԿԱԳՈՐ-
ԾՈՒԹԻՒՆ:
ՏՆԿԱՐԿ, տե՛ս ՏՆԿԱԳՈՐԾ (1):
ՏՆԿԱՒԷՏ, ա. Տնկախիտ, բազմատունի:
ՏՆԿԱԻՈՐ, տե՛ս ՏՆԿԱԿԱՆ:
ՏՆԿԵԼ, նբ. 1. Տնկագործել, սերմա-
նել, ցանել: 2. փխր. Բնաւորել, ար-
մատացուցանել: 3. փխր. Հաստել,

Հաստատել, կարգել:
ՏՆԿԻՆԱԳՈՐԾ, ա. Տնկագործեալ:
ՏՆԿԻՑ, ա. գ. Տնկալից, լծակից:
ՏՆԿՈՒԱԾ, գ. Տնկումն, տունիկ:
ՏՆԿՈՒՄՆ, գ. Տնկուած, տունիկ (տնկիւր,
տնկուելը):
ՏՆՊԱՀ, ա. 1. Տնասպասեակ: 2. Տնարար:
ՏՆՏԵՍ, գ. Տեսուչ, տնօրէն, Հազարա-
պետ, մատակարար:
ՏՆՏԵՍԱԲԱՐ, մ. Տնօրինարար, մատա-
կարարաբար:
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ա. Տեսչական, տնօրի-
նական:
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տնտեսութիւն,
տնօրէնութիւն:
ՏՆՏԵՍԱՎԱՐԵԼ, նբ. Տնտեսել (բրբե
տնտես կառավարել):
ՏՆՏԵՍԵԼ, նբ. 1. Տնօրինել, մատակա-
րարել, բաշխել: 2. Կարգաւորել, ուղղել,
նախախնամել: 3. (յունական ոճով) Հո-
գալ, ճարտարել, Հայթայթել: 4. Ակ-
նարկել, յուշ առնել:
ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հազարապետու-
թիւն, մատակարարութիւն, կարգաւոր-
ութիւն: 2. (կրօն.) Նախախնամութիւն:
3. (կրօն.) Տնօրէնութիւն:
ՏՆՕՐԷՆ, ա. գ. 1. Տնտես, տեսուչ, Հազարա-
պետ, մատակարար, Հրամանատար,
վարիչ, ուղղիչ, բաշխիչ: 2. Աստուած:
ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տնտեսութիւն,
կարգաւորութիւն, Հոգաբարձութիւն,
սպասաւորութիւն: 2. (կրօն.) Տեսչու-
թիւն: 2. (կրօն.) Մարդեղութիւն:
ՏՆՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. 1. Տնտեսաբար: 2.
(կրօն.) Նախախնամաբար: 3. (կրօն.)
Մարդեղութեամբ (Քրիստոսի):
ՏՆՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. 1. Տեսչական, տնտե-
սական: 2. Փրկչական:
ՏՆՕՐԻՆԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՆՕՐԻՆԱԲԱՐ:
ՏՆՕՐԻՆԵԼ, նբ. 1. Տնտեսել, կարգաւորել,
մատակարարել, Հոգալ, Հնարել, յար-
մարել: 2. Նախասահմանել:

ՏՈԳՈՐԵԼ, նր. Թանալ, Թաթաւել:
ՏՈԿ, գ. Ժոյժ, տւումն:
- Ի ՏՈԿ ԱՆԿԱՆԵԼ (Իժ) ԶԳԵԼ (Իժ). Յեր-
կարածգել:
ՏՈԿԱԼ, չբ. Տեկլ, յերկարել, ժոյժ ունել,
ժուժել, Համբերել:
ՏՈԿՈՍ, գ. Տոկոսիք, վաշխ, շահ, փո-
խորդի, շարիատ:
ՏՈԿՈՍԻՔ, գ. 1. տե՛ս ՏՈԿՈՍ: 2. Պարտք,
պարտիք: 3. Տուգանք: 4. Ծնունդ:
ՏՈԿՈՒՆ, ա. Ամուր, պինդ:
ՏՈՂՄ, գ. Զարմ, ցեղ, ազգատոհմ, տուն:
ՏՈՂՄԱԳԻՐՔ, տե՛ս ՏՈՂՄԱԹԻՒՔ:
ՏՈՂՄԱԳԼՈՒԽ, գ. Տոհմապետ, ցեղա-
պետ, նահապետ:
ՏՈՂՄԱԹԻՒՔ, գ. Ազգահամար, ազգա-
բանութիւն, տոհմազիրք:
ՏՈՂՄԱԿԱՆ, ա. 1. Տոհմային, ազգային,
առտնին: 2. Ազգական, ազգակից: 3.
Քաջատոհմիկ, ազնուական:
- ՏՈՂՄԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. 1. Բերք: 2.
նման. Ծահ:
ՏՈՂՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջատոհմու-
թիւն, ազնուականութիւն:
ՏՈՂՄԱԿԻՅ, ա. Համատոհմ, Համազարմ,
ազգակից, ազգական, Հոմացեղ:
ՏՈՂՄԱՅԻՆ, ա. 1. Տոհմական, ազգային:
2. Տոհմակից, ազգական, մերձաւոր, ըն-
տանի:
ՏՈՂՄԱՊԵՏ, տե՛ս ՏՈՂՄԱԳԼՈՒԽ:
ՏՈՂՄԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարետոհմու-
թիւն, քաջատոհմութիւն, ազնուակա-
նութիւն:
ՏՈՂՄԻԿ, ա. 1. Ազնուատոհմ, քաջատոհ-
միկ, ազնուական: 2. Տոհմակից: 3. Տոհ-
մային, ազգային:
ՏՈՂՈՐԱԿԵԼ, չբ. Զգնալ, ճեմել:
ՏՈՂ, գ. Ծար, կարգ, դասաւորութիւն:
ՏՈՂԱՔԱՆ, ա. Ճոռոմարան, շատախօս:
ՏՈՂԱՔԱՐ, մ. Կարգաւ:
ՏՈՂԱԴՐԵԼ, նր. Ծարադասել:
ՏՈՂԱՆ, գ. Տող:

ՏՈՂԱՆԻ, ա. մ. 1. Կարգաւոր: 2. Կար-
գաւ, տողաբար:
ՏՈՂԵԼ, նր. Ծարել, դասաւորել, կարգել,
Հիւսել, յեռուլ, զուգակցել:
ՏՈՂԻՔ, ՏՈՂՈՒԿՔ, ՏՈՂՈՒՆՔ, ՏՈ-
ՂՈՒՔ, ՏՈՂՔ, գ. Թուք, լորձն, խուխ:
ՏՈՄԱՐ, գ. 1. Հատոր, Հատուած: 2.
Գիրք, մատեան: 3. Թուական, ժամանա-
կագրութիւն:
ՏՈՄՄ, գ. Թուղթ, քարտէս:
ՏՈՅԺ, մնասւանդ՝ ՏՈՅԺՔ, գ. 1. Տու-
գանք: 2. Նեղութիւն, զրկանք:
ՏՈՇԿԵԼ, նր. Խոշտանգել, տանջել, չար-
չարել:
ՏՈՉՈՐ, գ. Տոչորումն:
ՏՈՉՈՐԱԿԱՆ, ա. Կիզողական:
ՏՈՉՈՐԱԿԷՉ, ա. Տոչորիչ:
ՏՈՉՈՐԵԼ¹, նր. Այրել, կիզել, վառել,
խարակել:
ՏՈՉՈՐԵԼ² (Իժ), չբ. 1. Այրել, կիզուլ, վա-
ռել: 2. նման. Պասքել, պապակել:
ՏՈՉՈՐԻՉ, ա. Խարակիչ:
ՏՈՉՈՐՈՒՄՆ, գ. Տոչոր, բորբոք, բոր-
բոքումն, փաղաղութիւն:
ՏՈՌՆ, գ. Չուան, պարան, լար, կապանք,
չղթայ:
ՏՈՐԳ, գ. Ոստայն, սարգիոստայն:
ՏՈՐՄԻՂ ՆԱԻԱՅ, տե՛ս ՆԱԻԱՏՈՐՄԻՂ:
ՏՈՐՈՄԵԼ (Իժ), չբ. Ուռնուլ, այտնուլ:
ՏՈՐՈՓԵԼ, տե՛ս ՏՐՈՓԵԼ:
ՏՈՐՐ, գ. Ուռ (խաղողի որթի մատ):
ՏՈՐՐԱՆՈՅ, տե՛ս ԱՅԳԻ (1):
ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ, գ. Տուայտութիւն, տա-
ւապանք, նեղութիւն, վիշտ:
ՏՈՒԱՅՏԵԼ (Իժ), չբ. Տառապել:
ՏՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ:
ՏՈՒԱՐԱԾ, ա. գ. Խաշնարած, տուարա-
ծական, Հոլիւ:
ՏՈՒԱՐԱԾԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՈՒԱՐԱԾ:
ՏՈՒԳԱՆ, մնասւանդ՝ ՏՈՒԳԱՆՔ, գ.
Տոյժ:
ՏՈՒԳԱՆԵԼ (Իժ), չբ. Տուժել:

ՏՈՒԳԱՏ, ւ. Տկար:

ՏՈՒԺԵԼ, նբ. 1. Վնասել, պատժել, զրկել:

2. կ. և հբ. Տուրժել, տուգանել:

ՏՈՒԺՈՒՄՆ, գ. Տոյժ, տուգանք, զրկանք:

ՏՈՒԻԶ, ւ. Պարզեւիչ:

ՏՈՒՆ, գ. 1. Յարկ, վրան, տաղաւար: 2.

Ապարանք, պալատն, տաճար: 3. Սե-
նեակ, օթարան: 4. Գերդաստան: 5. Ազ-
գատոհմ, տոհմ, ցեղ:

- ՏՈՒՆ ԳԱՆՁՈՒՅ. Գանձարան:

- ՏՈՒՆ ԽՈՐՀՐԴՆՈՅ. Խորհրդարան:

ՏՈՒՆԿ, գ. 1. Բոյս: 2. Ծառ, թուփ: 3.

Տնկումն:

ՏՈՒՆՋԵՆԱԿԱՆ, ւ. Տունջենային,
տունջէն:

ՏՈՒՆՋԵՆԱՅԻՆ, ՏՈՒՆՋԷՆ, տե՛ս ՏՈՒՆ-
ՋԵՆԱԿԱՆ:

ՏՈՒՈՂՈՒԹԻՒՆ, ՏՈՒՈՒՄՆ, տե՛ս ՏՈՒ-
ՁՈՒԹԻՒՆ:

ՏՈՒՁՈՒԹԻՒՆ կամ ՏԸԻՁՈՒԹԻՒՆ, գ. 1.

Տուղութիւն, տուումն, տուրք, շնորհ,
պարգև: 2. Աւանդութիւն:

ՏՈՒՌՆ, գ. Շեղջ, զրահանք, կոյտ, կու-
տակ, դէզ:

- ՏՈՒՌՆ ՏՈՒՌՆ, մ. Դէզադէզ:

ՏՈՒՏԵ կամ ՏՏՈՒՆ, գ. 1. Ագի, ձետ,
վերջ: 2. Դրօշակ, քղանցք, ծոպք:

ՏՈՒՐ, մասաւանք՝ ՏՈՒՐՔ, գ. 1. Տուո-
ղութիւն, տըւչութիւն, տուումն: 2.

Շնորհ: 3. Ընծայ, նուէր, պարգև, ողոր-
մութիւն, կաշառ, հարկ:

ՏՈՒՐԵՒԱՌ, գ. 1. Վաճառ, տուրեւառիկք,
տուրեւառութիւն: 2. Ջրոյց, խօսակցու-
թիւն: 3. Խնամութիւն: 4. ւ. Տուրեւառիկ:

- ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՁՈՅ. Վերաշնչութիւն,
շունչ:

ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (4):

- ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿ ՇՆՁՈՅ, տե՛ս ՏՈՒՐԵ-
ԻԱՌ ՇՆՁՈՅ:

- ՏՈՒՐԵՒԱՌԻԿԻՔ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ (1):

ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ
(1):

- ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ ՇՆՁՈՅ ՕՐՆՈՅ,
տե՛ս ՏՈՒՐԵՒԱՌ ՇՆՁՈՅ:

ՏՈՒՐԺ, տե՛ս ՏՈՅԺ:

ՏՈՒՐԺԵԼ (Խմ), տե՛ս ՏՈՒԺԵԼ (2):

ՏՈՒՐԿԱՆ, գ. Պատգամաւոր:

ՏՈՒՓ, գ. 1. Խնկաման: 2. Արկղիկ,
գզրոց:

ՏՈՓԱՆ, գ. Թակն, թափիչ:

ՏՈՔՍԱԿԱՆ, ւ. Թունաւոր:

- ՏՈՔՍԱԿԱՆ ԴԵՂ. Մահադեղ, թոյն
(նետերի համար):

ՏՊԱԳՐԵԼ, նբ. Դրոշմել, տպաւորել:

ՏՊԱԶ, տե՛ս ՏՊԱԶԻՈՆ:

ՏՊԱԶԻՈՆ, ՏՊԱԶԻՈՎՆ, գ. (Հնք.) Տպազ:

ՏՊԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Ձևակերպու-
թիւն, նմանութիւն:

ՏՊԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տպաւորեցուցանել,
ձևացուցանել, նմանեցուցանել, տպա-
ւորել:

ՏՊԱՆՈՐ, ւ. 1. Տպաւորական, նմանա-
կից: 2. Կուածոյ, ձուլածոյ, ձոյլ:

ՏՊԱՆՈՐԱԲԱՐ, մ. Տպաւորապէս, խոր-

հըրդաբար:

ՏՊԱՆՈՐԱԳՈՅՆ, ւ. նմանադոյն, իս-
կադոյն:

ՏՊԱՆՈՐԱԿԱՆ, ւ. Տպաւոր, նմանակից,
օրինակական:

ՏՊԱՆՈՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՏՊԱՆՈՐԱԲԱՐ:

ՏՊԱՆՈՐԵԼ, նբ. 1. Տպացուցանել, ձևա-
ցուցանել, նմանեցուցանել, օրինակել,
կերպարանել, նկարագրել, գծագրել: 2.

Դրոշմել, կնքել:

ՏՊԱՆՈՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՏՊԱՅՈՒ-
ՅԱՆԵԼ:

ՏՊԱՆՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տիպ, դրոշմ,
կնիք: 2. Պատկեր, նմանութիւն: 3. Ձև,
օրինակ:

ՏՊԱՆՈՐՈՒՄՆ, գ. Տպաւորութիւն:

ՏՈՒՓՔ, տե՛ս ՏՈՓԱՆՔ:

ՏՈՓԱԼ կամ ՏՈՓԱՆԱԼ, չբ. Տոփել,
ցանկալ, տննչալ:

ՏՈՓԱԿԱՆ, ւ. 1. Յանկական, հաճոյա-

կան, հեշտալի: 2. Տարփողական, սիրողական: 3. Տոփաւոր, ցանկասէր: ՏՌՓԱՆՔ, գ. Տոփաք, տարփանք, տենչ, ցանկութիւն: ՏՌՓԱԻՈՐ, ա. Տոփող, տոփոտ: ՏՌՓԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՌՓԱԼ: ՏՌՓԵԼԻ, ա. Տարփալի, ցանկալի, տենչալի: ՏՌՓՈՂ, ա. 1. Տենչող: 2. Տոփոտ: ՏՌՓՈՂԱԲԱՐ, մ. Սիրողաբար, սիրողապէս, սիրով: ՏՌՓՈՏ, ա. Տոփաւոր, ցանկասէր: ՏՌՓՈՒԹԻԻՆ, ՏՌՓՈՒՄՆ, գ. 1. Տըռփանք, ցանկութիւն: 2. նման. Տենչանք, տենչ: ՏՏԻՊ, ա. Փոթոթահամ: ՏՏՆԱԻՈՐ, ա. Ագւեր: ՏՏՈՒՆ, տե՛ս ՏՈՒՏՆ: ՏՏՔԵԼ, չբ. Ախորժի: ՏՐԱԿԱՆ, ա. (քեր.) Թղթական: ՏՐԱՄ, ա. 1. Ամուր, պինդ, հաստատուն: 2. Ձոր (գետնի մասին): ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Տրամախօսութիւն: ՏՐԱՄԱԳԻԾ, տե՛ս ՏՐԱՄԱՆԿԻԻՆ: ՏՐԱՄԱԴՐԵԼ, նբ. Կարգաւորել, կարգել, հաստատել, կացուցանել, պատրաստել, յօժարեցուցանել, փոխել, յարմարել, յերկրել, տպաւորել, դրոշմել: ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Կարգաւորութիւն, յարմարութիւն: 2. Ձև, որակ, հանգամանք: 3. Յօժարութիւն, պատրաստութիւն: ՏՐԱՄԱԶԱՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Գեղեցկա-յարմարութիւն, յօրինուած: ՏՐԱՄԱԼՈՒԾԱՆԵԼ, նբ. Լուծանել, քակել, ցրել: ՏՐԱՄԱԽՈՂ, ա. Տրամամիտ, հանճարեղ, իմաստուն, խոհական, խոհեմ, զգօն, ուշիմ: ՏՐԱՄԱԽՈՂԵԼ (իմ), հբ. Տրամախորհել, խորհել, զմտաւ ածել, խոկալ, որոճել, դատել:

ՏՐԱՄԱԽՈՂՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Մտածութիւն, խորհուրդ, միտք, խոկումն, դատումն, իմաստ: ՏՐԱՄԱԽՈՐՀԵԼ (իմ), տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՈՂԵԼ (իմ): ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Տրամաբանութիւն, զրուցատրութիւն, տրամասանակութիւն: ՏՐԱՄԱՄԻՏ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՈՂ: ՏՐԱՄԱՆԿԻԻՆ, ՏՐԱՄԱՆԿԻԻՆԻ, գ. (երկրչ.) Անկիւնագիծ, տրամագիծ: ՏՐԱՄԱՍԱՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻԻՆ: ՏՐԱՄԱՏԵԼ, նբ. Տրոհել, բաժանել, որոշել, զանազանել: ՏՐԱՄԱՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Տրոհումն, բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն: ՏՐԱՍԷՐ, ա. Ողորմած, առատաձեռն: ՏՐԳԱԼ, գ. Դրգալ, տարբալ: ՏՐԵԽԱԻՈՐԵԼ (իմ), չբ. Ըստիմանել: ՏՐԻՏՈՐ, գ. Հատուցումն, փոխարէն: ՏՐՄՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Կրմողութիւն, անվարժութիւն (լծկան կենդանիներին): ՏՐՄՈՒՂ, ա. Կրմուղ, անվարժ, անփորձ, խամ: ՏՐՈՂ, գ. Տրոհումն, բաժանումն, որոշումն: ՏՐՈՂԵԼ, նբ. Տրամատել, բաժանել, զատուցանել, մեկնել, զանազանել: ՏՐՈՂՈՒԹԻԻՆ, ՏՐՈՂՈՒՄՆ, գ. Բաժանումն, որոշումն, զանազանութիւն: ՏՐՈՐԵԼ (իմ), չբ. Մորել, ծիրել, տորոմել, փտել, նեխել, ապականել, լուծանել, քայքայել: ՏՐՈՒՊ, ա. Յետին, փոքր, կրտսեր, նուաստ, չնչին, փանձքի, անարգ: ՏՐՈՓԵԼ, նբ. և չբ. Կոխան առնել, դոփել, կայթել, թնդել, շառահչել: ՏՐՈՓԻՆ, ՏՐՈՓՈՒՄՆ, գ. Կայթք, դոփիւն, թնդիւն: ՏՐՊԱԳՈՅՆ, ա. Նուաստագոյն, չնչին: ՏՐՏՄԱԳԻՆ, ա. Տրտմական, տխրական,

տխրագոյն, ցաւագին:
ՏՐՏԱԼԻ, ՏՐՏԱԼԻՅ, ա. Տխրալի,
տրտմական, տրտմագին, տխրական:
ՏՐՏԱԿԱՆ, ա. Տրտալի, վշտալից,
տրտագին, տխրական:
ՏՐՏԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Յաւակցել,
կարեկցել, վշտակցել:
ՏՐՏԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, դ. Յաւակցութիւն,
կարեկցութիւն, վշտակցութիւն:
ՏՐՏԱՀԱՂՈՐԴ, ա. Յաւագին, դառն:
ՏՐՏԱԵԼ (իմ), չբ. Տխրել, թախծել, խռո-
վել, նեղել, վշտանալ:
ՏՐՏԱԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թախծեցու-
ցանել, վշտացուցանել, դառնացուցանել,
խռովեցուցանել:
ՏՐՏԱԵՅՈՒՅԻԶ, ա. Տխրեցուցիչ:
ՏՐՏԱՈՒԹԻՒՆ, դ. Տխրութիւն, թախծու-
թիւն, ցաւագնութիւն, ցաւ, վիշտ, հոգ:
ՏՐՏԵՂԱԼ, տե՛ս ՏՐՏԵՂԵԼ:
ՏՐՏԵՂԱԿԱՆ, ա. Կեղերջական:
ՏՐՏԵՂԵԼ, չբ. Դժգոհել, քրթմնջել, դան-
դատել, բողոքել:
ՏՐՏԵՂԻՒՆ, ՏՐՏԵՂՈՒՄՆ, դ. Տրտունջ:
ՏՐՏՈՒՄ, ա. 1. Տխուր: 2. Տրտմական,
տրտալից: 3. մ. Տրտութեամբ:
ՏՐՏՈՒՆՁ, դ. 1. Տրտնջիւն, տրտնջումն,
գանգատ, բողոք: 2. Տրտնջող, դժգոհ: 3.
Տրտնջական:
– ՏՐՏՈՒՆՁ ԼԻՆԵԼ. Տրտնջել:
ՏՐՅԱԿ, դ. Խուրճն, շար:
ՏՔՆԱՔԱՐ ՏԱՆԵԼ, տե՛ս ՏԱՐԱՊԱՐՀԱԿ
ՎԱՐԵԼ:
ՏՔՆԱԿԱՆ, ա. Արթուն, անբուն:
ՏՔՆԵԼ, չբ. Սկել, հսկել:
ՏՔՆՈՒԹԻՒՆ, դ. 1. Հսկումն, հսկութիւն,
արթնութիւն, զգաստութիւն: 2. Յայ-
գապաշտօն:
ՏՕԹ, դ. 1. Տապ, արեգականակէզ: 2.
Խորշակ: 3. ա. Տօթագին:
ՏՕԹԱԳԻՆ, ա. Տօթային, արեգականակէզ,
յորդաբորբ:
ՏՕԹՎՃԱՄ, դ. Տօթաժամանակբ:

ՏՕԹՎՃԱՄԱՆԱԿԲ, տե՛ս ՏՕԹՎՃԱՄ:
ՏՕԹԱԽԱՌՆ, ա. Տօթային:
ՏՕԹԱԽԱՐՇ, ա. Տօթակէզ, տօթահար:
ՏՕԹԱԿԷՁ, տե՛ս ՏՕԹԱԽԱՐՇ:
– ՏՕԹԱԿԷՁ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՏՕԹԱՆԱԼ:
ՏՕԹԱՀԱՐ, տե՛ս ՏՕԹԱԽԱՐՇ:
ՏՕԹԱՅԻՆ, ա. Տօթախառն, տօթագին:
ՏՕԹԱՆԱԼ, չբ. Տօթակէզ լինել:
ՏՕԹՈՒԹԻՒՆ, դ. Տապ:
ՏՕՆ, դ. Հանդէս, տօնախմբութիւն:
ՏՕՆԱՔԱՐ, մ. Հանդիսապէս:
ՏՕՆԱԽՐԱԿԱՆ, ա. Տօնական, հան-
դիսական, հանդիսաւոր:
ՏՕՆԱԽՐԵԼ, նբ. Զուգատօնել:
ՏՕՆԱԽՐՈՒԹԻՒՆ, դ. Տօնախումբ, կա-
ցուրդ, պայծառակացուրդ:
ՏՕՆԱԽՈՒՄԲ, տե՛ս ՏՕՆԱԽՐՈՒԹԻՒՆ:
ՏՕՆԱԿԱՆ, տե՛ս ՏՕՆԱԽՐԱԿԱՆ:
ՏՕՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, դ. Տօնախմբութիւն,
տօն:
ՏՕՆՎԱՃԱՌ, դ. Կացուրդ:
ՏՕՆԵԼ, նբ. Տօնախմբել:
ՏՕՆՈՒՏ, ա. 1. Տօնական, տօնախմբա-
կան, հանդիսաւոր: 2. Յնծալից:

Ր

ՐԱՔՈՒՆԻ, տե՛ս ՌԱՔՔՈՒՆ:
ՐՈՊԷ, դ. 1. Վայրկեան, մանրամանակ: 2.
Տիեզերք, աշխարհ:
ՐՈՏԵԼ¹, նբ. Ժողովել, կցորդել, միաբա-
նել, միաւորել, զօդել, յօրինել:
ՐՈՏԵԼ², նբ. Խնդրել, հայցել:

Ց

ՑԱԾ, ա. 1. Հեղ, հլու, խոնարհ, հանդարտ, համեստ: 2. մ. տե՛ս ՍՏՈՐ (Յ):

ՑԱԾԱ ԳՆԱՅ, ա. Յուշախաղաց, մեղմով: ՑԱԾԱ ԳՈՅՆ, ա. Խոնարհագոյն, հովտագոյն:

ՑԱԾԱԽՕՍ, ա. Պարկեշտաբան:

ՑԱԾՆԱ ԳՈՅՆ, ա. Պարկեշտագոյն:

ՑԱԾՆՈՒԼ, չբ. 1. Իջանել, թուլանալ, մեղմանալ, գիջանել, դադարել: 2. Խոնարհել, պարկեշտանալ, իմաստնանալ:

ՑԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Չափաւորութիւն, պարկեշտութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն, զգօնութիւն, իմաստութիւն: 2. Հանդարտութիւն, լուրթիւն: 3. Հեղուրթիւն: 4. Անարգութիւն:

ՑԱԾՈՒՄՆ, գ. Զիջումն, հանդարտութիւն:

ՑԱԾՈՒՆ, ա. 1. Պարկեշտ, խոնարհ, զգաստ, զգօն, հանդարտ, հեղ, լուռ: 2. Յածնագոյն, պարկեշտական, զգաստական, զգօնական, խոհական: 3. Յածագոյն, ստորին, գիջագոյն:

ՑԱԾՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Իջուցանել, զնստուցանել, խոնարհել: 2. Զիջուցանել, հանդարտեցուցանել, մեղմել, խաղաղել: 3. Հաշտեցուցանել, քաւել:

ՑԱԾՈՒՅԻՉ, ա. Զգաստագուցիչ:

ՑԱԿԱՆԵԱԼ, տե՛ս ՏՆԱՆԿ:

ՑԱԿԱՆԵԼ, չբ. Տնանկանալ, կարօտել, չքաւորել, աղքատանալ:

ՑԱԿԱՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Տնանկացուցանել, թշուառացուցանել:

ՑԱԿՆ, գ. Տնանկութիւն, կարօտութիւն, թշուառութիւն, տառապանք:

ՑԱՄԱՔ, ա. 1. Չոր: 2. Երկիր:

ՑԱՄԱՔԱԹԵՒ, ա. մ. Անվտանգ, անվնաս:

ՑԱՄԱՔԱԿԱՆ, ա. Յամաքային:

ՑԱՄԱՔԱԿԷՏ, գ. Ծովեզր:

ՑԱՄԱՔԱՅԻՆ, ա. 1. Յամաքական, հողածին: 2. Չոր, ցամաք:

ՑԱՄԱՔԱՆԱԼ, չբ. Յամաքել, չորանալ: ՑԱՄԱՔԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Երկրաչափութիւն:

ՑԱՄԱՔԵԼ¹, տե՛ս 1. ՑԱՄԱՔԵԼ² (Իմ): 2. ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ:

ՑԱՄԱՔԵԼ² (Իմ), չբ. 1. Չորանալ: 2. Գօսանալ: 3. Պապակել:

– ՑԱՄԱՔԵԱԼ ԳՕՏԻ, տե՛ս ԱՅՐԵՅԵԱԼ ԳՕՏԻ:

ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Չորացուցանել: 2. Գօսացուցանել:

ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՅԻՉ, ա. Յամաքիչ:

ՑԱՄԱՔԻՉ, տե՛ս ՑԱՄԱՔԵՅՈՒՅԻՉ:

ՑԱՄԱՔ ԿՂԶԻ, գ. Քռոնեսոս:

ՑԱՄԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. Գօսութիւն, երաշտութիւն (ցամաք չոր լինելը):

ՑԱՄԱՔՈՒՄՆ, գ. Յամաքութիւն, պաղուամն, պապակումն:

ՑԱՄԱՔՈՒՏ, ա. Անջրդի, անջուր, չոր:

ՑԱՅԳ, գ. 1. Գիշեր, ցայգութիւն: 2. մ. Գիշերայն, գիշերի, գիշերաց, գիշերոյն:

ՑԱՅԳԱ ԳՆԱՅ, ա. Գիշերագնաց:

ՑԱՅԳԱԿՈՒԻ ՄԱՐՏ. Գիշերամարտութիւն:

ՑԱՅԳԱՊԱՇՏՕՆ, գ. (եկեղց.) Գիշերապաշտօն, տքնութիւն:

ՑԱՅԳԱՅՆՈՐ կամ ՑԱՅԳԱՅՆՈՐԴ, ա. Երազատես:

ՑԱՅԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Յայդ, գիշեր:

ՑԱՅԺՄ, մ. Յարդ:

ՑԱԼՔ, ՑԱՅՂՔ, գ. (կղմխս.) Երանք:

ՑԱՅՆ, մ. Յայնքան:

ՑԱՅՆԺԱՄ, մ. Յայն վայր:

ՑԱՅՆ ՎԱՅՐ, տե՛ս ՑԱՅՆԺԱՄ:

ՑԱՅՍՎԱՅՐ, տե՛ս ՑԱՅՍՔԱՆ:

ՑԱՅՍՔԱՆ, մ. Այսքան, ցայսվայր:

ՑԱՅՏԵԼ, չբ. Յօղել, կայթանել:

ՑԱՅՏՈՒԿ, ուկբ, գ. Յայտումն:

ՅԱՅՏՈՒՄՆ, գ. Ցայտուկք, ցայտք:
ՅԱՅՏՔ, տե՛ս ՅԱՅՏՈՒՄՆ:
ՅԱՆ, գ. 1. Ցանումն, Հարաուուկք, սեր-
մանահանուկթիւն: 2. ա. մ. Ցան և ցիր,
սփիու, ցիր:
– ՅԱՆ ԵՒ ՑԻՐ, ա. մ. Ցիր և ցան:
ՅԱՆԵԼ, նբ. 1. Սերմանել: 2. Սփուել, ցրել,
ցրուել: 3. Սրսկել, ցողել:
ՅԱՆԿՂ ԿԱՄ ՅԱՆԳ, գ. Որմ, պատնէշ,
պատուար, անջրպետ, կրճիմն, Հափար:
ՅԱՆԿՉ, գ. Գլխակարգուկթիւն:
ՅԱՆԿՅ, մ. Հանապագ, միշտ, յարածամ,
անդադար:
ՅԱՆԿԱԳՈՅՆ, ա. 1. Աուակելագոյն, յա-
ճախագոյն: 2. Հաճոյական:
ՅԱՆԿԱԼ, նբ. 1. Բաղձալ, ըղձալ, անձկալ,
փափագել, տենչալ, տարփալ: 2. Տուփալ:
ՅԱՆԿԱԼԻ, ՅԱՆԿԱԼԻՅ, ա. Փափագելի,
տենչալի, բաղձալի, տարփալի, ախոր-
ժելի, սիրելի, Հաճոյական:
ՅԱՆԿԱԿԱՆ, ա. Տարփալի, ցանկացո-
ղական:
ՅԱՆԿԱՄՈԼ, ա. Ցանկասէր, վաւաշոտ:
ՅԱՆԿԱՆԱԼ, տե՛ս ՅԱՆԿԱԼ:
ՅԱՆԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՅԱԿԱՆԵԼ:
ՅԱՆԿԱՊԱՏ, ա. Ցանկապատեալ, ցան-
կափակ:
ՅԱՆԿԱՊԱՏԵԼ, նբ. Շրջափակել, ցանկել:
ՅԱՆԿԱԶԱՆ, ա. Մշտաջան, անդուլ,
անդադար:
ՅԱՆԿԱՍԷՐ, ա. Հեշտախտասէր, հեշ-
տասէր, ցանկամոլ, տուփոտ:
ՅԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Հեշտասի-
րուկթիւն, տուփանք: 2. Տարփումն:
ՅԱՆԿԱՏԱՐԱԾ, ա. Մշտատարած:
ՅԱՆԿԱՏԵՍԱԿ, ա. Գեղեցկատեսիլ:
ՅԱՆԿԱՅՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՆԿԱԿԱՆ:
ՅԱՆԿԱՓԱԿ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՊԱՏ:
ՅԱՆԿԵԼ ԿԱՄ ՅԱՆԳԵԼ, նբ. Ցանկա-
պատել, պարսպել, ամբացուցանել:
ՅԱՆԿՈՏ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՍԷՐ:
ՅԱՆԿՈՐԴ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴ:

ՅԱՆԿՈՐԴԵԼ, տե՛ս ՀԱՆԱՊԱԶՈՐԴԵԼ:
ՅԱՆԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Իղձ, բաղձանք, յո-
ժարուկթիւն, տենչ, տենչանք, փափագ,
սէր, տարփանք, Հաճոյք: 2. Ցանկասի-
րուկթիւն, հեշտասիրուկթիւն, տուփանք:
ՅԱՆԿՈՒԹԻԻՆԱՍԷՐ, տե՛ս ՅԱՆԿԱՍԷՐ:
ՅԱՆԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՅԱՆԿՈՒԹԻԻՆ:
ՅԱՆՅ, գ. Ուուկան, արձող, արձոյլ, վարմ,
կրագագ, դամ:
ՅԱՆՅԵԼ, նբ. Ուուկանել:
ՅԱՆՅՈՐԴ, գ. Ուուկանարկ, ուուկանաւոր,
ձկնորս:
ՅԱՍԿՈՏ, ա. Ջայրացկոտ, բարկասիրտ,
բարկացող, մաղձաւոր:
ՅԱՍԿՈՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարկացողուկթիւն,
բարկացուկթիւն:
ՅԱՍՄՆԱԿԱՆ, ա. Ջայրական, սրտմտա-
կան, ցամանատեսակ, ցասնական:
ՅԱՍՄՆԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՅԱՍՄՆԱԿԱՆ:
ՅԱՍՄԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱՍՄՆԱԿԱՆ:
ՅԱՍՆՈՒԼ, չբ. Ջայրանալ, սրտմտել,
դժուարել, գչարել, զայրագնել:
ՅԱՍՈՅՅ, ա. Ցասուցեալ:
ՅԱՍՈՒՄՆ, գ. Ջայրուկթիւն, բարկուկթիւն,
սրտմտուկթիւն, սաստ:
ՅԱՍՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Բարկացուցանել,
զայրացուցանել:
ՅԱՍԶԵԼ (իմ), տե՛ս ՅԱՍՆՈՒԼ:
ՅԱՐԴ, մ. Ցայթմ:
– ՅԱՐԴ ԵՒՍ, մ. Տակաւին ևս, դեռ ևս,
դեռ:
ՅԱԻ, մանաւանդ՝ ՅԱԻՔ, գ. 1. Կսկիծ,
վիշտ, տանջանք: 2. Ախտ, հիւան-
դուկթիւն:
– ՅԱ՛Ի Է, տե՛ս ՅԱԻԷ:
ՅԱԻԱԲԵՐ, ա. Ցաւաբերական, ախ-
տաբեր:
ՅԱԻԱԲԵՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՅԱԻԱԲԵՐ:
ՅԱԻԱԳԱՐ, ա. Ախտաժէտ, հիւանդ:
ՅԱԻԱԳԻՆ, ա. 1. Վշտագիւն, սրտմագիւն:
2. Նեղիչ, կսկիծելի, դժուարին: 3. մ.
Դառնապէս:

ՅԱԻԱ ԳՆԵԼ, չբ. Ցաւել, վշտանալ, ցաւազնոտել, հիւանդանալ, տկարանալ, մորմոքել, տրամել:
ՅԱԻԱ ԳՆՈՏ, ա. Ցաւազնեալ, ցաւած, ցաւազար:
ՅԱԻԱ ԳՆՈՏԵԼ, տե՛ս ՅԱԻԱ ԳՆԵԼ:
ՅԱԻԱ ԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Ցաւ, վիշտ: 2. Ցաւակցութիւն:
ՅԱԻԱԼԻՅ, ա. Ցաւոտ, ցաւազին:
ՅԱԻԱՄ, ա. Ցաւազնեալ, ցաւազնոտ, ցաւազար, ախտացեալ, հիւանդ, խօթ:
ՅԱԻԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւանդութիւն, ախտ:
ՅԱԻԱԿԱՆ, ա. Ցաւաբեր:
ՅԱԻԱԿԻՐ, ա. Ցաւազին:
ՅԱԻԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ. Ցաւակցել, կարեկցել, ախտակցել, վշտակցել:
ՅԱԻԱԿՅԱԲԱՐ, մ. ա. Կարեկցաբար, ցաւական:
ՅԱԻԱԿՅԵԼ, տե՛ս ՅԱԻԱԿԻՅ ԼԻՆԵԼ:
ՅԱԻԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Կարեկցութիւն, վշտակցութիւն:
ՅԱԻԱՏԵԼ, նբ. Ցտել, պատառել:
ՅԱԻԵԼ (իմ), չբ. 1. Ցաւազնել, ախտանալ:
2. Վշտանալ, սգալ:
ՅԱԻԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կսկիծեցուցանել:
ՅԱԻԷ, մբ. 1. Ցա՛ւ է: 2. Ցաւակցել, կարեկցել, հոգալ:
ՅԱԻՈՏ, ա. Ցաւած, ցաւազար, հիւանդ, խօթ:
ՅԱՔԻ, գ. (բսբ.) Փանտափուշ:
ՅԵԼՈՒԼ, նբ. Հերձուլ, պատառել, ճեղքել:
ՅԵԼՈՒՄՆ, գ. Հերձումն, պատառումն:
ՅԵԽ, տե՛ս ՅԻԽ:
ՅԵԾ, գ. (կենդբ.) Քաջահաւ:
ՅԵՂ, գ. Տոհմ, զարմ, սեռ, սեր:
– ՅԵՂԻՅ ՅԵՂԻՅ. Ազգի ազգի, պէսպէս:
ՅԵՂԱԿԻՅ, ա. Ազգախից, համասեր:
ՅԵՂԱԿՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Ազգակցութիւն, մերձակորցութիւն:
ՅԵՂԱՊԵՏ, գ. Տոհմապետ, նահապետ:
ՅԵՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Տանուտէրական:

ՅԵՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Նահապետութիւն, տանուտէրութիւն:
ՅԵՏ, տե՛ս ՁԵՏ:
ՅԵՐՐԲ, մ. Տը՛րժամ:
ՅԵՐԵԱԿ, ՅԵՐԵԿ, գ. Տիւ, ցերեկութիւն:
– ՁՅԵՐԵԱԿ, ՁՅԵՐԵԿ, մ. Ի տուընջեան:
ՅԵՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տիւ, ցերեկ:
ՅԵՅ, գ. (կենդբ.) Մեց:
ՅԵՅԱԿԻՐ, ՅԵՅԱԿԵՐԵԱԼ, ա. Մեցամէս, մեցամէց:
ՅԷՅ, տե՛ս ՅԵԾ:
ՅԻԽ, գ. Յեխ, տիղմ, գայու, միծ, կարակում, ճալղ:
ՅԻՌ, գ. (կենդբ.) Իշավայրի:
ՅԻՐ, ա. 1. Սփիւռ, սփիւռ, տարած: 2. գ. Տարածք:
– ՅԻՐ ԵՒ ՅԱՆ, ա. մ. Յիր և ցան, վայրավատին:
– ՅԻՐ ԸՆԴ ՅԻՐ ԼԻՆԵԼ. Ցրուել:
ՅԻՐԴ, գ. (բսբ.) Ցրդի, սարեկ:
ՅԻՅ, գ. Ձող:
ՅԼԱԳԼՈՒԽ, ա. Ջուարակազուխ:
ՅՆԴԵԼ¹, նբ. 1. Ցրել, սփուել, տարածանել, ծաւալել: 2. Հոսեցուցանել, բղխեցուցանել: 3. Վատնել, սպառել, ծախել:
ՅՆԴԵԼ² (իմ), չբ. 1. Ցրուել, սփուել, հոսել, զեղուլ: 2. Անհետ լինել, անհետանալ: 3. Ցնորել, զբաղել:
– ՅՆԴԵԼ ՅԱՐՏԱՍՈՒՍ Կամ ԸՆԴ ԱՐՏԱՍՈՒՍ. Արտասուել:
ՅՆԴԵԼԻ, ա. Անցաւոր:
ՅՆԾԱԼ, չբ. Խնդալ, ուրախանալ, խրախլինել, բերկրել, զուարճանալ, խայտալ:
ՅՆԾԱԼԻ, ա. Բերկրալիք, բերկրելի:
ՅՆԾԱԼԻՅ, ա. Ուրախալից, բերկրալից, խնդալից:
ՅՆԾԱՏԵՍԱԿ, ա. Բերկրական, բերկրելի, անտրտում:
ՅՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Խնդութիւն, ուրախութիւն, բերկրութիւն, հրճուանք:
ՅՆԾՈՒՄՆ, գ. Ցնծութիւն (ցնծալը):
ՅՆՈՐ, տե՛ս ՅՆՈՐՔ:

ՅՆՈՐԱԿԱՆ, ա. 1. Երևույթական, մտացածին: 2. Յիմարական, սնոտի: - ՅՆՈՐԱԿԱՆ ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ. Երևակայութիւն:
ՅՆՈՐԵԼ¹, նբ. Յնորեցուցանել, մոլորեցուցանել, յիմարեցուցանել:
ՅՆՈՐԵԼ² (իմ), չբ. Բանդազուշել, յիմարել, մոլել, ապշել:
ՅՆՈՐԵՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, տե՛ս ՅՆՈՐԵԼ¹:
ՅՆՈՐՈՒՄՆ, գ. Յնորք (ցնորուելը):
ՅՆՈՐՔ, գ. Երևակայութիւն, բանդազուշանք, երազ, արհաւիրք:
ՅՆՅՈՏԻ, ա. գ. 1. Հնոտի, պատառատուն: 2. Գրգլի, զգեստիկ:
ՅՆՅՈՏԻԿ, ՅՆՅՈՏՈՒՆ, տե՛ս ՅՆՅՈՏԻ:
ՅՆՅՈՒՂ, գ. 1. Խողովակ: 2. Յայտումն, բլխումն, հոսումն, ցոլք:
ՅՈԼԱՆԱԼ, չբ. Բարձրանալ, ծաւալանալ:
ՅՈԼԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՅՈԼԱՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՅՈԼՈՒՄՆ:
ՅՈԼՈՒՄՆ, գ. Յուլցումն, ցայտումն, հոսանք, բորբոքումն, արծարծումն, ցոլք:
ՅՈԼՔ, տե՛ս ՅՈԼՈՒՄՆ:
ՅՈՂ, գ. Յօղուն:
ՅՈՂԱԼ, տե՛ս ՇՈՂԱԼ:
ՅՈՅՅ, գ. 1. Յուցումն, ցուցակ, երևոյթ, երևումն: 2. Նշան, նշանակ, հանդէս, օրինակ, գաղափար: 3. Առակ, նշանակ, ձաղ: 4. Ապացոյց, տարացոյց, ցուցակութիւն:
ՅՈՐԵՆԱԲԱՇԽ, ա. Յորենատու:
ՅՈՐԵՆԱՏՈՒ, տե՛ս ՅՈՐԵՆԱԲԱՇԽ:
ՅՈՐԺԱՄ, մ. Մինչև:
- ՅՈՐԺԱՄ, մ. Յե՞րբ:
ՅՈՐ ՎԱՅՐ. Ե՞րբ:
ՅՈՐՔԱՆ, մ. Յորքան ժամանակ:
- ՅՈՐՔԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿՍ, տե՛ս ՅՈՐՔԱՆ:
ՅՈՒԼ, գ. Եզն, արջառ, զուարակ:
ՅՈՒՊ, գ. Գաւազան:
ՅՈՒՐՏ, գ. 1. Յրտութիւն, պարզ: 2. ա. Յրտային, ցրտին, հով, զով: 3. փխբ.

Անշուք, տգեղ: 4. փխբ. Անզօր, տկար, անմարդի: 5. փխբ. Անշնորհ, անպիտան, սուտ:
ՅՈՒՅԱԿ, ա. գ. Յայտարար, նշանակ, օրինակ, տարացոյց, ցոյց:
ՅՈՒՅԱԿԱՆ, ա. Յուցողական, ցուցիչ:
ՅՈՒՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յուցումն, ցոյց, ապացոյց, տարացոյց: 2. Գեղեցկութիւն:
ՅՈՒՅԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոյց, երևան, յայտարարութիւն, յայտնութիւն, ապացոյց, յարացոյց, նշանակ:
ՅՈՒՅԱՆԱԿ, գ. Յուցակ, նշան, նշանակ:
ՅՈՒՅԱՆԵԼ, նբ. Երևեցուցանել, յայտ առնել, յայտնել, նշանակել, ծանուցանել, զեկուցանել:
ՅՈՒՅԱՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՅՈՒՅՈՂԱԿԱՆ:
ՅՈՒՅԻՉ, ա. Յուցող, ցուցողական:
ՅՈՒՅՈՂ, տե՛ս ՅՈՒՅԻՉ:
ՅՈՒՅՈՂԱԿԱՆ, ա. Յուցական, ցուցիչ, նշանակիչ, երևեցուցիչ:
ՅՈՒՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յուցումն, ապացոյց, ապացուցութիւն:
ՅՈՒՅՈՒՄՆ, գ. Յոյց, ցուցութիւն, ցուցակ, ցուցակութիւն, տարացոյց, ապացոյց:
ՅՈՓ, ա. 1. Մեղի, թուլամորթ, անսանձ, անժոյժ, զեղիս, խենչէշ: 2. Շաղփաղփ, շաղաշուրթի, շաղակրատ:
ՅՈՓԱԲԱՆ, ա. Շաղակրատ:
ՅՈՓԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Շաղփաղփութիւն, մեծաբանութիւն:
ՅՈՓԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Յոփազնայք, անառակութիւն:
ՅՈՓԱԳՆԱՅՔ, տե՛ս ՅՈՓԱԳՆԱՅՈՒԹԻՒՆ:
ՅՈՓԱՄԻՏ, ա. Թուլամորթ, ցոփասիրտ, ցոփոզի:
ՅՈՓԱՄՏԵԼ, չբ. Մեծամեծ:
ՅՈՓԱՆՔ, գ. Յոփութիւն:
ՅՈՓԱՍԻՐՏ, տե՛ս ՅՈՓԱՄԻՏ:

ՅՈՓԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Թուրացուցանել, մեղկացուցանել:
ՅՈՓՈԳԻ, տե՛ս ՅՈՓԱՄԻՏ:
ՅՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Թուրամորթութիւն, մեղկութիւն, անառակութիւն:
ՅՈԿԱԿԱՊ, գ. Բերանակապ, շրուշակ:
ՅՈԿԵԼ (իմ), չբ. Ճապաղել, ցնդել:
ՅՈՒՌԿ, գ. Քիթ, ոնդունք:
ՅՏԵԼ, նբ. 1. Յաւատել, կտրատել, Հերձատել: 2. Ծակոտել, ճեղքել, խզել, կտրել: 3. Փետել: 4. փխբ. Քայքայել:
ՅՏՈՒՄՆ, գ. Փետիւն:
ՅՐԴԻ, տե՛ս ՅԻՐԴ:
ՅՐԵԼ, նբ. 1. Յրուել, սփռել, տարածել, վարատել: 2. Քայքայել, եղծել, խաթարել, խափանել, ջրել: 3. Փարատել, վերացուցանել:
ՅՐԻՉ, ա. Յրուիչ:
ՅՐՈՒԵԼ, նբ. 1. Յրել, սփռել, ցնդել, Հոսել: 2. Քայքայել, վատնել, փարատել, դերևացուցանել:
ՅՐՈՒԻՉ, տե՛ս ՅՐԻՉ:
ՅՐՈՒՄՆ, գ. Յրուութիւն, վարատումն:
ՅՐՈՒՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՐՈՒՄՆ:
ՅՐՏԱԲԵԿ, տե՛ս ՅՐՏԱՀԱՐ:
ՅՐՏԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՐՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ:
ՅՐՏԱԳՈՅՆ, ա. 1. Սարսուլի: 2. փխբ. Անհամ (խօսք):
ՅՐՏԱԼ, չբ. Յրտանալ, մսել:
ՅՐՏԱԿԵՉ, տե՛ս ՅՐՏԱՀԱՐ:
ՅՐՏԱՀԱՐ, ա. Յրտաբեկ, ցրտակէզ, սառնահար:
ՅՐՏԱՀԱՐԵԼ (իմ), չբ. Չմեռնահար լինել:
ՅՐՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Յրտաբեկութիւն:
ՅՐՏԱՅԻՆ, ա. Յուրտ, ցրտին:
ՅՐՏԱՆԱԼ, չբ. 1. Յրտալ, սառչել, պաղել: 2. Մսել:
ՅՐՏԱՇՈՒՆՉ, ա. Յրտազոյն (սաստիկ ցուրտ):
ՅՐՏԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. Սառնացուցանել:
ՅՐՏԻՆ, ա. Յրտային, ցուրտ:

ՅՐՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՅՈՒՐՏ (1):
ՅՐՅՈՒՆ, ա. Պատառատուն, պատառուն:
ՅՐՅՏԵԼ, նբ. Ջրձել, պատառել, կեղեքել:
ՅՅԵԼ, նբ. 1. Վարսել, Հարստել, մխել, սևեռել: 2. Տնկել:
ՅՅՈՒԵԼ (իմ), չբ. Ընձիւղել, պտկել, բողբոջել:
ՅՅՈՒՆՔ, գ. Խոպոպիք, դանգուրք:
ՅՓՍԻ, գ. Չուխայ, քուրձ, մաղեղէն, խորգ, խարազն:
ՅՔԻ, գ. Օղի:
ՅՕՂ, գ. Շաղ:
ՅՕՂԱԲԵՐ, տե՛ս ՅՕՂԱԾԻՆ:
ՅՕՂԱԳԻՆ, ա. մ. Յօղալի, փխբ. Հով, զով:
ՅՕՂԱԳՆԵԼ, նբ. Հովացուցանել, զովացուցանել:
ՅՕՂԱԼԻ, տե՛ս ՅՕՂԱԼԻՅ:
ՅՕՂԱԼԻՅ, ա. Յօղալի, ցօղուն, ցօղախառն:
ՅՕՂԱԽԱՌՆ, տե՛ս ՅՕՂԱԼԻՅ:
ՅՕՂԱԾԻՆ, ա. Յօղաբեր:
ՅՕՂԱԿԵՐՊ, տե՛ս ՅՕՂԱՏԵՍԱԿ:
ՅՕՂԱՏԵՍԱԿ, ա. Յօղակերպ:
ՅՕՂԱՐԿԵԼ, նբ. Յօղել, սրսկել:
ՅՕՂԱՅՈՒՅԱՆՆԵԼ, պբ. 1. Չովացուցանել: 2. Յօղալ, ցօղարկել:
ՅՕՂԱԻՈՐ, ա. Յօղակերպ, ցօղատեսակ, զովացուցիչ:
ՅՕՂԵԼ, նբ. 1. Յօղարկել, ցանել, սրսկել, Հոսել: 2. Տամկացուցանել, թանալ, զովացուցանել: 3. չբ. Կաթել:
ՅՕՂՈՒՆՆՆԻ, գ. 1. Մղօտ, խոզան, ոճ: 2. Յարգ, շիղ, մղեղ:
ՅՕՂՈՒՆՉ, ա. Յօղաւոր, ցօղալից, փխբ. ոռոգ:

Փ

ՓԱ ԴԱՆ, գ. Փանդամ, քող:
ՓԱԹԱԹԵԼ, տե՛ս ՓԱԹՈՒԹԵԼ:
ՓԱԹՈՒԹԵԼ, նբ. Փաթաթել, պատատել:
ՓԱԽՆՈՒԼ, տե՛ս ՓԱԽՉԵԼ (իմ):
ՓԱԽՈՒՍՏ, գ. Փախչուծիւն, փախստա-
կանուծիւն:
- Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՌՆԱԼ՝ ԿԱԼ, տե՛ս
ՓԱԽՉԵԼ (իմ):
- Ի ՓԱԽՈՒՍՏ ԴԱՐՁՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս
ՓԱԽՈՒՑԱՆԵԼ:
ՓԱԽՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ի փախուստ դար-
ձուցանել, Հալածել, վանել:
ՓԱԽՉԵԼ (իմ), չբ. Ի փախուստ դառնալ
կալ, զփախչել, խոյս տալ, խուսել,
խուսափել, խորչել, զերծանել:
ՓԱԽՉԿՈՏ, ա. Փախստական:
ՓԱԽՉՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓԱԽՈՒՍՏ:
ՓԱԽՍԱԿԱՆ, ա. Փախստեայ, փախչկոտ:
- ՓԱԽՍԱԿԱՆ ԱՆԿԱՆԵԼ (իմ) ԳՆԱԼ՝
ԴԻՄԵԼ ԼԻՆԵԼ. Փախչել:
- ՓԱԽՍԱԿԱՆ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՐԿԱՆԵԼ՝
ՎԱՐԵԼ՝ ՏԱԼ. Փախուցանել:
ՓԱԽՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Վտարան-
դուծիւն, փախստէութիւն: 2. Փախուստ:
ՓԱԽՍՏԵԱՅ, տե՛ս ՓԱԽՍԱԿԱՆ:
ՓԱԽՍՏէՆՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓԱԽՍԱԿԱՆ-
ՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ՓԱԿ, գ. 1. Փակումն: 2. Փական, փա-
կանք, փակաղակ, փակոց, աղիւ: 3. ա.
Փակեալ:
- ՓԱԿ ԱՐԿԱՆԵԼ. Փակել:
ՓԱԿԱԿԱԼ, գ. 1. Եկեղեցապան: 2. Փա-
կանք, փակաղակ, փակ, աղիւ:
ՓԱԿԱՂԱԿ, տե՛ս ՓԱԿ (2):
ՓԱԿԱՆ, տե՛ս ՓԱԿ (2):
ՓԱԿԱՆՔ, գ. 1. տե՛ս ՓԱԿ (2): 2. Բանա-
լի, բացարան:
ՓԱԿԵԼ, նբ. Փակ արկանել, ծածկել, կա-

փուցանել, խփել, խնուլ, արգելուլ, շուրջ
պատել, պաշարել, պարունակել, պար-
փակել, ամփոփել:
ՓԱԿՈՑ, գ. Փակ, փակաղակ:
ՓԱԿՈՒՑԱՆԵԼ, նբ. Մածուցանել:
ՓԱՂ, գ. (կենդբ.) Փաղարիկ:
ՓԱՂԱԿԵՐՊ, ա. Համակերպ, Համա-
տեսակ:
ՓԱՂԱՂԵԼ, նբ. 1. Լափել, ճարակել,
դիշատել: 2. Բոցակիրգել, տոչորել:
ՓԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Տոչորումն:
ՓԱՂԱՆԳ, գ. 1. Սահ, հունդ, լեզէոն: 2.
Դաս, խումբ, հոյլբ:
ՓԱՂԱՆՈՒՆ, ա. գ. Համանուն, անուա-
նակից:
ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մ. Փաղանունապէս,
փաղանունակի (իբրև փաղանուն):
ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԿԻ, ՓԱՂԱՆՈՒՆԱՊէՍ,
տե՛ս ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՓԱՂԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Վանկ, հեգ, շաղա-
շար, սիղդբայ:
ՓԱՂԱՍԵՒ, ա. Համասեռ:
ՓԱՂԱՐԻԿ, տե՛ս ՓԱՂ:
ՓԱՂԱՔՇԱԲԱՐ, մ. Փաղաքշանօք:
ՓԱՂԱՔՇԱԿԱՆ, ա. 1. Գորովական: 2.
Հրապուրեցուցիչ, հրապուրիչ:
ՓԱՂԱՔՇԱՆՔ, գ. 1. Գգուանք,
փայփայանք, գորով: 2. Շողոքորթանք,
շողոքորթութիւն, շողոմութիւն, ողո-
քանք, հրապոյրբ:
ՓԱՂԱՔՇԵԼ, նբ. չբ. 1. Գգուել, գրգել,
փայփայել, գորովել, խանդաղատել: 2.
Մարդահանել, շողոմել, շողոքորթել,
ողոքել, հրապուրել, պատրել:
ՓԱՂԱՔՇԵԼԻ, ա. Փաղաքշական:
ՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓԱՂԱՔ-
ՇԱՆՔ:
ՓԱՂԱՔՈՒՇ, ա. Մարդիոյգ, քաղցրա-
բան, շողոքորթ:
ՓԱՂԵԼ, նբ. Շարակցել, յարակցել:
ՓԱՂՂԱԿԱՆ, ա. Տոփական, ցանկական,
վաւաչական:

ՓԱՂՂՈՍ, գ. Պոչ:
ՓԱՂՓ, ՓԱՂՓԲ, գ. Փաղփուճն, փայ-
լիւն, փայլ:
ՓԱՂՓԱՂԵԼ (իմ), չբ. Փաղփեղ, փայլել,
փողփողել, շողշողել, արտափայլել:
ՓԱՂՓԱՂՈՒՆ, տե՛ս ՓԱՂՓՈՒՆ:
ՓԱՂՓԵԼ (իմ), չբ. Փաղփաղել, փողփո-
ղել, նշողել, ճաճանչել, պայծառանալ,
փայլել:
ՓԱՂՓԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փայլեցու-
ցանել, արտափայլել:
ՓԱՂՓՈՒՄՆ, գ. Փաղփբ, փայլփայ-
լուճն:
ՓԱՂՓՈՒՆ, ա. Փայլուն, փաղփաղուն,
փայլածուն:
ՓԱՄՓՈՒՇՏ կամ ՓԱՆՓՈՒՇՏ, գ.
(կզմխս.) Բուշտ, առաւուշտ:
ՓԱՅԱԽԱԿԱՆ, ա. Ոտնառական:
ՓԱՅԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոտնառութիւն:
ՓԱՅԼ, գ. 1. Փայլումն, փայլիւն: 2.
Փայլուն, պայծառ:
ՓԱՅԼԱԳՈՒՆԻԼ, չբ. Պայծառանալ,
լուսաւորել:
ՓԱՅԼԱԾԵԼ, չբ. Փայլատակել, շողշողել:
ՓԱՅԼԱԾՈՂ, ՓԱՅԼԱԾՈՒ, գ. (աստղգ.)
Հերմէս (Մերկուրի մոլորակը):
ՓԱՅԼԱԾՈՒՄՆ, գ. Փայլումն, փայլիւն:
ՓԱՅԼԱԾՈՒՆ, ա. Փայլուն, փաղփուն:
ՓԱՅԼԱԿԵԼ, չբ. 1. Փայլել, փայլատակել,
ճաճանչել, նշողել: Լուսափայլել, շողալ:
2. նբ. Փայլեցուցանել, շողացուցանել:
ՓԱՅԼԱԿԵՐՊ, ա. Փայլակնատեսիլ,
լուսափայլ, պայծառ:
ՓԱՅԼԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Պայծառազարդել,
պայծառակերպել, պայծառացուցանել:
ՓԱՅԼԱԿՆ, գ. Կայծակն, փայլատակն:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԲԱՐ, մ. Փայլակնածէ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ա. 1. Բոցանշոյլ,
լուսաւոր, լուսափայլ, հրափայլ: 2. մ.
Պայծառապէս:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԴԷՏ, ա. Փայլակնատեսիլ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱԶԵԻ, ա. մ. Փայլակնաման:

ՓԱՅԼԱԿՆԱՆԱԼ, չբ. Փայլատակել:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՄԱՆ, ա. մ. Փայլակնածէ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՇՈՅԼ, ա. Լուսանշոյլ,
լուսափայլ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՓԱՅԼԱԿ-
ՆԱԴԷՏ:
ՓԱՅԼԱԿՆԱՅԱՅԹ, ՓԱՅԼԱԿՆԱՅԱՅՏ,
ա. Հրացայտ:
ՓԱՅԼԱԿՈՒՄՆ, գ. Փայլատակումն:
ՓԱՅԼԱՏԱԿԵԼ, չբ. 1. Փայլակել, շողալ,
շողշողել, փայլել, ծագել: 2. նբ. Փայլա-
տակեցուցանել, փայլեցուցանել:
ՓԱՅԼԱՏԱԿՆ, գ. 1. տե՛ս ՓԱՅԼԱԿՆ: 2.
Կայծ:
ՓԱՅԼԱՏԱԿՈՒՄՆ, գ. 1. Փայլակումն: 2.
Փայլակն: 3. Շողիւն, ցոլք: 4. Շանթ:
ՓԱՅԼԵԼ, չբ. 1. Շողալ, շողշողել, պաղ-
պաղել, պայծառանալ, արտափայլել: 2.
փխբ. Երևելի լինել: 3. Ճառագայթել: 4.
նբ. Փայլեցուցանել, լուսազարդել, շողա-
ցուցանել, պայծառացուցանել:
ՓԱՅԼԵՆԱԶԱՐԴ, ա. Զարդափայլ:
ՓԱՅԼԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՅԼԵԼ (4):
ՓԱՅԼԻՒՆ, գ. Փայլումն, շողիւն, պայ-
ծառութիւն:
ՓԱՅԼՈՒՄՆ, տե՛ս ՓԱՅԼԻՒՆ:
ՓԱՅԼՈՒՆ, ա. Փաղփուն, պայծառ,
փայլածուն:
ՓԱՅԼՓԱՅԼՈՒՄՆ, գ. Փաղփումն,
փաղփբ:
ՓԱՅՏ, գ. 1. Փայտիկ: 2. Ծառ, տունկ: 2.
Կոճղ (ոտքերը պրկելու):
ՓԱՅՏԱԲԵՐ, ա. Փայտակիր:
ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ, ա. Փայտակերտ, փայ-
տեսայ:
ՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ:
ՓԱՅՏԱԿԻՐ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԲԵՐ:
ՓԱՅՏԱԿՈՏՈՐ, ա. Փայտակոփ, փայ-
տահատ:
ՓԱՅՏԱԿՈՓ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԿՈՏՈՐ:
ՓԱՅՏԱՀԱՏ, ա. գ. 1. Փայտակոտոր: 2.
Փայտատ, տապար, կացին:

ՓԱՅՏԱՀԱՐ, ա. գ. Մայրերոր:
ՓԱՅՏԱՅԱՐԿ, ա. Փայտակերտ:
ՓԱՅՏԱՆԱԼ, չբ. Ընդարմանալ:
ՓԱՅՏԱՏ, գ. 1. Փայտահատ, տապար, կացին: 2. Բրիչ:
ՓԱՅՏԲԵՐ, տե՛ս ՓԱՅՏԱԲԵՐ:
ՓԱՅՏԵԱՅ, տե՛ս ՓԱՅՏԵՂԷՆ:
ՓԱՅՏԵՂԷՆ, ա. Փայտեայ, փայտակերտ, փայտազործ:
ՓԱՅՏԻԿ, տե՛ս ՓԱՅՏ (1):
ՓԱՅՓԱՅԱՆՔ, գ. Գոռանք, արգահատանք:
ՓԱՅՓԱՅԵԼ, նբ. Յանձանձել, տածել:
ՓԱՆԱՔ, ՓԱՆԱՔԻ, ա. Չնչին, նուաստ, անարգ, աղքատ, տկար, տրուպ, գձուձ, սինլըոր, յետին:
ՓԱՆԱՔԻՄԱՅ, ա. Աղքատիմաց, տկարամիտ:
ՓԱՆԱՔԻՄԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Տկարամտութիւն:
ՓԱՆԱՔՈՒԹԻԻՆ, գ. Նուաստութիւն, յետնութիւն:
ՓԱՆԴԱՄ, տե՛ս ՓԱՆԱՆ:
ՓԱՆԴԵՌԵՆ, տե՛ս ՓԱՆԴԻՌԵՆ:
ՓԱՆԴԵՌԵՆԱՀԱՐ, տե՛ս ՓԱՆԴՐԵՆԱՀԱՐ:
ՓԱՆԴԻՌԵՆ, գ. Բամբիւն:
ՓԱՆԴԻՌԵՆԱՀԱՐ, ա. գ. Փանդեռնահար:
ՓԱՇԱՄԱՆ, գ. 1. Ջղջուձն: 2. Յանդիմնութիւն:
- ՓԱՇԱՄԱՆ ԿՐԵԼ. 1. Ջղջանալ, զղջալ:
2. Յանդիմանել:
ՓԱՊ, տե՛ս ՓԱՊԱՐ:
ՓԱՊԱՐ, գ. Մակ, ծերպ, խոռոչ, խորշ, քարանձաւ:
ՓԱՌԱԲԱՆ, տե՛ս ՓԱՌԱԲԱՆԻՉ:
ՓԱՌԱԲԱՆԱԿԻՑ, ա. Փառաւորակիր:
ՓԱՌԱԲԱՆԵԼ, նբ. Փառաւորել, փառատրել, օրհնել, գովել, բարբերանել:
ՓԱՌԱԲԱՆԻՉ, ա. Փառաբան, փառաւորիչ, օրհնաբանիչ:
ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Օրհնաբանութիւն:

ՓԱՌԱԲԱՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարբախտութիւն, բարբախտութիւն:
ՓԱՌԱԶԱՐԴ, ա. Փառացի, պանծալի, մեծապանծ, շքեղ:
ՓԱՌԱԶԱՐԴԵԼ, նբ. Փառաւորել, շքեղացուցանել:
ՓԱՌԱԶԱՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. Փառաւորութիւն, շքեղութիւն:
ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ, ա. Փառասէր, փառամոլ, սնափառ:
ՓԱՌԱԿԵՆՅԱՂ, ա. Երանաւէտ (ղբախտի մասին):
ՓԱՌԱԿԻՑ, ա. Փառաւորակիր, փառաբանակիր, Համափառ, զուգափառ, Համապատիւ:
ՓԱՌԱԿՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Համապատտութիւն:
ՓԱՌԱՄՈՒ, տե՛ս ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ:
ՓԱՌԱՄՈՒԵԼ (իմ), չբ. Մնափառել:
ՓԱՌԱՄՈՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Փառասիրութիւն:
ՓԱՌԱՄՆԵՐ, տե՛ս ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ:
ՓԱՌԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Փառամոլութիւն:
ՓԱՌԱՍՏԵՐ, տե՛ս ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ:
ՓԱՌԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Փառամոլութիւն:
ՓԱՌԱՍՏԵՐԵԼ, նբ. Գովել, փառաբանել:
ՓԱՌԱՍՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Փառաբանութիւն, օրհնաբանութիւն, գոհութիւն:
ՓԱՌԱՅԻ, ա. Փառաւոր, պանծալի, Հոյակապ, նազելի, շքեղ:
ՓԱՌԱԻՈՐ, ա. Փառացի, պանծալի, մեծանուն, Հոյակաւոր, պատուական, ազնուական, յարգաւոր, գովելի, փառաւորեալ, փառազարդ, Հոյակապ:
- ՓԱՌԱԻՈՐ ԱՌԵՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՌԱԻՈՐԵԼ:
ՓԱՌԱԻՈՐԱԲԱՐ, մ. Փառաւորապէս:
ՓԱՌԱԻՈՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՓԱՌԱԻՈՐ:
ՓԱՌԱԻՈՐԱԿԻՑ, տե՛ս ՓԱՌԱԿԻՑ:
ՓԱՌԱԻՈՐԱՊԷՍ, մ. 1. Փառաւորաբար, փառաւորութեամբ, փառօք, Հանդիսապէս: 2. ա. Հանդիսական:
ՓԱՌԱԻՈՐԱԵԼ, ա. Փառաւոր, գովելի,

պանծալի, պատուական, հոյակապեալ:
ՓԱՌԱԻՈՐԵԼ, նբ. Փառաւոր առնել, մե-
ծարել, պատուել, պատուասիրել, փառա-
բանել, գովել, հռչակել:
ՓԱՌԱԻՈՐԸՆԿԱԼ, ա. Փառաւորեալ:
ՓԱՌԱԻՈՐԻՉ, ա. Փառաբանիչ:
ՓԱՌԱԻՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փառք,
պատիւ, մեծարանք, շուք, պարծանք: 2.
Բարօրութիւն, ճոխութիւն, պերճութիւն:
3. Փառաբանութիւն, փառատրութիւն,
գոհութիւն: 4. Վայելչութիւն, հանդէս:
- ՓԱՌԱԻՈՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Փառաւոր-
րապէս:
ՓԱՌԻՔ, գ. 1. Շուք, մեծարանք, գով,
հռչակ: 2. Պարծանք, վայելչութիւն,
մեծութիւն: 3. Փառաբանութիւն, գոհա-
բանութիւն:
- ՓԱՌՕՔ, մ. Փառաւորապէս, փառաւոր-
ութեամբ:
ՓԱՍՏ, գ. Ապացոյց:
ՓԱՍՏԱԲԱՆԿԱՆ, ա. Պատճառաբա-
նական:
ՓԱՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պատճառա-
բանութիւն, ապացոյց, պատճառք:
ՓԱՍՏԱԿԱՆ, ա. 1. Բանաւոր, իրաւացի,
պատճառական: 2. (քեր.) Հայցական
(հոլով):
ՓԱՍՏԱՊԱՏԻՐ, ա. Խաբէական:
ՓԱՍՏԱՍԷՐ, ա. Պատճառախնդիր:
ՓԱՍՏԱԻՈՐ, ա. Պարտաւոր:
ՓԱՍՔՈՒՍ, ա. Շաղակրատ, շաղկաղփ,
քսու:
ՓԱՍՔՍԵԼ, նբ. չբ. Շաղկաղփել,
շաղակրատել, բամբասել:
ՓԱՐԱԲԱՌՆԱԼ, նբ. Պարաբառնալ,
չբջակտուր առնել:
ՓԱՐԱԶՈՒՆ, գ. Զօրավար:
ՓԱՐԱԽ, գ. 1. Մակաղատեղ: 2. Կիւր-
եկեղեցի, վանք: 3. Իջևան:
ՓԱՐԱՏ, ա. մ. Հեռի, անջատ, ուրոյն:
ՓԱՐԱՏԵԼ, նբ. 1. Հեռի առնել, ի բաց
առնել, ի բաց բառնալ, մերժել, ցրուել,

ցրել, ջրել: 2. չբ. Հեռանալ, ի բաց դնալ,
վերանալ:
ՓԱՐԱՏԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, տե՛ս ՓԱՐԱՏԵԼ
(1):
ՓԱՐԱՏԵՑՈՒՑԻՉ, տե՛ս ՓԱՐԱՏԻՉ:
ՓԱՐԱՏԻՉ, ա. Փարատեցուցիչ:
ՓԱՐԱԻԱԶՍ ՏԱԼ, ՓԱՐԱԻԱԶԵԼ, նբ.
Սփոփել, մխիթարել:
ՓԱՐԱՔՈՒՄՆ, գ. Քծնումն, լիտութիւն,
վաւաշտութիւն:
ՓԱՐԳԱՍՏ, տե՛ս Ի ԲԱՅ ՏԱՐ:
ՓԱՐԵԼ, նբ. 1. Պարփակել, շրջափակել,
պատել, շրջապատել: 2. Բերել:
ՓԱՐԵԼ² (իմ), չբ. 1. Պարապատել, պա-
տատել, զիրկա արկանել, զրկախառնել,
խաղապատել: 2. Շուրջ պատել, պատել:
3. Յարել:
ՓԱՐԵԼԻՒ, ա. 1. Սիրելի, տենչալի: 2.
Խանդաղատական, աղերսական, սրտա-
ռուչ, գորովական:
- ՓԱՐԵԼԻ ԱՍԵԼ ԿԱՄ ԱՌՆԵԼ. Աղաչել,
աղերսել, արգահատել:
ՓԱՐԵԼԻ², Ջնջան, շնջոց:
ՓԱՐԹ, տե՛ս Քաղիլթ:
ՓԱՐԹԱՄ, ա. Ընչեղ, մեծատուն, ճոխ:
ՓԱՐԹԱՄԱԳՈՅՆ, ա. Մեծատնագոյն:
ՓԱՐԹԱՄԱՆԱԼ, չբ. Մեծանալ,
ճոխանալ:
ՓԱՐԹԱՄԱՇՆՈՐՀ, ա. Առատածեռն,
մարդասէր:
ՓԱՐԹԱՄԱՊԷՍ, մ. Ճոխաբար, առա-
տապէս, լիապէս:
ՓԱՐԹԱՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, պբ. Ճոխացու-
ցանել:
ՓԱՐԹԱՄԱՑՈՒՑԻՉ, ա. Ճոխացուցիչ:
ՓԱՐԹԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Ճոխութիւն,
հարստութիւն, մեծութիւն, ընչեղութիւն,
ինչք:
ՓԱՐԹԱՐ, եղբ. Գոնեա, գոնէ, գէթ:
ՓԱՐՇՄԱՆ, գ. Փորձութիւն, փորձանք,
պատիժ:
ՓԱՐՈՒԱԶ, գ. Ժապաւէն, երիգ:

ՓԱՐՓԱՌ, աս. Ծաւի:
ՓԱՓԱԳ, գ. 1. Բաղձանք, տենչ, կարօտ,
իղձ: 2. Յօժարութիւն, ախորժք:
ՓԱՓԱԳԱԿԻՑ, աս. Նախանձակից:
ՓԱՓԱԳԱՆՔ, գ. 1. Փափագ: 2.
Փափագումն:
ՓԱՓԱԳԵԼ, չբ. Անձկալ, ըղձալ, տենչալ,
ցանկալ, բաղձալ, յօժարել, ախորժել:
ՓԱՓԱԳԵԼԻ, աս. Տենչալի, ցանկալի,
բաղձալի, նախանձելի:
ՓԱՓԱԳՈՒԹԻԻՆ, ՓԱՓԱԳՈՒՄՆ, գ. 1.
Փափագանք, փափագ, ցանկութիւն,
բաղձանք, տենչ: 2. Պապակումն:
ՓԱՓԿԱԳՈՅՆ, աս. Կակղագոյն:
ՓԱՓԿԱԿԵԱՅ, աս. Փափկասուն, գիրգ:
ՓԱՓԿԱԶԱՅՆ, աս. Փափկալանկ:
ՓԱՓԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Զեղիւել, վայելել,
զուարճանալ: 2. Կակղանալ:
ՓԱՓԿԱՍԷՐ, աս. Հեշտասէր, թուլամորթ,
զեղիւ:
ՓԱՓԿԱՄՆՈՅՑ, աս. Հեշտասուն:
ՓԱՓԿԱՄՆՈՒՆԴ, տե՛ս ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ:
ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ, աս. 1. Փափկակեաց, գիրգ:
2. Փափկասնոյց:
ՓԱՓԿԱՎԱՆԿ, տե՛ս ՓԱՓԿԱԶԱՅՆ:
ՓԱՓԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Գրգել, մեղ-
կացուցանել: 2. Կակղացուցանել:
ՓԱՓԿԵՐԱՆ, աս. Հլու, դիւրալուր:
ՓԱՓԿԵՐԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հլութիւն
(ձիւռ):
ՓԱՓԿԻԿ, տե՛ս ՓԱՓԿԻՆ:
ՓԱՓԿԻՆ, աս. Փափկիկ, փափուկ,
մատաղ:
ՓԱՓԿՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Գրգանք, զուար-
ճութիւն, վայելք, դիւրութիւն, հեշտու-
թիւն: 2. Կակղութիւն, մատաղութիւն: 3.
Լաւութիւն, ազնուութիւն:
ՓԱՓԱԿ, աս. 1. Կակուղ, մատաղ, դալար,
դիւրիւչ, հեշտալի: 2. Գիրգ, քնքուչ,
փափկասուն, մեղկ: 3. Ազնիւ, նուր-
բական:
ՓԵԹԱԿ, գ. Մեղուանոց:

ՓԵՂ, տե՛ս ՓԻՂ:
ՓԵՂԿ, գ. Պատառ, ծածկոյթ, վարա-
գոյր:
ՓԵՂՄՈՆԻ, գ. Այս ինչ, այն ինչ:
ՓԵՃԵԿ, տե՛ս ՓՈՃՈՎ:
ՓԵՃՈՎԵԼ, տե՛ս ՓՈՃՈՎԵԼ:
ՓԵՌԵԿԵԼ, չբ. Երկփեղկել, պատառել,
հատանել, ճեղքել, բաժանել, մեկնել:
ՓԵՌԵԿՈՒՄՆ, գ. Պատառուած:
ՓԵՍԱԾՈՒ, տե՛ս ՓԵՍԱՅԱԾՈՒ:
ՓԵՍԱՀՐԱԻԷՐ, տե՛ս ՓԵՍԱԻԷՐ:
ՓԵՍԱՅ, գ. 1. Հոր: 2. Քեռայր:
ՓԵՍԱՅԱԾՈՒ, աս. գ. Փեսածու, փեսաէր:
ՓԵՍԱՅԱՆԱԼ, չբ. Փեսայել:
ՓԵՍԱՅԱՆՈՒԷՐ, գ. Հարսանիք:
ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ, մ. Փեսայօրէն:
ՓԵՍԱՅԱՐԱՆ, գ. Հարսնարան, առա-
գաստ:
ՓԵՍԱՅԵԼ (իմ), տե՛ս ՓԵՍԱՅԱՆԱԼ:
ՓԵՍԱՅՕՐԷՆ, տե՛ս ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ:
ՓԵՍԱԻԷՐ, գ. Փեսահրաւէր, փեսայածու,
հացիէց, առագաստասպաս:
ՓԵՏ, գ. Փետիւն:
ՓԵՏԵԼ, չբ. Յտել, խզել, ճողել:
ՓԵՏԻՆ, տե՛ս ՓԵՏ:
ՓԵՏՈՒՐ, գ. Փետրիկ:
ՓԵՏՐԱԼԻՑ, աս. Փափուկ (փետուրներով
լցուած):
ՓԵՏՐԻԿ, տե՛ս ՓԵՏՈՒՐ:
ՓԵՐԵԵԴԵԼ, ՓԵՐԵԵԹԵԼ, ՓԵՐԵԵԵ-
ՏԵԼ, ՓԵՐԵԵԵՐՏԵԼ, չբ. չբ. Տածել, դար-
մանել, յարդարել, զարդարել, պաճուճել,
պճնել, սեթեթել, ճեմել:
ՓԵՐԹ, գ. Մասն, բաժին, պատառ, կո-
տոր:
ՓԵՅԻ, աս. Միաձեռանի, խեղ, հաշմ:
ՓԷՔ, աս. Հէք, թշուառ:
ՓԹԹԵԼ¹, չբ. Ծաղիկեցուցանել:
ՓԹԹԵԼ² (իմ), չբ. 1. Ծաղկել, բողբոջել,
ստեղծել: 2. փխր. Զարգանալ, աճել:
ՓԹՐԵԼ (իմ), չբ. Փխրել, փշրել:
ՓԻԼ, տե՛ս ՓԻՂ:

փրկիչն Ան, գ. Պարաստիկ, բաղխատր: փրկիչն Սոփի, գ. Իմաստասէր: փրկիչն Սոփի Ան, ա. Իմաստասիրական: փրկիչն Սոփի Ան, չբ. 1. Իմաստասիրել: 2. Ճարտարախօսել: 3. Քաղաքավարել: փրկիչն Սոփի Ռոմի, գ. 1. Իմաստասիրութիւն: 2. Քաղաքավարութիւն: փրկիչն Սոփի Սոփի, տե՛ս փրկիչն Սոփի Ան: փրկիչն, գ. Վերարկու, կրկնոց, մեկնոց, աղաբողոն, վիռն, կողոր: փրկիչ, ա. Պիղծ, անմաքուր, անսուբբ, փձուկ: փրկիչ, գ. (կենդբ.) Փեղ, փրկիչ, փրկիչ: փրկիչն Սոփի Ան, փրկիչն Սոփի Սոփի, տե՛ս փրկիչն Սոփի Ան: փրկիչ, գ. (բար.) Սոճի: փրկիչն, ա. Աղբատ, անանկ: փրկիչ¹, տե՛ս փրկիչ: փրկիչ², գ. Թեփ (ձկան թեփուկ): փրկիչ Ան, գ. Բանտ: փրկիչի, գ. (կենդբ.) Արմաւ (թռչուն): փրկիչ, գ. Աւերակ, աւերած: փրկիչն (իմ), չբ. Անկանել, կործանել, տապալել: փրկիչն Ան, չբ. 1. տե՛ս փրկիչն Ան: 2. փրբ. Ջախջախել, խորտակել: փրկիչն Ան, չբ. 1. Փրկուանել, կործանել, տապալել, քակել, աւերել: 2. Յրել: փրկիչն Ան, տե՛ս փրկիչն Ան: փրկիչն, չբ. 1. Խորոպիլ, խարկիլ, խանձիլ: 2. Փշրել, մանրել, քայքայել: փրկիչն Ան, տե՛ս փրկիչն Ան: փրկիչն, չբ. Պղծել, աղտեղել: փրկիչն Ռոմի, գ. Փծանք, աղտեղութիւն: փրկիչն, ա. Փիծ, պիղծ, անմաքուր, անպիտան, անարգ, անշուք, տրուպ: փրկիչն Ան (իմ), չբ. Մղձկիլ: փրկիչն Ան, գ. Ժանիք, փրկուկերայ: փրկիչն Ան, տե՛ս փրկիչն Ան (1): փրկիչն Ան, ա. 1. Փրկուկայ: 2. գ. Փրկուկ:

փրկիչն Ան, տե՛ս Բն Դեմն: փրկիչն, չբ. 1. Փռնչել, փռնգալ: 2. Մռնչել: փրկիչն Ան, ա. 1. Փշածիւն, փշարոյս: 2. Փշալից, փշուտ: փրկիչն Ան, ա. Փշարել: փրկիչն Ան, ա. Փշալից: փրկիչն Ան, ա. Փշազգեստ: փրկիչն Ան, տե՛ս փրկիչն Ան: փրկիչն, ա. Փշուտ: փրկիչն Ան, ա. մ. Փշաքալ: փրկիչն Ան, ա. Փշարել: փրկիչն Ան, ա. Փշանման: փրկիչն Ան, ա. Փշարել, փշուտ: փրկիչն Ան, տե՛ս փրկիչն Ան: փրկիչն Ան, ա. Փշախիլ: փրկիչն Ան, ա. Փշայիւն: փրկիչն Ան, ա. Փշայիւն, փշալից, փշուտ: փրկիչն Ան, ա. Փշալից: փրկիչն Ան, գ. Փխրանք, նշխարք, մանրուած: փրկիչն, չբ. Մանրել, լեսուլ, ջախել, ջախջախել, բեկանել: փրկիչն Ան, գ. Խորտակումն, ջախջախումն: փրկիչն Ան, ա. Տախիլ: փրկիչն Ան, գ. Մրբիլ: փրկիչն Ան, չբ. Ուժգնանալ, սաստկանալ: փրկիչ, գ. Պարտք: փրկիչն Ան, չբ. Հատուցանել: փրկիչն Ան, չբ. 1. Վերածել, յեղաշրջել: 2. Փոխանակել, յաջորդել: 3. Փոխարինել, հատուցանել, փոխադարձել: փրկիչն Ան, տե՛ս փրկիչն Ան, գ. 1. Յեղանակումն, յալափոխութիւն: 2. Այլաբանութիւն, նմանութիւն: փրկիչն Ան, ա. գ. Օտարական: փրկիչն Ան, չբ. (իմ), չբ. Վերափոխել, տեղափոխել: փրկիչն Ան, գ. Երթ, գնացք, քայլափոխութիւն, փոխադրութիւն:

ՓոխԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. Վերափոխել:
ՓոխԱԳՐԵԼ, նբ. Փոխադրել, օրինակել:
ՓոխԱԴԱՐՁ, գ. Փոխադարձութիւն, փոխարէն, հատուցումն:
ՓոխԱԴԱՐՁԱԲԱՐ, մ. Ենթահակաբար, ընդ հակառակն:
ՓոխԱԴԱՐՁԵԼ, նբ. Հատուցանել, փոխարինել, վարձատրել, փոխաբերել:
ՓոխԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատուցումն, փոխադարձ:
ՓոխԱԴՐԵԼ, նբ. 1. Տեղափոխել, վերափոխել: 2. Փոխաբերել, վերածել, վերաբերել: 3. Փոփոխել, փոխարկել, այլայլել, յեղաշրջել: 4. Փոխադրել, օրինակել: 5. Յեղուլ, թարգմանել: 6. Փոխատրել, փոխանակել, փոխարինել:
ՓոխԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Տեղափոխութիւն: 2. Յեղումն, այլալուծիւն, փոխարկութիւն: 3. Փոխաբերութիւն, նմանութիւն, այլաբանութիւն: 4. Փոխադրութիւն, հակադարձութիւն:
ՓոխԱԹԱՐԳՄԱՆԵԼ, նբ. (յունական ոճով) Թարգմանել, յեղուլ:
ՓոխԱԾԵԼ, նբ. Փոխադրել, վերածել:
ՓոխԱԿԱԶՄԵԼ, նբ. Նորոգել, վերածել:
ՓոխԱԿԱՅԵԼ (իմ), չբ. Փոխադրել:
ՓոխԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոխադրութիւն, փոխումն:
ՓոխԱԿԱՐԳԵԼ, նբ. Փոխադրել:
ՓոխԱԿԵՐՊԵԼ, նբ. Փոխածնել, այլածնել, փոփոխել, նորոգել:
ՓոխԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլակերպութիւն:
ՓոխԱԿԵՐՏԵԼ, նբ. Փոխադործել, փոխակերպել:
ՓոխԱՀԱՏՈՅՑ ԼԻՆԵԼ. Հատուցանել, փոխատրել:
ՓոխԱԶԱՅՆՔ, գ. (եկեղց.) Կցուրդ:
ՓոխԱԶԵԻՆԵԼ, տե՛ս ՓոխԱԿԵՐՊԵԼ:
ՓոխԱԶԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխութիւն:
ՓոխԱՅԵՂԵԼ, տե՛ս ՅԵՂԱՓՈՒՆԵԼ:

ՓոխԱՅԵՂՅԵՂԵԼ, նբ. Շրջել, փոխարկել, փոխել:
ՓոխԱՆ, տե՛ս 1. ՓոխԱՆՈՐԴ (1): 2. ՓոխԱՆԱԿ (5):
ՓոխԱՆԱԿ, գ. 1. Փոխանորդ, ետեղակալ: 2. Յաջորդ: 3. Փոխանակութիւն: 4. Հատուցումն, տուրք, փրկանք: 5. Ինդ. Փոխան, փոխարէն, ի դիմաց, վասն, ի տեղի: 6. մ. Փոխանակաւ, փոխանակաբար:
– ՓոխԱՆԱԿԱԻ, տե՛ս ՓոխԱՆԱԿ (6):
– ՓոխԱՆԱԿ ԸՆԴ, տե՛ս ՓոխԱՆԱԿ (5):
– ՓոխԱՆԱԿ ԶԻ, շ. Վասն զի, որովհետեւ:
ՓոխԱՆԱԿԱԲԱՆԵԼ, նբ. Ընդդիմաբանել, ի դէմս ածել:
ՓոխԱՆԱԿԱԲԱՐ, տե՛ս ՓոխԱՆԱԿ (6):
ՓոխԱՆԱԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հատուցումն, փոխարէն:
ՓոխԱՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Փոխել: 2. Փոխանորդել, յաջորդել, պայազատել:
ՓոխԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Յաջորդութիւն:
ՓոխԱՆՈՐԴ, գ. 1. Տեղակալ, տեղապահ: 2. Յաջորդ: 3. Փոխարէն:
ՓոխԱՆՈՐԴԱԲԱՐ, մ. Փոխանակաւ (իբրև փոխանորդ):
ՓոխԱՆՈՐԴԵԼ, նբ. 1. Յաջորդել, պայազատել: 2. Փոխարինել, հատուցանել: 3. Փոխանցել:
ՓոխԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Յաջորդութիւն, պայազատութիւն, տեղակալութիւն: 2. Փոփոխումն:
– ՓոխԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ՈՏԻՑ. Քայլափոխութիւն:
ՓոխԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, տե՛ս ՅԱՐԱՆՈՒՆԱԲԱՐ:
ՓոխԱՆՇԱՐԺԵԼ, նբ. Փոփոխել:
ՓոխԱՊԱՐՏ, ա. գ. Պարտապան, փոխառու:
ՓոխԱՌՈՒ, ա. Պարտառու, փոխապարտ, պարտապան:
ՓոխԱՍՏԵՂԾԱԿԵՐՊԵԼ, ՓոխԱՍՏԵՂ-

Ծեւ, տե՛ս ՓոնսԱԿերՊեւէ:
ՓոնսԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Տուրեւառ:
ՓոնսԱՏեՂեւ, նբ. Տեղափոխել, փոխադրել:
ՓոնսԱՏՈՒ, գ. Պարտատէր:
ՓոնսԱՏՈՒԵՒ, տե՛ս ՓոնսԱՏՐԵՒ:
ՓոնսԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Վաշխ:
ՓոնսԱՏՐԵՒ, նբ. 1. Փոխարինել, փոխադարձել, փոխանակել, հատուցանել, տալ: 2. Փոխադրել, համեմատել, վերաբերել:
ՓոնսԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հատուցումն, վարձատրութիւն, փոխադարձութիւն: 2. Բաղկացութիւն: 3. Փոխատուութիւն, փոխ:
ՓոնսԱՐԷՆ, գ. 1. Հատուցումն, տրիտուր: 2. Յաջորդ: 3. մ. նխդ. Փոխան, փոխանակ:
- ԴԱՐՁ ՓոնսԱՐԻՆԻ, ՀԱՏՈՒՑՈՒՄԸ ՓոնսԱՐԻՆԱՅ, տե՛ս ՓոնսԱՐԷՆ (1):
ՓոնսԱՐԻՆԵՒ, նբ. Հատուցանել:
ՓոնսԱՐԿԵՒ, նբ. 1. Յեղափոխել, յեղուլ, փոխաբերել: 2. Փոխարինել:
ՓոնսԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափոխութիւն, փոփոխումն:
ՓոնսԵՒ, նբ. 1. Յեղաշրջել, դարձուցանել, փոփոխել, փոխարկել: 2. Յեղուլ, թարգմանել, վերածել: 3. կ. չբ. Փոխադրել, տեղափոխել, մեկնել, չուել, դառնալ:
ՓոնսԻՆԴ, գ. Խլուս:
ՓոնսՈՐԴ, ՓոնսՈՐԴԻ, գ. 1. Ծնունդ, փոխոյ, տոկոսիք: 2. Փոխարէն:
ՓոնսՈՒՄԸ, գ. 1. փխբ. Ուղեորութիւն, նշումն: 2. (եկեղց.) Վերափոխումն:
ՓոնսՓոն, տե՛ս ՓոնՓոն:
ՓոնԿ, գ. 1. Հրապար: 2. Գօտի (փոկեայ): 3. Սկետեայ, ձաղկ: 4. ա. Փոկեայ, կաշեայ:
ՓոնԿեԱՅ, ա. Կաշեայ:
ՓոնՂ¹, մանաւանդ ՓոնՂՔ, գ. 1. Պարանոց, վիշ: 2. Կոկորդ: 3. Որկոր: 4. Սրահ:
ՓոնՂ², գ. 1. Եղջեր փող, շեփոր: 2. փխբ.

Առաքեալք: 3. Խողովակ: 4. Եղէզն:
- ՓոնՂ ՀԱՐԿԱՆԵՒ, տե՛ս ՓոնՂԵՒ:
ՓոնՂԱԿ, գ. Շնչափող:
ՓոնՂԱԿԱՐԴԱՅ, ա. գ. Փողահար:
ՓոնՂԱՀԱՐ, գ. Փողար, փողայր, փողակարաց:
ՓոնՂԱՀԱՐԱԿԱՆ, ա. Փողարական:
ՓոնՂԱՅՐ, տե՛ս ՓոնՂԱՀԱՐ:
ՓոնՂԱՐ, տե՛ս ՓոնՂԱՀԱՐ:
ՓոնՂԱՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՓոնՂԱՀԱՐԱԿԱՆ:
ՓոնՂԵՒ, նբ. 1. Փող հարկանել: 2. փխբ. Հռչակել, քարոզել:
ՓոնՂՈՏԵՒ, նբ. Խողխողել, խոշոշել, մորթել, գոհել, գենուլ:
ՓոնՂՈՏԻՉ, ա. Սպանիչ, սպանող:
ՓոնՂՈՏՈՒՄԸ, գ. Զենուկն:
ՓոնՂՈՅ, գ. Գոռհ:
- ՄԱՆՐ ՓոնՂՈՅ. Նրբափողոց:
ՓոնՂՈՅՄԷՋ, գ. Մէջափողոց:
ՓոնՂՓոնՂԵՒ¹, նբ. չբ. Փաղփաղել, շողացուցանել, շողշողել, շողալ:
ՓոնՂՓոնՂԵՒ², նբ. Հիւսել, ներհիւսել, ընդելուզանել:
- ՓոնՂՓոնՂԵԱԼ. Պալարակալ:
ՓոնՃՈԿ, գ. Փեճեկ, կեղև, պատեան:
ՓոնՃՈԿԵՒ, նբ. Փեճոկել, կեղևել:
ՓոնՅԹ, գ. 1. Զան, ճիգն, հոգ, խնամ: 2. Ստիպումն, շտապ, ճեպ: 3. ա. Զանասէր, աշխատասէր, գործասէր, ժիր: 4. մ. Փուլթով, փութապէս, փութանակի, վաղվաղակի, ճեպով, ստիպալ:
- ՓոնՅԹ ԱՌԵՆԵՒ կամ ՈՒՆԵՒ, ՓոնՅԹ ԴՆԵՒ, ՓոնՅԹ ՅԱՆՁԻՆ ՈՒՆԵՒ. Զանալ, դուռն գործել, հոգ առնել, հոգալ, փութալ:
- ՓոնՅԹ Է, մբ. Պէտ է:
- ԸՆԴ ՓոնՅԹ, ՓոնՅԹ ԸՆԴ ՓոնՅԹ, ՓոնՅԹ ՓոնՅԹ, ՓոնՅԹ Ի ՓոնՅԹՈՅ, ՓոնՅԹ Ի ՓոնՅԹ, տե՛ս ՓոնՅԹ (4):
ՓոնՅԹԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՓոնՅԹԱԳՈՅՆ:
ՓոնՅԹԱՐԱԳ, ա. Փութկոտ:
ՓոնՅԹԵՌԱՆԴՆ, ա. Զերմեռանդն, փութաւոր:

փոխթուլութիւն, ա. մ. Արագընթաց, քաջ-
ընթաց:
փոխթոթոթիւն, տե՛ս փոթոթոթիւն:
փոճեզգԳԱԾ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս փոճոճԵԼ
(իմ):
փոճեճԵՍԱԿ, ա. Փոչխածե:
փոճի, գ. Մղեղ, ունդ:
փոճիԱԶԵԻ, տե՛ս փոճեճԵՍԱԿ:
փոճիՇ, տե՛ս փոթիՄԻՇ:
փոճոճԵԼ (իմ), չբ. Փոչեղգած լինել:
փոՍ, գ. 1. Գուբ, խորխորատ: 2. Խրամ:
- փոՍ ՀԱՏԱՆԵԼ. Փոսել:
- փոՍՍ ԳՈՐԾԵԼ. Փոսացուցանել:
փոՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փոս հատանել,
փոսս գործել, փոսել, խորել:
փոՍԵԼ, տե՛ս փոՍԱՅՈՒՅԱՆԵԼ:
փոՐ¹, գ. 1. Որովայն: 2. Արգանդ: 3.
Փորուած: 4. ա. Մնամէջ:
փոՐ², գ. Զոր, ձորագաւառ:
փոՐ³, գ. (կենդբ.) Պոր, կարպայ:
փոՐԱԳՐԵԼ, նբ. Արձանագրել, դրոշմել:
փոՐԱՄ, գ. Փորուած, փոս, խորք, խորչ:
փոՐԱՄՈՅ, ա. Վիմափոր, փորուածոյ:
փոՐԱՅԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. Որովայնացաւ-
ածութիւն:
փոՐԵԼ, նբ. 1. Փոս հատանել, փոսել,
խորել: 2. Բրել: 3. Ծակել, ծակոտել:
փոՐԶ, գ. 1. Քննութիւն: 2. ա. Փորձեալ,
փորձադրեալ, տեղեակ, հմուտ: 3. Ըն-
տիր:
- Ի փոՐԶ ԱՌԵՆՈՒԼ. Փորձել:
- Ի փոՐԶ ԱՐԿԱՆԵԼ. Տանջել, չարչարել:
փոՐԶԱԳՈՅ, ա. 1. Ընտրելագոյն: 2.
Հմտագոյն, տեղեկագոյն:
փոՐԶԱԴՐԵԱԼ, ա. Փորձեալ, փորձ:
փոՐԶԱԿԱՆ, ա. 1. Փորձող: 2. Փորձո-
ղական:
փոՐԶԱՆ, տե՛ս փոՐԶ (1):
փոՐԶԱՆԱԻՈՐ, ա. Վտանգաւոր:
փոՐԶԱՆՔ, գ. 1. Փորձութիւն, փորձ:
2. Արկած, պատահար: 3. Կիրք, նեղու-
թիւն, չարչարանք, պատիժ:

փոՐԶԱՊԵՏ, գ. Սատանայ (գլխաւոր)
բուն փորձիչը:
փոՐԶԱՏԵՍ ԱՌԵՆԵԼ. Փորձել:
փոՐԶԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Փորձութիւն:
փոՐԶԵԼ, նբ. 1. Ի փորձ առնուլ: 2. Հե-
տագոտել, որոնել, քննել, ստուգել, ընտ-
րել: 3. Հբ. չբ. Ձեռնարկել, բռնն հար-
կանել, ջանալ, գուն գործել, հնարել:
փոՐԶԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Վարժել, վարժե-
ցուցանել:
փոՐԶԻԶ, ա. գ. 1. Փորձող, մասնաւորա-
պէ՛ս սատանայ: 2. Հէն, աւազակ:
փոՐԶՈՂ, տե՛ս փոՐԶԻԶ (1):
փոՐԶՈՂԱԿԱՆ, ա. Փորձական:
փոՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փորձումն, փոր-
ձանք: 2. Գայթակղութիւն, մոլորութիւն:
3. Վտանգ, նեղութիւն, կիրք, վիրտ: 4.
Արկած, աղէտ: 5. Փորձ, հմտութիւն:
փոՐԶՈՒՄՆ, տե՛ս փոՐԶՈՒԹԻՒՆ (1):
փոՐԶՊԵՏ, տե՛ս փոՐԶԱՊԵՏ:
փոՐՈՆ, գ. Հրապարակ:
փոՐՈՏԱԼ, չբ. Մռնչել, չչել:
փոՐՈՏԻ, գ. 1. Ընդերք, աղիք: 2. Կորիզ:
փոՐՈՒՄ, գ. Փոս, ծերպ, ծակ, խորչ,
փոր, փորք:
փոՐՈՒՄՄՈՅ, տե՛ս փոՐԱՄՈՅ:
փոՐՈՒՔ կամ փոՐՈՒԳ, գ. Փորուած, փոր,
փոս:
փոթութԱԲԱՐ, տե՛ս փոթութԱՊԷՍ:
փոթութԱԲԵՐ, ա. Անդանդաղ:
փոթութԱԼ, չբ. 1. Երագել, ճեպել, աճա-
պարել, վազվազել: 2. Փոյթ ունել, ջա-
նալ, գուն գործել, նկրտել, հոգալ:
փոթութԱԼԻ, ա. Յանկալի, տե՛նչալի, փա-
փազելի:
փոթութԱԿԱՄ, ա. Ջանասէր, մեծաջան:
փոթութԱՀԱՍԻԿ, ա. Արագահատ:
փոթութԱճԵՄ, ա. Արագընթաց, երագըն-
թաց:
փոթութԱՄԱՀ, ա. Արագավախճան, երա-
գավախճան:
փոթութԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Յորդորամիտ:

փոխարձակ, տե՛ս փոխարձակ:
փոխարձակԱԿԻ, մ. 1. Փուլթապէս, փուլթով, վաղվաղակի, ճեղքով, ստիպաւ: 2. ա. Արագագոյն, վաղահաս, փոյթ:
փոխարձակՅոթիտիւն, գ. Անցաւորութիւն:
փոխարձակՊէՍ, մ. Փուլթաբար, փուլթով, փուլթանակի, անդանդադ:
փոխարձակՍԻՐՏ, ա. Փուլթկոտ, վաղվաղկոտ, անհամբեր:
փոխարձակՍՐ, ա. Հոգող:
փոխարձակՅՈՂԱԳՈՅՆ, ա. Փուլթկոտ, ջերմեանդն:
փոխարձակՅՈՂՈՒԹԻՒՆ, փոխարձակՍՄՆ, գ. Փոյթ, ջան, եռանդն:
փոխարձակՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ստիպել, յորդորել:
փոխարձակՅՈՒՅԻԶ, ա. Յորդորեցուցիչ, յորդորիչ:
փոխարձակՈՐ, ա. Փոյթեռանդն, ճգնագեաց, փուլթող, փուլթոտ:
փոխարձակՅՈՒՅ, տե՛ս փոխարձակՅ:
փոխարձակՅՈՒՅՈՒՅ, ա. Վաղվաղկոտ, փուլթոտ:
փոխարձակՈՂ, ա. Փուլթաւոր, փոյթեռանդն:
փոխարձակՎ, մ. Փուլթանակի, փուլթապէս, անդանդադ, փուլթութեամբ:
փոխարձակՏ, ա. Փուլթաւոր, փուլթկոտ:
փոխարձակՅՈՒՅԻՒՆ, գ. Փոյթ, խնամ, ջան, եռանդն:
- փոխարձակՅԵԱՄԲ, տե՛ս փոխարձակՎ:
փոխարձակՋ, գ. Յօղուն:
փոխարձակՏԻՊԱՆ, ա. գ. Թիկնապահ, անձնապահ, մարմնապահ:
- փոխարձակՏԻՊԱՆԱՅ ՍԱՂԱՐ. Անձնապահապետ:
փոխարձակ, գ. Հնոց:
փոխարձակ, գ. 1. Փտուլթիւն, նեխուլթիւն: 2. ա. Փտեալ, ցեցակեր, յոռի, անպիտան: 3. Անհարազատ (սերունդ, զաւակ):
փոխարձակՍԻՇ(Ն), գ. Փոշիչ (դատաւարութիւն):
փոխարձակ, գ. Շունչ, հողմ, սիբ:
փոխարձակԳԵԼ, նբ. Սփոփել:

փոխարձակ, մ. ա. Փոխանակաւ, փոխարձակ, փոխարձական:
փոխարձակԱԿԱՆ, ա. 1. Դիւրափոփոխ, այլալիւի, յեղյեղուկ: 2. Փոփոխ:
- փոխարձակԱԿԱՆ ՅՈՐՋՈՐՋՈՒՄՆ. Այլաբանութիւն:
փոխարձակԵԼ, նբ. 1. Այլալիւ, յեղյեղուկ: 2. Այլափոխել, փոխակերպել: 3. Փոխարինել, փոխարկել: 4. Տեղափոխել, փոխադրել:
փոխարձակՅՈՒՅԻՒՆ, տե՛ս փոխարձակՍՄՆ:
փոխարձակՍՄՆ, գ. 1. Փոփոխութիւն, յեղափոխութիւն, յեղափոխումն, յեղանակումն, փոխարկութիւն, փոխադրութիւն, այլալիւի:
2. Փոխաբերութիւն: 2. Եղանակ (տարուստ):
- փոխարձակՍՄՆ ԱՆՈՒԱՆՅ. Այլաբանութիւն:
փոխարձակ, ա. 1. Փոքրիկ, մանր, կարճ, կրտսեր, մատաղ: 2. Դոյզն, սակաւ, նուազ, խուն, սուղ:
- փոխարձակՄԻ, փոխարձակԻՆԶ. Սակաւ մի, սակաւ ինչ, սակաւուք, սակաւս, առ սակաւ մի, սուղ ինչ:
- փոխարձակՓՈՒՐ, ԱՌ փոխարձակՓՈՒՐ, ԱՌԻ փոխարձակՓՈՒՐ, ԸՍՏ փոխարձակՓՈՒՐՈՒ. Սակաւ սակաւ, առ սակաւ սակաւ, զամբան զգամ:
փոխարձակԳԻՆ, ա. Սակաւագին, դիւրագին:
փոխարձակԳՈՅՆ, ա. Փոքրիկ, կրտսերագոյն, նուաստագոյն, սակաւագոյն:
փոխարձակՀԱՍԱԿ, ա. Կարճահասակ:
փոխարձակՀՈՒՐ, ա. Անարի, վեհերոտ:
փոխարձակՀՈՒՐՈՒՅԻՒՆ, գ. Փոքրոգութիւն, փոքրանձնութիւն, փոքրամտութիւն, կարճամտութիւն:
փոխարձակՄԵԱՅ, ա. Սակաւօրեայ:
փոխարձակՄՏԵԼ, չբ. Կարճատել, զայրանայ:
փոխարձակՄՏՈՒՅԻՒՆ, տե՛ս փոխարձակՈՒՐՈՒՅԻՒՆ:

ՓՈՒՔՐԱՆԱԼ, չբ. 1. Փոքրիկանալ, նուաստանալ: 2. Նուազել, թեթևանալ:
ՓՈՒՔՐԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրահոգու-
թիւն, փոքրամտութիւն, կարճամտութիւն:
ՓՈՒՔՐԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Անշուք, գճուճ, ճղճիմ:
ՓՈՒՔՐԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. Անշքու-
թիւն, նուաստութիւն, գճուութիւն:
ՓՈՒՔՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՓՈՒՔՐԿԱ-
ՅՈՒՅԱՆԵԼ:
ՓՈՒՔՐԵԼ, նբ. Յապաւել, գերծուլ, կըտ-
րել, խուզել, սափրել:
ՓՈՒՔՐԻԿ, ա. Նուազ- փղքշ. ՓՈՒՔՐ-ի:
ՓՈՒՔՐԿԱՆԱԼ, չբ. 1. Փոքրանալ, նուա-
զել: 2. փխբ. Նուաստանալ:
ՓՈՒՔՐԿԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Փոքրացու-
ցանել: 2. փխբ. Նուաստացուցանել:
ՓՈՒՔՐԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փոքրութիւն, նուա-
զութիւն, նուաստութիւն:
ՓՈՒՔՐՈՔԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Թեթևացու-
ցանել:
ՓՈՒՔՐՈՔԻ, ա. Թեթև:
ՓՈՒՔՐՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փոքրահոգու-
թիւն: 2. Տկարամտութիւն:
ՓՈՒՔՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՒՔՐԿՆՈՒԹԻՒՆ:
ՓՉԵԼ, նբ. չբ. 1. Շնչել: 2. Մեռանել:
ՓՉՈՒՄՆ, գ. Շնչումն:
ՓՌԵՂԳԱԼ, չբ. 1. Փռնչել, փռնքտալ,
խրխնջել: 2. փխբ. Խրոխտալ, յոխորտալ,
ուռչս առնել: 3. Հեծծել, ճչել, աւաղել:
ՓՌԵՂՉԵԼ, ՓՌԵՔՏԱԼ, տե՛ս ՓՌԵՂԳԱԼ:
ՓՍԱԼՏ, ՓՍԱՂՏ, գ. Սաղմոսասաց, սաղ-
մոսերգու, սաղմոսանուազ, սաղմոսողոգ:
ՓՍԻԱԹ, գ. Պարիխ, նաճա(յ), փսիբայ,
փսիաթիւն:
ՓՍԻԱԹԻՆ, տե՛ս ՓՍԻԱԹ:
ՓՍԻՐԱՅ Կամ ՓՍՐԱՅ, տե՛ս ՓՍԻԱԹ:
ՓՍԽԱՄ, գ. Զգայու, ործ:
ՓՍԽԵԼ, նբ. Զգայուել, ործալ, ժայթքել:
ՓՏԱՆԱԼ, չբ. Փտել:
ՓՏԵԼ¹, նբ. Նեխել, սպականել (փտում
առաջ բերել):

ՓՏԵԼ² (իմ), չբ. Փտանալ, նեխել:
ՓՏՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՓՈՒՅ:
ՓՐԻՍԱՅ, տե՛ս ՓՍԻՐԱՅ:
ՓՐԾԱՆԵԼ (իմ), չբ. Պրծանել, գերծանել,
ճողոպրել:
ՓՐԾՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ազատել, գերծու-
ցանել, պրծել:
ՓՐԿԱՐԱՐ, մ. Փրկողաբար:
ՓՐԿԱԳՈՐԾ, ա. Փրկիչ, փրկութիւնա-
գործ:
ՓՐԿԱԳՈՐԾԵԼ, նբ. 1. Փրկել, ազատել:
2. Կենսագործել:
ՓՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Փրկութիւն:
ՓՐԿԱԿԱՆ, ա. 1. Փրկաւէտ, կենարար:
2. Առողջարարական, զօրացուցիչ:
- ՓՐԿԱԿԱՆՔ, գ. Փրկանք, փրկանաւո-
րութիւն:
ՓՐԿԱՆ, տե՛ս ՓՐԿԱՆՔ:
ՓՐԿԱՆԱՌ, ա. գ. Փրկանաւոր:
ՓՐԿԱՆԱՒՈՐ, տե՛ս ՓՐԿԱՆԱԿ:
ՓՐԿԱՆԱՒՈՐԵԼ, նբ. Փրկել:
ՓՐԿԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Փրկականք,
փրկանք:
ՓՐԿԱՆՔ, գ. 1. Փրկան (փրկագին): 2.
Տոյժ, տուգանք: 3. Փրկանաւորութիւն,
փրկութիւն:
ՓՐԿԱՐԱՆ, գ. Ապաւէն, ապաստան:
ՓՐԿԱՒԷՏ, ա. Կենարար, կենսառիթ:
ՓՐԿԵԼ, նբ. Ազատել, ապրեցուցանել,
կեցուցանել, փրկանաւորել, փրծուցանել,
ճողոպրել, կորզել, թափել:
ՓՐԿԻՉ, ա. գ. Փրկող, ապրեցուցիչ, կե-
ցուցիչ, ազատիչ, կենարար:
ՓՐԿՈՂ, տե՛ս ՓՐԿԻՉ:
ՓՐԿՈՂԱՐԱՐ, մ. Փրկաբար:
ՓՐԿՈՒԹԵՆԱԿԱՆ, ա. Փրկական, փրկ-
չական:
ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Փրկումն, ազատու-
թիւն, գերծումն: 2. Փրկանք:
ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԱԳՈՐԾ Կամ ՓՐԿՈՒԹԵ-
ՆԱԳՈՐԾ, ա. Փրկագործ:
ՓՐԿՈՒՄՆ, տե՛ս ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ:

ՓՐԿԶԱԲԱՐ, մ. Փրկչապետ, փրկողաբար:
ՓՐԿԶԱԿԱՆ, ա. Փրկական:
ՓՐԿԶԱՊԷՍ, տե՛ս ՓՐԿԶԱԲԱՐ:
ՓՐՓՈՒՐ, գ. 1. Պղպձակ: 2. Լորձն:
ՓՐՓՐԱԼ, ՓՐՓՐԱՆԱԼ, տե՛ս ՓՐՓՐԵԼ:
ՓՐՓՐԵԼ, չբ. 1. Փրփրալ, փրփրանալ: 2. Կիւր. Զայրագնել, մոլեգնել, կատաղել:
ՓՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Անպիտանութիւն, գոտութիւն:
ՓՅՈՒՆ, ա. 1. Անպիտան, անարգ, տըրուպ: 2. Անյարժար, անտեղի:
ՓՔԱԼ¹, չբ. 1. Ուռնուլ: 2. Կիւր. Հպարտանալ, ամբարտաւանել, գոռոզանալ, մեծամտել, փքնուլ:
ՓՔԱԼ², չբ. Շչել, շաչել:
ՓՔԱՂԻՔ, գ. յոգն. Թոքք:
ՓՔԱՆԱԼ, տե՛ս ՓՔԱԼ¹:
ՓՔԱՆՔ, գ. Փքումն:
ՓՔԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Հպարտացուցանել:
ՓՔԻՆ, գ. Նետ, հերձակ:
ՓՔՆՈՒԼ, տե՛ս ՓՔԱԼ¹:
ՓՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՓՔԱՆՔ:

Ք

ՔԱԿ, ա. 1. Քակեալ: 2. Քակուճն, որոշումն:
ՔԱԿԵԼ, նբ. 1. Քանդել, աւերել, փլուզանել, կործանել: 2. Բաժանել, զատուցանել, մեկնել: 3. Քայքայել, խախտել, խաթարել, լուծանել (կապը, միասնութիւն են): 4. Վերացուցանել, ցրել:
ՔԱԿԻԶ, ա. Քակտիչ:
ՔԱԿՈՂԱԿԱՆ, ա. Քակիչ:
ՔԱԿՈՐ, գ. Միւ:
ՔԱԿՈՒՄՆ, գ. Քակտութիւն, քակտումն:
ՔԱԿՈՒՏ, ա. Խախտտ:
ՔԱԿՏԵԼ, նբ. Քանդել, քայքայել, խախ-

տել, աւերել, եղծանել, լուծանել:
ՔԱԿՏԻԶ, տե՛ս ՔԱԿԻԶ:
ՔԱԿՏՈՒԹԻՒՆ, ՔԱԿՏՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱԿՈՒՄՆ:
ՔԱՀԱՆԱՅ, գ. Երէց:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՅՆ, ա. (յուճական ոճով) Սրբազնագոյն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾԵԼ, չբ. նբ. 1. Քահանայել, քահանայանալ: 2. Զեռնադրել, սրբազանել, նուիրագործել:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայապարտութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ, ա. Նուիրական, սուրբ:
- ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆՔ, գ. յոգն. Քահանայք:
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԻՅ, ա. գ. Երիցակից:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՆԱԼ, չբ. 1. Զեռնադրել:
2. Քահանայագործել:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ, գ. 1. Երիցանց երէց:
2. Պատրիարք, եպիսկոպոս, կաթողիկոս:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Քահանայապետապետ:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Սրբազան, սուրբ:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԲԱՐ:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քահանայագործութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅԱՐԱՆ, գ. Սրբարան:
ՔԱՀԱՆԱՅԵԼ, չբ. Քահանայագործել:
ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Երիցութիւն:
2. Քահանայապետութիւն:
ՔԱՀԱՆԱՅՕՐԷՆ, մ. 1. Քահանայապետ:
2. ա. Քահանայական:
ՔԱՂ¹, գ. Քօշ, նոխազ, քաղակ:
ՔԱՂ², գ. (բար.) Գաղձն:
- ՔԱՂ ՀԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՂ ՀԱՆԵԼ:
ՔԱՂԱԾՈՅՔ, տե՛ս ՔԱՂՈՒԾՈՅՔ:
ՔԱՂԱԿ, տե՛ս ՔԱՂ¹:

ՔԱՂԱՀԱՆ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՀԱՆԵԼ :
ՔԱՂԱՔ, գ. Մայրաքաղաք, թագաւո-
րեալ քաղաք, արքայարան, քաղաքիկ :
ՔԱՂԱՔԱԲԱՇԵՍ, տե՛ս ՔԱՂԱՔՕՐԻՆ :
ՔԱՂԱՔԱԲԵՐԴ, գ. Բերդաքաղաք, ա-
մուր :
ՔԱՂԱՔԱԳԵՂ, ՔԱՂԱՔԱԳԵՒՂ, ՔԱ-
ՂԱՔԱԳԵՈՂ, տե՛ս ՔԱՂԱՔԱԳԻՒՂ :
ՔԱՂԱՔԱԳԻՒՂ, գ. Գիւղաքաղաք, գե-
ղաքաղաք, աւան :
ՔԱՂԱՔԱԺՈՂՈՎ, ա. Բազմաժողով,
բազմամարդ :
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ա. 1. Քաղաքային : 2.
Քաղաքացի :
- ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՆ, գ. Քաղաքականու-
թիւն, քաղաքավարութիւն :
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Քաղա-
քավարութիւն, քաղաքական (քաղաքը
կառավարելը) : 2. Կենցաղավարութիւն
(առաքինի կեանք վարելը) :
ՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, գ. Մայրաքաղաք :
ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ, ա. գ. 1. Քաղաքական :
2. Քաղաքացի :
ՔԱՂԱՔԱՆԻ, գ. Հաւաք. Քաղաքք :
ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ, գ. Շահապ :
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ¹, նբ. Կառավարել,
ղեկավարել, վարել (քաղաքը, երկիրը,
պետութիւնը) :
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ², չբ. Կենցաղավարել,
առաքինանալ :
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂԱ-
ՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ :
ՔԱՂԱՔԱՅԻ, ա. գ. Քաղաքային, քա-
ղաքական :
ՔԱՂԱՔԻԿ, տե՛ս ՔԱՂԱՔ :
ՔԱՂԱՔԿՆԵԱՐ, գ. յոգն. Քաղաքիկք :
ՔԱՂԱՔՈՐՄ, գ. Պարիսպ, պատնէշ :
ՔԱՂԱՔՕՐԻՆ, ա. գ. Քաղաքաբաշխ :
ՔԱՂԴԵԱՅ, տե՛ս ՄՈՊ (1) :
ՔԱՂԵԼ, նբ. 1. Հաւաքել, ժողովել : 2.
Քաղհանել, հնձել : 3. Հանել, կորզել,
խլել : 4. Մերկել :

- ՔԱՂԵԼ ՁՈՋԻԼՍ. Որոնել :
ՔԱՂԹՆԱՏ, ա. Թոթով, թոթովախօս,
կակազոտ :
ՔԱՂԻՐԴ, ՔԱՂԻՐԹ, գ. Փարթ, աղբա-
բոյն որովայն :
ՔԱՂԿԵՂՈՆԱԿԱՆ, ՔԱՂԿԵՂՈՆԻԿ, ա.
գ. (կրօն.) Երկաքնակ :
ՔԱՂՀԱՆԵԼ, նբ. 1. Քաղ հանել, քաղա-
հան առնել : 2. փխբ. Ծաղկաքաղ առնել :
ՔԱՂՈՒԱԾՈՅՔ, գ. Քաղաձոյք :
ՔԱՂՐԹԵՂ, ա. Յառաջադերթ :
ՔԱՂՅ, գ. 1. Անսուաղութիւն, նօթու-
թիւն, քաղցութիւն, սով : 2. ա. Քաղցա-
ւոր, նօթի, անօթի, սովական :
ՔԱՂՅԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՂՅՆՈՒԼ :
ՔԱՂՅԱՒՈՐ, տե՛ս ՔԱՂՅ (2) :
ՔԱՂՅԵԼԱԲԱՐ, մ. Անյադաբար :
ՔԱՂՅԵՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՂՅՆՈՒԼ :
ՔԱՂՅԿԵՂ, գ. (բժշկ.) Նյիրդն, խոլխեց-
զետի :
ՔԱՂՅՆՈՒԼ, չբ. 1. Քաղցանալ, սովել,
սովանալ : 2. փխբ. Կարօտել, ցանկալ :
ՔԱՂՅՈՒ, գ. Նազմուզ, արիւն խաղողոյ :
ՔԱՂՅՈՒԱԼԻՑ, ա. Արբեայ :
ՔԱՂՅՈՒԵՆԻ, ա. Քաղցրահամ, քաղց-
րիկ, անոյշ :
ՔԱՂՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅ (1) :
ՔԱՂՅՐ, ա. 1. Անոյշ, Համեղ : 2. նման.
Ախորժելի, Հաճոյական, ցանկալի, Հեշ-
տալի, դիւրիշ : 3. նման. Լաւ, ընտիր,
գեղեցիկ : 4. նման. Քաղցրաբարոյ, բա-
րի : 5. գ. Քաղցրութիւն : 6. Մեղր : 7. մ.
Քաղցրութեամբ :
ՔԱՂՅՐԱԲԱՆ, ա. 1. Քաղցրախօս : 2.
Շողոքորթ, Հրապուրիշ :
ՔԱՂՅՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաղցրա-
ձայնութիւն :
ՔԱՂՅՐԱԲԱՐ, մ. Քաղցրութեամբ,
քաղցրապէս, բաղցր :
ՔԱՂՅՐԱԲԱՐԱՌ, ա. մ. 1. Քաղցրա-
ձայն : 2. Ախորժաւուր, Հեշտալի :
ՔԱՂՅՐԱԲԱՐՈՅ, ա. Հեղ :

ՔԱՂՅՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Հեղութիւն, ցածութիւն:
ՔԱՂՅՐԱԲԵՂՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԲԵՐ:
ՔԱՂՅՐԱԲԵՐ, ա. Քաղցրաբեղուն:
ՔԱՂՅՐԱԲՈՅՍ, ա. Քաղցրահամ:
ՔԱՂՅՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ա. Քաղցրարար:
ՔԱՂՅՐԱԳԻՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԳՈՅՆ:
ՔԱՂՅՐԱԳՈՅՆ, ա. 1. Քաղցրագին: 2. մ. Քաղցրութեամբ:
ՔԱՂՅՐԱԶՈՒԱՐՃ, ա. Ախորժ, հեշտալուր:
ՔԱՂՅՐԱԼՈՒՐ, ա. 1. Դիւրալուր, հլու, հեղ: 2. Հեշտալուր, ախորժալուր:
ՔԱՂՅՐԱԽԱՌՆ, ա. մ. Բարեխառն, հեղիկ, քաղցրիկ:
ՔԱՂՅՐԱԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեխառնութիւն:
ՔԱՂՅՐԱԽՕՍ, ա. Քաղցրաբան, քաղցրախօսակ, հեշտախօս:
ՔԱՂՅՐԱԽՕՍԱԿ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԽՕՍ:
ՔԱՂՅՐԱԿԱՆ, ա. Քաղցր:
ՔԱՂՅՐԱՀԱՄ, ա. Բարեհամ, անուշահամ, համեղ, քաղցրաճաշակ:
ՔԱՂՅՐԱՀԱՄԲՈՅՐ, ա. Բարեհամբոյր:
ՔԱՂՅՐԱՀԱՅԵԱՅ, ա. 1. Հեղահայեաց, բարեսէր, մարդասէր: 2. Մեղուակն:
ՔԱՂՅՐԱՀԵԶ, ա. Մեղմ, ողոքական, յորդորական, հեշտալուր:
ՔԱՂՅՐԱՀՆԶԱԿ, ա. Քաղցրաճայն, քաղցրահնչիւն:
ՔԱՂՅՐԱՀՉԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՀԸՆԶԱԿ:
ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆ, ա. Քաղցրահնչիւն:
ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Բարեճայնութիւն, քաղցրերգութիւն: 2. Քաղցրաբանութիւն:
ՔԱՂՅՐԱՃԱՇԱԿ, ա. Քաղցրահամ, համեղաճաշակ, համեղահամ, համեղ:
ՔԱՂՅՐԱՄԵՂՈՒ, ա. Քաղցրահամ, անուշահամ:
ՔԱՂՅՐԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Բարեյարմար:

ՔԱՂՅՐԱՆԱԼ, չբ. Անուշանալ, քաղցրիկ:
ՔԱՂՅՐԱՆԻՆՋ, ա. Քաղցրանիրհ, քաղցրաբուն:
ՔԱՂՅՐԱՆԻՐՀ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՆԻՆՋ:
ՔԱՂՅՐԱՆՈՒԱԳ, ա. 1. Քաղցրաճայն, բարեյարմար: 2. Համեմատ:
ՔԱՂՅՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Հանդարտութիւն:
ՔԱՂՅՐԱՇՈՒՆՋ, ա. Բարեշունչ, հեշտաշունչ:
ՔԱՂՅՐԱՊԱՐԶ, ա. Քաղցրահայեաց:
ՔԱՂՅՐԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԲԱՐ:
ՔԱՂՅՐԱՍՆՈՅՑ, ա. Փափկասուն:
ՔԱՂՅՐԱՏԵՍ, ա. Քաղցրատեսակ:
ՔԱՂՅՐԱՏԵՍԱԿ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՏԵՍ:
ՔԱՂՅՐԱՐԱՐ, ա. Քաղցրաբու(ղ)իս:
ՔԱՂՅՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. 1. Անուշացուցանել: 2. Մեղմացուցանել:
ՔԱՂՅՐԱՔՈՒՆ, ա. Քաղցրանինջ, քաղցրանիրհ:
ՔԱՂՅՐԵԼ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱՆԱԼ:
ՔԱՂՅՐԵՆԻ, ա. Քաղցր, քաղցրախօս:
ՔԱՂՅՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔԱՂՅՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆ (1):
ՔԱՂՅՐԻԿ, ա. Քաղցր, քաղցրախառն:
ՔԱՂՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Անուշութիւն, համեղութիւն: 2. Քաղցրաբարութիւն, հեղութիւն, բարութիւն, բարեբարութիւն, մարդասիրութիւն, գթութիւն:
- ՔԱՂՅՐՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Քաղցրաբար, մարդասիրապէս, ախորժաբար:
ՔԱՂՅՐՈՒՆԱԿ, ա. Քաղցր:
ՔԱՄԱԿ, գ. Թիկնամէջ, թիկունք, մէջք:
ՔԱՄԱԿԱԲԵԿ, ա. Քամակկոտոր, փխբ. սրտաբեկ, կթոտ:
ՔԱՄԱԿԱԿՈՐ, ա. Սապատողն:
ՔԱՄԱՀԱԲԱՐ, մ. Քամահանօք, արհամարհաբար:
ՔԱՄԱՀԱԿԱՆ, ա. Արհամարհ, արհամարհիկ:
ՔԱՄԱՀԱՆՔ, գ. Արհամարհանք, արհամարհութիւն, անարգանք:

- ՔԱՄԱՀԱՆՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՄԱ-
ՀԵԼ:
ՔԱՄԱՀԵԼ, նբ. Արհամարհել, ունչս
առնել, թիկունս դարձուցանել:
ՔԱՄԱՀԻՉ, ա. Արհամարհիչ, անարգու:
ՔԱՄԵԼ, նբ. 1. Մզել, պարզել, գտել: 2.
Ծծել (մինչև վերջին կաթիլը խմել):
ՔԱՅԼ, գ. Քայլափոխ:
ՔԱՅԼԱՓՈՈՒ, գ. Քայլ, քայլափոխու-
թիւն, ոտից յեղյեղումն:
ՔԱՅԼԱՓՈՒՍԵԼ, չբ. Քայլել, ոտնափոխ
լինել:
ՔԱՅԼԱՓՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քայլափոխ,
քայլ, ոտնափոխութիւն:
ՔԱՅԼԵԼ, չբ. Քայլափոխել, դնալ, ըն-
թանալ, երթալ, յառաջել:
ՔԱՅՌ, ՔԱՅՌԱՄԱՆԵԱԿ, տե՛ս ՔԱՌԱ-
ՄԱՆԵԱԿ:
ՔԱՅՔԱՅԱՆՔ, տե՛ս ՔԱՅՔԱՅՈՒՄՆ:
ՔԱՅՔԱՅԵԼ, նբ. Խախտել, քակել, քակ-
տել, բաժանել:
ՔԱՅՔԱՅՈՒԹԻՒՆ, ՔԱՅՔԱՅՈՒՄՆ, գ.
Քայքայանք, բաժանումն, ցրումն:
ՔԱՆԱԲԱՐ, մ. Քանակի:
ՔԱՆԱԿ, գ. Չափ, քանակութիւն, որքա-
նութիւն:
ՔԱՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Չափով, խուն մի:
ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ, չբ. Քանակաւորել, քա-
նակել:
ՔԱՆԱԿԱՒՈՐ, ա. Չափաւոր:
ՔԱՆԱԿԱՒՈՐԵԼ (իմ), տե՛ս ՔԱՆԱԿԱ-
ՆԱԼ:
ՔԱՆԱԿԵԼ, տե՛ս ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ:
ՔԱՆԱԿԻ, տե՛ս ՔԱՆԱԲԱՐ:
ՔԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Քանակ, չափ, չա-
փաւորութիւն, որքանութիւն, քանիւ-
թիւն, քանիօնութիւն:
ՔԱՆԴ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿ:
ՔԱՆԴԱԿ, գ. Քանդ, քանդուած, դրօ-
շուած:
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿԵԼ:
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԻ, գ. Գրիչ, գրոց (քան-

դակելու գործիք):
ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. Քանդակ,
քանդ (քանդակուած գործ՝ առարկայ):
ՔԱՆԴԱԿԱԾՈՅ, ա. Քանդակեալ:
ՔԱՆԴԱԿԵԼ, նբ. Քանդակագործել, դրօ-
շել, դրուագել:
ՔԱՆԴԵԼ, նբ. Քակտել, աւերել, կործա-
նել, քայքայել, փլուզանել, տապալել,
ապականել:
ՔԱՆԴԻՉ, ա. Աւերիչ:
ՔԱՆԴՈՒԱԾ, տե՛ս ՔԱՆԴԱԿ:
ՔԱՆԴՈՒՄՆ, գ. Քակումն, աւերումն:
ՔԱՆՁԻ, շ. Վասն զի, որովհետև:
ՔԱՆԻ, գ. 1. Ո՞րչափ, ո՞րքան: 2. գ. Քա-
նակ, քանակութիւն, որքանութիւն:
ՔԱՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. Որքանութիւն, քա-
նակութիւն, քանակ:
- ՔԱՆԻՈՒԹԵԱՄԲ, մ. Չափով իւրիք:
ՔԱՆԻՊԱՏԻԿ, մ. Որքանաբար:
ՔԱՆԻՅՍ, ՔԱՆԻՅՍՍ, մ. Ո՞րչափ ևս
առաւել:
- ՔԱՆԻՅՍ ԱՆԳԱՄ, մ. Որքանի՞ցս
անգամ:
ՔԱՆԻԾՆ, գ. Ո՞րքան, ո՞րչափ:
ՔԱՆԻՕՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Որքանութիւն,
չափ, քանակութիւն:
ՔԱՆՈՆ, գ. 1. Կանոն (տափակ և ուղիղ
տախտակ՝ ուղիղ գծեր քաշելու համար):
2. փխբ. Կարգ, օրէնք, սահման, չափ:
ՔԱՆՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՆՈՆ:
ՔԱՆՅԱՆՔ, գ. Քանցումն, չարչարանք:
ՔԱՆՅԵԼ, նբ. Գզել, քշտել, կոճոպել, յօ-
շել, քեցել, խզել, շոպել, շորթել, կապտել:
ՔԱՆՅՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԱՆՅԱՆՔ:
ՔԱՆՔԱՐ, գ. Տաղանդ (դրամական միա-
ւոր):
ՔԱՆՔԱՐԱՒՈՐ, ա. Տաղանդաւոր:
ՔԱՇ, գ. Մնակուչտ:
ՔԱՇԵԼ, տե՛ս ՔԱՐՇԵԼ:
ՔԱՇԿԷՆ, գ. Գարեհաց:
ՔԱՇՏԻ, գ. 1. Թիակ (նաւի): 2. Նաւ:
ՔԱՇՏԻԿ, գ. Նաւորդ, նաւազնաց:

ՔԱՋ, աս. 1. Ուժեղ, կորովի, հզոր, զօրաւոր: 2. Բարի, լաւ, ընտիր, առաքինի, ազնիւ, քաջատոհմիկ, փառաւոր, պատուական, վայելուչ: 3. Դիւցազն, սկայ: 4. Այս, դէ: 5. մ. Տիրապէս, բարւոք, կարի, յոյժ, մեծապէս:
- ՔԱՋ ԱՐԱՆՅ. Կայսր, թագաւոր:
- ՔԱՋ Ի ԲԱՅ, մ. Ի բաց, բացագոյն, հեռագոյն:
ՔԱՋԱԲԱՆ, ՔԱՋԱԲԱՆԻԿ, աս. 1. Պերճաբան, ճարտարաբան, ճարտարախօս:
2. Բանիբուն, ճարտար, խոհական:
ՔԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Ուշեղուծիւն:
2. Բարեբանութիւն, օրհնութիւն:
ՔԱՋԱԲԱՍՏԻԿ, աս. Բարեբաստիկ, բարեբախտ, ճոխ:
ՔԱՋԱԲԱՐ, մ. Արիաբար, աներկիւղաբար, առաքինաբար, բարւոք, քաջ, լաւ:
ՔԱՋԱԲԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Քաջալաւուծիւն, բարելաւութիւն, լաւաբարութիւն:
2. Բարօրութիւն, բարեբախտութիւն:
ՔԱՋԱԲԵՐ, աս. 1. Բարեբեր, բերրի, արգաւանդ, պտղաբեր, յուռթի: 2. Բազմածին:
ՔԱՋԱԲԵՐԻ, տե՛ս ՔԱՋԱԲԵՐ:
ՔԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Պտղաբերութիւն, արգաւանդութիւն:
ՔԱՋԱԲԵՐՈՒՆ, տե՛ս ՔԱՋԱԲԵՐ:
ՔԱՋԱԲՈՅՍ, աս. 1. Բարեբուն: 2. Առատաբեր, բերրի, աճեցուն, առատ: 3. Առատամիտ, ուշեղ: 4. Առոյգ:
ՔԱՋԱ ԳԱՆ ԳՈՒՐ, աս. Գանգրահեր:
ՔԱՋԱ ԳԵՂԵՅԻԿ, աս. Չքնաղ:
ՔԱՋԱ ԳՆԱՅ, տե՛ս ՔԱՋԼԵԹԱՅ:
ՔԱՋԱ ԳՈՅՆ, մ. 1. Արիաբար: 2. Տիրապէս, լաւ ևս, քաջ:
ՔԱՋԱ ԳՕՏԻ, աս. Պնդակազմ, ժիր, քաջընթաց, արագ:
ՔԱՋԱ ԴԷՏ, աս. Ճարտարադէտ:
ՔԱՋԱ ԴԻՊՈՒԹԻԻՆ, գ. Քաջայարմարութիւն, վայելչութիւն:
ՔԱՋԱՋԱՐՄ, աս. Քաջատոհմիկ, պատուական, ազնուական:

ազնուական:
ՔԱՋԱՋԳԱՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Իմացականութիւն, ուշեղութիւն:
ՔԱՋԱՋԳԻ, աս. Քաջազարմ, քաջազուն:
ՔԱՋԱՋԵԿ, աս. Քաջայայտ:
ՔԱՋԱՋԷՆ, աս. Սպառազէն, քաջայաղթ:
ՔԱՋԱՋՈՒԱՐԹ, ՔԱՋԱՋՈՒԱՐՃ, աս. Սաղարթագուարճ, բարգաւաճ, յուռթի:
ՔԱՋԱՋՈՒՆ, աս. Քաջազգի, քաջատոհմիկ, քաջ:
ՔԱՋԱՋՕՐ, աս. Մեծազօր, զօրաւոր, արի:
ՔԱՋԱՋՕՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Ուժեղականութիւն, ուժեղութիւն, կորովութիւն:
ՔԱՋԱԹՈՒՆ, աս. Քաջասև:
ՔԱՋԱԹՈՒՉ, աս. Արագաթուիչ, սրաթուիչ:
ՔԱՋԱԺԻՐ, աս. Անխոնջ:
ՔԱՋԱԼԱԻ, աս. Բարելաւ, ընտիր, վայելչական:
ՔԱՋԱԼԱԻՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Բարելաւութիւն:
2. Քաջաբարութիւն, առաքինութիւն:
ՔԱՋԱԼԵՐ, լերք, գ. 1. Քաջալերութիւն:
2. Վստահութիւն: 3. աս. Քաջալերական, քաջալերիչ:
ՔԱՋԱԼԵՐԱԲԱՐ, մ. Անվեհեր, համարձակ:
ՔԱՋԱԼԵՐԱ ԳՈՅՆ, աս. Համարձակագոյն, աներկիւղ:
ՔԱՋԱԼԵՐԱԿԱՆ, աս. Քաջալեր, քաջալերիչ, զօրացուցիչ:
ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ¹, նբ. Քաջալերեցուցանել, զօրացուցանել, խրախուսել, սրտապնդել:
ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ² (իմ), չբ. Ջօրանալ, արիանալ:
ՔԱՋԱԼԵՐԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԱՋԱԼԵՐԵԼ¹:
ՔԱՋԱԼԵՐԻՉ, աս. Յուսադիր:
ՔԱՋԱԼԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Քաջալերք:
2. Համարձակութիւն, վստահութիւն, զօրութիւն:
ՔԱՋԱԼՈՒՐ, աս. Հլու, հնազանդ:
ՔԱՋԱԽԱՌՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեխառնութիւն:

ՔԱԶԱԽՆԱՄՈՂ, ա. Բարեխնամ:
ՔԱԶԱԽՈՂ, ՔԱԶԱԽՈՂԱԳՈՅՆ, ՔԱԶԱ-
ԽՈՂԱԿ, ա. Քաջախորհուրդ, խոհական,
իմաստուն:
ՔԱԶԱԽՈՂՆԵՄ, ա. Խոհականագոյն:
ՔԱԶԱԽՈՏ, ա. Խոտաւէտ:
ՔԱԶԱԽՈՐ, ա. Խորագոյն:
ՔԱԶԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ա. Խոհական, խելա-
ցի, ուշիմ, զգօն:
ՔԱԶԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. Խոհակա-
նութիւն, իմաստութիւն:
ՔԱԶԱԽՈՍ, ՔԱԶԱԽՈՄՆԱԿ, ա. Քաջա-
բան, համարձակախօս, քաղցրախօս:
ՔԱԶԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Պերճաբանու-
թիւն, ճոռոմաբանութիւն:
ՔԱԶԱԾԱՆՕԹ, ա. Իրագէտ, տեղեակ,
խելամուտ:
ՔԱԶԱԾԵՐ, գ. Ծերունի, ալևոր:
ՔԱԶԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բազմածնութիւն,
արգասաւորութիւն:
ՔԱԶԱԾՆՈՒՆԴ, ա. Բազմածին, բարե-
բեր:
ՔԱԶԱԿԱԶՄ, ա. Պնդակազմ, քաջայար-
մար:
ՔԱԶԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. Քաջայարմա-
րութիւն:
ՔԱԶԱԿԱՂ, ա. Այսահար, դիւահար:
ՔԱԶԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկարգու-
թիւն:
ՔԱԶԱԿԱՐԾՐԱԳՈՅՆ, ա. Պնդակազմ,
անպարտելի:
ՔԱԶԱԿԵՐՊ, ա. Բարեստիլ, բարեսե-
սակ:
ՔԱԶԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեսեսու-
թիւն, գեղեցկութիւն:
ՔԱԶԱԿՈՐՈՎ, ա. Յոգնակորով, զօրա-
ւոր, հզօրեղ, քաջագօր:
ՔԱԶԱԿՐՕՆ, ա. Բարեկրօն:
ՔԱԶԱՀԱՃՈՅ, ա. Բարեհաճոյ, հաճոյա-
կան, ընդունելի:
ՔԱԶԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեհաճու-
թիւն:

ՔԱԶԱՀԱՄԱՐ, ՔԱԶԱՀԱՄԱՐԵԼԻ, ա.
Գովելի, օրհնեալ:
ՔԱԶԱՀԱՅԵԱՅ, ա. Նրբահայեաց, սրբ-
ակն:
ՔԱԶԱՀԱՆԴԵՊ, ա. Քաջայարմար:
ՔԱԶԱՀԱՆՃԱՐ, ա. Հանճարեղ, իմաս-
տուն:
ՔԱԶԱՀԱՍԱԿ, ա. Բարձրահասակ:
ՔԱԶԱՀԱՏ, ա. Հատու:
ՔԱԶԱՀԱԻ, գ. (կենդը.) Յեծ, իբիդ:
ՔԱԶԱՀԱԻԱՆ, ա. Դիւրահաւան, հլու:
ՔԱԶԱՀԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Դիւրահաւա-
նութիւն, կամակցութիւն, հլութիւն:
ՔԱԶԱՀԱԻԱՏ, ա. 1. Մեծահաւատ, հա-
ւատարիմ: 2. Վստահ:
ՔԱԶԱՀԱԻԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վստահու-
թիւն:
ՔԱԶԱՀՄՈՒՏ, ա. Ստուգահմուտ, խելա-
մուտ, քաջածանօթ:
ՔԱԶԱՀՆՁՈՂ, ա. Մեծածայն, մեծա-
բարբառ, ազդոյ:
ՔԱԶԱՀՈՂ, ա. Թանձրահոյ:
ՔԱԶԱՀՈՏ, ա. Անուշահոտ:
ՔԱԶԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Անուշահոտու-
թիւն, քաջաշնչութիւն:
ՔԱԶԱԶԱՅՆ, ա. 1. Մեծածայն, քաջա-
հնչոյ: 2. Քաղցրածայն:
ՔԱԶԱԶԱՅՆԱՊԷՍ, մ. Բարձրածայն
(բարձր ձայնով):
ՔԱԶԱԶԵԻ, ա. Բարեձև, վայելչական,
վայելուչ:
ՔԱԶԱԶԻ, ա. Գեղեցկածի:
ՔԱԶԱՂԵՂՆ, ա. Գեղեցկազեղն, դիպա-
ղեղն:
ՔԱԶԱՃՈՒՆ, ա. Աճեցուն, զարգացելի:
ՔԱԶԱՄԱՄՆ, ա. Բարեմասն, բարեվի-
ճակ:
ՔԱԶԱՄԱՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեմասնու-
թիւն, յաջողութիւն:
ՔԱԶԱՄԱՐՄԻՆ, ա. 1. Պնդակազմ: 2.
Պարբառ:
ՔԱԶԱՄԱՐՏ, տե՛ս ՔԱԶԱՄԱՐՏԻԿ:

ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ, ա. Քաջամարտ:
ՔԱՋԱՄԱՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Նահատակու-
թիւն:
ՔԱՋԱՄԻՏ, ա. Սրամիտ, կորովամիտ,
Հանճարեղ, խելացի:
ՔԱՋԱՄՈՒԽ, ա. մ. Խորամուխ:
ՔԱՋԱՄՏՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Կորովամտու-
թիւն, Հանճար: 2. Բարեմտութիւն:
ՔԱՋԱՅԱՂԹ, ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՂ, ա.
Սաստկայաղթ, յաղթական, քաջ:
ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեյաղթու-
թիւն:
ՔԱՋԱՅԱՅՏ, ա. 1. Հռչակաւոր, երեկի:
2. Յայտանշան:
ՔԱՋԱՅԱՆԴՈՒԳՆ, ա. Անվեհեր, վըս-
տաճ, Համարձակ:
ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐ, ա. Գեղեցկայարմար,
բարեյարմար, պատշաճ:
ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Քաջաղի-
ւութիւն, յանգաւորութիւն, վայելչա-
կանութիւն, ճահաւորութիւն:
ՔԱՋԱՅՈՅՍ, ա. Մեծայոյս, բարեյոյս,
վստաճ, քաջահաւատ:
ՔԱՋԱՅՈՐԴՈՐ, ա. Յորդորամիտ, յօժա-
րամիտ, յօժար:
ՔԱՋԱՅՈՒՇ, ա. Ուշիմ, խելացի:
ՔԱՋԱՅՈՒՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեյուսու-
թիւն:
ՔԱՋԱՅՕԺԱՐ, ա. Պատրաստական,
զուարթամիտ:
ՔԱՋԱՆԱԼ, չբ. Քաջալերել, արիանալ,
զօրանալ:
ՔԱՋԱՆՈՒԱՍՏ, ա. Խոնարհ, ցածուն,
անշուք:
ՔԱՋԱՆՈՒՆ, ա. Մեծանուն, նշանաւոր,
երեկի:
ՔԱՋԱՆՈՒՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեհամբա-
ւութիւն:
ՔԱՋԱՇՆՈՐԸ, ա. Բարեշնորհ, շնորհալի:
ՔԱՋԱՇՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Քաջահոտու-
թիւն, անուշահոտութիւն:
ՔԱՋԱՇՈՒՆՉ, ա. Քաջահոտ, անուշա-

հոտ, բարեշունչ:
ՔԱՋԱՊԱՃԱՐ, ա. Անանասնոյց:
ՔԱՋԱՊԱՏՐԱՍՏ, ա. Պատրաստական:
ՔԱՋԱՊԵՐՃ, ա. Գերապանձ:
ՔԱՋԱՊԷՍ, մ. 1. Քաջաբար, արիաբար,
քաջ: 2. Լաւ, բարւոք: 3. ա. Արիական,
հզօր:
ՔԱՋԱՊԻՆԴ, ա. 1. Հաստապինդ, պնդա-
կազմ, տոկուն, արի: 2. մ. Պնդապէս,
սաստիկ:
ՔԱՋԱՊԻՏԱՆԱՅՈՒ, ա. Օգտակար:
ՔԱՋԱՊԵՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Պնդակազմու-
թիւն, Հաստատութիւն:
ՔԱՋԱՊՏՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Պտղաբերու-
թիւն:
ՔԱՋԱՊՏՈՒՂ, ա. Պտղալից, պտղաբեր,
բարեբեր, արգասաւոր, արգաւանդ:
ՔԱՋԱԶՈՒՐ, ա. Զրարբի:
ՔԱՋԱՌԱՏ, ա. Առատաձեռն, առատա-
միտ:
ՔԱՋԱՌԵԱՐԱՐ, մ. Արիաբար, առաքի-
նաբար:
ՔԱՋԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, չբ. Քաջողնալ:
ՔԱՋԱՌՈՅԳ, ա. Քաջազուարթ:
ՔԱՋԱՌՈՒ, ա. Ուշեղ, սրամիտ:
ՔԱՋԱՍԵԻ, ա. Քաջաթուխ:
ՔԱՋԱՍԻՐՏ, ա. 1. Ուժգնասիրտ, քաջա-
յանդուգն: 2. Արիական, անվեհեր: 3. մ.
Արիաբար:
ՔԱՋԱՍԼԱՅ, ա. Քաջասլացիկ:
ՔԱՋԱՍԼԱՅԻԿ, տե՛ս ՔԱՋԱՍԼԱՅ:
ՔԱՋԱՍԵՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Առողջութիւն:
ՔԱՋԱՍԵՆՈՒՆԴ, ա. Պարարտ:
ՔԱՋԱՍՏՈՒԵՐ, ա. Հովանաւոր:
ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ, մ. Քաջասրտութեամբ,
քաջասրտապէս, Համարձակ:
ՔԱՋԱՍՐՏԱԳՈՅՆ, ա. Արիագոյն:
- ՔԱՋԱՍՐՏԱԳՈՅՆՍ, մ. Արիաբար:
ՔԱՋԱՍՐՏԱՊԷՍ, տե՛ս ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ:
ՔԱՋԱՍՐՏԵԼ, չբ. Քաջալերել, արիանալ:
ՔԱՋԱՍՐՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Արիութիւն, ան-
վեհերութիւն, Համարձակութիւն:

ՔԱՋԱՎԱՋԻԿ, ա. Քաջընթաց, սրբն-
թաց:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ա. Բարեկայելուչ,
գեղեցիկ, շքեղ, չքնաղ:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱԳՈՅՆՍ, տե՛ս ՔԱՋԱ-
ՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, մ. Քաջավայել-
չագոյնս, բարեկայելչապէս, փառաւո-
րապէս:
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեկայել-
չութիւն, բարեձևութիւն, գեղեցկութիւն:
ՔԱՋԱՎԱՐ, ա. Օրինաւոր:
ՔԱՋԱՏԱԾՈՒԹԻԻՆ, գ. Ծերատաճու-
թիւն, Հոգատարութիւն:
ՔԱՋԱՏԵՍ, ա. Քաջատեսիկ, սրական,
սրատես:
ՔԱՋԱՏԵՍԻԼ, ա. Բարեսեսիլ, չքնաղ:
ՔԱՋԱՏԵՍԻԿ, տե՛ս ՔԱՋԱՏԵՍ:
ՔԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Սրատեսութիւն:
ՔԱՋԱՏՈՂՄ, տե՛ս ՔԱՋԱՏՈՂՄԻԿ:
ՔԱՋԱՏՈՂՄԻԿ, ա. Քաջազգի, բարետոհ-
միկ, ազնուատոհմ, ազնուական, առա-
քինի:
ՔԱՋԱՏՈՂՄՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարետոհմու-
թիւն, ազնուականութիւն:
ՔԱՋԱՐԻ, ՔԱՋԱՐԻԱԳՈՅՆ, ա. Առաքի-
նի, քաջաժիր:
ՔԱՋԱՐՇԱԿ, ա. Քաջընթաց, սրբնթաց:
ՔԱՋԱՐՈՒԵՍ, ա. 1. Ամենարուեստ,
ճարտարապետ, ճարտար: 2. Հրաշափառ:
ՔԱՋԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Արիութիւն, քաջու-
թիւն:
ՔԱՋԱՐՓԻ, ա. Արփիափայլ, լուսափայլ,
փայլուն:
ՔԱՋԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Արիացուցանել,
զօրացուցանել, քաջաբերել:
ՔԱՋԱԻԷՏ, ա. Արի, արիական, յաղթա-
կան:
ՔԱՋԱՓԱՅԵԼ, ա. Պերճապայծառ, պան-
ծալի, շքեղ:
ՔԱՋԱՓԱՅԵԼՈՒԹԻԻՆ, գ. Պայծառու-
թիւն, շքեղութիւն:

ՔԱՋԱՓԱՌ, ա. Բարեփառ, փառացի,
փառաւոր:
ՔԱՋԱՓԱՌԱԳՈՅՆ, ա. Բարեփառագոյն,
մեծափառ:
ՔԱՋԱՓԱՌՈՒԹԻԻՆ, գ. Բարեփառու-
թիւն, բարեհամբաւութիւն, բարեբա-
տութիւն:
ՔԱՋԱՓՈՅԹ, ա. Փոյթարագ, փութկոտ,
ժիրաժիր:
ՔԱՋԱՓՈՐՉ, ա. Հմուտ, բանիբուն:
ՔԱՋԵՐԳՈՂ, ա. (կրօն.) Հոգեբոգոյ, Հո-
գեհուազ:
ՔԱՋԸՆԴՈՒՆԵԼԻ, ա. Քաջընկալ, դիւր-
ընկալ, հեշտընկալ, արժանահաւատ:
ՔԱՋԸՆԹԱՅ, ա. 1. Քաջազնաց, քաջար-
չաւ, արագընթաց: 2. Աջողակ:
ՔԱՋԸՆԹԱՅԻԿ, գ. Սուբհանդակ:
ՔԱՋԸՆԿԱԼ, տե՛ս ՔԱՋԸՆԴՈՒՆԵԼԻ:
ՔԱՋԸՆՏՐԱԲԱՐ, մ. Որոշաբար:
ՔԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Որոշողութիւն:
ՔԱՋԻԿ, ա. Քաջ:
ՔԱՋԻՄԱՅԱԲԱՐ, մ. Իմաստութեամբ:
ՔԱՋԵՆԱՓԱՅԵԼ, տե՛ս ՔԱՋԱՓԱՅԵԼ:
ՔԱՋՈՂՋԱՆԱԼ, տե՛ս ՔԱՋԱՌՈՂՋԱ-
ՆԱԼ:
ՔԱՋՈՂՋՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Առողջութիւն
(ողջ և առողջ լինելը): 2. Ողջմտութիւն,
բարեխաւութիւն:
ՔԱՋՈՐԿՈՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Կշտապնդու-
թիւն, յագուրդ:
ՔԱՋ ՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Արիութիւն, զօրու-
թիւն, անվեհերութիւն, համարձակու-
թիւն: 2. Լաւութիւն, բարեխաւութիւն,
առաքինութիւն:
ՔԱՋՈՒԴԷՇ, ա. 1. Սաղարթախտ: 2.
փխբ. Յուսթի, Հարուստ, առատ:
ՔԱՋՈՒՆԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Աջողակու-
թիւն:
ՔԱՋՈՒՇ, ՔԱՋՈՒՇԵՂ, ա. Մտացի, խե-
լացի, ուշիմ, ուշեղ:
ՔԱՋՈՒՇԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Ուշադրութիւն,
խելամտութիւն:

ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Քաջուչեղ, Հանճա-
րաւոր, ուշիմ:
ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Խելյամտու-
թիւն, քաջուչեղութիւն, ուսումնասիրու-
թիւն:
ՔԱՋՕՐԷՆ¹, մ. ա. 1. Քաջապէս, քաջա-
բար: 2. Օրինաւոր, կարգաւոր:
ՔԱՋՕՐԷՆ², ա. Օրինապահ:
ՔԱՋՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեկարգու-
թիւն, բարեձևութիւն:
ՔԱՌ, թ. Չորք, քառեակ:
ՔԱՌԱԳԻՐ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԳՐԵԱՆ:
ՔԱՌԱԳՆՈՒԽ, տե՛ս ՉՈՐԵՔԳՆՈՒԽ:
ՔԱՌԱԴԵՄ, ՔԱՌԱԴԻՄԱԿ, ՔԱՌԱԴԻ-
ՄԻ, ա. Չորքքիմեան, չորքքիմի, քա-
ռակերպ, չորքքկերպ, չորքքկերպեան:
ՔԱՌԱԴԻՐ, ա. Քառակողմ, քառաթև:
ՔԱՌԱԹԵՒ, ա. 1. Քառաթևեան (խաչի
մասին): 2. գ. Խաչ:
ՔԱՌԱԹԵՒԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԹԵՒ (1):
ՔԱՌԱԾՐԱԳԻՄ, ա. Քառաթև:
ՔԱՌԱԿ, տե՛ս ՔԱՌԵԱԿ (1):
ՔԱՌԱԿԱՌԱՐ, մ. Քառակի:
ՔԱՌԱԿԱՆԳՈՒՆ, ա. Չորքքկանգնեան:
ՔԱՌԱԿԱՐԳԵԱՆ, ա. Չորքքկարգեան:
ՔԱՌԱԿԵՐՊ, ա. Չորքքկերպ, քառակեր-
պեալ, քառակերպեան:
ՔԱՌԱԿԵՐՊԵԱԼ, ՔԱՌԱԿԵՐՊԵԱՆ,
տե՛ս ՔԱՌԱԿԵՐՊ:
ՔԱՌԱԿԻ, մ. 1. Քառակարար: 2. թ. տե՛ս
ՔԱՌԵԱԿ (1):
ՔԱՌԱԿՈՂՄ, ՔԱՌԱԿՈՂՄԱՆԻ, ՔԱ-
ՌԱԿՈՂՄԵԱՆ, ա. Քառաթև, քառան-
կիւն, քառանկիւնի, քառակուսի, քառա-
կոյս, քառակուսեան:
ՔԱՌԱԿՈՅՍ, 1. գ. (երկրչ.) Քառակուսի: 2.
ա. տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՂՄ: 3. մ. Չորքքկուսի:
ՔԱՌԱԿՈՒՍԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՂՄ:
ՔԱՌԱԿՈՒՍԻ, ա. 1. Քառակողմ: 2. գ.
տե՛ս ՔԱՌԱԿՈՅՍ (1): 3. մ. Չորքքկուսի:
ՔԱՌԱՀԵՏԵՒ, ա. Քառոտանի, չորքո-
տանի:

ՔԱՌԱՋԻ, ա. Չորքքերիվարեան:
ՔԱՌԱՄԱՆԵԱԿ, գ. ձիտակ, քայո:
ՔԱՌԱՆԻԹ, ՔԱՌԱՆԻԹԵԱՅ, ա. 1.
Չորքքնիւթեայ: 2. Քառակերպ:
ՔԱՌԱՆԿԻՒՆ, ա. Չորքքանկիւն:
ՔԱՌԱՆԿԻՒՆԻ, գ. Չորքքանկիւն, չո-
րքքանկիւնի:
ՔԱՌԱՆՄԱՆ, ա. Քառաձև, քառակերպ,
քառաթև:
ՔԱՌԱՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. Փառաւորու-
թիւն:
ՔԱՌԱՍԱՅՐ, ա. Քառասայրեան, քա-
ռասայրի:
ՔԱՌԱՍԱՅՐԵԱՆ, ՔԱՌԱՍԱՅՐԻ, տե՛ս
ՔԱՌԱՍԱՅՐ:
ՔԱՌԱՍՆԱԹԻԻ, ա. Քառասուն, քա-
ռասնեայ:
ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅ, ա. Քառասնամեան:
ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԱ-
ՄԵԱՅ:
ՔԱՌԱՍՆԵԱԿ, ա. Քառասնօրեայ:
ՔԱՌԱՍՆԵԱՅ, ա. Քառասնաթիւ, քա-
ռասուն:
ՔԱՌԱՍՆԵՐԵԱԿ, ա. 1. Քառասներորդ,
քառասնեակ: 2. գ. Քառասներորդք:
ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ, թ. 1. Քառասնորդ: 2.
ա. Քառասներեակ, քառասնօրեայ:
- ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴԻ, գ. յոգն. (եկեղց.)
Քառասներեակ (քառասուն օրուայ
պատ):
ՔԱՌԱՍՆԵՔԵԱՆ, թ. Քառասնեքին:
ՔԱՌԱՍՆԵՔԻՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵ-
ՔԵԱՆ:
ՔԱՌԱՍՆՈՐԴ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ
(1):
ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԻ, տե՛ս ՔԱՌԱՍՆԵ-
ՐՈՐԴԻ:
ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԻՅ, ա. Քառասնեակ:
ՔԱՌԱՍԱՐԲԵԱՆ, ա. Չորքքտարրեան:
ՔԱՌԱՏԵՍԱԿ, ա. Քառակերպ, քառան-
կիւն, քառաթև:
ՔԱՌԱՔԱՅԼ, ա. Քառոտանի:

ՔԱՌԱՔԵԱՅ, ա. Քառոտանի, չորքոտանի:
ՔԱՌԵԱԿ, թ. Չորք, չորրեակ, քառակի, քառակ:
ՔԱՌՈՏԱՆԻ, ա. Չորքոտանի, քառաչե-տե, քառաքայլ, քառաքեաց:
ՔԱՌՈՐԴ, թ. Չորրորդ:
ՔԱՌՈՐԴՈՒԹԻԻՆ, գ. (կրօն.) Չորրորդութիւն:
ՔԱՌՈՒՆԱԿ, ա. Քառեակ:
ՔԱՌՍԱՅՐԵԱՆ, տե՛ս ՔԱՌԱՍԱՅՐ:
ՔԱՍՔԵՆԵԼ, չք. 1. Քսամնել: 2. Խորշել, խրտչել, հարթչել, սարանուկ:
ՔԱՍՔԵՆԵՏՈՒՅԱՆԵԼ, պք. Խրտուցանել, սարտուցանել:
ՔԱՍՔԵՆԵՏՈՒՅԻՉ, ա. Քսամնելի, սարտուցիչ:
ՔԱՏԱԿ, գ. Նմանութիւն, օրինակ, ձև:
ՔԱՏԱԿԱՊԷՏ, մ. Միօրինակ, համեմատաբար:
ՔԱՏԱԿԵԼ, նք. Նմանեցուցանել, ձևացուցանել, համեմատել, յարմարել:
ՔԱՏԱԿՈՒԹԻԻՆ, գ. Նմանութիւն:
ՔԱՐ, գ. 1. Վէժ, ապառաժ, սալ: 2. Ակն, գոհար:
ՔԱՐԱԳԱԳԱԹՆ, ա. գ. Քարազլուխ:
ՔԱՐԱԳԼՈՒԽ, տե՛ս ՔԱՐԱԳԱԳԱԹՆ:
ՔԱՐԱԳՈՐԾ, ա. 1. Քարահատ, գաղատոս: 2. Քարակերտ:
ՔԱՐԱԺԱՅՈՒ, ՔԱՐԱԺԵՆ, գ. 1. Ժայռ, սեպ: 2. ա. Ապառաժուտ, ապառաժ:
ՔԱՐԱԼԵԱՌԵՆ, գ. Ապառաժ:
ՔԱՐԱԼԻՅ, ա. Քարուտ:
ՔԱՐԱՍԵՆԾ, ա. Քարկոծ, քարակոչկոծ:
ՔԱՐԱՍԵՆՐՊ, գ. յոգն. Քարանձաւ, քարայր, այր, փապար, փապ:
ՔԱՐԱԿ, գ. Ցանկ, պատնէշ, որմափակ:
ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ, ՔԱՐԱԿԱՐԿԱՌ, գ. 1. Քարակոյտ, կարկառակոյտ, կաշկառ, կարկառ: 2. ա. Քարակերտ:
ՔԱՐԱԿԵՐՏ, ա. Քարակոփ, քարակուռ:
ՔԱՐԱԿՈՅՏ, գ. Կարկառ, կարկառակոյտ:

ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ, ա. Քարկոծ:
- ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ ԱՌԵՆԵԼ. Քարկոծ առնել, քարկոծել:
ՔԱՐԱԿՈՒՌ, տե՛ս ՔԱՐԱԿՈՓ:
ՔԱՐԱԿՈՓ, ա. 1. Քարակուռ, կոփածոյ: 2. գ. Քարահատ, քարկուռ, քարկոփ, քարտաշ:
ՔԱՐԱԿՏՈՒՐ, ա. Քարաժայռ, քարահատ:
ՔԱՐԱՀԱՏ, գ. 1. Քարակոփ, քարակուռ, գաղատոս: 2. Քարակտուր, վիմահատ:
ՔԱՐԱԶԳՈՂ, տե՛ս ՔԱՐԱԶԻԳ:
ՔԱՐԱԶԳՈՒԹԻԻՆ, գ. Քարկոծանք, քարկոծումն, քարկոծութիւն:
ՔԱՐԱԶԻԳ, ա. Քարկոծիչ, քարաձգող:
- ՔԱՐԱԶԻԳՍ ԱՌԵՆԵԼ, ՔԱՐԱԶԻԳ ԼԻՆԵԼ. Քարկոծել:
- ՔԱՐԱԶԻԳԻ, գ. Քարաձգութիւն:
ՔԱՐԱՄԷՋ, գ. Քարանձաւ:
ՔԱՐԱՅԱՍԱՐ, ա. Սալայատակ:
ՔԱՐԱՅԱՐԿ, ա. Քարաքուի:
ՔԱՐԱՅՐ, գ. 1. Քարանձաւ, անձաւ: 2. Քարաժայռ:
ՔԱՐԱՅՐԵԱՅ, ա. Քարանձաւայ:
ՔԱՐԱՆԱԼ, չք. Սալանալ, վիմանալ:
ՔԱՐԱՆՁԱԻ, գ. 1. Անձաւ, քարայր, այր: 2. Քարաժայռ, ապառաժ: 3. Գահաւանդ, բարձունք: 4. ա. Քարանձաւայ, քարայրայ:
ՔԱՐԱՆՁԱԻԱՄՈՒՏ, ա. Անձաւամուտ:
ՔԱՐԱՆՁԱԻԵԱՅ, ա. Քարայրայ:
ՔԱՐԱՆՄԱՆ, ա. Քարատեսակ:
ՔԱՐԱՊԱՇՏ, ա. 1. Կռապաշտ: 2. Կռապաշտական:
ՔԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Կռապաշտութիւն:
ՔԱՐԱՍԻՐՏ, ա. Խստասիրտ, անկարեկիր, անդուլթ:
ՔԱՐԱՍՐՏԻԼ, չք. Խստանալ (քարասիրտ դառնալ):
ՔԱՐԱՎԷՇ, ա. մ. 1. Գահալէժ: 2. Քարածեծ: 3. գ. Քարաձգութիւն:

- ԲԱՐԱՎԷՏԻ ԱՌՆԵԼ. Գահավէժ առնել:
- ԲԱՐԱՎԷՏԻ ԼԻՆԵԼ. Գահավիժի, քա-
րավիժի:
ԲԱՐԱՎԻՏԵԼ (իմ), չք. Քարավէժ լինել,
գահավիժի:
ԲԱՐԱՎԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Գահավիժու-
թիւն:
ԲԱՐԱՏԱՇ, ա. գ. Քարակոփ:
ԲԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Քարանման:
ԲԱՐԱՅՈՒՑԱՆԵԼ, պր. Խտացուցանել,
կարծրացուցանել:
ԲԱՐԱՓՈՐ, ա. Վիժմափոր:
ԲԱՐԱՔԻՒ, տե՛ս ԲԱՐԱՔՈՒ:
ԲԱՐԱՔՈՍ, գ. Մամուռ, լոռ:
ԲԱՐԱՔՈՒԻ, ա. գ. Քարաքիւ, քարա-
յարկ, քարայր:
ԲԱՐԲ, գ. (կենդբ.) Իժ:
ԲԱՐԳՈՐԾ, տե՛ս ԲԱՐԱԳՈՐԾ:
ԲԱՐԵԱՅ, տե՛ս ԲԱՐԵՂԷՆ:
ԲԱՐԵՂԷՆ, ա. Քարեայ:
ԲԱՐԸՆԴՈՏԵԼ, նբ. Գլեցուցանել,
սայթաքեցուցանել, գլորել:
ԲԱՐԸՆԿԷՅ, գ. 1. Բարան: 2. Քարընկէ-
ցութիւն:
ԲԱՐԸՆԿԷՅՈՒԹԻՒՆ, գ. Քարկոծանք,
քարկոծումն, քարկոծութիւն:
ԲԱՐԹԸՆՋՈՒՄԵՆ, գ. Քրթմնջիւն, մըր-
մունջ:
ԲԱՐԿՈՒԹՈՂ, տե՛ս ԿՈՒԹՈՂ:
ԲԱՐԿՈՄԱՆՔ, տե՛ս ԲԱՐԿՈՄՈՒՄԵՆ:
ԲԱՐԿՈՄ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐԿՈՄԵԼ:
ԲԱՐԿՈՄԵԼ, նբ. Քարկոծ առնել, քարա-
ծիգս առնել:
ԲԱՐԿՈՄԻՉ, ա. Քարածգող, քարա-
ծիգ:
ԲԱՐԿՈՄՈՒԹԻՒՆ, ԲԱՐԿՈՄՈՒՄԵՆ, գ.
Քարկոծանք, քարընկէցութիւն:
ԲԱՐԿՈՒԹ, տե՛ս ԲԱՐԱԿՈՒԹ:
ԲԱՐԿՈՓ, տե՛ս ԲԱՐԱԿՈՓ:
ԲԱՐԿՈՓԻՉ, գ. Ակնագործ:
ԲԱՐՀԱՏ, գ. Մուրճ, վիրգահան:
ԲԱՐՉ, ա. Պակասամօրու:

ԲԱՐՉԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐԱՉԳՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ԲԱՐՇ, Ի ԲԱՐՇ, մ. Քարչմամբ, քարչե-
լով:
- Ի ԲԱՐՇ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ԲԱՐՇԵԼ:
ԲԱՐՇԱՆՔ, գ. Չարչարանք, լլկանք:
ԲԱՐՇԵԼ, նբ. 1. Ի քարչ արկանել, քարչել,
ձգել, ձգձգել: 2. Լլկել, բռնաբարել: 3.
Բամբասել:
ԲԱՐՇՈՂԱԿԱՆ, ա. Չգողական:
ԲԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ԲԱՐՇՈՒՄԵՆ:
ԲԱՐՇՈՒՄԵՆ, գ. Քարչութիւն (քարչելը):
ԲԱՐՈՁ, գ. 1. Չայնատու, ազդարար,
քարոզիչ, քարոզակ: 2. Երաժշտ, նուա-
գածու, փողահար: 3. (եկեղց.) Ներբո-
ղեան, երգ:
- ԲԱՐՈՁ ԿԱՐԴԱԼ, տե՛ս ԲԱՐՈՁԵԼ:
ԲԱՐՈՁԱԿ, տե՛ս ԲԱՐՈՁ (1):
ԲԱՐՈՁԵԼ, նբ. Քարոզ կարգալ, ազդել,
հրատարակել, աւետարանել, նախածայ-
նել:
ԲԱՐՈՁԻՉ, տե՛ս ԲԱՐՈՁ (1):
ԲԱՐՈՒԱԿ, ա. Ամօթապարտ, խայտա-
ռակ, ամօթալի:
ԲԱՐՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քարուա-
կանք, յոռութիւն, խայտառակութիւն:
ԲԱՐՈՒՏ, ա. Քարալից, վիժուռ:
ԲԱՐՈՒՄԱԳԻ, գ. Մուրճ (քարեր տաշող):
ԲԱՐՏ, ԲԱՐՏԷՉ, ԲԱՐՏԷՆ, տե՛ս ԲԱՐ-
ՏԷՍ:
ԲԱՐՏԷՍ, գ. 1. Մագաղաթ, թուղթ: 2.
Նամակ: 3. Հրովարտակ: 4. Գիրք, մա-
տեան:
ԲԱՐՏՈՒՂԱՐ, գ. Դպիր, ատենադպիր,
գպրապետ:
ԲԱՒ, ձ. 1. (սովորաբար գործածուում է
ԲԱԻ ԼԻՅԻ ձևով) Ի բա՛ց տար, Ի բաց
անդր տար: 2. նխդ. Բաց ՚ի, առանց:
ԲԱԻԱՐԱՆ, գ. 1. Հայտարարան: 2. Բաւիչ:
ԲԱԻԵԼ, նբ. 1. Ներել, թողութիւն տալ:
2. Հաճեցուցանել: 3. Օրհնել: 4. Արդա-
րացուցանել: 5. Հեռացուցանել, վանել:

ՔԱԻԻԶ, ա. Թողիչ:
- ՔԱԻԻԶ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՔԱԻԵԼ:
ՔԱ՛Ի ԼԻՑԻ. Մի՛ եղիցի:
ՔԱԻՈԻԹԻԻՆ, գ. Թողութիւն, սրբու-
թիւն:
ՔԱԻՈԻԹԻԻՆԱԲԵՐ, ա. Մեղսաքաւիչ:
ՔԱԻԶԱՊԵՏ, գ. Քահանայապետ:
ՔԱԻԶԱՊԵՏԱԲԱՐ, մ. Քահանայապե-
տապէս:
ՔԱԻԶԱՊԵՏԱԿԱՆ, ա. Քահանայապե-
տական:
ՔԱՔԱՐ, տե՛ս ԿԱՐԿԱՆ ԴԱԿ:
ՔԵՂԻ, գ. Սամիք:
ՔԵՌԱԿԱՆ, տե՛ս ՔՈՒՐԱԿԱՆ:
ՔԵՌԱՅՐ, տե՛ս ՓԵՍԱՅ (2):
ՔԵՌՈՐԴԵԱԿ, տե՛ս ՔԵՌՈՐԴԻ:
ՔԵՌՈՐԴԻ, գ. Քեռորդեակ:
ՔԵՐԱՄՈՅ, ա. 1. Քերեալ, տաշածոյ,
կռածոյ: 2. Քանդակածոյ, դրօշեալ:
ՔԵՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Գրական, քերթող,
գերամարտիկոս: 2. Քերածոյ, քանդա-
կածոյ:
ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Գրականութիւն,
գերամարտութիւն:
ՔԵՐԵԼ, նբ. 1. Ջնջել, մաքրել, սրբել: 2.
Կոկել, հարթել: 3. Գրել, գրօշմել:
ՔԵՐԹԱԾ, ՔԵՐԹԱԾՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս
ՔԵՐԹՈՒԱԾ:
ՔԵՐԹԵԼ, նբ. Պուեստել, քերթողաբանել:
ՔԵՐԹՈՂ, գ. 1. Բանաստեղծ, պուեստէս:
2. Մեկնիչ, վերածնող: 3. Քերական:
ՔԵՐԹՈՂԱԲԱՆԵԼ, տե՛ս ՔԵՐԹԵԼ:
ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆ, ա. 1. Հագներգական,
պուեստական: 2. Քերական (քերականու-
թեան յատուկ վերաբերող): 3. գ. Քեր-
թող, բանաստեղծ:
ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Քերթողու-
թիւն, պուեստիկոսութիւն:
ՔԵՐԹՈՂԱՊԷՍ, մ. Պուեստիկոսաբար:
ՔԵՐԹՈՂՈՒԹԻԻՆ, գ. 1. Քերթութիւն,
քերթողականութիւն, պուեստիկոսութիւն:
2. Քերականութիւն:

ՔԵՐԹՈՒԱԾ, գ. Քերթած, բանաստեղ-
ծութիւն, քերթութիւն:
ՔԵՐԹՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՔԵՐԹՈՂՈՒԹԻԻՆ,
ՔԵՐԹՈՒԱԾ:
ՔԵՐԻԶ, գ. Գրոց:
ՔԵՐՄՈՒԼ, նբ. Կեղևել, տաշել:
ՔԵՐՔԵԼ, նբ. Հերքել, քեցել:
ՔԵՅ, ա. Զատ, զատական:
ՔԵՅԵԼ, նբ. Քերքել, հերքել, մեկնել, ան-
ջատել, զատուցանել:
ՔԷՆ, գ. Ոխք, ռիսկալութիւն, ռիսու-
թիւն, վրէժ:
ՔԷՇ, գ. 1. Դենի մազդեզն: 2. Առհա-
սարակ կրօն, աղանդ:
ՔՔՓՈՂՔ, գ. Ունչ, ունչք, պինջ,
ռունգն:
ՔթթեԼ, նբ. Թարթել, քթթել ական:
- ՔթթեԼ ԱԿԱՆ, 2. տե՛ս ՔթթեԼ: 2.
Թարթափ ական, թարթափումն ական,
ակնաքթթիթ:
- Ի ՔթթեԼ ԱԿԱՆ. Ի թարթել ական:
ՔթթեԼԻՔ, ՔթթՈՒՄՆ, ՔթթԻ, գ.
Թարթափ ական, թարթափումն ական
կամ աչաց, ակնաքթթիթ:
Քթթ, ՔթթՔ, գ. 1. Ունչ, ունչք, ռունգ:
2. Յուկ:
ՔիԼ¹, գ. Ուղուկ:
ՔիԼ² կամ ՔիՂ, ա. Բանասրկու, քսու,
զրպարտիչ, մատնիչ:
ՔիՄՆԻ, տե՛ս ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՂ:
ՔիՄՔ, գ. (կզմխս.) Վերին ձեղունք բե-
րանոյ:
- Ի ՔՄԱՅ, մ. Ըստ կամի:
ՔիՆԱԹԱԳՈՅՅ, ա. Որսակալ, ռիսապահ:
ՔիՆԱԼ, չբ. Քինանալ, ռիսալ, ռիսանալ,
ռիսակալել, միսալ:
ՔիՆԱԽՆԴԻՐ, ա. Վրէժխնդիր, քինա-
յոյց, քինանախնդիր:
- ՔիՆԱԽՆԴԻՐ ԼԻՆԵԼ կամ ԵԼԱՆԵԼ.
Վրէժխնդիր լինել, վրէժ առնուլ, յուռ-
մարել:

ՔինԱնին ԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վրէժխնդրու-
թիւն, քինահանութիւն, յուռմարութիւն:
ՔինԱՀԱՆ, ա. Քինախնդիր, վրիժառու:
ՔինԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քինախնդրու-
թիւն, վրէժխնդրութիւն, վրիժառութիւն:
ՔինԱՀԱՏՈՅՑ, ա. Քինահան, քինա-
խնդիր:
ՔինԱՅՈՅՁ, տե՛ս ՔինԱնին ԴԻՐ:
ՔինԱՆԱԼ, տե՛ս ՔինԱԼ:
ՔինԱՆԱնԱնՁՈՒ, տե՛ս ՔինԱնին ԴԻՐ:
ՔինԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Ոխակալութիւն,
քինաւորութիւն, քինութիւն:
ՔինԱՒՈՐ, ա. Ոխակալ:
ՔինԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, ՔինՈՒԹԻՒՆ, գ.
Քինապահութիւն, յխակալութիւն, քէն:
ՔիՍԱՄՆ, տե՛ս ՔՐՍԱՄՆ:
ՔիՐՏՆ, գ. 1. Քրտնութիւն: 2. փխբ.
Երկբ:
ՔիՏԻՔ, գ. Քծնութիւն, քծնումն, շողո-
քորթութիւն, շողոմութիւն:
- ՔՄԻՆՍ ՏԱԼ. Քծնել, շողոքորթել, շո-
ղոմել:
ՔՄՆԱԲԱՆ, ա. Շողոքորթ, շողոմարար:
ՔՄՆԵԼ (իմ), չբ. Քծինս սալ, շողոքոր-
թել, շողոմել, ստկել:
ՔՄՆԻ, ա. Շողոքորթ:
ՔՄՆՈՒԹԻՒՆ, ՔՄՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՔԼ-
ՄԻՆՔ:
ՔՄՈՒԱՐ, գ. Հատուած, Հատոր, կոտոր:
ՔՂԱՄԻԴ, գ. Միրանի, պատմուճան:
ՔՂԱՆՅԱՒՈՐ, ա. Վերջաւոր:
ՔՂԱՆՅՔ, գ. Ստորոտ, տուտն, դրօշակ,
ծոպ:
ՔՃՔՃԵԼ, նբ. Գզել, պատառել:
ՔՄԱԶԱՐԴ, ա. Ախորժելի:
ՔՆԱԾ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆԱՐ, գ. Փանդիրոն, կիթառ:
ՔՆԱՐԱՀԱՐ, ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒ, ա. գ.
Փանդրնահար:
ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Քնարերգու-
թիւն:
ՔՆԱՐԱՆ, գ. Գերեզման:

ՔՆԱՐԵՐԳ, ՔՆԱՐԵՐԳԱԿ, ա. գ. Քնա-
րահար:
ՔՆԱՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՆԱՐԱՀԱ-
ՐՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆԵԱՅ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆԵԼ, տե՛ս ՔՈՒՆԵԼ:
ՔՆԷԱԾ, ա. Քնած, քնեայ, քնու, ծոյլ,
պղերգ, Հեղգ:
ՔՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. Թմբրութիւն:
ՔՆԻՆ, գ. Ջնին, քննութիւն, քննումն:
- Ի ՔՆԻՆ ԱՐԿԱՆԵԼ. Քննել:
- Ի ՔՆԻՆ ԳԱԼ ԵԼԱՆԵԼ. Ի զնին գալ՝
ելանել:
ՔՆՆԱՆ ԴԻՐ ԱՐԱՏՈՅ. Պարսաւադէտ:
ՔՆՆԱՆՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Բնախօսութիւն:
ՔՆՆԱԿԱՆ, ա. Քննողական:
ՔՆՆԱՅՈՅԸ ԼԻՆԵԼ կամ ԽՆ ԴՐԵԼ. Հե-
տազօտել, Հետախուզել, որոնել:
ՔՆՆԵԼ, նբ. Ի քնին արկանել, որոնել,
զննել, Հետազօտել, խուզել, փորձել,
Հարցափորձել, կրկտել:
ՔՆՆԻԶ, ա. գ. Խուզարկու:
ՔՆՆՈՂԱԿԱՆ, տե՛ս ՔՆՆԱԿԱՆ:
ՔՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Քնին, քննողութիւն,
քննումն, Հետազօտութիւն, խոյզ և խըն-
դիր, Հարց և փորձ, Հարցափորձ:
ՔՆՆՈՒՄՆ, տե՛ս ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ:
ՔՆՈՒ, տե՛ս ՔՆԷԱԾ:
ՔՆՅԵՂ, գ. Գուղճն:
ՔՆՔՆԱՆՔ, գ. Փայփայանք, զրգանք:
ՔՆՔՇԵՑՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Փայփայել:
ՔՆՔՈՒՇ, ա. Փափուկ, զիրգ, մեղմ,
փափկասուն:
ՔՇԵԼ, նբ. Վանել, վտարել:
ՔՇՏԵԼ, նբ. Կտրել, կորզել, քանցել, յա-
պաւել, կոճոպել:
ՔՈՒԹԱՆԱԿ, տե՛ս ՇԱՊԻԿ:
ՔՈՂ կամ ՔՕՂ, գ. 1. Շար, տեղ, շղար-
չատեղ: 2. փխբ. Մածկոյթ, առազաստ:
- ՔՈՂ ԱՐԿԱՆԵԼ, տե՛ս ՔՈՂԱՐԿԵԼ:
ՔՈՂԱԹԵԻԵԱԼ, ա. Թեւաքօղեալ:

ՔՈՂԱՍՈՒԶԵԼ, նբ. Քողարկել, պատ-
րուակել:
ՔՈՂԱՐԿԵԼ, նբ. Քող արկանել, քողա-
սուզել, առաքաստել, ծածկել, սքողել,
պատրուակել:
ՔՈՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Ծածկումն (քո-
ղարկելը):
ՔՈՂՈՒՄՆ, գ. Սքողումն, քողակուլթիւն,
քող:
ՔՈՇՔԵԼ, ՔՈՇՔՈՏԵԼ, չբ. Զգտել (ճա-
պրկտել):
ՔՈՍ, գ. Քոսուլթիւն:
ՔՈՍՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՔՈՍ:
ՔՈՎԹԱՐ, ՔՈՎԹԱՐՈՎԹ, գ. (ճրարպ.)
Վերնախարիսխ (սեան), խոյակ:
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. Քորիսկոպոս, գոր-
ծակալ:
ՔՈՐԻՍԿՈՊՈՍ, տե՛ս ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ:
ՔՈՒԱԿԱՆ, ա. Խորանարդ:
ՔՈՒԵԱՅ Կամ ՔՈՒԷ, գ. 1. Կիվոս: 2.
Լիցք:
ՔՈՒԶԱՅ, գ. Կապիճ (արմտիքների չափ):
ՔՈՒՂ, գ. Առասան, ասղանի:
ՔՈՒՆ¹, գ. 1. Նիւջ, նիրՀ: 2. փխբ. Երազ,
տեսիլ: 2. փխբ. Մահ:
- ՔՈՒՆ ԱՌԵՆՈՒԼ, Ի ՔՈՒՆ ԵՐԹԱԼ ԼԻ-
ՆԵԼ՝ ՄՏԱՆԵԼ. Քնել:
- Ի ՔՈՒՆ ԱՌԵՆԵԼ. Ննջեցուցանել, նիր-
Հեցուցանել, քուսեցուցանել:
ՔՈՒՆ², տե՛ս ՔՈՒՆՔ:
ՔՈՒՆԵԼ, չբ. 1. տե՛ս ՔՈՒՆ ԱՌԵՆՈՒԼ:
2. Մտանել առ կին:
- ՔՈՒՆԵԼ ԸՆ՚Ի ՀԱՐՍ. (Հայրերի օրի-
նակոյ) Մեռանել, վախճանել:
ՔՈՒՆԵՅՈՒՅԱՆԵԼ, տե՛ս Ի ՔՈՒՆ ԱՌ-
ՆԵԼ:
ՔՈՒՆՔ, գ. (կզմխս.) Իրանունք:
ՔՈՒՍԻԹԱՅ, գ. Կնգուղ:
ՔՈՒՐԱԿԱՆ, գ. Քեռական:
ՔՈՒՐԱՅ, գ. Հալոց, բովք:
ՔՈՒՐՁ, գ. 1. Մազեղէն: 2. Խորգ, խա-
րազն: 3. Պարկ, պայուսակ, մախազ:

ՔՈՒՐՄ, գ. Քահանայ (Հեթանոսական
կրօնի սպասաւոր):
ՔՈՒՔ¹, գ. Կարիճ (փշոտ գաւազան):
ՔՈՒՔ², գ. Հեծուլթիւն, քքուանք, Հա-
ռահանք, բողոք:
ՔՈՒՔԱԼ Կամ ՔՈՒՔԱԼ, չբ. Հեծել, Հեծե-
ծել, քքուել, Հառահել, կողկողել, կոծել,
բողոքել:
ՔՈՒ, ա. Գարշ, չարահոտ:
ՔՈՒՆԵՍՈՍ, տե՛ս ՅԱՄԱՔ ԿՂԶԻ:
ՔՈՍՏԵԼ ԶՅՅՈՍ. Պոստել զյօնս:
ՔՍԱԿ, գ. Պարկ, քուրճ, պայուսակ:
ՔՍԱԿԱԳԻՆ, ա. Արծաթագին (կա-
լուածք):
ՔՍԱԿԱՀԱՏՈՒ, ա. գ. Գող:
ՔՍԱՆ, թ. Երկեակ տասնեակ:
ՔՍԱՆԱՄԵԱՅ, տե՛ս ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ:
ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ, ա. Քսանամեայ, քսանե-
մեան:
ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ, տե՛ս ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ:
ՔՍԱՆԵՔԵԱՆ, տե՛ս ՔՍԱՆԵՔԻՆ:
ՔՍԱՆԵՔԻՆ, թ. Քսանեքեան:
ՔՍԵԼ Կամ ՔՍՍԵԼ, նբ. Բանսարկել, բամ-
բասել, չարախօսել, զրպարտել, քսիս մա-
տուցանել:
ՔՍԻԶ Կամ ՔՍՍԻԶ, ա. Քսուլ, բան-
սարկու:
ՔՍԻՔ, տե՛ս ՔՍՈՒԹԻՒՆ:
- ՔՍԻՍ ՄԱՏՈՒՅԱՆԵԼ. Չարախօսել:
ՔՍՄՈՍ, տե՛ս ՔՍՈՒ:
ՔՍՄՍԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քսուլթիւն,
բանսարկուլթիւն:
ՔՍՈՒ, ա. Փասքուս, բանսարկու, չարա-
խօս, շոգմոգ:
ՔՍՈՒԹԻՒՆ Կամ ՔՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Քսիք,
քսմախօսուլթիւն, բանսարկուլթիւն, չա-
րախօսուլթիւն, շոգմոգուլթիւն:
ՔՍՈՒԿ, գ. (բսբ.) Տատասկ:
ՔՍՄՆԵԼ, չբ. Սոսկալ, քասքնել:
ՔՍՄՆԵԼԻ, ա. Քասքնեցուցիչ, սոս-
կալի, աճաւոր:
ՔՍՄՆՈՒՄՆ, ՔՍՏՈՒՄՆ, գ. Սոսկումն:

ՔՐԱՅ, տե՛ս ՔՈՒՐԱՅ:
ՔՐԹՄՆՋԵԼ, չբ. Տրտնջեղ, մրմնջեղ,
չչնջեղ:
ՔՐԹՄՆՋԻԻՆ, ՔՐԹՄՆՋՈՒՄՆ, գ. Տըր-
տունջ, չչնջիւն, գանգատ:
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ, ա. գ. Քրիստոսածանօթ,
քրիստոսական, քրիստոնէական:
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ, մ. Քրիստոնէապէս,
քրիստոսերէն:
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ, ա. 1. Քրիստոսական:
2. Քրիստոնեայ:
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՊԷՍ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՆԷԱ-
ԲԱՐ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԴՐՈՇՄ, ա. Խաչանիշ, քրիս-
տոնէական, քրիստոնեայ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴ, ա. Քրիստոսազար-
դեալ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԱՐԴԵԱԼ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈ-
ՍԱԶԱՐԴ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵԱՅ, ա. Քրիստոսա-
զգեստ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵՍ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՍԱ-
ԶԳԵԱՅ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԾԱՆՕԹ, ա. Քրիստոնեայ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ, ա. 1. Քրիստոսային:
2. Քրիստոնէական: 3. Քրիստոնեայ:
– ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ ԿՆԻՔ. Խաչ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԻՐ, ա. Քրիստոսատուր:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԵԾԱՐ, ա. Աստուածա-
պատիւ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՅԻՆ, ա. Քրիստոսական:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՈՒՅԻՐ, ա. Աստուածային,
սրբազան:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՌԱՔ, ա. Աստուածառաք:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ, ա. Աստուածասէր:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Աստուած-
սիրութիւն:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՍՊԱՆ, ա. Աստուածասպան,
խաչահանու:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՏԵԱՅ, ա. Աստուածատեաց:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՏԵՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Աստուածա-
տեցութիւն:

ՔՐԻՍՏՈՍԱՏՈՒՐ, ա. Քրիստոսածիր,
քրիստոսաւանդ:
ՔՐԻՍՏՈՍԱՒԱՆԴ, ա. Քրիստոսատուր:
ՔՐԻՍՏՈՍԵԱՆ, ա. Քրիստոնեայ, քրիս-
տոսական:
ՔՐԻՍՏՈՍԵՐԷՆ, տե՛ս ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ:
ՔՐԻՍՏՈՍԸՆԿԱԼ, ա. Աստուածընկալ:
ՔՐԻՍՏՈՍԻՄԱՍ, ա. Աստուածիմաստ:
ՔՐԶԱԶԳԱԾ, ա. Քրձազգեստ, քրձա-
զգեստ:
ՔՐԶԱԶԳԵԱՅ, ՔՐԶԱԶԳԵՍ, տե՛ս
ՔՐԶԱԶԳԱԾ:
ՔՐԶԵԱՅ, ա. Քրձեղէն, մազեղէն:
ՔՐԶԵՂԷՆ, տե՛ս ՔՐԶԵԱՅ:
ՔՐՄԱԿԻՆ, գ. Քրմուհի:
ՔՐՄԱՆՈՅՇ, գ. Քրմուհի, քրմակին:
ՔՐՄԱՊԵՏ, գ. Մոզգետ, մոզգետ:
ՔՐՄՈՒՀԻ, գ. Քրմանոյշ, քրմակին:
ՔՐՈՆԻԿՈՆ, գ. Ժամանակազրութիւն:
ՔՐՈՆՈԳՐԱՓԵԻՍ, գ. Ժամանակազիր:
ՔՐՍԱՄՆ, գ. (բար.) Քրիսամն:
ՔՐՏՆԱԳԻՆ, ա. Քրտնալի:
ՔՐՏՆԱԹՈՐ, տե՛ս ՔՐՏՆԱԼԻ:
ՔՐՏՆԱԼ, տե՛ս ՔՐՏՆԵԼ:
ՔՐՏՆԱԼԻ, ՔՐՏՆԱԼԻՐ, ՔՐՏՆԱԼԻՑ, ա.
Քրտնաթոր, քրտնախոնջ, դժուարին, ծանր:
ՔՐՏՆԱԽՈՆՋ, տե՛ս ՔՐՏՆԱԼԻ:
ՔՐՏՆԱՀԱՐ, ա. Քրտնալիր:
ՔՐՏՆԵԼ, չբ. Քրտնալ, քրտնուլ, տաժա-
նեղ, աշխատեղ, խոնջեղ:
ՔՐՏՆՈՒԹԻԻՆ, տե՛ս ՔՐՏՆԵԼ:
ՔՐՏՆՈՒԼ, տե՛ս ՔՐՏՆԵԼ:
ՔՐՔԱՆՔ, տե՛ս ՔՐՔԻՋ:
ՔՐՔԻՋ, գ. Քրքանք, ծաղր:
– ՔՐՔԻՋ ԲԱՌԵԱԼ, տե՛ս ՔՐՔԻՋԵԼ:
ՔՐՔՈՒԵԼ (իմ), չբ. Խնդալ, ուրախանալ,
զուարճանալ, հեշտանալ:
ՔՐՔՈՒՄ, գ. (բար.) Կրովոս:
ՔՐՔՁԱԼ, ՔՐՔՁԵԼ, չբ. Քրքիջ բառնալ,
խողոնջեղ, կարկաչեղ, բքուեղ:
ՔՐՔՈՒՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Կուտակեղ, դի-
զանեղ:

ՔՐՔՐԱՆՔ, գ. Թուլութիւն, մեղկու-
թիւն, ցոփութիւն:
ՔՐՔՐԵՆ, նբ. Գրգռել, բորբոքել, յարու-
ցանել, շարժել:
ՔՔՈՒԱՆՔ, գ. Քուք, քքումն, վիշտ,
հեծութիւն:
ՔՔՈՒԵՆ (իմ), չբ. 1. Քուքալ, յոգւոց
հանել, փղձկել: 2. Քրքջել: 3. տե՛ս
ՔՐՔՈՒԵՆ (իմ):
ՔՔՈՒՄՆ, տե՛ս ՔՔՈՒԱՆՔ:
ՔՕՂ, տե՛ս ՔՈՂ:
ՔՕՂԷՔ, գ. Ապարանջան, մեհկանդ:
ՔՕՇ, գ. Նոխազ, քաղ:

Օ

ՕԳՆ, ՅՕԳՆ, գ. Օգնութիւն, օգնակա-
նութիւն, օճան, օժանդակութիւն:
- ՅՕԳՆ ԳԱՆ ԸԱՍԱՆԵՆ. Օգնել:
ՕԳՆԱԿԱՆ, ա. Ձեռնտու, պաշտպան,
գործակից, նպաստամատոյց, ապաւէն,
օժանդակ, նիզակակից:
- ՕԳՆԱԿԱՆ ԼԻՆԵՆ, տե՛ս ՕԳՆԱԿԱ-
ՆԵՆ:
ՕԳՆԱԿԱՆԵՆ, չբ. Օգնական լինել,
օգնել:
ՕԳՆԱԿԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Օգնութիւն,
ձեռնտուութիւն:
ՕԳՆԵՆ, չբ. Յօգն հասանել, սատարել,
օժանդակել, նպաստ լինել, նպաստել,
աջակցել:
ՕԳՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Օգն, օգնականութիւն:
ՕԳՈՍՏԱԲՆԱԿ, ա. Կայսերական:
ՕԳՈՍՏԱԿԱՆ, ա. Կայսերական:
ՕԳՈՍՏԱՓԱՌ, ա. Մեծափառ:
ՕԳՈՒՏ, գ. 1. Շահ, պտուղ, արդիւնք:
2. ա. Օգտակար, պիտանի:
- ՕԳՈՒՏ Է, ՕԳՏԻ Է, մբ. Շահ է:
ՕԳՏԱԲԱՐ, մ. Օգտակարապէս:
ՕԳՏԱԲԵՐ, ա. Օգտակար, շահեկան:

ՕԳՏԱԳՈՅՆ, տե՛ս ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ:
ՕԳՏԱԺՈՂՈՎ, ա. Շահասէր, օգտա-
ծարաւ:
ՕԳՏԱԽՆԴԻՐ, ա. Օգտասէր:
ՕԳՏԱԾԱՐԱԻ, ա. Օգտածողով, շահա-
ժողով, շահասէր:
ՕԳՏԱԿԱՐ, ա. Օգտաբեր, օգտամատոյց,
արդիւնաւոր, շահաւոր, շահեկան, պի-
տանի:
ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Օգտագոյն, շա-
հեկանագոյն, շահաւետագոյն, մեծաշա-
հագոյն:
ՕԳՏԱԿԱՐԱՊԷՍ, մ. Օգտաբար:
ՕԳՏԱԿԱՐԵՆ (իմ), չբ. Օգտել (օգտակար
և պիտանի լինել):
ՕԳՏԱԿԱՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Շահաւորութիւն,
շահաւետութիւն, շահ, պիտանութիւն:
ՕԳՏԱՄԱՏՈՅՅ, ա. Օգտաբեր, օգտակար:
ՕԳՏԱՍԷՐ, ա. Օգտախնդիր, շահասէր:
ՕԳՏԱՅՈՒՅԱՆԵՆ, տե՛ս ՕԳՏԵՅՈՒՅԱ-
ՆԵՆ:
ՕԳՏԵՆ¹, նբ. չբ. Օգտեցուցանել, օգնել,
նպաստել, աջակցել:
ՕԳՏԵՆ² (իմ), չբ. Շահել, շահաւորել:
ՕԳՏԵՅՈՒՅԱՆԵՆ, տե՛ս ՕԳՏԵՆ¹:
ՕԳՏՈՒԹԻԻՆ, գ. Օգուտ, օգտակարու-
թիւն, շահ:
ՕԴ¹, գ. Կօշիկ, հողաթափ, մոյկ, մուճակ,
սանդալ:
ՕԴ², գ. Եթեր:
ՕԴԱԲԱՆ, ա. Ունայնաբան:
ՕԴԱԲԵՐ, ա. Օղամուտ:
ՕԴԱԳՆԱՅ, ա. 1. Օղախաղաց, օղաթուխ,
օղալած, օղապարիկ: 2. նման. Սրալար
(ձի):
ՕԴԱԳՈՅՆ, ա. Երկնագոյն:
ՕԴԱԳՈՐԾ, ա. գ. Կօշկակար, կարուակ:
ՕԴԱԹԵՒ, ա. Սրաթուխ:
ՕԴԱԹՈՒՉ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՅ:
ՕԴԱԽՈՂԱՅ, տե՛ս ՕԴԱԳՆԱՅ:
ՕԴԱԿԱՌՈՅՅ, ա. Եթերական:
ՕԴԱՁԵՒՈՒԹԻԻՆ, գ. Կօշկագործութիւն,

կարուակութիւն:

ՕԴԱՄՈՒՏ, ա. Օդաբեր:

ՕԴԱՅԱԾ, տե՛ս ՕԴԱԳԵԱՏ:

ՕԴԱՅԻՆ, ա. 1. Եթերայիրն: 2. Օդազնաց, օդախաղաց:

ՕԴԱԶԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Վերաջափութիւն:

ՕԴԱԶՈՒ, ա. Օդախաղաց, օդազնաց:

ՕԴԱՊԱՐ, ՕԴԱՊԱՐԻԿ, ա. Օդախաղաց,

օդազնաց, սրաթուիչ, թռչուն:

ՕԴԱՏԵՍԱԿ, ա. Օդադոյն:

ՕԴԵՂԷՆ, ա. Օդայիր, եթերական:

ՕԴԵՆԻ, գ. Ոչխարենի, օրկի:

ՕԴԻ, գ. Ոչխար:

ՕԴԻԿ, գ. Օդենի, մաշկեակ:

ՕԹ, գ. 1. Երեկօթք: 2. Օթեան:

- ԱՌ ՕԹ ԴԱԴԱՐԵԼ. Երեկօթս առնուլ առնել, օթազայել, օթել, օթեանել:

ՕԹԱԳԱՅԱՆԱԼ, ՕԹԱԳԱՅԵԼ, ՕԹԱԳԱՆԱԼ, ՕԹԱԳԱՆԵԼ (իմ), ՕԹԱԳԱՆ ԼԻՆԵԼ, չք. Օթեանս առնել՝ առնուլ,

օթեանել, օթել, իջականել:

ՕԹԱՆՈՅ, ՕԹԱՐԱՆ, գ. Օթեան, բնակարան, սենեակ:

ՕԹԵԱԿՍ ԱՌՆԵԼ, տե՛ս ՕԹԵԼ:

ՕԹԵԳԱՆԱԼ, տե՛ս ՕԹԱԳԱՅԱՆԱԼ:

ՕԹԵԼ, չք. Օթեակս առնել, իջեանել, օթեանել, օթեանս առնել, հանգչել, դադարել:

ՕԹԵԿ, ՕԹԵԿԱՆ, ա. Հին, հնացեալ:

ՕԹԵՎԱՆ, ՕԹԵԻԱՆ, գ. 1. Օթանոց, իջեվան, իջեան, պանդոկի, հլրաւոց:

2. Բնակարան, օթարան, կայք, կայան, դադարք, տուն: 3. Հլրաւրնկալ, վանատուր, օթեանաւոր:

- ՕԹԵՎԱՆՍ ԱՌՆԵԼ՝ ԱՌՆՈՒԼ՝ ՈՒՆԵԼ.

Օթեվանել, օթել, օթեակս առնել:

ՕԹԵՎԱՆԱԻՈՐ, ա. գ. Վանատուր, պանդոկապետ:

ՕԹԵՎԱՆԵԼ¹, նք. Հլրաւրնկալել:

ՕԹԵՎԱՆԵԼ² (իմ), չք. Օթել:

ՕԹՈՅ, գ. 1. Օթանոց, սենեակ: 2. Պաստառ: 3. Արկանելի, վերարկու, գգեստ,

հանդերձ, կրկնոց:

ՕԺԱՆԴԱԿ, տե՛ս ՕԳՆԱԿԱՆ:

ՕԺԱՆԴԱԿԵԼ, չք. 1. տե՛ս ՕԳՆԵԼ: 2.

նք. Զորացուցանել, պաշտպանել, պատրաստել, ամրացուցանել, յանձանձել:

ՕԺԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Օգն, օգնակա-

նութիւն, ձեռնտուութիւն, օճան, նըպաստ, սատարութիւն:

ՕժԻՏ, գ. 1. Կտիրք, վարձանք, պաշտատական: 2. Ընծայ, պարգև, տուրք:

ՕժՏԱՐԵՐ, ա. Ընծայբեր, նուիրական:

ՕժՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Հաւաք. Օժիտք:

ՕՇԱՆԵԼ, նք. 1. Օծել: 2. Պատել, դրուա-

դել:

ՕՇԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծութիւն, օծելու-

թիւն:

ՕՇԵԼ, տե՛ս ՕՇԱՆԵԼ:

ՕՇԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծութիւն, օծումն:

ՕՇՈՒԹԻՒՆ, գ. Օծումն:

ՕՇՈՒՄՆ, տե՛ս ՕՇՈՒԹԻՒՆ:

ՕՁ, գ. Իժ, խարամանի, քարք, վիշապ:

ՕՁԱԽԱԾ, տե՛ս ՕՁԱՀԱՐ:

ՕՁԱԿԵՐՊ, ա. Օձաձև:

ՕՁԱԿՈՁ, ա. գ. Թուլիչ, դիւթ:

ՕՁԱՀԱՐ, ա. Օձախած:

ՕՁԱՁԵՒ, ա. մ. Օձատեսակ, օձատեսիլ,

օձակերպ:

ՕՁԱՏԵՍԱԿ, ՕՁԱՏԵՍԻԼ, տե՛ս ՕՁԱՁԵՒ:

ՕՁԻՔ, տե՛ս ՈՒՍ (2):

ՕՁՏԵԼ կամ ՕՅՏԵԼ, նք. 1. Քեցել, ճեղքել, ցրել, վարատել, պառակտել, հրապուրել:

2. Քարչել, ձգել: 3. Քակտել, բաժանել, հատանել:

ՕՁՏՈՒՄՆ կամ ՕՅՏՈՒՄՆ, գ. Յրումն, քայքայումն:

ՕՂ, գ. Օղամանեակ:

ՕՂԱԼԱՄԲ, գ. Լծակ, ձող:

ՕՂԱՄԱՆԵԱԿ, գ. Օղ:

ՕՂԻ, գ. Յքի:

ՕժԱՆ, գ. 1. Օգն, օգնութիւն, օճանդակութիւն, նպաստ: 2. Երախտիք: 3. Այցելութիւն, պաշտպանութիւն, վերակա-

ցույթիւն: 4. Իշխանութիւն, թոյլտուութիւն: 5. Հանգամանք, առիթ, յաջողութիւն:

ՕձԱՌ¹, գ. 1. Օճան: 2. Օժիտ: 3. Հանդերձանք: 4. Հանգամանք, պատճառ, առիթ:

ՕձԱՌ², գ. Աճառ, սապոն, օշնան:

Օ՛ն, ձ. Աղէ՛, Հա՛պա:

Օ՛ն ԱնՂԻ, ձ. 1. Ի բա՛ց տար, ի բաց անդր տար, քա՛ւ լիցի, քա՛ւ: 2. մ. Անդէն և անդ, օ՛ն իսկ:

Օ՛ն ԻՍԿ, տե՛ս Օ՛ն ԱնՂԻ (2):

Օ՛Շ, Օ՛Շ Թէ, ձ. Իցէ՛ թէ, իցիւ, երանի՛ թէ:

ՕՇԱՏԵԼ, տե՛ս ՅՕՇԱՏԵԼ:

ՕՇԻՆ ԴԲ, գ. (բւբ.) Բարձուկենեակ:

ՕՇՆԱՆ, տե՛ս ՕձԱՌ²:

ՕՏԱՐ, ա. 1. Այլ, աննման, անծանօթ, անընդեկ: 2. Տարազիր, վտարանդի: 3. Հեռի, անմիաբան: 4. Անմասն, անբաժ:

5. Նոր, նորանշան: 6. գ. Օտարական, պանդուխտ, հիւր: 7. մ. Յանիրաւի, վայրապար:

ՕՏԱՐԱԲԱՐ, մ. Տարօրինակ, օտարապէս:

ՕՏԱՐԱԲԱՐՔ, ա. Խորթաբարոյ:

ՕՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Այլանդակութիւն, կատաղութիւն:

ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ, ա. Օտարաբուն:

ՕՏԱՐԱԲՈՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ:

ՕՏԱՐԱԳՈՅ, ա. Այլագոյ:

ՕՏԱՐԱԳՈՅՆ, ա. Անսովոր, աննման:

ՕՏԱՐԱԳՈՅՈՒԹԻԻՆ, գ. Այլագոյութիւն:

ՕՏԱՐԱԶԳԻ, ա. Օտարազն, օտարածին, այլագզի:

ՕՏԱՐԱԶՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԳԻ:

ՕՏԱՐԱԼԵԶՈՒ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԱՅՆ:

ՕՏԱՐԱԽՈՂ, ա. Այլափառ, տարախոհ:

ՕՏԱՐԱԽՈՐԹ, ա. Անհարգատ:

ՕՏԱՐԱԾԻՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱԶԳԻ:

ՕՏԱՐԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Արտաքին: 2.

Պանդուխտ, գաղթական, օտարագզի:

ՕՏԱՐԱԿԵՐՊ, ա. Աննման, այլատեսակ, այլատարագ:

ՕՏԱՐԱԶԱՅՆ, ա. Օտարալեզու, օտարախոհ, հակառակաբան:

ՕՏԱՐԱԶԱՅՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Անմիաբանութիւն:

ՕՏԱՐԱԶԵԻ, ա. Նորածէ:

ՕՏԱՐԱՄԻՏ, ա. Անմիաբան, անհաւատարիմ:

ՕՏԱՐԱՆԱԼ, չբ. Հեռանալ, վտարանդիլ, պանդխտիլ:

ՕՏԱՐԱՆՈՅ, գ. Հիւրանոց, պանդխտանոց, օտարատուն, օտարաստան:

ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԱՅԻ, ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԵԱՅ, ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ա. Օտարական:

ՕՏԱՐԱՊԷՍ, մ. Օտարաբար, նորօրինակ, հրաշափառապէս:

ՕՏԱՐԱՍԷՐ, ա. Հիւրասէր:

ՕՏԱՐԱՍԻՐԵԼ, նբ. Հիւրընկալիլ:

ՕՏԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻԻՆ, գ. Օտարսիրելութիւն, հիւրասիրութիւն:

ՕՏԱՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻԻՆ, գ. Հիւրասպանութիւն:

ՕՏԱՐԱՍՏԱՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՆՈՅ:

ՕՏԱՐԱՏԵՍԱԿ, ա. Օտարաբուն, աննման, անսովոր:

ՕՏԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻԻՆ, գ. Հիւրընկալութիւն:

ՕՏԱՐԱՏԵՑՈՒԹԻԻՆ, գ. Տմարդութիւն, անգթութիւն:

ՕՏԱՐԱՏՈՒՆ, տե՛ս ՕՏԱՐԱՆՈՅ:

ՕՏԱՐԱՏՈՒՆԿ, ա. Վայրենի:

ՕՏԱՐԱՅԵՂ, ա. Օտարագզի, օտարաբուն:

ՕՏԱՐԱՅԵՂՈՒԹԻԻՆ, գ. Օտարութիւն (օտարացիլ լինելիլ):

ՕՏԱՐԱՅՈՒՅԱՆԵԼ, պբ. Ի բաց առնել, հեռացուցանել, յեղաշրջել, վտարել:

ՕՏԱՐԱՅՈՒՅԻԶ, ա. 1. Հեռացուցիչ, տարագրիչ: 2. Նորանշան:

ՕՏԱՐԱԻՈՐ, ա. Օտար, օտարոտի:

ՕՏԱՐԱՓԱՌ, ա. Այլափառ:

OSԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. Այլափառու-
թիւն:
OSԱՐԸՆԿԱԼ, ա. Հիւրընկալ, ասպնջա-
կան:
OSԱՐԸՆԿԱԼԵԼ, նբ. Հիւրընկալիչ:
OSԱՐԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. Հիւրընկալու-
թիւն:
OSԱՐՈՏԻ, ա. 1. Օտար, օտարական,
օտարագրի: 2. Անսովոր, տարօրինակ:
3. Անհարազատ, խորթ:
OSԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Հեռացումն: 2. Ան-
նմանութիւն, տարբերութիւն, անյայ-
տութիւն: 3. Պանդխտութիւն, նժդեհու-
թիւն, վտարանդութիւն:
OSԱՐՈՒՍՈՒՄՆ, ա. Այլուսումն, ար-
տաքնախորհուրդ:
OSԱՐՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ա. (կրօն.) Այլա-
ղանդ, չարափառ, անհաւատ:
OSԱՐՈՒՍ, ՅՕՍԱՐՈՒՍ, մ. Արտա-
քուստ, այլուստ, յայլուստ:
OSԱՐՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, OSԱՐՍԻՐՈՒ-
ԹԻՒՆ, տե՛ս OSԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐ կամ ԱՒՐ, գ. 1. Օրագրչեր: 2. Տիւ,
ցերեկ: 2. Ժամանակ, ամ, տարի:
- ՕՐ ԱՒՈՒՐ, ԱՒՈՒՐ ԱՒՈՒՐ, ԱՒՈՒՐՅ
ՅԱՒՈՒՐՄ, ԱՒՈՒՐՆ, ՅԱՒՈՒՐՆ, մ. Օր
ըստ օրէ, հանապազօր:
- ՕՐ ԸՍՏ ՕՐԷ, մ. 1. Օր աւուր, հանա-
պազօր: 2. ա. Հանապազօրդեան:
- ՕՐ ՀԱՍԱՐԱԿ. Հասարակ օր, ճաշա-
ժամ, ճաշոյ ժամ, միջօր:
- ՕՐ ՔԱՆ ԶՕՐ, մ. Օր ըստ օրէ, հետըզ-
հետէ:
- ԶՕՐ ԱՄԵՆԱՅՆ, մ. Հանապազօր:
ՕՐԱԹԻՒՒ, գ. Օրամուտք:
ՕՐԱՀԱՍ, տե՛ս ՕՐՀԱՍ:
ՕՐԱՀՄԱՅՔ, գ. Խտիրք:
ՕՐԱՄՈՒՏՔ, տե՛ս ՕՐԱԹԻՒՒ:
ՕՐԱՆ, գ. Որայ, յօրան:
ՕՐԱՊԱԿԱՍ, ա. Թեքածին:
ՕՐԱՊԱՀՏ, ՕՐԱՊԱՀԻԿ, գ. Աւուրն
պարէն:

ՕՐԱՅԻ, ա. Հանապազօրդեան, սովո-
րական:
ՕՐԱՒՈՐ, ա. Միօրեայ, աքօրեայ, ան-
ցաւոր:
ՕՐԵՐՔ կամ ԱՒՐԵՐՔ, գ. Անէծք, թըշ-
նամանք, նախատինք:
ՕՐԷՆ, մանաւանդ՝ ՕՐԷՆՔ, գ. 1. Կանոն,
օրէնսդրութիւն: 2. Կրօնք, հաւատք,
դէն: 3. Աւանդութիւն, սովորութիւն:
4. Իրաւունք, պատուիրան: 5. (եկեղց.)
Հաղորդութիւն: 6. Գաւառ, նահանգ:
- ՕՐԷՆ Է, մբ. Իրաւացի է, արժան է,
ի դէպ է, անկ է, վայել է:
- ՕՐԷՆՍ ԴԵՆԷ՝ ՀԱՍՏԱՏԵԼ, տե՛ս ՕՐԻ-
ՆԱԴՐԵԼ:
- ՕՐԷՆՔ ԿԱՆԱՆՅ. Դաշտան:
- ՕՐԻՆՕՔ, ԸՍՏ ՕՐԻՆԱՅ, ԸՍՏ ՕՐԻՆԻ,
մ. Օրինաբար, օրինապէս:
ՕՐԷՆԱԴԻՐ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴԻՐ, ՕՐԷՆՍ-
ԴԻՐ:
ՕՐԷՆԱԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԱ-
ԿԱՆ:
ՕՐԷՆԱԴՐԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
ՕՐԷՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐՈՒ-
ԹԻՒՆ:
ՕՐԷՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, ՕՐԷՆՍԱԶԱՆ-
ՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐԷՆՍԳԷՏ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԳԷՏ:
ՕՐԷՆՍԴԻՐ, ա. գ. Օրինադիր, օրէնսդրիչ,
օրինատու, կանոնադիր, սահմանադիր:
ՕՐԷՆՍԴՐԱԿԱՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԱ-
ԿԱՆ:
ՕՐԷՆՍԴՐԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
ՕՐԷՆՍԴՐԻՉ, տե՛ս ՕՐԷՆՍԴՐԻ:
ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օրինադրու-
թիւն: 2. Օրէնք:
ՕՐԷՆՍԵՐԷՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԷՍ:
ՕՐԷՆՍԶԱՆՅ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՅ:
ՕՐԷՆՍԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱ-
ԶԱՆՅՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐԷՆՍԽՈՏՈՐ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԶԱՆՅ:
ՕՐԷՆՍՈՒՍՈՅՅ, ա. 1. Վարդապետ օրի-

նաց: 2. Վարդապետական:
ՕՐԻՆՍՊԱՀ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԱՀ:
ՕՐԸՆԹՐԻՔ, գ. Խրախճանք, խնջոյք:
ՕՐԸՍՏՕՐԵԱՅ, ա. Հանապազորդեան,
առօրեայ:
ՕՐԻՆԱԲԱՐ, մ. Օրինապէս, կանոնաբար:
ՕՐԻՆԱԳԵՏ, ա. 1. Օրէնսգէտ: 2. Օրինապահ:
ՕՐԻՆԱԴԻՐ, ա. 1. Օրէնսդիր, սահմանադիր: 2. Օրինադրական:
- ՕՐԻՆԱԴԻՐ ԼԻՆԵԼ, տե՛ս ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ:
ՕՐԻՆԱԴՐԱԿԱՆ, ա. Օրէնսդրական:
ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ, նբ. Օրէնսդրել, օրինել,
օրինադիր լինել:
ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնսդրութիւն,
օրէնք, սահմանադրութիւն, հրամանադրութիւն:
ՕՐԻՆԱԶԱՆՅ, ա. Օրէնսզանց, պատուիրանազանց, ուխտազանց:
ՕՐԻՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրէնսզանցութիւն, օրէնսզանցութիւն, պատուիրանազանցութիւն:
ՕՐԻՆԱԿ, գ. 1. Նախատիպ, տիպ, յարացոյց: 2. Գաղափար: 3. Ցուցակ: 4. Պատճէն: 5. Եղանակ, կերպ, հանգամանք, տարազ, սարաս: 6. նխդ. մ. Զօրէն, հանգոյն, իբրու, նման. այսպիսի, պէս:
- ՕՐԻՆԱԿ ԶԱՅՍ, ԶՕՐԻՆԱԿ ԶԱՅՍ, ԶԱՅՍ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Իբրև, որպէս, պէս:
- ԶԱՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, ԶՆՈՅՆ ՕՐԻՆԱԿ, մ. Այնպէս, նոյնպէս, նոյնօրինակ, միօրինակ:
- ՕՐԻՆԱԿ ԻՄՆ. Իբրև այն թէ՛, իբր թէ՛, գրեթէ՛, ըստ իմիք, զոր օրինակ:
ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, մ. Օրինակապէս (իբրև օրինակ):
ՕՐԻՆԱԿԱԳԻՐ, ա. գ. Մատենագիր, պատմագիր:
ՕՐԻՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մատենագրութիւն:
ՕՐԻՆԱԿԱԿԱՆ, ա. Տպաւորական:

ՕՐԻՆԱԿԱՆ, ա. գ. 1. Օրէնսգէտ: 2. Օրինաւոր:
ՕՐԻՆԱԿԱՊԷՍ, տե՛ս 1. ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ:
2. ՕՐԻՆԱՊԷՍ:
ՕՐԻՆԱԿԱԿՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Տպաւորագոյն, յարմարագոյն:
ՕՐԻՆԱԿԵԼ, նբ. 1. Գաղափարել: 2. Նախնկարել, նշանակել, նմանեցուցանել:
3. Համեմատել, բարդատել: 4. Փոխադրել:
ՕՐԻՆԱԿԻՐ, ա. Օրինապահ:
ՕՐԻՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ. Կարծակից լինել:
ՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Տպաւորութիւն, նմանութիւն:
ՕՐԻՆԱՊԱՀ, ա. Պատուիրանապահ, քաջօրէն:
ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրինապահում:
ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒՄՆ, տե՛ս ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ:
ՕՐԻՆԱՊԷՍ, մ. 1. Օրինաբար: 2. Օրէնսերէն (ըստ հին օրէնքի):
ՕՐԻՆԱՏՈՒ, ա. գ. Օրէնսդիր:
ՕՐԻՆԱԿՈՐ, ա. 1. Իրաւացի, վայելչական, պատշաճ, նուիրական: 2. Օրինական, օրինազէտ, օրինապահ, կրօնասէր, առաքինի:
ՕՐԻՆԱԿՈՐԱԳՈՅՆ, ա. Օրինաւորականագոյն:
ՕՐԻՆԱԿՈՐԱԿԱՆ, ա. Օրինաւոր, օրինական:
ՕՐԻՆԱԿՈՐԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, ա. մ. Օրինաւորագոյն, ճահողաբար, ճահողակի:
ՕՐԻՆԱԿՈՐԵԼ, նբ. 1. Կարգաւորել, օրինադրել: 2. Յօրինել, օրինակել, տպաւորել:
ՕՐԻՆԱՔԱՂԱՔ, ա. գ. Քաղաքօրէն:
ՕՐԻՆԵԼ, նբ. 1. Օրինադրել: 2. (յունաբանութեամբ) Կարծել:
ՕՐԻՆՈՂ, ա. գ. Վերակացու (քաղաքի կամ ազարակների):
ՕՐԻՆՈՂ, ա. գ. Երիտասարդուհի, աղջիկ, կոյս:

ՕՐԻՈՐԴԻՆԱՐԻՏԻՆ, գ. Կուսույթի:

ՕՐՀԱՍ, գ. Օրահաս, մահ (մատալուտ):

ՕՐՀԱՍԱԿԱՆ, ա. Մահառիթ, յեղակարծ:

ՕՐՀՆԱԲԱՆ, ա. Օրհնաբանիչ:

ՕՐՀՆԱԲԱՆԵԼ, նբ. 1. Բարեբանել, փառաբանել: 2. Ներբողել, քարոզել:

ՕՐՀՆԱԲԱՆԻԶ, ա. Օրհնաբան, փառաբանիչ:

ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Բարեբանություն, փառաբանություն, գովություն:

ՕՐՀՆԵԼ, նբ. 1. Բարեբանել, գովել: 2.

Սրբագործել, նուիրագործել: 3. (հեղնա-

բար) Անիծանել, հայհոյել:

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒ, ա. Օրհներգող:

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Օրհնաբանություն:

ՕՐՀՆԵՐԳՕՂ, տե՛ս ՕՐՀՆԵՐԳՈՒ:

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. 1. Օրհներգություն: 2.

Պարզև, ընծայ, պատարագ (օրհնութեան նշանակ): 3. Բարիք, բերք (օրհնութեան արդիւնք): 4. Նուագարան: 5. Քահանա-

յագործություն, նուիրագործություն, հաղորդություն:

